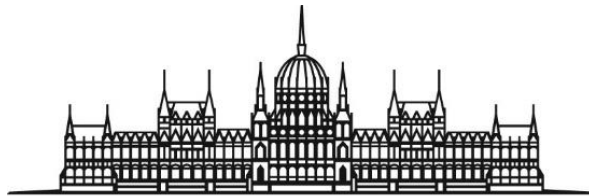

Országgyűlési Napló

Dr. Brenner Koloman, dr. Hiller István és dr. Latorcai János
elnöklete alatt

Jegyzők: *dr. Steinmetz Ádám, Szabó Sándor,*
dr. Szűcs Lajos, dr. Vinnai Győző

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	24235
A kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	24235
Kósa Lajos (Fidesz) , a napirendi pont előadója.....	24235
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	24237
Felszólalók:	
L. Simon László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	24238
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	24242
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	24245
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	24248
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	24250
Csárdi Antal , az LMP képviselőcsoportja részéről	24251
Kósa Lajos (Fidesz)	24254
L. Simon László (Fidesz)	24257
Nacsa Lőrinc (KDNP)	24257
Csárdi Antal (LMP)	24258
Dudás Róbert (Jobbik)	24259
Arató Gergely (DK)	24259
L. Simon László (Fidesz)	24260
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	24265
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	24268
Nacsa Lőrinc (KDNP)	24269
Arató Gergely (DK)	24271
Kósa Lajos (Fidesz) előadói válasza	24272
Egyes gyermekvédelmi és szociális tárgyú törvények módosításáról szóló törvényja- vaslat általános vitája a lezárásig.....	24274
Fülöp Attila , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója	24274
Felszólalók:	
Dr. Tapolczai Gergely , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	24277
Dudás Róbert , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	24280
Harrach Péter , a KDNP képviselőcsoportja részéről	24282
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	24285
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	24288
Ungár Péter , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	24291
Nacsa Lőrinc (KDNP)	24295
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	24297
Harrach Péter (KDNP)	24298
Fülöp Attila , az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárának előadói válasza.....	24298
A megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosi- tásáról szóló 2011. évi CXCI. törvény foglalkoztatás bővítését célzó, a Gazdaságvé- delmi Akciótervvel összhangban megvalósuló módosításáról szóló törvényjavaslat álta- lános vitája a lezárásig.....	24301
Fülöp Attila , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója	24301
Felszólalók:	
Dr. Tapolczai Gergely , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	24305
Dudás Róbert , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	24307
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	24309
Korózs Lajos , az MSZP képviselőcsoportja részéről	24311
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	24313
Fülöp Attila , az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárának előadói válasza.....	24314
Az Európa Kulturális Fővárosa 2023 cím viselésével összefüggésben, az Európa Kul- turális Fővárosa 2023 programsorozat sikeres megrendezéséhez és megszervezésé- hez kapcsolódó rendelkezésekről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	24314
Soltész Miklós , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója	24314
Felszólalók:	
Ovádi Péter , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	24319

Potocskáné Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	24322
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	24324
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	24326
Ritter Imre nemzetiségi képviselő	24329
Ovádi Péter (Fidesz)	24333
Mesterházy Attila (MSZP)	24334
Soltész Miklós , a Miniszterelnökség államtitkárának előadói válasza	24335

Az ügyfelek számára adminisztratív terheket tartalmazó egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	24337
Dr. György István , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója	24337

Felszólalók:

Héjj Dávid Ádám , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	24340
Potocskáné Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	24343
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	24345
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	24346
Sebián-Petrovszki László , a DK képviselőcsoportja részéről	24348
Héjj Dávid Ádám (Fidesz)	24351
Dr. György István , a Miniszterelnökség államtitkárának előadói válasza	24352

A közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	24354
Dr. György István , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója	24355

Felszólalók:

Héjj Dávid Ádám , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	24357
Potocskáné Kőrösi Anita , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	24359
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	24360
Bangóné Borbély Ildikó , az MSZP képviselőcsoportja részéről	24361
Sebián-Petrovszki László , a DK képviselőcsoportja részéről	24363
Héjj Dávid Ádám (Fidesz)	24366
Dr. György István , a Miniszterelnökség államtitkárának előadói válasza	24366

Az Országos Kereskedelmi Nyilvántartási Rendszer működéséhez szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	24368
Dr. György István , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója	24368

Felszólalók:

Ovádi Péter , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	24371
Stummer János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	24373
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	24374
Szabó Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	24375
Sebián-Petrovszki László , a DK képviselőcsoportja részéről	24376
Dr. György István , a Miniszterelnökség államtitkárának előadói válasza	24377

Az anyakönyvi eljárások egyszerűsítéséről és elektronizálásáról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	24379
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója	24379

Felszólalók:

Dr. Tapolczai Gergely , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	24382
Kálló Gergely , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	24384
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	24386
Szabó Sándor , a MSZP képviselőcsoportja részéről	24387
Sebián-Petrovszki László , a DK képviselőcsoportja részéről	24388
Alexov Lyubomir , a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója	24390
Kálló Gergely (Jobbik)	24393
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	24394
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkárának előadói válasza	24398

Az egyes elkobzott dolgok közérdekű felhasználásáról szóló 2000. évi XIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	24401
Soltész Miklós , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója	24401

Felszólalók:

Dr. Tapolczai Gergely , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	24404
---	-------

Kálló Gergely , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	24405
Nacsá Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	24407
Szabó Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	24409
Sebián-Petrovszki László , a DK képviselőcsoportja részéről.....	24410
Dr. Varga-Damm Andrea (független)	24412
Soltész Miklós , a Miniszterelnökség államtitkárának előadói válasza	24413
Napirend utáni felszólalás:	
Dr. Steinmetz Ádám (Jobbik).....	24416
Az ülésnap bezárása	24418

Az ülésen jelen voltak:

DR. GYÖRGY ISTVÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, FÜLÖP ATTILA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
20. ülésnapja
2020. november 20-án, pénteken
(8.31 óra - Elnök: dr. Brenner Koloman
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és dr. Steinmetz Ádám)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Jó reggelt kívánok! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 20. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Steinmetz Ádám jegyző urak lesznek segítségemre. Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Ház! Most általános vitákra kerül sor. Felhívom figyelmüket, hogy a pandémiás helyzet szabályainak fokozott betartására figyelemmel az ülésremben lehetőség szerint csak a soron következő felszólaló és az azt követő két felszólalásra váró tartózkodjon.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **kereskedelemlről szóló 2005. évi CLXIV. törvény módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A Kósa Lajos fideszes képviselő által benyújtott előterjesztés T/13653. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként tehát megadom a szót Kósa Lajos képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

KÓSA LAJOS (Fidesz), a napirendi pont előadója: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársak! Egy olyan törvénymódosító javaslat van most a Ház előtt, amelynek már volt egy előzménye a tiltott piaci magatartásról szóló törvény módosításánál. Ennek a tárgya ugyanaz, nevezetesen, hogy az italok piacán segítsük a kis gyártókat a piacra lépésre, illetőleg megakadályozzuk azt, hogy a nagy gyártók adminisztratív, jogi eszközökkel kiszorítsák a versenytársaikat a piacról.

Akkor, abban a vitában jeleztem, hogy nincs befejezve a történet, nevezetesen, tavasszal, a tiltott piaci magatartásról szóló törvény módosításakor utaltam arra, hogy a kereskedelmi törvény módosítására is szükség van, és most ez következett be.

Az általam elérni szándékozott cél rendkívül egyszerű: részben segítsük a kicsiket a piacra jutáshoz. Erősíti a versenyt, sőt a nagyoknak is jót tesz az, hogyha egyébként nem kizárólagosak a saját piacukon, illetőleg a kizárólagosságot nem a minőségi versennyel, nem az árversennyel vagy egyéb szolgáltatásokkal biztosítják, hanem egyszerűen elterjedt az a szokás Magyarországon, hogy a nagy gyártók különböző vélt előnyökért a kereskedőknek kizárólagosságot adtak, illetőleg követeltek tőlük kizárólagosságot.

A vélt előnyök pedig azért vélt előnyök, mert ha megnéztük a későbbi árak alakulását, akkor mindezzel kiderült, hogy igazából azokat az előnyöket, amelyeket a forgalmazóknak, a kereskedőknek adtak

a nagyok, a napernyőtől a poháron át a sörálatéig bezárólag, egyébként végső soron mégiscsak a fogyasztók fizették meg. Sajnos a verseny hiánya azt eredményezte, hogy azokban a termékfajtákban - csapolt sör, üdítő, ásványvíz -, amiben a kizárólagosságot biztosították, nálunk egészen egyszerűen magasabb volt az ár, mint a környező országok piacain, azokon a piacokon, ahol megnyitották viszont a kis gyártók számára a piacot, és kizárták az adminisztratív eszközökkel történő kiszorítást.

A mostani javaslat kifejezetten a fogyasztók lehetőségeit vagy a fogyasztók által elérhető kínálatot is erősíti. Tehát itt nemcsak a kis gyártók érdekének a védelméről van szó, vagy a piaci verseny megtartásáról, hanem arról is, hogy hadd válasszon már a fogyasztó, hogyha betér valamilyen vendéglátóhelyre vagy egy fesztiválra, adott esetben több termékből. Hiszen az könnyen előfordulhat, hogy ha valamelyik nagy gyártó termékeit nem szereti, akkor nem jut egész egyszerűen más termékhez. Ezt ismerjük akár az alkalmi rendezvények, fesztiválok, de akár a vendéglátóhelyek, az éttermek gyakorlatából is.

Összességében, én azt hiszem, hogy az a szabályrendszer, amit itt most a parlament elé tártam, egyeztetve egyébként a kicsi gyártókkal és a nagyokkal is, megfelelő eszköz arra, hogy a versenyt fenntartsuk, megfelelő eszköz arra, hogy a kicsiknek engedjünk piacra lépési lehetőséget, és a fogyasztók számára is a kínálatot próbáljuk meg bővíteni. Ez mind a minőség, mind az ár esetében jótékony hatású lesz.

Figyelembe vettük azoknak az országoknak a szabályozási rendszerét Európában is és máshol is, ahol egyébként ezt a folyamatot korábban elkezdték. Azt kell mondjam, hogy a változások - a piaci verseny biztosítása, a piacra lépés biztosítása - még az olyan nagyon nagy piacokon is jótékony hatásúak voltak, mint az Egyesült Államok, ahol egyébként már húsz éve foglalkoznak a verseny biztosításával és a piacra lépés lehetőségével, és durván 10-15 százalékot ért el a kis gyártók piaci részesedése egyébként a Coca Cola és Pepsi Cola vagy a Coors hazájában.

De az a helyzet, hogy még Hollandiában is vagy Németországban is biztosítják a kis gyártók piacra jutási lehetőségeit, holott ott igazán nagy gyártók is vannak. Teljesen természetes, mi hozzá vagyunk szokva, mármint mi, magyarok, hogy ha elmegyünk Prágába vagy akár Bécsbe, vagy elmegyünk sieni a környező országokba, akkor elérhető a helyi cseh, osztrák, német sör. Teljesen elképzelhetetlen, hogy olyan szerződést kössenek Schladmingban a forgalmazókkal, ami a Schladmingert kiszorítaná a saját piacáról. De azt egyébként már a szomszéd tartományban nem biztos, hogy lehet kapni, ott van más.

Magyarországon nem a tradíció hiányáról van szó, hiszen egyébként Magyarországon a kis sörfőzdek elég komoly tradícióval rendelkeznek, hiszen még a magyar nyelvben is egy csomó olyan, hogy is mondjam, szólásmondás van, amely egyébként a sörfőzésből vagy a sörfogyasztásból jött, ami mutatja, hogy egyébként ennek azért vannak komoly tradíciói. Nem

tudom, hogy tudják-e a tisztelt képviselők, de a „ki mondja a tósztot”, „hogya kerül a csizma az asztalra”, a „léhűtő”, ezek a kifejezések mind a kisüzemi sörfőzésből és sörkereskedelemből jönnek a magyar nyelvbe még a középkortól számítva.

Tehát nem arról van szó, hogy itt nincsenek kisgyártók, hanem arról van szó, hogy addig, amíg olyan kizárólagos szerződéseket lehetett kötni, ami a kisgyártókat kiszorította a piacról jogi, adminisztratív eszközökkel, addig természetesen nagyon nehéz volt megállni vagy nagyon nehéz megélni a piacon. Ez vonatkozik egyébként nemcsak a sörre és az üdítőkre, de az ásványvizekre és az ivóvizekre is egyébként Jedlik Ányos hazájában, tehát egy olyan országban, ahol a szikvizet mi találtuk fel. Egy olyan országban, amely Európa leggazdagabb országa a helyi ivóvizek, ásványvizek területén. És ilyen eszközökkel a nagy márkáknak az egyébként tömegében gyártott, de amúgy gyengébb minőségű ivóvizei kiszorítják a piacról a kistermelőket, holott egyébként - ez itt nem a reklámhelye - a Pávai Vajna nevével fémjelzett vagy a Borsodi névvel fémjelzett ásványvizek kifejezetten különlegesek, ritkaságok, és kár, hogy nem lehet őket kapni.

(8.40)

Úgyhogy én azt gondolom, hogy Magyarország nyugodtan figyelhet arra, hogy a helyi kicsiket, a kisgyártókat lehetőséghez juttassuk, piachoz juttassuk, nem durván. Nem arról van szó, hogy valamifajta kényszerrel építünk be a rendszerbe, ez a szabályozás igenis a versenyt teszi lehetővé, de egyébként a kicsiknek bizony marketingben meg egyéb eszközökben nagyon oda kell tenni magukat ahhoz, hogy egyébként ezzel a lehetőséggel élni tudjanak. Most csak azt értük el, hogy adminisztratív eszközökkel nem lehet őket kiszorítani.

Összességében remélem, hogy a javaslatot támogatják a kedves képviselők, természetesen a jobbító szándékú módosításokra vagy esetleg javításokra abszolút nyitott vagyok. Segítsük a piaci versenyt, segítsük a kistermelők piacra jutását, és segítsük azt, hogy a magyar fogyasztók minél szélesebb választékből tudják kiválasztani a nekik legjobban fekvő italokat. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megkérdezem, a kormány nevében kíván-e az államtitkár úr most megszólalni. *(Jelzésre:)* Parancsoljon! Megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindössze egy gondolatot szeretnék elmondani, hiszen Kósa Lajos képviselő úr az előterjesztésben részletesen indokolta ennek a törvényjavaslatnak az okait, úgyhogy a kormány erre való tekintettel támogatja a

törvényjavaslatot. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Először megadom a szót L. Simon Lászlónak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

L. SIMON LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Előterjesztő! Azt gondolom, hogy Kósa Lajos képviselőtársam előterjesztői expozéjából kiderült ennek a törvényjavaslatnak a háttere, a benyújtásának az indokai. Mindannyian tudjuk a Házban, hogy ez már tulajdonképpen egy szabályozási folyamatnak a második állomása, hiszen korábban Kósa képviselőtársam egy módosító indítványának köszönhetően megnyílt az a lehetőség, hogy a magyarországi kisüzemi sörfőzdek a jelenleginél vagy a megszokottnál jóval nagyobb piaci részesedéshez jussanak hozzá.

Én szeretnék még egy szempontot behozni mindazok mellé, amit Kósa képviselőtársam elmondott, bár amelyre részben ő is utalt az ausztriai sörfogyasztási vagy vendéglátó meg a csehországi vendéglátási szokásokkal kapcsolatban. Ez nevezetesen egy kulturális szokás, mondhatnám azt is, hogy egy mentalitásbeli szokás.

Magyarországon az elmúlt három évtizedben annak a szerencsés fordulatnak lehetünk a tanúi, hogy részben a magyar borkultúrát színvonalában is sikerült nagymértékben emelni, részben elértük azt - együtt közösen, termelők, szabályozók, tehát politikusok és fogyasztók együttműködve -, hogy ha az ember elmegy Tokajba és beül egy étterembe, akkor jó eséllyel jó minőségű helyi bort fog tudni fogyasztani. Hogyha elmegy Mádra, akkor a mádiak még azt is tudják mondani, hogy ők még Tokajon belül is egy külön sziget, és jó eséllyel egy kiváló minőségű mádi bort tudunk fogyasztani. Hogyha elmegyünk Villányba, akkor ugyanezt tapasztaljuk, meg ha elmegyünk Szekszárdra, ugyanezt tapasztalhatjuk, meg Eger vidékén természetesen dolog, hogy sokféle egri bikavért tudunk adott esetben kóstolni. Tehát a borkultúrának nemcsak az része most már három évtized elteltével, hogy jó minőségű borok készüljenek, hanem szinte presztízsdolog az, hogy a HORECA-szektorban a helyi ízeket, a helyi szőlőből készített borokat lehessen megkóstolni.

De gondoljanak arra, hiszen Kósa képviselőtársam az előbb a fesztiválokra is utalt, hogy ugyanezt megtapasztalhatjuk... *(Csárdi Antal: Nem bor! Sör!)* Képviselőtársam, ne kiabáljon már mindig közbe! Én tudom, hogy nem tudja megállni azt, hogy bekiabáljon. Nyolcan ülünk a parlamentben, legalább ilyenkor legyen már egy kicsit tisztelettel a másik irányában! Majd szót kér, és elmondja a maga véleményét.

Tehát, hogy folytassam a gondolataimat, a fesztiválok világában is azt látjuk, most nemcsak a zenei, kulturális fesztiválokra gondolok, hanem a borfesztiválokra is.

válókra is, hogy dominálnak a helyi ízek és a helyi termékek. Ha valaki elmegy Egerbe, elmegy Sopronba, akkor láthatja, hogy mondjuk, a helyi fertálymesterek, a helyi borrendek azok, akik képviseltetik magukat. A borrendeknek a kiépülésével a borkultúrának a lokális viszonyai kifejezetten fölerősödtek. De nem olyan régen Móron azt tapasztaltam, hogy a móri borfesztivál szervezői a megyén kívül vagy a tájegységen kívül szinte be sem engednek kiállítót, mert azt mondják, hogy aki móri bort akar fogyasztani, az idejön, aki pedig arra kíváncsi, hogy milyen bort készítenek a Balaton-felvidéken, az majd elmegy a balatonfüredi vagy a badacsonyi borfesztiválra.

Tehát ez egy nagyon fontos dimenzió, aminek nyilvánvalóan a HORECA-szektorban kereskedelmi következményei is vannak, és persze összefügg azzal, hogy a magyarországi borgyártás, borkészítés sokkal differenciáltabb, mint a sörgyártás, azaz sok-sok kis- és közepes üzem az, amelyik volumenében azt a mennyiséget és minőséget összeadja, amely az országnak a pozícióit ezen a piacon meghatározza és erősíti.

A sör világában azt tapasztaltuk az elmúlt évtizedekben, hogy azok a multinacionális vállalatok, amelyek ezeken a piacokon meghatározóak, bejöttek Magyarországra, és ahogyan más ágazatokban, a gazdaság más területein tanúi lehettünk, itt is fölvásárolták a gyártási kapacitásokat, komoly fejlesztéseket és investíciókat is végrehajtottak, ez tény, de azt látjuk, hogy jelen pillanatban akár a Soproni, akár a Dreher nem magyar tulajdonban van.

Ez az európai gazdasági térben természetes és megszokott, és azt sem mondhatjuk, hogy nem készítenek kiváló portékákat. De, hála a jóistennek, az elmúlt egy évtizedben valami hasonló folyamat indult el, mint a borászatban, hogy sok-sok kisüzem jelent meg. Ráadásul nem is az, amit a törvényjavaslatban Kósa képviselőtársunk felső határként rögzít, illetve ami a jogszabályban benne van ez a 30 milliárd forintos árbevétel, ennél jóval kisebb árbevételű, ugyanakkor elsőrangú, kiváló minőségű söröket előállító üzemek jöttek létre.

Most, hála a jóistennek, azt tapasztaljuk, hogy az üdítőpiacon is történnek hasonló mozgások, részben egyébként a kormány támogatásának, illetve az európai uniós támogatási rendszernek köszönhetően, az ÉLIP-en és a GINOP-os pályázati rendszeren keresztül sorra alakultak olyan minőségi kisüzemek, amelyek jó minőségű élelmiszeripari termékek előállítására alkalmasak.

Tehát ez a változás megteremti annak a kulturális változásnak az alapját, hogy a fogyasztók fölfedezik a maguk számára a helyi ízeket, a helyi vízből, a helyi alapanyagok vagy részben helyi alapanyagok felhasználásával készült termékeket, amelyek ráadásul valamilyen módon kötődnek a helyi identitáshoz.

Gondoljanak arra, képviselőtársaim, hogy mi csoda nagyszerű dolog az, hogy Zircen felújították a régi ciszter szerzetesi hagyományokat, és a Zirci Apát-

ságnak saját sörfőzde-manufaktúrája van! Vagy gondoljanak arra, hogy nem olyan régen, néhány hónappal ezelőtt adták át Pannonhalmán a kiváló borászati üzem mellett megjelenő, szintén a szerzetesi hagyományokra épülő új sörzemét a Pannonhalmi Apátságának. Gondoljanak arra, hogy saját söre van a bakonybélieknek, saját sört készít, illetve készített, mondjuk, a székesfehérvári megyés püspök, Spányi Antal is, és bizony ezek nagyon-nagyon sok értéket is a felszínre hoznak, a mögötte lévő hagyományt, a kultúrát, a gazdag gasztronómiai élmények megszerzésének a lehetőségét.

Tehát én ebből a szempontból közelítek elsősorban Kósa képviselőtársam rendkívül fontos javaslatához, hogy a lokalitásoknak, a helyi ízeknek, a helyi gasztronómiai értékeknek és a helyi gazdaságnak a fölerősödéséhez járulhat hozzá az, hogyha ilyen módon segítjük a kisüzemi sörfőzdeknek a piacra jutását.

Még egy dolgot hadd mondjak el, tisztelt képviselőtársaim, ezzel kapcsolatban, méghozzá azt, hogy ennek egyébként a turizmusra is nagyon komoly hatása tud lenni. A mi térségünkben mi is próbálkozunk hasonlóval, hogy összekössük a turizmust és a gasztronómiát, és bizony, hogyha rá tudjuk venni a HORECA-szektornak a szereplőit arra, hogy a helyben készült termékeket helyezték elsősorban ki a polcukra, akkor ez aztán később a visszatérő vendégeknél újabb és újabb bevételszerzéshez juttathatja hozzá a helyi vállalkozókat.

Sőt, arra is törekszünk, hiszen évek óta nálunk van a Velencei-tónál az EFOTT-fesztivál, hogy az EFOTT-fesztivál szervezőit is rávegyük arra, hogy az egyetemisták számára is mutassák meg azt, hogy a helyi értékekben, a helyi gasztronómiai kínálatban milyen lehetőség van. Ennek az a következménye, ezt most már több év távlatából látjuk, hogy aztán később ezek az egyetemisták, akár családot alapítva is visszajönnek hozzánk, ott nyaralnak, ott kirándulnak, és azokat a fesztiválon megkóstolt ízeket, amelyek tetszettek nekik, szívesen kóstolják meg újra. Tehát tulajdonképpen visszatérő vendéget, visszatérő fogyasztót tudunk ez által kinevelni.

(8.50)

Amit Kósa képviselőtársam az előbb elmondott, hogy tulajdonképpen ez egy finom ösztönző szabályozás, az szerintem nagyon fontos, de egyértelműen jelzi a nagy sörzemek számára is azt, hogy a kormányzat partnernek tekinti őket, és a kormánypárti frakció is partnernek tekinti őket, hogy tulajdonképpen szeretné őket rávenni arra, hogy segítsenek abban a folyamatban, amely egyébként összességében, hogyha a piac nagyságát és a bevételeket nézzük, ha a volumeneket nézzük, akkor az ő gazdasági teljesítőképeségüket nem veszélyezteti, és természetesen ilyen módon Magyarországnak az ebből a szektorból bejövő adóbevételeit sem sérti. Én magam a Heinekennek és

a Drehernek a vezetőivel is beszélgettem erről a szabályozásról az elmúlt hónapokban, és az első pillanatban tapasztalható értetlenség vagy ijedelem egyértelműen pozitív irányba változott, gondolom, Kósa képviselőtársaim is ezt tapasztalta a megbeszélései során, hogy kifejezetten nyitottság van a nagy sörüzemek részéről arra, hogy itt változás legyen, mert megértették azt, hogy van egy feltörekvő szektor, amely értéket és minőséget termel, és amely egyébként sok-sok olyan embernek ad munkát és lehetőséget, akik ebben az üzletágban érdekeltek vagy ez érdekli őket, de a nagy sörüzemekről messze laknak, nem tudnak és nem is akarnak nagyüzemben dolgozni, hanem kifejezetten a kisüzemi technológiák érdeklik őket.

Szeretném megjegyezni önöknek, képviselőtársaim, hogy az elmúlt évtizedben egy nagyon jó gyártási ipari kapacitás is ráépült erre Magyarországon, két olyan üzem is van, amely világszínvonalon állít elő technológiát és amely most már Magyarország exportjához is jelentős mértékben hozzájárul, hiszen kiváló magyar hozzáadott értékkel nagyon jó technológiát tudnak exportálni, ez az egyik másodlagos hozzáadéka ennek a változásnak. Illetve van egy tudományos vetülete is: a Szent István Egyetemen a borászati képzés mellett a sörrel kapcsolatos képzés is magas színvonalon folyik most már, és egyébként nem olyan régen éppen Sárdy Diánával, a Szent István Egyetem dékánjával beszélgettünk erről, amikor együtt meglátogattunk egy kisüzemi sörfőzdét, hogy hihetetlen nyitottság van náluk arra, hogy együttműködjenek olyan üzemekkel, amelyek számukra gyakorlati képzési helyszínek is lehetnek, és akik a mesterséget egy professzionálisan felépített kisüzemben elsajátítják, azok utána a nagyüzemben is kiválóan fogják tudni végezni a munkájukat.

Összességében, tisztelt képviselőtársaim, azt tudjuk mondani, hogy ez egy nagyon jó irány, egyébként a Széchenyi-értelemben vett patrióta megközelítésnek megfelelően a nemzetgazdaság számára fontos lehetőség van ebben a törvényjavaslatban. Azt gondoljuk, hogy a Védegyelet hősorát idéző megközelítés az, amely munkálkodott e mögött a törvényjavaslat mögött. Nyilvánvalóan Kósa képviselőtársam is azzal a szándékkal nyújtotta be már az első és ezt a második javaslatát is, hogy a magyar ízek, a magyar gyártókapacitások, a magyar ipar és kisipar töretlenül fejlődjön, és a fogyasztók számára is örömet szerezzen.

Arra kérjük egyébként a kereskedőket is, hogy ezt lehetőségként fogják fel, ne úgy, hogy őnekik ez egy pluszterhelés, hogy további két gyártónak a termékét kell az üzletükben tartani; ez egy lehetőség számukra is, hogy a fogyasztóközönségük számára kínálatot bővítsenek, és bízunk benne, hogy ezzel élni fognak, és abban is bízunk, hogy a Gazdasági Versenyhivatal, amely ebben a mostani törvényjavaslatban felhatalmazást kap, pozitív tapasztalatokat fog az ellenőrzés során felfedezni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt tudom tehát mondani, hogy a Fidesz-frakció messzemenőig támo-

gatja Kósa Lajos képviselőtársunk javaslatát, és kérem önöket, hogy hasonlóképpen járjanak el. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most szót adok Z. Kárpát Dánielnek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igyekszem kellő visszafogottsággal közelíteni a témához, hiszen a felvezetés sem aktuálpolitikai hangvételű volt, és a kormánypárti oldalon azért ülnek olyanok, akiknek a kulturális vagy más jellegű tevékenységét én nagyon tisztetem, ezért mondom, hogy kellő visszafogottsággal közelíték; ugyanakkor a magamfajta nehezen érti meg azt az elképesztő vonzódást a különböző alkoholipari termékekhez, cikkekhez, amely az utóbbi napokban csimborasszóként tört ki több kormánypárti képviselőből, és sportoló emberként nehezen tudom elfogadni azt, hogy a pálinka egyesek szerint alapvető ételismiszer.

Tiszteletben tartom azt, hogy többen vannak Magyarországon, akik napi szinten élnek hasonló cikkekkel, vagy akár megisznak egy pohár jóféle minőségi bort a vacsora után, nekem ezzel semmi problémám nincsen; az az aránytévesztés egy kicsit távolságtartásra sarkall, amit a kormány ebben a témában adott esetben ezen a héten tanúsít, hiszen harmadik esetben kerül szóba a különböző alkoholtermékek promóciója, ugyanakkor, mondjuk, a magyar sportolók vagy a magyar szakemberek, vagy a magyar és most a munkájukat, bevételüket elvesztett honfitársaink helyzete egyetlen alkalommal sem került szóba. Ezt én masszív aránytévesztésnek tartom, és figyelmeztetem a kormányt arra, hogy így teljes társadalmi csoportok maradnak ki a szórásból.

Hozzáteszem, ha ez a javaslat arról szólna, hogy Kósa Lajos nekimegy a multi cégeknek, és ezzel magyar cégeket hoz helyzetbe, én nem száz százalékban, százötven százalékban támogatnám ezt a célját *(Nacsa Lőrinc a karját széttárva: Erről van szó!)*, és amikor Nacsa Lőrinc képviselőtársam így széttárja a kezét, akkor tudom, hogy valami trükk is van a dologban, hiszen láthatjuk azt, hogy amikor Kósa Lajos azt indokolja, hogy adminisztratív eszközökkel szeretne versenyt kialakítani, némiképp tévúton jár, közgazdasági megközelítésből biztos. Én pontosan az idézőjeles szabadversenynek a nagy kritikusa vagyok, hiszen úgy gondolom, hogy egy szabadnak nevezett versenyipiaci klímában azok a nagy multi cégek, közületek egész egyszerűen felzabálják a nemzetgazdaságból eredő kiscsiket, éppen ezért gondolom úgy, hogy önöknek egészen más eszközökkel kellene ezt a piacot megközelíteni és serkenteni. Adminisztratív eszközökkel beszuszakolni 20 százalékot lehet, nem mondom azt, hogy én ezt zsigerből elutasítom, azt mondom, hogy ettől még a 20 százalékot kitevő hazai kiscégek nem feltétlenül lesznek versenyképesek, és az eredetileg is

meglévő versenyhátrányaik lényegében változatlan formában fennmaradnak.

Ha Kósa Lajosnak az a célja, hogy a kisüzemi sörfőzdek termékei tényleg a mostani 3 százalékos piaci arányról felmenjenek, mondjuk, 5-re vagy 6-ra, akkor én ebben önt támogatni fogom - mindenféle cinizmus nélkül mondom -, ugyanakkor azt látom, hogy ha megnézzük, hogy milyen cégeknek jut manapság munkahelyteremtési támogatás, milyen cégek jutnak vissza nem térítendő támogatásokhoz, akkor, képviselőtársam, talán erősítsen meg abban, hogy nem a kis sörfőzdek, nem az öt fő alatt foglalkoztató magyar mikro- és kisvállalkozások azok, amelyek jellemzően haszonélvezői a támogatásoknak, tehát egy egészen perverz újraelosztás valósul meg Magyarországon, ahol nagy cégeket támogat közpénzből Magyarország Kormánya - ne ingassa a fejét, képviselőtársam, mert konkrétumokkal tudom alátámasztani (*Nacsa Lőrinc: Tessék, konkrétan!*), és, remélem, kialakul egy termékeny vita. Audi Hungária Zrt., képviselőtársaim (*Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Sör, sör!*); 2 milliárd forintos támogatási szerződést írtak alá ezzel a céggel, amellyel az egész karanténból következő leállás miatti veszteségét - még egyszer mondom: az egészet - odaadják ennek a cégnek. Álljanak fel, bármelyikük, és mondjanak három olyan magyar kisüzemet, amelynek önök a teljes karanténból származó veszteségét kipótolták egy hasonló szerződéssel! Most lehet bekiabálni, most lehet sértegetni az ellenzéki képviselőt, vagy felállni, és válaszolni a konkrét kérdésre.

Az a perverz újraelosztási rendszer, amelyet önök megvalósítottak, arról szól, hogy nagy cégeket támogatnak, kipótolják a veszteségüket, ezen nagy cégek veszteségeit pedig az adófizetők pénzéből gereblyézik össze. Az Audi esete is ezt bizonyítja, számtalan más multi cég esete is. Én nem feltétlen sajnálom az Auditól - egy kicsit sajnálom, de nem az utolsó forintig, mert nyilván ha munkahelyet megtartanak, akkor van értelme ennek -, de azt nagyon sajnálom, hogy magyar kiscégeket nem támogatnak hasonló módon.

Kósa képviselőtársam elmondta, hogy a kisüzemi sörfőzdeket kívánják támogatni ezzel a javaslattal. Itt nem nálam merült fel vitapontként, de a szaksajtóban felmerült a Pécsi Sörfőzde esete. Ugye, itt egy olyan társaságról van szó, amely 2019 óta lényegében kisüzemmé zsugorította magát, de mégiscsak egy olyan társaság, amely több mint 2,5 milliárdos nettó árbevétel után, volt olyan időszak, amikor egy 50 millió forintos nagyságrendű adózott eredményt produkált, tehát látszott, hogy azért nem egy kiscégre jellemző bevételi volumen áll fenn, az adózott eredmény azért mégis zsugorodott ehhez képest.

El kéne tehát dönteni, és őszintén kommunikálni kéne, hogy valódi kis családi vállalkozásokat, üzeme- ket akarnak-e támogatni, mert akkor az én támogatá- somat is fogják ebben bírni, vagy pedig különböző pi- aci machinációkkal látszólag kiscéggé zsugorodott, amúgy olyan vállalkozásokat, amelyek egy világbaj- nokság kizárólagos kiszolgálóivá is tudtak válni, hi- szen volt olyan világesemény Magyarországon, ahol

ez a családinak azért nem nevezhető üzem volt képes kizárólagosságot nyerni, és a saját termékeit ily mó- don forgalmazni ezen az eseményen.

(9.00)

Hozzáteszem, amiről Kósa képviselőtársam be- szél - s még egyszer mondom, én az alapelvet nem vi- tatom -, azt a GVH felé tudtommal 2017-ben ezek a nagy cégek már vállalták. Tehát amit most újra fel tet- szenek találni, az egy 2017-ben majdnem hogy befeje- ződött folyamatára szerint már egy piaci céges vállal- lás volt. Én nem akarom lekicsinyelni azt, ami most előttünk fekszik, mert ha az alapelv őszinte, akkor én támogatni fogom. Azt szeretném elmondani, hogy nem elég, nem hatékony, és a jelenlegi járványügyi ve- szélyhelyzetben ez nem húzza ki a bajból azokat a ma- gyar mikro-, kis- és közepes méretű vállalkozásokat, akik kényszerből éppen most bocsátják el a munka- vállalóikat. Miniszterelnök úr elmondhatja itt hétfőn- ként, sokadik hétfőnként, hogy ugyanannyi munka- helyet hoznak létre, mint amennyi megszűnik, de mindannyian tudjuk, önök is tudják, hogy ez sajnos nem igaz. Bárcsak igaz lenne! Bárcsak igaz lehetne! De álláspontom szerint nincs olyan európai nemzet- gazdaság, egy sem, amelyik képes lenne pótolni most, jelen pillanatban, ezekben a hónapokban az elvesztett álláshelyek számát. Önök sem képesek. S a helyzet az, hogy a GVH felé már megtett vállalást előadják úgy, mint a forradalmi kormány új forradalmi vívmányát, de én nem hiszek abban, hogy ettől még önmagában a magyar kis cégek helyzetbe tudnak kerülni.

S azt is látjuk, hogy a Kisüzemi Sörfőzdek Egye- sületének a vezetője is megnyilvánult ebben a kérdés- ben. Nem tudom, vele tetszetek tárgyalni? Ha vele le- ültek vagy leültek volna, bizonyára önök is tudnák azt, hogy ők úgy érzik, hogy piaci szempontból a csapolt sör áfatartalmának az 5 százalékra történő csökke- nése-csökkentése lenne az, amely ezen piacon nekik némiféle bevételt, lehetőséget teremtene arra, hogy most ne kelljen kirúgni munkavállalót, hanem adott esetben a munkabérét fedezni lehet. Én nem azt mon- dom, hogy bármely alkoholtermék áfatartalmának a csökkentését én most itt támogatnám ebből a helyzet- ből, azt szeretném csak mondani önöknek, hogy a Kis- üzemi Sörfőzdek Egyesületének az elnöke ezt tartja egy normális piaci megoldásnak, ez viszont nem sze- repel az önök javaslatában. Még egyszer hangsúlyo- zom, ezt nem én kérem önöktől, hanem az érintett pi- aci szektor egyik vezető képviselőjének a javaslata, ami vagy nem jutott el a kormány asztalára, vagy egy- szerűen nem tárgyaltak vele. A második az ijesztőbb szcenárió, hiszen jellemzően úgy nyújtanak be ide tör- vényjavaslatokat, hogy azt állítják, hogy tárgyaltak az érintettekkel, aztán az érintettek elmondják, hogy ilyesmi nem történt.

Éppen ezért mondom azt, hogy ha segíteni akar- nak ezeknek a cégeknek, akkor mit kellene, lehetne tenni. Eleve nem kellett volna egész évben tötymő- rögni a kieső munkabérek pótlásának rendszerével.

Tavasszal a Jobbik már három nap elteltével letette a magyar munkahelyvédelmi alap koncepcióját, amely minden kieső munkabér 80 százalékát kipótolná, azoknál is, akik már elveszítették az álláshelyüket. S azt látjuk, hogy nagyjából másfél hónapig törpölt a kormányzat azon, hogy milyen koncepciót tegyen le az asztalra, és lett egy olyat, amely 80 százalék helyett 15-20 százalékot pótol ki a kieső munkabérekből. Most ősz van, kedves képviselőtársaim. Látom, hogy horrorisztikus energiákat mozgósítanak a bányászatról szóló, az önkormányzatok nagyberuházó ismerőseit helyzetbe hozó törvényjavaslatok kimunkálásán, a Budapest-Belgrád beruházáson, most éppen a kisüzeminek nevezett sörfőzdek helyzetbe hozásán. Nem is mondom azt, hogy vitatom az összes javaslatot, egyáltalán nem, csak azt mondom, hogy ugyanekkor elánnal szerintem kellene időt találniuk a kieső munkabérek pótlására. Ezen kisüzemi sörfőzdeknek sokkal többet segítene az, ha minden munkavállaló esetében a kieső bér 80 százalékát kipótolná Magyarország Kormánya, és nem azt mondom, hogy a magyar adófizetők, hanem egy tisztességes járványügyi kasszából, kalapból azok, akiknek a közteherviselés jegyében be kellene fizetniük ebbe.

Látom, hogy röhögcsélnék kormánypárti képviselőtársaim, de remélem, akkor nem fognak, amikor megmagyarázzák, hogy a járványügyi védekezéshez szükséges kasszába miért fizettetnek be az egyik magyar közülettel, és miért nem a másikkal. Azt látjuk ugyanis, hogy a pártok, önkormányzatok vállalják azokat a terheket, amiket ilyenkor kell, de a bankügyi szektort ez a kormányzat nem meri arra kérni, hogy a közteherviselés alapján befizessen a járványügyi védekezési alapba. Papíron kapnak egy 55 milliárdos kölönadót, amit aztán leírhatnak az adóból a következő négy-öt évben, probléma nélkül. Én azt mondom, hogy ezt az alapot kéne feltölteni rendszeresen, ebből a kieső munkabérek 80 százalékát pótolni, mert ez nyújtana valódi segítséget az érintett és tárgyalt szektorban dolgozók számára. S ha valóban kis cégeket akarnak helyzetbe hozni, akkor könyörgöm, üljenek már le ezen kis cégek érdekvédelmi szervezeteinek a vezetőivel, hiszen lehet, hogy egészen más Magyarország képét fogják felfesteni, mint amelyet önkormányzatok elképzelnek. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Elnök Úr! Előterjesztő Képviselőtársam! Vártam, hogy Arató képviselő úr majd bekiabál Z. Kárpát Dánielnek is, amikor az autóról kezdett beszélni, mert L. Simon Lászlónak bekiabált, hogy ne a borról beszéljen, hanem a sörről, de az Audival nem volt gondja képviselőtársamnak. Szerintem itt almát és körtét hasonlít össze a képviselőtársam. Kisüzemi sörfőzdeket Audi-

gyárakhoz hasonlítani egyrészt álságos, másrészt nyilván elviszi a vita fókuszát. Képviselő úr azt mondta, hogy az iránnyal alapvetően egyetért, majd 9 és fél percig mondta, hogy mennyire vagyunk rosszak, milyen borzasztó itt minden, és egyébként ez a javaslat is, de elmondta, hogy az iránnyal egyetért.

Ha megnézzük, hogy mit kéne kipipálni, mik szoktak lenni a baloldal folyamatos vádjai: egyeztetés, megvolt, pipa; a cél jó, pipa; az eszköz jó, pipa. Le is zárhatnánk, hogy akkor ezt önkormányzatok az eddigi felszólalásaik alapján támogatni kéne, mert volt egyeztetés, jó a cél, jó az eszköz.

Mégiscsak azzal kezdeném, hogy amikor meglátok egy kereskedelmi törvény-módosítást, vagy bármit, ami valamilyen módon beleszóllhat a szabadversenybe - én a tisztességes munkában és a szabadversenyben hiszek -, akkor először egy kicsit megjedek, és alaposan át kell olvasni, mert én nem szeretem, amikor a szabadversenybe nagyon belenyúl a szabályozó, vagy valami olyan dolog történik, hogy veszélybe kerülhet a szabadverseny. Ugyanakkor ha elolvassuk ezt a törvényjavaslatot, és pontosan tudjuk a tavaszi törvényjavaslat történetét is, akkor azt látjuk, hogy ez a törvényjavaslat alapvetően a versenyt segíti elő. Azt teszi lehetővé, hogy legalább látótávolságban indulhassanak egymással a felek a versenyben a rajtvonalnál, ha nem is egymás mellett, de látótávolságban indulhassanak, és ne egy másik városban lévő másik pályán kelljen versenyezniük a kisüzemi sörfőzdeknek.

L. Simon képviselőtársammal nem beszélünk össze, de én is onnan akartam indítani a felszólalásom, hogy voltak a szerzetesi sörfőzdek, s milyen hagyománya, milyen kulturális jelentősége van annak, hogy például Pannonhalmán már a XI. században is főztek sört, s egyébként szerte Európában kulturálisan milyen nagy jelentősége van annak, hogy számos helyen még most is 600-800 éves receptekkel, azzal a tudással felvértezve főzik a sört. Azt gondolom, hogy ennek kulturális jelentősége is van, kiegészítő jelentősége. Nem mintha ez lenne egy szerzetesrend elsődleges feladata, nem is azért csinálták. Oktatási, nevelési, kulturális és természetesen pénzügyi része is volt, hogy az elsődleges oktató, nevelő, karitatív, szociális és hitéleti tevékenységét kiegészítő módon tudja támogatni a szerzetesrendek tevékenységében. Én ezért örülök ennek. A kommunisták mindezt elvették, hiszen a kommunizmus előtt majdnem minden egyházmegyének és szerzetesrendnek volt valamiféle pincéje, szőlője, sörfőzdeje, olyan, a gasztronómiához kapcsolódó tevékenysége, amit aztán a kommunisták szépen elvettek tőlük. Az látszik most harminc évvel a rendszerváltás után, hogy ez pár helyen éledezik. Képviselőtársam mondott erre példákat: Bakonybél, Zirc, Pannonhalma, de több helyről is beszélhetnénk, ha a borról beszélünk.

Azt gondolom, ez a verseny a kicsiket hozza valamilyen módon helyzetbe, illetve megadja nekik azt az esélyt, hogy el tudjanak indulni ebben a versenyben. A kicsiket támogatja ez a javaslat. Ez egyébként nem

idegen a nemzetközi környezettől, például az Európai Uniónak is van olyan irányelve és van olyan szabályozása, amelyik megengedi azt, hogy a tagállami kormányok adókedvezményekkel segítsék például a kisüzemi sörfőzdéket vagy a kisüzemi bort előállító üzemeket. Tehát én azt gondolom, hogy egyáltalán nem idegen ez a nemzetközi környezettől, nem egy egyedi példa, mégis jó eszköz arra, hogy segítsük a kisüzemi sörfőzdéket.

Azért örülök annak, amit L. Simon képviselőtársam elmondott, mert évekkal ezelőtt azt láthattuk, hogy a kisüzemi sörfőzdeknél - sokan úgy hívták, hogy kézműves sörök; én nem annyira szeretem ezt a kifejezést - ez egy szubkultúra lett, de kicsi szubkultúra lett. Volt egy réteg, akit ez érdekelt, aki kóstolta, aki hozzájutott, aki ismerte ezeket a lehetőségeket, és aki időnként szembetalálkozott ezekkel a kisüzemi söröknek a fogyasztásával, kóstolásával. De azt gondolom, hogy ideje ezt szélesebb kör elé tárni, és fontos, hogy megjelenjenek a boltok polcain, a vendéglátóipari egységekben a kisüzemi sörfőzdek termékei is, s ezáltal egy sokkal szélesebb paletta legyen a vásárlók előtt.

(9.10)

Az alkoholfogyasztásról is beszélt Z. Kárpát képviselőtársam. Szerintem itt a legeslegfontosabb alapelv, hogy felelősséggel, mértékkel és minőséggel, ezt a hármat sorolnám fel, úgyhogy alapvetően azt kell megvizsgálni, hogy az ilyen javaslatok, amik az alkoholfogyasztás kérdését feszegetik, ebbe az irányba mutatnak-e. Én azt gondolom, hogy ennek a hármas szűrőnek itt is meg tud felelni a javaslat, de nagyon fontos, hogy mi is egyébként, hogyha olyan helyzetben vagyunk, akkor a példánkkal, a szavainkkal, a tetteinkkel is mindenképpen példát mutassunk abban, hogy csak felelősséggel, csak mértékkel illik az alkoholt fogyasztani. Nagyon fontos, hogy ebben ne legyen közöttünk vita.

Én is fel akartam hozni azt, hogy az elmúlt években számtalan támogatási lehetőség nyílt meg egyébként a kisüzemi sörfőzdeknek, akár uniós, akár hazai programokkal. Nagyon sokan eszközbeszerzésre, fejlesztésre, minőségbeli növekedésre tudták fordítani azt az összeget, amit európai uniós pályázatokból, illetve hazai forrásokból el tudtak nyerni, így az elmúlt tíz év támogatáspolitikájának köszönhetően tudott ez a piac vagy ez a szegmens is úgy növekedni és olyan minőséget előállítani, hogy megérett arra az idő, hogy ilyen javaslatokat tárgyaljunk, és ebbe az irányba lépünk.

Én azt szeretném elmondani, hogy a céllal egyetértek, az eszközzel egyetértek, az egyeztetés megtörtént, és azt gondolom, helyes az az irány, hogyha a kicsiket valamilyen módon szeretnénk lehetőséghez juttatni. Itt nem mondanám, hogy helyzetbe hozás, mert nagyon fontosnak tartom azt, hogy Kósa képviselő úr úgy fogalmazta meg ezt a törvényjavaslatot, illetve a tavaszt is, hogy nem helyzetbe hozzuk a kisüzemi sörfőzdéket, hanem lehetőséget adunk nekik

arra, hogy ebben a versenyben egyáltalán elindulhassanak, hogy ott lehessenek, és nagyon-nagyon sok munka, nagyon-nagyon sok ráfordítás, idő, energia szükséges ahhoz, hogy ők is meg tudják mutatni a magyar sörpiacon, hogy a minőségükkel versenyképesen helyt tudnak állni a nagyok között is. És egyébként persze, természetesen van egy kicsit patrióta vonatkozása is ennek a törvényjavaslatnak, hiszen pontosan tudjuk, hogy a nagy sörgyártók Magyarországon egyébként külföldi tulajdonban vannak jelentős részt, a kisüzemi sörfőzdek pedig szinte kizárólagosan vagy nagyon nagy mértékben hazai tulajdonban vannak.

A patrióta gazdaságpolitika híveként én alapvetően azt gondolom, hogy ezért is fontos ez a törvényjavaslat, mert nemcsak hogy a kicsiknek ad lehetőséget, hanem a hazaiaknak ad lehetőséget, és én mindig fontosnak tartom azt, hogy a külföldi nagy multikkal szemben a hazai vállalkozásoknak, a hazai termelőknek, a hazai készítőknél adjunk lehetőséget.

Összességében én azt gondolom képviselőtársaim elmondott mondatai alapján, illetve az előterjesztő előterjesztése alapján, hogy a KDNP-frakció támogatni tudja ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Bangóné Borbély Ildikónak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Államtitkár Úr! Engedjék meg, hogy egy statisztikai adattal kezdjem a felszólalásomat! Ma Magyarországon legalább 400 ezer olyan gyermek él, ahol legalább az egyik szülő alkoholistán. Ez a legkisebb adat. És engedjék meg, hogy azt is elmondjam, hogy nagyon bizarr így péntek reggel sörrel, borral, pálinkával kezdeni a parlamenti ülést. *(Nacsa Lőrinc folyamatosan közbeszól.)*

És nagyon bizarr az is, hogy a pandémia, járványhelyzet kellős közepén ez a legfontosabb törvényünk akkor, amikor a szállodák nem működnek, fesztiválok nincsenek Magyarországon, és az éttermek be vannak zárva. Mondhatják azt is, képviselő urak, hogy készülünk arra törvényekkel, hogy majd mikor a helyzet már javul, és nem lesz járvány, akkor ezek a törvények készen álljanak, hogy hogyan tudjuk a vállalkozásokat megsegíteni.

De azt is tudjuk, hogy önök egy-két nap alatt be tudnak a Ház elé hozni törvényeket, és nem kell hozzá egy hét, hogy nagyon gyorsan meg is szavazzunk valamit. És joggal várná el az ellenzéki képviselő meg a lakosság, hogy olyan törvényeket tárgyaljunk járvány idején, amelyek mondjuk, ténylegesen a kisvállalkozásokat segítik, vagy a magyar családokat. Mondhatnánk azt, hogy mikor vezet be a kormány a 100 százalékos táppénzt, amit kérünk járványhelyzet idején, vagy mikor vezetnek be olyan törvényeket, amiket mi is, képviselők, személy szerint én is kezdeményeztem a Magyar Szocialista Párt részéről, hogy mondjuk,

azok a kismamák, akik terhesek, 100 százalékos távolléti díjat kaphassanak; hogyha úgy döntenek, hogy féltik a saját életüket és a magzatuk életét, akkor hadd mehessenek el, ne kelljen nekik dolgozni, de ne táppénzre, hanem 100 százalékos távolléti díjra.

Azzal mi, szocialista képviselők sem tudunk vitatkozni, hogy hogyan kell a kisüzemi sörfőzdeket meg a kisvállalkozásokat támogatni, csak önöket meghallgatva még azt is lehetne mondani, hogy lehet ezt a törvénymódosítást támogatni, csak tudják, egészen mást láttunk az elmúlt tíz évben.

Kósa Lajos a felvezetésében nem beszélt arról, hogy mondjuk, 2017-ben a Pécsi Sörfőzde akkor már veszteséges volt, és hogyan kaparintotta meg Matolcsy Györgynek az unokatestvére, Szemerey Zoltán, és mihelyt megkaparintotta, 1,08 millió hektoliterfokos komlónedűt gyártottak, ez 2017-ben 442,4 ezer liter gyártást eredményezett, és ezt, miután megszerzte Matolcsy György unokatestvére, nagyon gyorsan levitték 200 ezer alá, ugyanis azonnal beterveztettek egy törvényt, ami arról szólt, hogy megemelték 8 ezerről 200 ezerre az éves hektoliterplafont, ami azt jelentette, hogy nem 100 százalékos adót kellett befizetni a sörgyártás után, hanem ennek a felét, 810 forintot.

Tudják, ezek a törvénymódosítások azok, amikre azt kell mondania az ellenzéknek, hogy nem hiszünk már önöknek, mert önök lényegében mindig beteszik a lábukat egy-egy gazdasági szektorba, és miután önök oda betették a lábukat, akkor tudnak olyan törvényeket hozni, amik kedvezőek ezeknek a gazdasági szektoroknak. És ez nem véletlen. Nem véletlenül, mondjuk, ellenzéki képviselők, hogy hogyan zajlottak ezek a törvénymódosítások, és ezt Kósa Lajos képviselő úr elfelejtette elmondani.

Az előttem felszólaló Z. Kárpát Dániel is elmondta azt, hogy a kis kézműves főzdek piaci részesedése Magyarországon most körülbelül 3 százalék, de ha a szakmával egyeztettek volna, ahogy önök ezt így felvezették, akkor tudnák azt is, hogy ez a piaci részesedés, ha teljesen kihasználják a kapacitásukat, akkor sem mehet 6 százaléknál többre. Nem tudnak 20 százalékot szerezni a mostani piacból a kis sörfőzdek, úgyhogy hiába mondják azt, hogy 20 százalékot tudnának biztosítani ezeknek a piaci szereplőknek, a mostani kapacitási igényük nem tudja ezt teljesíteni.

És akkor még arról is beszélni kell, hogy itt nemcsak a pécsi sörgyárról van szó, hanem a Csíki Sörről is, és lényegében önök ezt a két szektort kívánják olyan helyzetbe hozni, amit törvényekkel próbálnak garantálni.

Én azt gondolom, tudom, hogy önöknek az nem tetszik, hogyha az ember erről beszél, de ha az elmúlt éveket és az elmúlt éveknek a gyakorlatát nézzük, akkor mondom, csak megismételni tudom magamat, hogy ha önök bekerülnek egy-egy gazdasági szektorba, vagy eluralják azt a gazdasági szektort, akkor utána közvetlenül tudnak olyan törvényeket hozni, hogy jobb helyzetbe hozzák ezeket a vállalkozásokat.

Kiemelem, hogy mi is azon vagyunk, hogy minél jobban lehessen a kisvállalkozásokat támogatni Magyarországon is, de ezt a módszert teljes mértékben visszautasítjuk, és nem is tudjuk támogatni. Ezáltal erre a törvénymódosításra is azt kell mondanunk, hogy így, ebben a formában nem elfogadható. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok pad-soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Arató Gergelynek, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! Tisztelt Kósa Lajos Képviselőtársam! Csak azért nem kérdezem öntől, hogy nem szegyélli-e magát, mert tudom, hogy nem. Pedig lenne rá oka!

Őn ma reggel, mint ezt láthattuk, részt vett az operatív törzsnek az értekezletén; más napokon is megteszi ezt. Ott mennyit volt szó arról, hogy egyébként a Matolcsy családnak vagy a Csíki Sörnek a támogatása milyen módon segíti elő a járvány leküzdését? Olyan helyzetben, amikor most már hatszázan vannak lélegeztetőgépen, amikor továbbra is sajnos mindennap nagyon magas az új megfertőzötteknek és az elhunytaknak a száma, akkor ez a legnagyobb problémájuk?

Ez a legnagyobb problémájuk, hogy két olyan sörfőzdeket, amik valójában nem kézműves sörfőzdek, hanem üzemi sörfőzdek, csak ügyesen módosították a szabályokat annak érdekében, hogy beférjenek a kisüzemi kategóriába, további piaci előnyöket nyújtsanak?!

(9.20)

Én értem, hogy persze beírhatták volna az Alaptörvénybe is azt, hogy csak tőlük lehet sört venni, úgy, mint ahogy ezt megtették az ön korábbi nagy ívű, a közpénzek színváltozásával kapcsolatos álláspontjával. De hát, azért mégiscsak, ez ma a legfontosabb probléma? Ezzel kell ma foglalkozni a parlamentben, egyáltalán ebben az országban, hogy kinek juttatnak különböző törvénymódosításokkal kereskedelmi előnyöket?

Azt kell mondanom, képviselő úr, hogy lenne dolgunk, lenne önöknek is dolga, lenne az egészségügygel, a mentőszolgálattal, lenne dolguk azokkal a kisvállalkozásokkal, amelyek elvesztették a megélhetésüket, elvesztették a bevételeiket. És ez messze nem az a nagyon szűk kör csak, aminek önök valamifajta segítséget nyújtanak, persze egyrészt a haveri körnek a szállodások körében, másrészt meg a vendéglátásban egy elég szűk körnek; nagyon sok mindenki másra is kiterjed az, hogy nincs semmilyen bevétele. Szóval, foglalkozhatnának a kisvállalkozásoknak nyújtott támogatásokkal, foglalkozhatnának azzal, hogy hány olyan ember van, aki minden megélhetését elvesztette, mert nemhogy nem kapott három hónap után

munkát, ahogy önök mondták, hanem még hat hónap után sem, és már kikerült a teljes munkanélküliellátórendszerből. Foglalkozhatnának azzal, hogy mi történik azokkal, akiknek otthon kell maradniuk, mert karanténba kerülnek, vagy mert például a gyerekük kerül karanténba, vagy egyszerűen csak beteg, és az egyébként jogos ajánlások alapján nem vihetik iskolába a gyereküket.

Ehelyett arról beszélgetünk, hogy legyen jobb a Matolcsy családnak és a Csíki Sörnek. Azt kell mondanom, hogy ez szegény. Ez szegény.

Lenne értelme egyébként beszélgetni majd egyszer, nyugodtabb, békésebb időkben arról, hogy hogyan kell szabályozni a sörpiacot. Nyáron erről itt beszéltünk a parlamentben, nem jutottunk teljes egyetértésre, de sok minden volt, amiben egyébként voltak közös pontok.

De ma ezzel foglalkozni, az az emberek cserben hagyása. Az egészségüggyel kellene foglalkozni, a járványüggyel, a fenyegető gazdasági válsággal, azzal a társadalmi válsággal, ami miatt sok százezer ember megy tönkre. Ezzel kellene foglalkozni itt a parlamentben is, meg a kormányban is, meg a Fideszben is. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Csárdi Antalnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Kezdhethem úgy is, hogy egy nagyon szimpatikus kezdeményezés van előttünk, hiszen kisvállalkozások helyzetbe hozását célozza a domináns és jellemzően monopol vagy oligopol helyzetben levő nagy cégekkel szemben.

És mégis az első kérdés, amit fel kell tennem, különös tekintettel miniszterelnök úr nemrég elhangzott mondataira, hogy: a sör is alapvető élelmiszer? Megmondom, azért kérdezem, mert valóban nem pontosan érti egy átlag választópolgár, hogy ez a kérdés miért van ma itt előttünk, és értem én, értem én, hogy az Országgyűlés működik, és döntéseket hoz, de ettől még, azt gondolom, hogy ennek most aktualitása, mondjuk úgy, hogy nincs.

Továbbmegyek: ráadásul bármilyen szimpatikus ez a javaslat, bármilyen szimpatikus, hogy kis sörözőknek és kisüzemeknek segítséget, segítő kezet nyújt a kormány, nem tudok elmenni amellett, hogy de mi van a többi kis- és közepes vállalkozással. Mi van a választókkal, a fogyasztóval, akinek gondja van a megélhetéssel hosszú-hosszú hónapok óta?

Megint azt látom, hogy hoztak ide egy törvényjavaslatot, jó eséllyel valamilyen lobbikörök lobbitevékenységének eredményeképpen, és igazándiból majd nagyon jó lesz ez a törvény, mert majd vissza lehet mutatni arra, hogy, hát, tisztelt ellenzéki képviselők, mi a kis sörözőknek is hogy megvédtük! A helyzet az, tisztelt képviselőtársaim, hogy szép-szép, de ke-

vés, nagyon-nagyon kevés, mert emellett a kis- és közepes vállalkozások minimális támogatást és segítséget kaptak, nagyon-nagyon nehéz helyzetben vannak mindannyian.

Én Kósa képviselő úrnak szeretnék tenni egy ajánlatot: ha el tud jönni majd a parlamentből, akkor én meghívom nagy szeretettel, hogy a belvárosban található Vámház körüti vásárcsarnokba jöjjön el, és tegyen egy kört. A kiskereskedők jelentős része a túlélésért küzd, hogy a családját el tudja tartani, és legyünk őszinték: nagyon szép, hogy önök megvédik a kis sörözőket, de pontosan tudjuk - tíz év, tíz év kormányzás van önök mögött -, hogy sem a kereskedelemben, sem más gazdasági ágazatban nem védték meg a kicsi szereplőit a gazdaságnak. Sehol nem védték meg ezeket az apró, de fejlődő gazdasági csoportokat.

És, hogy csak egy példát mondjak: a héten döntött a kormány, hogy a Gazdaságvédelmi Alapból egy átrendezésen keresztül újabb támogatásokat, segítséget nyújt a gazdaságnak. Ez egy 300 milliárdos átrendezés, amiről beszélek, és érdemes megnézni az arányokat. Ebből 80 milliárd a Pénzügyminisztériumon keresztül kifejezetten nagyvállalati támogatás, majd 70 milliárd, és már túl vagyunk a szétosztott összeg felén, a Külügyminisztériumon keresztül közepes és nagyvállalatoknak nyújtott támogatás. Z. Kárpát Dániel képviselőtársam nagyon helyesen mutatott rá, hogy hogyan húzták ki a bajból az Audi Hungáriát.

Tudja, képviselőtársam, hogy kik nincsenek a támogatottak között? Kis-, mikro-, családi vállalkozások. És kik nincsenek még a támogatottak között? Munkavállalók, akik izzadságos munkával azért dolgoznak reggeltől sokszor késő estig, hogy eltartsák a családjaikat. Azokat a családokat, akiknek ha nem is vesztették el az állásukat, jellemzően csökkent a bevételük, csökkent a fizetésük, de már most látom, hogy önök majd verik a mellüket, merthogy mi megvédtük a kis sörözőket!

Tisztelt Képviselőtársam! A helyzet az, hogy ne a lobbierdekekre hallgasson! Jöjjön ki az utcára, és biztos vagyok benne, hogy Kósa képviselőtársam is találkozik az üzletben a kasszással, az árufeltöltővel, biztos vagyok benne, hogy ő is tankol, és találkozik a benzinkutassal, és sorolhatnám hosszan. Velük beszélgesen, képviselőtársam, és akkor rá fog jönni, hogy a megfelelő sorrend az lenne, hogy először segítünk az embereknek, a dolgozó embereknek. Ez a gazdaság alapja, a gazdaság motorja, nem az Audi Hungária, hanem a dolgozó, aki bemege az Audi Hungáriába, és elvégzi a munkát, és nekik volna nagyon nagy szükségük segítségre!

Értem én, nagyon szimpatikus dolog, hogy megvédjük a kis sörözőket. Egyébként a Lehet Más a Politika politikájával ez tökéletes összhangban van *(L. Simon László: Akkor meg?)*, azzal a különbséggel, képviselőtársam, hogy a megfelelő sorrendet be kell tartani. Első, hogy a jelenleg a járvány okozta válságban a gazdaság védelmét meg kell valósítani, nemcsak a haverokét, nemcsak a hozzánk közel álló ágazatokét,

hanem a dolgozó embereket, hanem a kis- és mikro-vállalkozásokat! Azokat a kisvállalkozásokat, azokat a családi vállalkozásokat kell megvédeni, amelyek ma a foglalkoztatásnak a 70 százalékát viszik a hátukon.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha ez a javaslat béke-időben jön be, ha ez a javaslat akkor jön be, amikor ennek itt van a helye, akkor nagyon nagy hanggal tudtam volna támogatni én is és a politikai közösségem is. Így, ebben a helyzetben, azt gondolom, hogy azt kell elmondani, hogy önök megint egymással szembe próbálják elhelyezni az alkoholgyártó ipart vagy az alkoholgyártó szegmenst és például az alapvető élelmiszereket.

(9.30)

Önöknek miért fontosabb ez? Ezt valaki magyarázza meg nekem! Kósa képviselőtársam, gondolom, részt fog venni a vitában. Magyarázza meg nekem, hogy miért fontosabbak a kisüzemi sörözők azoknál, mint akik az alapvető élelmiszereket fogyasztják! Miért fontosabb az olcsó pálinka, az elérhető jó minőségű sör az elérhető alapvető élelmiszerek helyett? Magyarázza meg nekem! Tényleg nem látok egyetlenegy értelmezhető okot sem, hogy az alkoholpiac miért van egy ilyen kiemelt szerepben önöknél, és nem tudom megérteni azt, hogy amikor a gazdaságvédelemről beszélünk, akkor miért az önökhöz közel álló ágazatokat próbálják segíteni.

L. Simon képviselőtársamat értem, hiszen őhöz közel áll a borászat, közel áll őhöz az ágazat maga, de azt gondolom, hogy ezt ilyen direktben behozni az Országgyűlésbe, mondjuk úgy, hogy nem elegáns. Nem elegáns, mert azt gondolom, önöknek is illene, sőt szükséges lenne látni, hogy ma a magyar társadalomnak sok mindenre van szüksége, de nem biztos, hogy ezek között, mondjuk úgy, a top ötben benne van a jó minőségű sör vagy az adómentessé tett pálinka. (Z. Kárpát Dániel: Alapvető élelmiszer!)

Értem én, hogy önök ezekre úgy tekintenek, mint alapvető élelmiszerekre, de higgyék el nekem, hogy egy 12 éves gyermek - azért ezt mondom, mert az én kislányom 12 éves - reggelizőasztalára sem kisüzemi sört, sem jó minőségű szilvapálinkát nem lehet tenni, viszont nagyon fontos lenne, hogy elérhető legyen mindenki számára azoknak az alapvető élelmiszereknek az összessége, amelyek ma Európához képest példátlan módon vannak adóztatva ebben az országban.

És azt is értem, hogy van egy költségvetésünk, és ez kereteket szab minden döntésnek, és jól látszik, hogy ezeket a kereteket önök úgy osztják el, hogy jusson a nagyvállalatoknak, lásd Audi, és jusson az egyéb ágazatokban a nagyvállalatoknak, lásd a héten azt a körülbelül 150 milliárd forintot, amit erre költöttek, és nem kell hogy jusson az önök világképe, gazdaságpolitikája alapján a mikro-vállalkozásoknak, a kisvállalkozásoknak. Az önök számára fontosabb az alkoholipar, mint az alapvető élelmiszereket forgalmazó kereskedelem vagy az alapvető élelmiszerekből dolgozó

feldolgozóipar, mert jelen pillanatban maguk inkább az alkohol előállítását támogatják, azt az ágazatot próbálják helyzetbe hozni, ahelyett, hogy a valóban segítségre szoruló kiskereskedelmet vagy a mikro-vállalkozásokat támogatnák.

Ez a baj ezzel az egész törvényjavaslattal, mert azt gondolom, hogy arányt és irányt tévesztettek egyszerre, és nagyon nehéz egy bizonyos feldúltsági szint alatt maradni akkor, amikor az önök gazdaságpolitikája, világképe ilyen súlyosan szembemegy az itt élő honfitársaink érdekeivel. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (Taps az ellenzéki sorokból.)

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalásra megadom a szót L. Simon Lászlónak. (Jelzésre:) Bocsnat, először az előterjesztőnek adom meg a szót. Parancsoljon, Kósa képviselő úr! (L. Simon László: Én rendest kértem!)

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Rendkívül szomorú vagyok, régen hallottam ennyi siketséget és zöldséget a parlamentben, mint amit önök egészen kis létszámmal összehoztak. (Z. Kárpát Dániel: Vegyél vissza, amikor emberek haláláról van szó! Ne legyen... - Csárdi Antal közbeszól.)

Legelőször is, kedves Csárdi képviselő úr, úgy látom, hogy az első szó után megállt az olvasásban. A törvény tárgya a sör mellett: üdítő, gyümölcsital, gyümölcsle, gyümölcsnektár, ásványvíz, szikvíz, szóda-víz. Világos? Ezek nem alkoholos italok, és megkockáztatom, hogy a kislánya asztalára reggel jólesne önnek is adott esetben egy helyi kistermelő gyümölcslevét letenni, ahelyett, hogy egyébként a Brazíliából importált nagymulti cuccát teszi le, mert nem tud más letenni. Én pont a kisgyártók... És nem, itt nem az alkoholról van szó. Nem tudom, hogy mi az alapvető élelmiszer ön szerint, de szerintem az üdítő, a gyümölcsital, a gyümölcsle, a gyümölcsnektár, az ásványvíz, a szikvíz, a szóda-víz az. Ilyeneket szoktak inni, nem? Ezekben nincs alkohol, vagy önöknél lehet, hogy van, de nálunk nincs, mi ezt isszuk. (Derűtség.) Egyébként, megjegyzem, ezeknek az italféleségeknek a fogyasztása sokkal nagyobb volumen, mint a söré. Nem tudom, hogy miért akadtak el a sörnél. (Z. Kárpát Dániel közbeszól.)

De csak a tények alapján, kedves képviselőtársaim: a törvény döntően alapvető élelmiszerek piacra jutását segíti - nem támogatás, segíti! - kis lokális gyártók esetében, ez a tárgya.

Kettő: természetesen tudjuk, hogy járvány van, és természetesen tudjuk, hogy vannak ennél sokkal fontosabb törvények. Ne mondja nekem azt, hogy egy törvényt, amely a legfontosabb önök szerint, péntek reggel tárgyalnánk, ez teljes tévedés! De azért, mert egyébként járvány van, és küzdünk ellene, az nem jelenti azt, hogy a parlament befejezte a munkáját, hanem azt, hogy egyébként megyünk tovább, és egy csomó előterjesztést tárgyalunk, többek között ezt is.

Hát, ennél lényegtelenebb időpontban ezt nem lehetne tárgyalni, hacsak nem valami késő éji időpontot javasolnánk. A kora reggel és a késő éjjel a legértékeltenebb időpontjai a parlamentnek, tehát aki kitalálta, hogy ez a legfontosabb dolgunk - nem.

Kedves Csárdi Úr! Feltételezem, ha ön nagyon súlyosan megbetegedett, otthon van, ettől még a körmét vágja, nem? Az is egészség, ez is egészség, de azért az élet nem áll meg. Azért, mert járvány van, még egyébként egy csomó fontos kérdést a parlament tárgyal, nagyon fontos kérdéseket meg kevésbé fontos kérdéseket. Én nem vindikálom azt, hogy ez lenne a legfontosabb kérdés, amit tárgyalunk, de az kétségtelen, hogy szemben az önök az álláspontjával ez egy olyan időszakban történik, amikor a Horeca-szektor egyébként áll - a legjobb furcsa módon az időzítés, nem volt szándékos természetesen, csak így jött ki a lépés -, hiszen a mostani alkalmazkodás egy olyan időszakban van, amikor könnyebb alkalmazkodni, mert áll a piac. Nem arról van szó, hogy, mindenki megkötötte a kizárólagos szerződéseket, és azokat fel kéne bontani, vagy egyébként, mondjuk, a fesztiválok esetében olyan előkészítő lépések vannak, amelyeknek a visszavonása megborítaná a finanszírozását, mondjuk, a programnak, tehát itt ez egyébként egyáltalán nem rossz időpont ebből a szempontból.

Természetesen figyeltem Z. Kárpát képviselő úr hozzászólását (*Z. Kárpát Dániel: Hozd már fel!*), érdekesen jutott el addig a kérdésig, hogy megkérdezte, tárgyaltunk-e a kisüzemi sörfőzdék szövetségének vezetőjével, majd rögzítette, hogy nem, pedig ha tárgyaltunk volna... Most mondtam a felszólalásomban, de szeretném megerősíteni, hogy tárgyaltunk vele. (*Z. Kárpát Dániel: Akkor miért nem sikerült...*) Tárgyaltunk, nem fogadtuk el az összes javaslatukat. A tárgyalás nem jelenti azt, Z. Kárpát képviselőtársam, hogy a tárgyalófél minden javaslatát elfogadjuk, hanem megvitatjuk a kérdéseket.

Nekünk is elmondták az 5 százalékra történő áfacsökkenést. Először is, azt nem ebben a törvényben kell megvitatni, mert ez a kereskedelemről szóló törvény, másrészt a jelenlegi piaci viszonyok mellett, miután az Európai Unió áfaszabályozása kizárta tenné azt, hogy gyártók szerint különböztessük meg az áfát, az igazi támogatótja egy esetleges áfacsökkenésnek a három nagy lenne, mert azok egyébként egy évben, a tavalyi évben forgalmaztak 160 milliárd forintot, és az összes többi csak 6 milliárdot. Tehát ki lehet könnyen számolni, hogy egy 5 százalékra történő általános csökkentés igazából a három nagyot támogatja meg volumenben, míg a kicsiknek lényegében alig jelent valamit. Ez egyszerű matematika, ezt ön is el tudja végezni! Tehát a 160 milliárd a három nagyé (*Z. Kárpát Dániel közbeszól.*) - Borsodi, Dreher, Heinen. Ha ennek az áfáját 5 százalékra csökkentjük le, akkor nézze meg, hogy mennyi marad náluk, szemben a 6 milliárd piaci részesedésű mindenki mással, akik között vannak egészen picik, a teteje a 200 ezres háttér. Azoknak ez nem jelentene szinte semmit, mert annyira kicsi a piaci részesedésük.

(9.40)

Túl azon egyébként, hogy természetesen, mondom még egyszer, az az áfatörvénnyel kapcsolatos vita lenne, ez pedig nem az. Az is egy javaslat. Meg is mondtam a kis gyártók egyesülete elnökének, hogy nem óhajtok az áfával foglalkozni. Ez a javaslat azt segíti, hogy a kis gyártók, még egyszer hangsúlyozom, szikvízben, ásványvízben, szódavízben, gyümölcslemben, gyümölcsnektárban, üdítőitalban és sörben egyébként, de még egyszer mondom, ezekből sokkal többet iszunk, mint sörből. Ez egyébként természetes, mert ásványvizet, gyümölcslevet meg üdítőt sokkal többet iszunk általában, mint sört - ez a volumene, csak ezt nem vette észre Csárdi képviselőtársam. Tehát ezeknek a gyártóknak a piacra jutását a nagyok nem tudják szerződésekkal kizárni. Tehát óriási különbség van aközött, hogy valakit támogatok, vagy egyszerűen megakadályozom azt, hogy őt kiszorítsák a piacról szerződésekkel, mert Magyarországon az a gyakorlat, hogy igen, szállítok, én multi vagyok, és akkor meg egyezek a Horeca-szektorral vagy a forgalmazókkal, és azt mondom, hogy csak az enyémet teheted ki, és a kicsiket nem, ha kell, ha nem. Nem csoda, hogy kicsi a részesedés.

Eszemben sincs azt gondolni, hogy a kisüzemi sörfőzdék, vagy mondjuk, a kis üdítőgyártók vagy a kis ásványvízgyártók 20 százalék fölé tudnak menni. Nem. Csak hadd jussanak ki a piacra! Én akkor döb-bentem meg, amikor elmentem Szikszóra, és nem volt Borsodi víz, pedig az egyik általam legkedveltebb, abszolút kicsi ásványvíz, csak nem lehetett, mert ki volt zárva. Kérdeztem a vendéglőst, hogy miért nincs, azt mondja, náluk Naturaqua van. Ez a szerződés, nem tehet ki mást.

Azt gondolom, hogy ezt ne segítsék, természetesen, mert ön mindig elmondta, hogy ez milyen jó tartalmilag, de egyébként így, meg úgy, tehát nem fogják támogatni. Nem kell, nem is számítottam arra, hogy az ellenzék bármit támogat egyébként. Egy kétségtelen, a kicsik számára fontos az, ha megtiltjuk azt, hogy kizárják őket a piacról, ez egészen biztos.

Amúgy pedig természetesen számtalan más kérdést is lehet ennek az előterjesztésnek a keretében tárgyalni - az Audi támogatását. Kár, hogy Z. Kárpát képviselőtársam nem említette azt a sok ezer kis- és középvállalkozót, aki szintén különböző támogatási rendszereken keresztül, megjegyzem, százmilliárdokat kapott - nem 2 milliárdot, mint az Audi - ennek a válsághelyzetnek a kezelésére, támogatásra, fejlesztésre, meg azt a sok-sok támogatást a hitelmoratóriumtól a családátámogatási rendszeren át a munkahe-lyek megtartásáig, amit egyébként a kormány támogattott. Én nem szeretném ezt idekeverni.

És még valamit hadd mondjak, kedves képviselőtársak. Lehet a kormányt bírálni, sőt önöknek ez a dolga. Egy biztos: ez nem a kormány javaslata. A kormány támogatja, de semmi köze hozzá; ez az én javaslatom, meg még Simon képviselőtársam javaslata, meg még Nacsá képviselőtársam javaslata, akiket

megkértem, hogy segítsenek majd a bizottsági munkában, mondják el a véleményeiket, meg védjék meg a javaslatot.

Azt gondolom, hogy nem váltottuk meg a világot, nem küzdöttük le a Covid-járványt, nem segítettük a világbéke menetét, meg még egy csomó mindent nem. Ez egy dolgot vállalt fel - a gyártók számára persze ez lényeges, de a világot nem váltja meg -, azt, hogy a nagyok erőfölényből, visszaélve a pozícióikkal, ne tudják megakadályozni a kizárólagos szerződések megkötésével azt, hogy a kicsit egyáltalán odaférjenek a piachoz. Ennyit tettünk. És ha ez egyébként a fóti sör, az apátságai sörök vagy éppen a Hajnali Sörfőzőktől kikerülő különböző termékek, akkor az. Ha ez a Borsodi ásványvíz, ha ez a Pávai Vajna, ha ez a Csokonai szikvíz, akkor ez az. Ha ez a DÉR, a derecskei tész terméke almalében, akkor ez az. Ha ez egyébként a zempléni egészen kicsi erdei gyümölcs-termelők piacra jutását segíti, akkor ez az. Ennyi. Ezt vállalja fel, ezt tudja. Sajnálom, hogy nem támogatják. Reméljük, majd a parlament támogatja. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! Most kétperces felszólalások következnek. Először megadom a szót L. Simon Lászlónak, a Fidesz képviselőjének. Parancsoljon!

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz): Én normál felszólalást kérek, elnök úr. Valami nem...

ELNÖK: De kettőpercest jelzett.

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz): Azt akkor véletlen nyomtam, elnézést!

ELNÖK: Akkor a kétperces hozzászólók közül megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a KDNP képviselőjének. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Ezen a héten körülbelül huszonhetedszerre kell tisztába tenni, mert baloldali képviselők ezt még továbbra sem értik. Ugye, a múlt héten közösen hoztunk egy döntést, önök is meg mi is. Az volt a döntés lényege, hogy a járványügyi védekezés döntéseit és a hatáskörét odaadjuk közösen a kormánynak. *(Az ellenzék sorai felé mutatva:)* Ön is így szavazott, ön is és ön is, meg én is. Mindannyian így szavaztunk, hogy odaadjuk. Tehát a legfontosabb döntések, a leghatékonyabb, leggyorsabb, leghatározottabb döntések jelenleg a kormányzat felelőssége, mert mi ráruháztuk a kormányra ezt a felelősséget, ezt a felhatalmazást, Z. Kárpát Dániellel, Csárdi Antallal és Arató Gergellyel közösen ruháztuk rá a kormányra ezt a felelősséget. Önök ezen a héten minden törvényjavaslatnál csak erről beszélnek, miközben önök is így döntöttek.

A járványügyi védekezés mindenkinek a legfontosabb feladata jelenleg. Ettől még, ahogy az ország,

úgy az Országgyűlés is működik, tárgyal rendszeresen törvényeket, és ha önök szeretnék segíteni a járvány elleni védekezést, akkor például Csárdi képviselő úr nem tart egy óra múlva sajtótájékoztatót arról, hogy töröljék el az ingyenes parkolást, amit a nemzeti konzultáció szerint is az emberek 61 százaléka támogattott, és egyébként ő most vissza akarja terelni a zsúfolt tömegközlekedésre az embereket. Erről fog sajtótájékoztatót tartani. Akkor ne tartsa, ha szeretné segíteni a járvány elleni védekezést!

A Demokratikus Koalíciónak így sikerült beleírnia Petőfi Sándorba, a nemzeti emlékhelyekbe a héten, amikor azoknál a témáknál is csak gyalázni tudta a kormányt, és egyébként az előterjesztést is meg az előterjesztőket is. Ha tényleg segíteni szeretnék a járvány elleni védekezést, akkor esetleg hívják vissza Korózs Lajost a Népjóléti bizottság éléről, és ne kamustisztikákat, kamuvideókat meg kamuhíreket osszanak meg vele szinkronban.

Arról mindig elfeledkeznek, hogy a tej, a tojás, a hal, a hús áfája 5 százalék egyébként, ez valahogy mindig lemarad az önök felszólalásaiból, mindig kihagyják, és azt is kihagyják, hogy hány és hány ezer pályázattal támogattuk a kis- és középvállalkozásokat. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Csárdi Antalnak, az LMP képviselőjének. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Drága Kósa Képviselő Úr! A helyzet az, hogy szerintem jelenleg nincs benne az alapvető élelmiszeráfa-csökkentés javaslatunkban a szikvíz, az ásványvíz, de van egy javaslatom: nyújtsuk be közösen az alapvető élelmiszerek összességére vonatkozó 5 százalékra történő csökkentését célzó javaslatunkat, és akkor hozzátesszük az alapvető élelmiszerekhez az ön által hiányolt szikvizet, ásványvizet vagy egyéb üdítőit, ezt teljesen önre bízom, amit szeretne, tényleg, amit szeretne.

Másrészt viszont azért egy pillanatra álljunk meg! Nagyon szép, hogy önök ezzel a törvénnyel próbálják megvédeni a piciny sörfőzdeket, merthogy a multinacionális cégek kiszorítják őket a piacról. Egyébként ez igaz, és egy fontos célkitűzés, de azért illő tisztelettel szeretném megkérdezni, elsősorban a kormány képviselőit, hogy hol a túróban volt a Gazdasági Versenyhivatal az elmúlt tíz évben. Az önök által kézivezérelt GVH milliószer tudott kiállni például a sajtótermékek egybetereleése időszakában az önök érdekei mellett, de hol van a GVH, amikor igazán szükség lenne rájuk, és amikor valójában valóban el kéne végezniük azt a feladatot, amit most szegény Kósa képviselőtársam kénytelen itt a kora reggeli órákban elvégezni?

Azt gondolom, hogy ez egy valid kérdés. Egyébként, ha már a kereskedelmi törvénynél tartunk, akkor Kósa képviselőtársam mikor és milyen javaslatot kíván benyújtani annak érdekében, hogy azok a kis családi és mikro kereskedelmi vállalatok, akikről ér-

demtelenül mindig elfeledkezik a parlament, támogatást kapjanak a versenyhátrányukat kiegyenlítő? Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Dudás Róbertnek, a Jobbik képviselőjének. Parancsoljon!

(9.50)

DUDÁS RÓBERT (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Megmondom önöknek őszintén, nem gondoltam volna, hogy péntek reggel a parlamentben nagyjából ötszázszor, de lehet, hogy ezerszer fog elhangozni a sör szó, de mondhatnám a szikvizet is. Azért szeretném önöknek jelezni, hogy egy pandémiás időszakban vagyunk. Itt ülünk... *(L. Simon László közbeszól.)* Igen, önnek is mondom, L. Simon képviselőtársam, önnek is, államtitkár úr, hogy egy pandémiás időszakban beszélünk a sörről itt.

Egyébként, ami még durvább és még felháborítóbb, hogy egyébként ezt diadalmenetként adják elő. Diadalmenetként adják elő: egyeztettek a szakmai szervezetekkel. És az egészségügyi szakmai szervezetekkel és a szociális szakmai szervezetekkel mikor egyeztettek? Ja, persze, a hazugságok mennek, csak éppen utána kiderül, hogy mind hazugság, ami itt elhangzik, mert nem veszik fel az Orvosi Kamarával a kapcsolatot annak érdekében, hogy megfelelő döntések születessenek. Na, ez a probléma!

Egyébként azért szeretném önöknek mondani, hogy jelen állás szerint nem szikvíz- meg nem sör-, meg nem üdítőital-válságot élünk, hanem egészségügyi és gazdasági válságot. Ezzel kellene foglalkozni. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Nacsa Lőrinc képviselő úrnak. *(Nacsa Lőrinc: Én már voltam.)* Bocsnat, Arató Gergely képviselő úrnak, a DK képviselőjének adom meg a szót. *(Nacsa Lőrinc: Okos enged.)*

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen, igen, kétperces kör van még. Tisztelt Ház! Tisztelt Nacsa Lőrinc Képviselő Úr! Ön azért egy alapvető félreértésben van. *(Z. Kárpát Dániel: Nem egyben!)* Úgy tűnik, hogy nem olvasta el a felhatalmazási törvény legújabb változata szövegének az egészét. Volt annak egy másik része is - tudja? -, ami arról szólt, hogy beszámol a kormány az Országgyűlésnek a járványvédelmi intézkedésekről. *(Nacsa Lőrinc: Be is számolt.)* Kérem, árulja el nekem, hogy mikor számolt be a kormány arról, hogy mit tervez a gazdaságban, milyen segítséget nyújt a vállalkozásoknak, hogy milyen módon támogatja egyébként azokat, akik elvesztették a munkahelyüket, azokat, akik most már kiestek a munkai ellátásokból is, és így tovább.

Tisztelt Képviselő Úr! Hogy fogalmazzak nagyon finoman, minden bántó szándék nélkül? *(Kósa Lajos:*

Ó!) Önök felhatalmazást kaptak arra, hogy a járványt kezeljék. Na, azt végre csinálhatnák! Azt végre elkezdhetnék! Egyébként meg, amit mi itt kifogásolunk, az az, hogy miközben nem adnak az Országgyűlésnek érdemi információt egy sor kérdésben, azt hiszem, hogy Szatmáry képviselő úr talán, de lehet, hogy tévedek, az ATV-ben elmondja, hogy készülnek a kormány nagy gazdasági tervei, ugyanakkor délután, amikor itt a parlamentben kérdeztük, akkor még direkt kérdésekre sem a fideszes képviselők, sem a fideszes kormánytagok, sem a miniszterelnök nem adott választ arra, hogy mégis mi fog történni.

Szóval, azt kell önnek mondanom, ne gondolja azt, hogy azért, mert nekünk fontosabb a magyar emberek élete, mint az, hogy egyébként önökről mi a véleményünk, azért egyben hülyék is vagyunk, és elhiszük azt, hogy önök aztán csak jóra használják ezt a felhatalmazást, és majd csöndben azt fogjuk mondani, hogy hú, de jó, a kormány milyen jól kezeli a járványt. Önök nagyon rosszul kezelik ezt a járványt. Végre megkapták a lehetőséget, jogilag megkapták a lehetőséget arra, hogy megtegyék, amit meg kellene tenni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Csináljanak már végre valamit, és ne avval *(Az elnök ismét csenget.)* foglalkozzanak, hogy hogyan tudnak a haverok zsebébe pénzt tömni! Mi csak ezt kérjük itt a parlamentben folyamatosan. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt a további képviselői hozzászólásokra megadom a szót, szeretném felhívni a figyelmüket az előttünk lévő törvényjavaslat címére. L. Simon Lászlónak, a Fidesz képviselőjének megadom a szót.

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Valóban sok dolog hangzott el a vezérszónoki körben és az azt követő kétperces körben is, és minthogy én voltam a Fidesz vezérszónoka, ezért még egy utolsó felszólalás erejéig itt néhány dologra szeretnék reagálni.

Örülök, hogy Kósa képviselőtársam fölhívta a figyelmet arra, hogy nem szabad ezzel a helyzettel visszaélni, ellenzéki képviselőtársaim, hogy egyrészt a nemzetközi sajtóval azt hitetik el, hogy Magyarországon, tavasszal is ezt próbálták elhitetni, hogy azzal, hogy fölhatalmazta a parlament a kormányt a cselekvésre, valójában a parlamentarizmus átmenetileg szünetel, és Magyarországon nem működik az Országgyűlés. Valójában az Országgyűlés működik. Egyszerre két dolgot nem lehet. Ha azt akarjuk, hogy az Országgyűlés a rendes menetrendben dolgozzon, végezze a munkáját és az elé kerülő törvényeket megvitassa, függetlenül attól, hogy melyik milyen súlyú, akkor kérem, hogy ezt fogadják el, és végezzék a munkájukat tisztességgel, és ne azt csinálják, hogy a parlamenti fölszólalás során osztoroznak bennünket azért, mert egyébként semmi mást nem csinálunk, mint normál ügymenetben véghezvük a munkánkat. Mindemellert az Országgyűlés felhatalmazásával a kormány pedig végzi a maga munkáját.

És határozottan vissza kell utasítanom Arató képviselőtársam kirohanásait, a magyar kormány kifejezetten jól, európai összehasonlításban is példaértékűen kezeli a jelenlegi válságot. Mi sem igazolja ezt vissza jobban, mint egyrészt a halálesetek kezelhető aránya. Minden emberi élet elvesztése óriási nagy veszteség, ugyanakkor azt kell mondjuk, hogy összehasonlítva Olaszországgal, összehasonlítva a nyugat-európai országokkal a magyar számokat és statisztikákat, szerencsére még mindig jól állunk. Ez Magyarország Kormányának a munkáját és a magyar egészségügyi dolgozók, orvosok és ápolók munkáját dicséri.

A másik, ami visszaigazolja a kormány működésének a hatékonyságát, az az, hogy kellő időben és kellő módon lépett a gazdaság megmentése érdekében is. Olyanokat mondani, mint amiket Z. Kárpát képviselőtársam is mondott itt, hogy a kis- és közepes vállalkozásokra senki nem figyel, ez egy teljes blódség! (Z. Kárpát Dániel közbeszól.) Meg kell nézni a konkrét intézkedéseket, a járulékcsoökkentéstől elkezdve a mostani etapban a fizetések egy részének az átvállalásáig számos példát tudunk mondani arra, hogy a kormány igenis, hatékonyan és határozottan lép fel.

Örülök, hogy Nacsa képviselőtársam a három nappal ezelőtti Petőfi-émlékéves vitára is visszautalt, mert ott pont ennek voltunk tanúi, hogy feláll a DK képviselője, és nekünk ront, hogy pandémiás időszakban miért foglalkozunk mi Petőfi Sándorral. Nonszensz! Teljesen nonszensz! A nemzet egyik legnagyobb költőjének születési évfordulójára készülve, a 200 éves születési évfordulóra készülve miért is ne foglalkoznánk Petőfi Sándorral?! Ahogyan Csárdi képviselőtársam fogalmazott, békeidőben ezzel meg azzal, amazzal lehet foglalkozni. Nem, kérem szépen, háborús időszakban, amikor valóságos háború van, akkor is kell foglalkozni a kultúránkkal, az identitásunkkal, az élelmiszeriparral, az oktatással, mindenel, ami az élethez hozzátartozik. Mert egyébként nem mondunk le a normális élethez való jogunkról, és nem mondunk le arról, hogy ha egyszer ezen a válságon túl leszünk, akkor az élet a normális kerékvágásban tudjon tovább haladni.

Egyébként pedig azt szeretném mondani képviselőtársaimnak, mert úgy látszik, hogy nagyon tetszik önöknek miniszterelnök úrnak az a válasza, amit az azonnali kérdések során itt elmondott, amikor valaki azt mondta - talán éppen Csárdi képviselőtársam -, hogy a pálinka nem alapvető élelmiszer, a miniszterelnök úr pedig erre azt válaszolta, hogy a pálinka tudomása szerint alapvető élelmiszer. Ha már Petőfinél tartunk, azért kell, tisztelt képviselőtársaim, főleg Csárdi képviselőtársamnak mondom, Petőfi Sándort olvasni gyerekként is meg felnőtteként is, meg nemcsak Petőfi Sándort, hanem több nagy magyar író is, hogy meg tudjuk különböztetni az iróniát a komoly dolgoktól. A miniszterelnök úr ironikusan mondta, hogy a pálinka alapvető élelmiszer, ezt tudom mondani jobbikos képviselőtársaimnak. Nem úgy értette, hogy valóságosan a mindennapi táplálkozáshoz hozzátartozó dolog, hanem ironikusan, viccesen mondta, a magyar kultúrára,

a magyar hagyományokra utalva, arra, hogy a pálinka a magyar emberek számára egy olyan dolog, amilyen mondjuk, a skótok számára a whisky, az oroszok számára a vodka, és sorolhatnánk tovább. Természetesen irónia volt. Úgyhogy azt javaslom képviselőtársaimnak, hogy ha már általános iskolában nem sajátították el azt az irodalmi fogalmat, hogy irónia, és éppen ezért nem tudják megkülönböztetni a komoly megszólalást a humortól, az iróniától, az öniróniától, akkor legalább most kezdjenek el szépirodalmat olvasni.

Az alapvető élelmiszerek áfájával kapcsolatban szerintem Nacsa képviselőtársam elmondta, amit tudni kell. Én sem értem, hogy miért hozzák ezt mindig elő, amikor pontosan tudják, hogy évről évre minden egyes esetben a kormányzat, illetve a parlament valamelyik élelmiszernek csökkentette az áfáját, van, amit egy, van, amit több ütemben, tisztelt képviselőtársaim. (Közbeszólások az ellenzéki pártok sorából.) Azt is tudomásul kellene már végre venni, hogy a mi adópolitikánknak pont az a lényege, hogy a forgalmi adókat egy magasabb szinten tartjuk, viszont a jövedelemadókat alacsonyabb szinten tartjuk. Ezt csak az nem érti meg, aki nem akar egyszerűen szembenézni a tényekkel.

Lehetséges, a miniszterelnök úr is elmondta már százszor itt a parlamentben meg Varga miniszter úr is, hogy lehetséges másfajta adópolitika, legitim adópolitika. Lehetséges olyan adópolitika, amelyik azt mondja, hogy a jövedelemadókat tartjuk magasan, ezt csinálták egyébként a szocialisták, emlékeznek, hogy volt 44,5 százalékos szja is - viszont ők sosem tartották mellette az áfákat alacsonyan, ezt tegyük hozzá. De lehetséges olyan legitim adópolitika, hogy a jövedelemadókat magasan tartjuk, a forgalmi adókat alacsonyan. A mi kormányunk azt mondja, hogy nem ez a helyes irány, hanem fordítva csináljuk, és én ezzel maximálisan egyet is értek.

(10.00)

Arató képviselőtársamnak szeretném mondani: nagyon szomorú vagyok, hogy ön, képviselőtársam, nem tud mit kezdeni azzal a fogalommal, hogy nemzeti protekcionizmus; nem tud mit kezdeni azzal a fogalommal, hogy lokálpatriotizmus; nem érti a lokalitások jelentőségét gazdasági értelemben is.

Tisztelt Képviselőtársam! Amikor én elvittem a gyerekeimet, mondjuk Görzbe - ha jól emlékszem, ön történelemszakos tanár, mond-e ez a szó önnek valamit, hogy Görz? (Arató Gergely: Igen.) Ma úgy hívják, Gorizia -, hogy megnézzük az első világháborús kiállítását, akkor, amikor leültem a kávézóba akkor gorizian caffè't ittam, tehát a helyi kávét.

Amikor elmentem Triesztbe a gyerekeimmel, hogy megmutassak nekik egy olyan, a Monarchia időszakában fölépített gyönyörű várost, amelynek komoly magyar kulturális vonatkozásai voltak, akkor elmentünk és megnéztük a helyi kávénak, az Illy caffè-nak a kiállítását, és a kávézóban természetesen nem brazil kávét ittunk, hanem Illy-kávét ittunk.

Nem mellékesen jegyzem meg, hogy duplán örömmel ittam ezt a kávé, mert nemcsak a helyi, trieszti kávé fogyasztottam, hanem egy olyan kávé, amelynek magyar vonatkozásai vannak, hiszen Illy Ferenc volt az, aki azt az üzemet megalapította. Tehát az egyetlen magyar vonatkozású kávé márkának, kávébrandnek a megköstölésére volt lehetőség; teljesen természetes dolog, hogy ugyanezzel az elvárással.

Ezért mondtam, hogy Kósa képviselőtársam javaslatának kifejezetten kulturális vetületei vannak, identitásvetületei, az önazonosságunkhoz tartozó részei, hogy mi pedig helyben helyi bort igyunk, helyi terméket fogyasszunk. És igenis kéne figyelni arra, hogy a globalizmusban milyen módon tudnak fölértékelődni a lokalitások és az ehhez kapcsolódó kulturális, gasztronómiai értékek, de úgy látom, hogy Arató képviselőtársammal sem a patriotizmus, sem a lokálpatriotizmus és különösen a nemzeti protekcionizmus nem mond semmit, vagy legalábbis számára sajnálatos módon – és ezt nem először bizonyította be – mindezek nem képviselnek értéket. Ez a különbség alapvetően önök és miközöttünk, tisztelt képviselőtársak.

Szeretném fölhívni a figyelmét Csárdi képviselőtársamnak is. Tessék megnézni azt, hogy mondjuk, a Mohai Ágnes ásványvíznek – mert én mindig a saját megyénknek az értékeiről szeretnék beszélni, a Mohai Ágnes ásványvíznek, amely a szocializmusban is ismert márka volt – a kálváriáját! Ha olyan piaci szabályozások lettek volna, mint amelyeket most itt Kósa képviselőtársam kezdeményez, akkor minden bizonyosan ezek a helyi értéket képviselő üzemek könnyebben túl tudták volna élni a nehéz gazdasági időszakokat, tisztelt képviselőtársaim.

És a Mohai Ágnes egyébként a második világháború előtt is már ismert ásványvízmárka volt. Ezeket az ásványvizeteket szorítják ki azok a multinacionális italgyártók, akik egyébként nem ásványvizet forgalmaznak nem egy esetben, hanem csak egy viszonylag alacsony ásványianyag-tartalommal rendelkező szén-savas vizet. Nem akarok most márkákat mondani.

Csárdi képviselőtársamnak mondanám, ha itt lenne, mert kérdezte a GVH-t. Tessék megérteni – csak nyilvánvalóan ehhez valamennyire a területen otthonosan kéne mozogni –, hogy a Gazdasági Versenyhivatal azokban az ügyekben jár el, amelyekben hatásköre van. *(Nacska Lőrinc: Így van!)* Most fogjuk fölhatalmazni.

Miért kéri számon a Gazdasági Versenyhivatalon azt, hogy ebben az ügyben nem járt el, amikor nem volt olyan jogszabályi föltétel, amely alapján eljárt volna? Nem volt mit számonkérni a forgalmazáson, a kereskedőkön és a gyártókon. Most lesz mit néznie és számonkérnie. *(Z. Kárpát Dániel közbeszól.)*

Ráadásul megkérdézném Csárdi képviselőtársamat, hogy az elmúlt években hányszor fordult olyan beadvánnyal a Gazdasági Versenyhivatalhoz, ahol mondjuk, kereskedői anomáliákra hívta volna föl a figyelmet, és rámutatott volna arra, hogy multinacio-

nális vállalatok hogyan hozzák kellemetlen vagy nehéz helyzetbe a magyar gyártókat és termelőket, tisztelt képviselőtársam. Ráadásul azt mondani itt nekem is címezve, hogy nem elegáns olyan dolgokat behozni a parlamentbe, amelyekkel személy szerint is foglalkozunk, ez nonszensz dolog!

Tisztelt Képviselőtársaim! Az ember mégiscsak a saját tapasztalatait beépíti a munkájába. Arról tud igazán hitelesen beszélni, amivel kapcsolatban saját tapasztalatai vannak, ahol végigjárt – akár a gazdasági életben is – kudarcokkal, buktatókkal, veszteségekkel terhes időszakokat, és van egy pályáve!

Azért tudok itt hitelesen beszélni arról, hogy hogyan néz ki a magyar borágazat, mert három évtizede foglalkozom a kérdésnek számos vetületével, és nyilvánvalóan megtalálom a párhuzamokat a borpiacon tapasztalható pozitív tendenciák és a Kósa képviselőtársam kiváló javaslatából következő lehetőségek között.

Ráadásul azt az álszentséget tényleg kerüljük már el, hogy itt úgy csinálunk, mintha egyébként nem lennének olyan érdekek, amelyek magánemberként is az érdekeink, csak mindig az a fontos, hogy a magánérdek és a közérdek ne ütközzön. Ha a magánérdek meg a közérdek találkozik, az a legszerencsésebb szituáció, amikor az ember a saját életének a tapasztalataiból tudja leszűrni azt, hogy mit kéne a jogszabályokba úgy átültetni, hogy nemcsak számára, hanem a hozzá hasonló helyzetben levők számára is annak legyen pozitív hozadéka. Ebből a szempontból, tisztelt képviselőtársaim, mi éppen hogy a magyar kis- és közepes vállalkozásokat képviseljük, és nem egyébként a külföldi multinacionális vállalatokat. Nyilvánvalóan az önök soraiban, úgy látszik, olyanok ülnek, akik inkább őket akarják segíteni.

Végül Z. Kárpát képviselőtársamnak még egy dolgot, illetve Csárdi képviselőtársamnak is, mert jönnek állandóan az Auditál meg azzal, hogy miért a gyárakat támogatjuk, miért nem a munkavállalókat. Nem hiszem el, hogy még mindig nem lehet megérteni azt a politikát, hogy nekünk az a fontos, hogy a munkahelyek legyenek megőrizve. Amikor az Audit támogatjuk, akkor valójában azért támogatjuk az Audit, hogy ne veszítsék el azok az emberek a munkájukat, akik ott dolgoztak. Ők akkor utána bért kapnak.

Azoknak az embereknek megmarad az önbecsülésük, nem segílyt kapnak, nem könyöradományt kapnak, nem valamiféle támogatást kapnak azért, hogy munka nélkül is meg tudjanak élni, hanem rendszeres fizetést kapnak. Bejárnak a munkahelyükre dolgozni, értéket teremtenek, a nemzetgazdaság számára értéket hoznak létre, hozzásegítik a vállalataikat ahhoz, hogy azok egyébként adót fizessenek be a magyar költségvetésbe, és ez nyilvánvalóan visszahat a lelkükre is. Tehát büszkén, azzal a tudattal mennek haza, hogy ők egyébként megdolgoztak a pénzükért. Mindannyian ezzel a tudattal szeretünk hazamenni, hogy megdolgoztunk azért, amit egyébként jövedelemként megkaptunk.

Tehát mi ezért a munkaadókat támogatjuk, és ezért nagyon fontos, hogy a gazdaságnak a működését ne veszélyeztesse a jelenleginél jobban a járvány, és a kormánynak a támogatási politikája pont ezt szolgálja. Nem hiszem el, hogy a Jobbik képviselői, akik még nem is olyan régen önmagukat egyfajta nemzeti protekcionista, mérsékelt konzervatív pártként feltételezték, pont ők ne értsék meg! Én értem, hogy mióta összebútoroztak Gyurcsány Ferencsel, azóta más a gazdaságpolitikai irány is, de kérem képviselőtársaimat, akceptálják a mi szempontjainkat is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük! Most megadom a szót Z. Kárpát Dánielnek, a Jobbik képviselőjének. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kellő visszafogottsággal, L. Simon képviselőtársam: a stílus maga az ember. *(Közbeszólás a kormánypártok padsoraiból: Így van.)* Én azzal kezdtem az első felszólalásomat, hogy az ön szakmai munkásságának mely részeit tiszteltem, és igyekeztem közös pontokat keresni, adott esetben parlamentáris szinten is, ötpárti szinten. Ehhez képest ön blódségnek nevezi azt, amit a szakmából a számok szintjén kiemelttem.

Kérem, ha ezt blódségnek tartja, a számok szintjén próbálja megcáfolni; én konkrét számokat mondok önnek még akkor is, ha úgy tesz, mintha nem figyelne ide. A munkabérek kipótlása tekintetében az összes mértékadó piaci cég, amely becslésekkel foglalkozik, arra jutott, hogy a tavaszi időszakban, a lezárásokat követően önök a kieső munkabérek 15-20 százalékát voltak képesek kipótolni Magyarországon. Ezel szemben áll az én koncepcióm, amely 80 százalékot pótolta volna ki, és megjelöltük ennek a forrásait is. Kérem, hogy ezt a 15-20 százalékos kieső munkabérkipótlást értékelje szakmai szemmel; én úgy látom, hogy ez nem elégséges.

Úgy látom, hogy nagyon sok honfitársunk elvesztette mindennapi életlehetőségeit emiatt. És úgy látom, hogy mivel őszre csak olyan programot tett le az asztalra a kormányzat, amely szelektíven, egy-két ágazatban pótolja ki a kieső bérek 50 százalékát, további munkanélküliségi spirál fog elindulni. Tudunk mi erről termékeny vitát folytatni, de ahhoz nem egy hamis kiválasztottságtudattal kell ostromozni az ellenzékét, hanem a számok szintjén kell vitatkozni. Államtitkár úrnak is mondom: lehet bátor férfiként viselkedni, gombot nyomni és a számokkal vitatkozni.

Az áfa tekintetében ugyanez a helyzet. Tudják, képviselőtársaim, hogy miért emlegetjük mi az alapvető élelmiszerek áfáját? Azért, mert a 2010 előtti időszakban helytelenül, nagyon helytelenül 25 százalékra emelték az általános forgalmi adó tipikus kulcsát.

Önök 2010-ben kormányra kerültek, és mit csináltak az áfának ezzel a kulcsával: fölemelték európai uniós rekorder 27 százalékra. És ezen 27 százalékos

emelés után szelektíven, az alapvető élelmiszerek termékcsaládjának 6-8 százaléka esetében, képviselőtársam, 6-8 százaléka esetében valóban visszaengedték ezt 5 százalékra. De képviselőtársaimat kérdezem: fél sertést milyen gyakran szoktak önök vásárolni? Most komolyan! *(Nacsa Lőrinc: Nem csak fél sertést!)* Milyen gyakran mennek el fél sertést vásárolni?

Az UHT-tejnek nagyon örülök, ami pár évvel később bekövetkezett *(Nacsa Lőrinc: Nem csak az UHT-tej!)*, de ettől még az egész termékcsalá tekintetében 6-8, az emelések után esetleg 10 százalékról beszélünk, zöldség-gyümölcsről például tipikusan nem.

(10.10)

Olyan alapvető fogyasztási cikkeket terhel továbbra is a 27 százalékos áfa, amelyeknél indokolt lenne a csökkentés, ezt nem tették meg.

Beszélt L. Simon képviselőtársam az önök gazdaságfilozófiájáról. Hozzám egyébként a munkaalapú társadalom víziója áll közel, én ebben hiszek gyerekkorom óta, és nem hiszem, hogy ez meg tud változni a későbbi évtizedekben. Viszont azt látom, hogy az a gazdaságpolitikai újraelosztás és a források beszedése, ami önök alatt megvalósul, mélységesen aránytalan. Elmondom, hogy miért, a számok szintjén, és rögtön megértik. A tavalyi költségvetési évben - most volt zárszámadásvita - nagyjából 4300 milliárd forintot fizettek be áfa gyanánt magyar állampolgárok önökhöz a költségvetésbe, 4000 milliárd fölötti összeg; személyi jövedelemadóból több mint 2000 milliárd jött be, ezt is befizették; és említette a cégek adózását most L. Simon képviselőtársam, társasági adóból 399 milliárdot terveztek, bejött nagyjából 303 milliárd. Tehát érti, egyik oldalon több mint 4000 milliárd áfa, több mint 2000 milliárd személyi jövedelemadó és törpe, 300 milliárd társasági adó. És akkor még nem is említettem a tao által kicsatározott összegeket. Tehát elképesztő aránytalanságok fönnek ebben a rendszerben. Lehetne ezt jól csinálni, de önök több mint tízszer annyit szednek be a magyar állampolgároktól áfa gyanánt, mint amennyit a nagy cégekkel együtt a kis cégek is befizetnek. Tehát elmondható, a közteherviselés felé nem mutat a multi cégek adóterhelése.

Mondtam, hogy a stílus maga az ember. Engem leginkább tényleg az az elképesztő stílus zavar, amit önök itt tanúsítanak, a röhögcsélés, a flegmázás, a folyamatos kiosztás, a baloldalizás minden esetben, az önök jobboldali ellenzéki pártja esetében is. Lehet persze bélyegeket osztani, de legalább közben próbálnának reagálni a számokra. Ha önöknek igazuk van, akkor az általam elmondott számokat meg tudják cáfolni. Én örülök, hogy Kósa képviselőtársam ezek szerint leült a Kisüzemi Sörfőzdék Egyesületének vezetésével, ez jó dolog. Tehát ami jó, azt ismerjük el.

Feltettem még egy konkrét kérdést önnek, és kérem, hogy a zárszóban térjen ki erre. Az Audi azért merült fel, L. Simon képviselőtársam, mert nem rész-

legesen pótolták ki a veszteségét, hanem rendszeresen és teljes egészében. Ez a kétmilliárd a teljes veszteséget kipótolja. Én azt kértem Kósa képviselőtársamtól, hogy mondjon három ilyen sörfőző kisüzemet konkrétan, név szerint, mert nyilván felkészülten jött a vitára, ahol a teljes veszteséget hasonlóképpen kipótolta Magyarország Kormánya. Tehát nem akarom én most itt a koncepcionális vitát egészében lefolytatni, azt szeretném látni, hogy van-e egyáltalán mutatónak ilyen.

Amikor erről beszélünk, hogy egy Audinak és más nagy cégeknek kipótolják tulajdonképpen a teljes munkabéreköltséget, és ezek a cégek a közteherviselésben kevéssé vesznek részt, alig fizetnek be adót a magyar költségvetésbe, akkor nem érzik, hogy ez nehezen lenne nevezhető patrióta gazdaságpolitikának? Még egyszer mondom, hogy a több ezer milliárdos áfával, szja-val szemben egy-két száz milliárdos társasági adót tudnak felmutatni, nagyon keveset, és a társasági adó kulcsának a csökkentése is csak egy százalékban kedvezett a magyar mikro-, kis- és közepes szektornak, sokkal inkább a multi cégeknek.

Szóba került - és a levezető elnök védelmében mondom, hogy csak azokat a témaköröket hozom fel, amelyek kormánypárti képviselők által említésre kerültek - a hitelmoratórium mint a jelenlegi fideszes gazdaságpolitika egyik sarokköve és egyfajta siker-mutatványa. Szeretném önöket szembesíteni azzal, hogy ezen tavasszal bevezetett intézkedés kicsit több mint másfél millió lehetséges igénylővel számolt, tehát nagyjából ennyi embernek tudott kedvezményt nyújtani, pontosabban, átmeneti mentességet, úgy, hogy közben azért a futamidő meghosszabbítása által az ő hitelének a költségei növekedtek. Ezt módosította Magyarország Kormánya, erről se feledkezzenek el. A módosítás után már kevesebb mint félmillió ember tudja csak igénybe venni. Tehát kevesebb mint harmadára esett vissza a lehetséges kedvezményezett köre, pedig önök tudták, hogy horrorisztikus mértékű gazdasági válság jön.

Számomra az sem a sikeres válságkezelés jele, hogy a miniszterelnök bejelenti, hogy 800-900 milliárdos nagyságrendű külföldi hitelt vesznek. Erről, ugye, most beszélt miniszterelnök úr, talán hallották az interjúját. Azt is látják, hogy közben a Budapest-Belgrádnál egy kínai megahitel jött be az életünkbe, más irányokban szintén Keletről érkező megahitek jelentek meg. Tehát ne kerüljünk oda, mint 2010 előtt, amikor a nemzetközi hitelek elkezdik fojtogatni a magyar gazdaságot. Én azt nem kívánom vissza, ne csinálják önök sem!

Még két apró momentumot szeretnék megosztani önökkel, ami nem azt jelzi, hogy sikeres a kormány válságkezelése. Az egyik elképesztő: influenzavakcinák körül kialakult helyzet; konkrétan az, hogy veszélyeztetett korcsoportokba tartozó személyeknek - egyébként az én közvetlen környezetemben is - egyszerűen nem jutott ebből a vakcinából, és nem tudják megmondani az orvosok, hogy mikor jut. Tehát önök nyáron nem

voltak képesek felkészülni erre a teljesen alapvető és várható fejleményre, hogy többen fogják igényelni az influenzavakcinát, mit más időszakokban. *(L. Simon László: Ez kereskedelmi törvény, nem influenza!)* És sajnos az a helyzet, hogy nem jut.

És még egyszer azt is szeretném elmondani, hogy a sikerpropaganda közben és a bekiabálások közben azért egy olyan kormány ne beszéljen büszke válságkezelésről, amely a múlt héten is több tucat magyar embert engedett, járványügyi veszélyhelyzet közepén kilakoltatni az otthonából elhelyezés nélkül. Nincsen Magyarországnak még egy kormánya, mely több mint tízezer kilakoltatáshoz adta volna a nevét. Elképesztő számok ezek. Mindannyiuk személyes környezetében, tudom, hogy vannak, kell hogy legyenek fogadóórakon olyan megjelenők, akik elvesztik az otthonukat, hitelspirálba kerültek. Önök ezeket az embereket szervezett módon hagyták cserben. Nem azt kérem, hogy lássák be itt minden elképesztő hibájukat, de azt kérem, hogy amennyire legalábbis mi megpróbáljuk visszafogni magunkat a szakmai jellegű vitákon, legalább a nagy mellényből vegyenek annyiban vissza, hogy ne próbálják azt a képet festeni, mintha Magyarország sikeresen kezelné azt a gazdasági válságot, amelynek a nagyja, a neheze még előttünk van.

Együttesen, nemzeti minimum alapján lehetne és kellene kezelni ezeket, de ahhoz úgy is kell viselkedni. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Képviselőtársaim! Belátván azt, hogy a kereskedelemről szóló törvény vitára, mind a jelenlegi pandémiás időszak, mind a teljes gazdasági alapvetés alapvető és elvi vitára sarkallja képviselőtársaimat, tisztelettel ismételtlen figyelemzetném önöket az előttünk lévő törvény tárgyára. Megadom a szót Bangóné Borbély Ildikónak, az MSZP képviselő asszonyának. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Néhány dologra szeretnék reagálni én is. Az, hogy a miniszterelnök úr ironikusan mondta hétfőn a parlamentben, hogy a pálinka alapvető ételismiszer, és azt mi nem értettük, akkor felhívnam képviselőtársam figyelmét, hogy ha ezt egy ellenzéki politikus mondja, akkor már aznap a jobboldali média szétszedte volna darabokra, folyamatosan ezt mondták volna be a hírekben. *(Nacsa Lőrinc: Dehogyan!)* Szóval, kettős mércével tekintenek bizonyos megszólalásokra.

Azt mondja a képviselőtársam, hogy nem mondunk le a normális élet jogáról a járványhelyzet alatt sem. Ez egy nagyon fontos mondat. Tudja, képviselő úr, a magyar családok többsége sem akar lemondani a rendes élet jogáról. És amikor látja a parlamentben... - és ne haragudjanak, képviselőtársaim, tényleg az a legfontosabb, hogy járvány idején a pálinkatörvényt meg a sörtörvényt hogyan szabályozzuk, hogyan adjunk kedvezményeket? Tudnak két-három

nap alatt, ha helyrejönne a járványhelyzet, törvényeket hozni - látjuk, hogyan működött az elmúlt tíz évben a parlament -, akkor azt gondolom, hogy nem ez a legfontosabb.

Azzal kezdtem a felszólalásomat, és engedjék meg, hogy ismétljem magam, ma legalább 400 ezer olyan gyermek van Magyarországon, aki alkoholisták szülő mellett nő fel. Engedjék meg, hogy én ne tudjak örülni az ilyen törvénymódosításoknak! (L. Simon László: De ez nem erről szól! - Kósa Lajos: Ásványvíz. Üdítő. Szikvíz.) Képviselőtársam, nem ásványvízről beszéltünk legfőképpen. (Kósa Lajos: Ez a szöveg, nem tudsz olvasni?) És ön is tudja nagyon jól (Kósa Lajos: Gyümölcsital! - Az elnök cseppet.), hogy ez az egész egy nagyon szűk baráti körnek fog engedményt tenni. Nem tudnak 20 százalékos részesedést a piacon elérni, mert az egész kapacitás 6 százaléktól többet nem tud teljesíteni Magyarországon. És, ne haragudjon, nem az ásványvízről beszéltünk, arról esett a legkevesebb szó, az ásványvízről.

Még egyet: ha itt a parlamentben arról beszélgetnénk, amit elmondtak képviselőtársaim is, hogy hogyan tudnánk segíteni ténylegesen a munkavállalóknak, még egyetlen dolgot, és örülök, hogy a következő törvény szociális témájú lesz. Ma derült ki, hogy az oktatási intézményekben a technikai személyzetet nem fogják leszűrni, a konyhás néniket, az irodai dolgozókat, a portásokat, rájuk nem fog vonatkozni. És nem fogják leszűrni a digitális oktatásban részt vevő tanárokat, pedig pont egy miniszteri levél hívja fel a figyelmet, hogy a digitális oktatást végző oktatási intézményekben a felzárkóztatást, az érettségire készülést lehet folytatni, hiába rendeltek el digitális oktatást, és a digitális oktatásban részt vevő pedagógusok továbbra is bejárhatnak az iskolába. Önök meg mit csinálnak? Mintha a technikai dolgozó nem tudná elkapni a vírust, vagy nem járna be, meg aki oktat... (Kósa Lajos közbeszól.)

Ilyen törvényekről kellene beszélnünk, és ne haragudjanak, nem a pálinkáról meg a sörről meg a borról. Köszönöm szépen, elnök úr.

(10.20)

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőjének. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tegyük tisztába egy-két dolgot; először is Bangóné Borbély Ildikónak és Arató képviselő úrnak, akik most már legalább tucatszorra mondják el ma, hogy miért, milyen tematikájú törvényeket tárgyalunk a pandémia időszaka alatt. Nézzük meg, hogy önök mit nyújtottak be a pandémia időszaka alatt, és nem azt mondom, hogy nem fontos kérdések, csak majd mondják el, legyenek szívesek, hogy hol van köze a járványhelyzethez például az LMP által benyújtott állambiztosági múlt feltárásának. Hol van köze a pandémiás helyzethez Bangóné Borbély Ildikó előterjesztései, a Btk. szigorítása és a jogosítvány nélküli vezetés

kérdése? Majd magyarázza el, tisztelt képviselő asszony, mert ezeket ön nyújtotta be. Hol van köze a pandémiás helyzetnek: a Színház- és Filmművészeti Egyetem állami tulajdonba vétele, állami fenntartásba vétele? Mert ezeket önök a pandémiás helyzet kellős közepén nyújtották be. Vagy éppen Arató képviselő úr benyújtása, hogy hol van köze a pandémiás helyzethez a jövő évi önkormányzati szolidaritási adó rendezésének. (Közbeszólások az ellenzéki sorokból.)

Tehát önök folyamatosan benyújtanak egyéni képviselői indítványokat, amelyeknek szintén semmi köze nincs a pandémiás helyzethez, azért, mert ez a képviselők és a kormány joga is. Önök azért támadnak itt egy országgyűlési képviselőt, Kósa képviselőtársamat, mert élt a képviselői jogával, mert benyújtott egy törvényjavaslatot, miközben önök SZFE-ről, állambiztonsági múlttól, Btk.-ról és jogosítvány nélküli vezetésről akarnak tárgyalni. És nem azt mondom, hogy ezek ne lehetnének fontos témák, nem azt mondom, hogy ne vitatkozzunk róla a bizottságokban, ahova ez tartozik, szakbizottságban, vagy ne vitatkozzunk róla itt az Országgyűlésben, mert ezek fontos kérdések. De az a kettős mérce, amit képviselő asszony emleget, és közben ők ugyanilyen törvényeket, a járványügyhöz nem kapcsolódó törvényeket nyújtanak be, ön is személyesen, ott van rajta az aláírása, megnéztem, azt gondolom, hogy a kettős mérce minősített esete.

Irigylem Kósa képviselőtársamat, mert Bangóné Borbély Ildikó azt mondja, hogy az ő baráti körének kedvez. Hát, van egy körülbelül hat-nyolcezer kisüzemi főzde Magyarországon. Ilyen baráti körrel rendelkezni mégiscsak irigylésre méltó, hogy ilyen széles körben van ismeretsége képviselőtársamnak. De, remélem, ez megnyugtatja önt is.

Arató képviselő úr mondta, hogy nem számol be a kormány a járványügyi helyzetről itt az Országgyűlésben, amit megszavaztunk közösen törvény, abban volt ez benne. Nézzük a hétfői napot! Egy órán keresztül válaszolt, és kérdezték önök Gulyás miniszter urat, aki a kormány nevében elmondta, hogy mit tett a kormány a rendkívüli felhatalmazással. Utána másfél órán keresztül kérdezték a kormány tagjait a napirend előtti felszólalásokban, utána két órán keresztül az azonnali kérdésekben, amiből egy órán keresztül a miniszterelnök maga válaszolt a kérdéseikre. Ez összesen négy és fél óra csak a hétfői napon, amikor a kormány a járványügyi intézkedésekkel kapcsolatos döntésekről számolt be itt önöknek meg persze nekünk is az Országgyűlés nyilvánossága előtt.

Az uniós versenyjogot emlegette Csárdi képviselő úr, és a Gazdasági Versenyhivatal szerepét. Ezt csak tudatlanságnak vélem. Képviselő úr pontosan tudja egyébként, hogy az uniós versenyjogot kell betartatnia a Gazdasági Versenyhivatalnak, és az uniós versenyjogban is benne van, hogy egyébként lehet kizárólagossági szerződést kötni akkor, ha az adott cégnek a piaci részesedése nem éri el a 30 százalékot. Higggye el, megoldják ezek a nagy cégek, hogy pont ne érje el a 30 százalékot, és ezért az uniós versenyjog szerint lehet kizárólagossági szerződéseket kötni. Pont ezért

kell nekünk most belenyúlni ebbe a törvénybe, és segítséget adni és lehetőséget adni a kisüzemi sörfőzdeknek.

Z. Kárpát képviselőtársamnak pedig mondanám, hogy amikor a kormány benyújtotta a bankok elszámoltatásáról szóló törvényt és a forintosításról szóló törvényt, akkor az ön párttársai nagy részben azt nem szavazták meg, például Vona Gábor sem, úgyhogy rajta kérje számon ezt egyébként. Másrészt meg szeretném képviselőtársam figyelmét felhívni, hogy a kormánypárti előterjesztésre jelenleg is kilakoltatási moratórium van érvényben.

Még egy félreértést szeretnék tisztázni Z. Kárpát Dánielnél, aki direkt állandóan ezt mondja, tartós tejet mond. Minden tejformára, az anyatej kivételével, vonatkozik az 5 százalékos áfa, minden teje vonatkozik, csak az anyatejre nem. Úgyhogy megint direkt félreértésezik meg tartóstejezik, miközben pontosan tudja, hogy mire vonatkozik az 5 százalékos áfa, és ő is pontosan tudja, hogy amikor tejet vesz a családjának, akkor arra vonatkozik az 5 százalékos áfa, csak megint a tudatos félrevezetés van.

Az különösen megmosolyogató, hogy képviselő úr úgy tesz, mintha az Audi semmilyen módon nem járulna hozzá a magyar gazdasághoz, hiszen adót nem fizet, csak állami támogatást kap, semmi hatása nincs a magyar gazdaságra. Ez már a humor kategóriája, hogy az a sok ezer munkavállaló, az a beszállítói lánc, aminek nagyon nagy része egyébként magyar kis- és közép vállalkozások beszállítói láncát jelenti, és egyébként az Audi tevékenysége maga ne jelentene óriási hatást a magyar gazdaságra, ezt képviselő úr is tudja, csak eltágadja.

Amit képviselő úr elmond, hogy ő a munkaalapú gazdaságot támogatja már közel 30 éve, én ennek nagyon örülök. Szívből örülök, hogy ebből a szempontból egyetértünk, és én is és ő is a munkaalapú gazdaságot támogatja. Csak akkor az az apró megjegyzésem és kérdésem lenne a képviselő úrhoz, hogy akkor miért támogatja azokat, akik viszont a segélyalapú gazdaságot szeretnék bevezetni, itt ül például a DK képviselője és az MSZP képviselője, hogy akkor milyen megfontolásból támogatja pont azokat, akik a segélyalapú gazdasághoz szeretnének visszatérni, ahogy ezt egyébként láttuk 2004-2010 között. Úgyhogy igazából már csak ezt a feloldhatatlan ellentétet kellene megoldania magában Z. Kárpát Dánielnak, és már mehet is a nagy összeborulás. Köszönöm szépen. *(L. Simon László tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megkérdezem Nacsa képviselő urat, hogy fenntartja-e még a kétperces... *(Jelzésre:)* Köszönöm szépen. Akkor megadom a szót kétperces hozzászólásra Arató Gergely képviselő úrnak, a DK-tól. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Szeretném azzal kezdeni, hogy tisztelt L. Simon képviselő úr, egy büdös szót nem beszéltem

arról *(L. Simon László: Na!)*, hogy mit gondolok a helyi gazdaságról, a nemzeti patriotizmusról vagy ennek az ellenkezőjéről. *(Nacsa Lőrinc: Hát, ez az!)* Arról beszéltem, hogy mivel kellene inkább foglalkozniuk ebben az időszakban ahelyett, hogy a sörpiac kérdéseivel foglalkoznak. Azt is mondtam, hogy máskor örömmel vitatkozom erről a kérdéstről, akkor, amikor egyébként nincs ennél fontosabb dolgunk.

Azt hiszem, ön a nyári vitában nem vett részt. Nézze majd vissza, hogy ott akkor miről beszélünk, érdemes lesz, talán tanulságos lesz, mielőtt minősíti képviselőtársait és mielőtt rágalmazza őket.

Ami meg azt illeti, hogy mivel kellene foglalkozni, szerintem erre nagyszerű példát mondott Nacsa képviselő úr, mert az a törvényjavaslat, amit mi benyújtottunk, és amely az önkormányzatok szolidaritási adójával foglalkozik, na, az valóban olyan, amivel most foglalkozni kellene, mert év végén kell befizetni, mert lehetetlen helyzetbe hozza az önkormányzatokat, amelyeknek egyébként rengeteg feladata van a járványkezelésben, mert gazdaságilag egyébként olyan típusú ügy, amit nem lehet elrendezni rendeleti kormányzásban, mert nem kizárólag a veszélyhelyzet időszakát idézi.

Azt javaslom önnek, miután ezt a javaslatot Földi Judit DK-s önkormányzati képviselő Székesfehérvárról hozta, hogy hívja fel Cser-Palkovics urat, a székesfehérvári polgármestert, és kérdezze meg, hogy nekik mit jelent az, hogy be kell fizetniük a szolidaritási adót az után a bevétel után is, amit a járvány miatt nem fog megkapni egyébként az önkormányzat. Na, ezek valódi problémák, ezek olyan problémák, amikkel nem lehet várni, és amiket most kell rendezni. Ilyen ügyekkel kellene foglalkozni a parlamentnek.

Az, hogy önök négy és fél órán keresztül nem mondtak semmit a gazdasági válságkezelésről, nem helyettesíti az érdemi vitát. *(Bangóné Borbély Ildikó tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, Kósa képviselő úr!

KÓSA LAJOS (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Szeretnék visszazökkenni a kereskedelemről szóló törvény módosítási javaslatára. Alapvetően azt remélem a törvény elfogadásától, hogy a piacra jutását a kis gyártóknak a nagyok nem tudják megakadályozni. Ez még korántsem jelenti a kis gyártók támogatását. A támogatás egy másik ügy. Nagyon remélem, hogy egy további lépés az lehet majd, hogyha a kormány a gazdaságfejlesztés eszközei között figyelembe veszi azt, hogy a kis gyártók egyéb nehézségekkel is küzdenek.

Itt szeretném csak megemlíteni, hogy például a tartósítószer-gyártás vagy például a különböző gyártási segédanyagok magyarországi elérhetősége és gyártása kifejezetten rossz. Ami itt történt az elmúlt harminc évben csak sörben, hogy lényegében hazai komlót ma már Magyarországon nem lehet termelni, vagy nem termelnek, és nem is lehet kapni, miközben egyébként tudjuk, hogy a hazai komlónak pont az a specialitása, amitől magyar komló a magyar komló, és magyar sör a magyar sör.

De mondhatnám egyébként a különböző gyümölcslevelek előállításának az intermedier vagy segédanyagait, miközben egyébként tényleg szörnyű, hogy isszuk azt az egyébként eleve koncentrátumból visszahígított narancslevet, amit a világ több mint ezer kilométerre lévő országaiból hoznak ide különböző minőségben összevegyítve, és, megjegyzem, kevesen tudják, igazán attól iható, hogy magyar almalé van benne, az az adalék, a legfontosabb adalékanyag.

(10.30)

Eközben egyébként olyan remek gyártók nem jutnak ki a piacra, mint a DÉR, ami a legjobb minőségű gyümölcslevegártók egyike. De méltatlan lenne bárkit kiemelni, mert rendkívül sok van, és fantasztikus termékekkel. A Zemplénben olyan kisüzemekkel lehet találkozni, és teljesen elérhető az áruk, az a bajuk, hogy nem tudnak kijutni, erdeigyümölcs-leveket gyártanak, fantasztikusak. Ha ezzel segíthetünk nekik egy kicsit, az fontos, és majd remélem, még megyünk tovább, mert az, amiről L. Simon képviselőtársam beszélt, az való igaz, jóval több ez annál, mint egy egyszerű gazdasági vagy versenyszabályozási, kereskedelmi javaslat. Ez minket mindenhova követ, mert akárhova megyünk be egy vendéglőbe az ország bármely táján, ott talán iszunk egy pohár vizet vagy valami gyümölcslevet, vagy egy pohár sört.

En nagyon-nagyon szeretném, hogyha az a kultúra, amit L. Simon képviselőtársam emlegetett a borral kapcsolatban, hogy Szekszárdon tényleg a legnagyobb jóindulattal azt mondja a vendéglős, hogy uram, ha egri bikavért akar inni, akkor mindenképpen menjen el Egerbe, fantasztikus, csak ajánlani tudom, de Szekszárdon szekszárdi bikavér van - és mennyire igaza van!

Hogyha az ember belegondol abba, hogy ez az egész globális henger hogy vágat át rajtunk, és észre se vesszük, hogy cincálja szét az ember identitását, egy nagyon kedves történetet hadd mondjak el zárás-képpen, mert ez az identitásunkról is szól, az azonoságunkról. Ma már nem tudják az emberek azt, amit L. Simon képviselőtársam mondott, hogy a Mohai Ágnes nevű ital egyébként a '30-as években a világ egyik legjobb ásványvizének volt minősítve, és helyette iszunk azt a rettenetet, amit a két nagy gyártó csinál Amerikából - itt, Magyarországon, az ásványvizek házában.

Tajvanon egyébként az egyik legdrágább szállodában egy díszvendégséget adott nekünk a tajvani vezetés, egy delegációval voltam kint, és zöld teát szolgálták fel. Én azt mondtam, hogy kérek szépen egy kockacukrot a zöld teába, és azt mondta a pincér, hogy nem - a legjobb helyen. Zöld teába nem teszünk kockacukrot, tessék elmenni máshova, itt nem! És rájöttem, hogy milyen igaza van, és mennyire igaza van annak az embernek, aki azt mondja, hogy Pávai Vajnákat akar inni Szoboszlón, és mennyire igaz van annak, aki azt mondja, hogy a szabolcsi almából préselt és nem centrifugált almalevet szeretném inni, mert a világ legjobbja.

Hogyha ezt segítjük, nem váltjuk meg a világot, de egyébként az Egyesült Államokban a kicsi gyártók a teljes piaci bevétel 25 százalékát birtokolják 12 százalékos mennyiségbeli részesedés mellett. Magyarul: ezek ráadásul a minőségi kategóriában vannak. Segítsük egy kicsit! Fog minket erősíteni, felfedezzünk egy csomó olyan dolgot, amiről nem tudunk, és akkor talán elkerülhető az, hogy az évszázados tradíciók már nem jelentenek nekünk semmit. Nem tudjuk, hogy a „hogy került a csizma az asztalra” alapvetően egy sörfogyasztási ügyből jött a magyar nyelvbe. Nem tudjuk azt, hogy a „ki mondja a tósztot” szintén egy ilyen gasztronómiai hagyományból került a magyar nyelvbe. Tudjuk meg, és akkor meglátjuk, mindnyájan gazdagabbak leszünk!

Szeretném akkor a kormánypárti képviselőket rávenni, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására a tegnapi napon 16 óráig volt lehetőség.

Tisztelt Képviselőtársaim! Soron következik az **egyes gyermekvédelmi és szociális tárgyú törvények módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13644. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Fülöp Attila úrnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárának, a napirendi pont előterjesztésére. Parancsoljon!

FÜLÖP ATTILA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszonyok és Urak! A koronavírus elleni küzdelemben még inkább kikristályosodik, hogy a szociális gondoskodás valamennyiünk közösségi ügye. Az, hogy a szociális területen végzett munka és a gyermekek védelme, egyébként fogytékos honfitársainknak a segítése nemcsak két ember, illetve nemcsak a szociális területnek vagy a gyermekvédelmi területnek és a kormánynak a magánügye, hanem ez a terület mindannyiunkhoz tartozik, ez valamennyiünk közös feladata.

Nagy teher és felelősség hárul a szociális szférára, kiemelt célunk a célzottabb és hatékonyabb szolgáltatásnyújtás kialakítása ebben a helyzetben is. Békeidőben is vigyázunk idős szüleinkre, a családjukat nélkülöző gyermekekre, a rászorulókra, a fogyatékos embertársainkra vagy hajléktalan honfitársainkra, de a járvány idején még inkább kötelességünknek érezzük, hogy minden erőnkkel segítsük a terület hatékonyabb működését.

A kormány elkötelezett a szociális és gyermekvédelmi területen a magas színvonalú szolgáltatások, a hatékony feladatellátás és a családközpontú gyermekvédelem kialakításában. A javaslatban foglalt módosítások e célok megvalósítását szolgálják, továbbá megerősítik a kormány azon szándékát, hogy a fogyatékosággal élő emberek rehabilitációra és társadalmi beilleszkedésre irányuló törekvéseit támogatni szükséges. A benyújtott törvényjavaslattal a szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatások terén az előző években megkezdett átalakítási folyamatok, az ellátórendszer átláthatóbbá tétele és a célzottabb szolgáltatásnyújtás kialakítását kívánja folytatni.

Tisztelt Ház! Kérem, engedjék meg, hogy ismeressem a törvényjavaslat lényegi pontjait! Először is a települési támogatás összegére vonatkozó módosítás. A szociális pénzbeli ellátások rendszerének 2015. évi átalakítása óta a települések lehetőséget kapnak a helyi igényekre jobban reagáló ellátórendszer kialakítására. A települési önkormányzatok által nyújtott támogatásokat a szociális törvény keretei között a települési önkormányzatok határozzák meg.

Jelen törvényjavaslat arra irányul, hogy az ápolás céljára megállapított települési támogatás maximális összege a nyugdíjminimum helyett az ápolási díj alapösszegére módosuljon, emelkedjen. A módosítás lehetőséget teremt arra, hogy az ápolási díjak összegének emelkedésével párhuzamosan az önkormányzatok magasabb összegű települési támogatást adhassanak.

A második: az otthonteremtési támogatás felhasználási céljainak módosítása. A helyi közösségek megerősítésének egyik fontos pillére, hogy a nem a saját családjukban nevelkedő gyermekekről is gondoskodjon. Különösen nagy figyelmet kell fordítanunk a gyermekvédelemből kikerülő fiatal felnőttek támogatására. A gyermekvédelmi törvény a gyermekek sajátos jogaira és érdekeire tekintettel meghatározza azokat a támogatási, szolgáltatási elemeket, melyekkel védelmet biztosít a családból kiemelt gyermekek számára, és segítséget nyújt a gyermekvédelmi ellátórendszerből kikerülő fiatal felnőttek későbbi társadalmi beilleszkedéséhez.

A gyermekvédelem egyik célja a lelki gyógyulás, ami akkor lesz sikeres, ha az ellátásból kikerülő fiatal megtalálja a helyét az életben, felnőttkorban nem szorul rá a szociális ellátórendszerre, önálló családot alapító, adófizető polgárrá válik. A mostani törvényjavaslattal megerősítjük annak a lehetőségét, hogy a tartósan beteg vagy fogyatékos fiatal az otthonteremtési támogatásból kifizethesse az egyébként kisebb,

családiasabb, támogatott lakhatásba való belépési hozzájárulást.

A harmadik módosítás a nevelőszülői ellátást támogató és a foglalkoztatási jogviszonyt pontosító módosítás. Újra és újra szeretnénk nyomatékosítani, mert fontosnak tartjuk, hogy minden gyermeknek joga van családban felnevelkednie, hogy csak erős nemzet és erős közösség tud biztonságot adni azoknak a gyermekeknek, akiknek valamiért hátrányból kellett indulniuk, vagy úgy hozta az élet, hogy segíteni és támogatni kell őket. Ezért a gyermekvédelmi szakterületen tovább erősítjük a nevelőszülői ellátást. A különleges, speciális és kettős szükségletű gyermekek ellátását végző nevelőszülők részére járó többletdíj a minimálbér eddigi 5 százalékaról 7 százalékra módosul, emelkedik, ezzel is segítve a jelentősebb gondozás-nevelési kihívást jelentő tevékenységüket.

(10.40)

A Covid-járvány miatt meghosszabbítjuk a határ-idejét a nevelőszülői központi oktatási programnak, a képzésben a nevelőszülők térítésmentesen vehetnek részt.

A negyedik lényeges módosítás az utógondozói ellátás fenntartói jogkörben történő meghosszabbítása a tanulmányokat folytató fiatal felnőttek esetében. A családközpontú gyermekvédelem megerősítése mellett nagy figyelmet kell fordítanunk az intézményi rendszerből kikerülő fiatalok felnőtt életre való felkészülésére. A törvénymódosítás ezért lehetővé teszi, hogy az utógondozói ellátásban ne csak azok maradhassanak 24 helyett 30 éves korukig, akik felsőfokú tanulmányokat végeznek, hanem azok is, akik szakképzésben és középfokú iskolában folytatnak tanulmányokat.

Az ötödik módosítás a „Gyermekeink védelmében” elnevezésű informatikai rendszerből történő adatigénylés lehetőségének bővítése. Nemcsak megerősítjük a gyermekvédelmi rendszert, hanem a hatóságok közötti információáramlást is gyorsabbá tesszük, így megerősítjük annak a lehetőségét, hogy a bírók, az ügyészek, a nyomozó hatóság, a pártfogó felügyelői szolgálat és a büntetés-végrehajtási intézetek közvetlenül igényelhessenek adatot a „Gyermekeink védelmében” elnevezésű informatikai rendszerből.

A hatodik fontos módosítás a fogyatékoságügyi tanácsadás jogszabályi alapjainak megerősítése. A következő napirendi pontban tárgyalni fogjuk a megváltozott munkaképességű foglalkoztatás megerősítését. Azok a módosítások és ez a törvényjavaslat is azt mutatja, hogy a kormány szakított azzal a gyakorlattal, hogy a szociális terület a sajnálat kifejezéséről szóljon, célunk ehelyett az, hogy a lehetőségekre, az esélyteremtésre és az értékteremtésre épüljön. A mostani módosításokkal a fogyatékos emberek társadalomba való beilleszkedését és kiteljesedését erősítjük. Ezért foglaljuk törvényjavaslatba az életüket segítő tanácsadói tevékenység lehetőségét. A család- és gyermekjó-

léti központokban elérhető fogyatékosügyi tanácsadó speciális szaktudással és több szakterületre kiterjedő, széles körű kapcsolati hálóval rendelkeznek.

A hetedik módosítás a bejegyzés nélkül működő szociális szolgáltatások felszámolásának elősegítése, mert évek óta visszatérő problémát jelentenek a működési engedély nélkül szociális szolgáltatást nyújtók. A törvényjavaslat lehetővé teszi, hogy az állami fenntartó Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóság hatósági jogkört kapjon, amely biztosítja számára, hogy jogosult legyen a szolgáltatásnyújtás helyszínére belépni és ott intézkedést tenni, felmérhesse az ellátandó személyek egészségi állapotát és azt, hogy számukra a továbbiakban milyen ellátásnyújtás szükséges.

Végezetül az utolsó, amely az utcai szociális munka esetén az adatkezelést módosítja, mert a szociális ellátórendszer sok kihívással rendelkező területe a hajléktalanellátás, amely egyéni és egyedi élethelyzetek sokaságával bővelkedik. Mindeddig az utcán élő hajléktalan személyek adatait utcai szociális munka esetén nem tudták kezelni. A módosítással a személyes adatokat, például az életet, testi épséget veszélyeztető helyzetek megszüntetése, a szociális szolgáltatások és egészségügyi ellátások igénybevétele, intézménybe vagy más szálláshelyre juttatása érdekében a törvényben meghatározott módon kezelhetik.

Tisztelt Ház! Mint ahogy azt az elején említettem, a szociális területen végzett munka valóban nemcsak két ember és nemcsak a szakma és a kormány magánügye, hanem mindannyiunk közös feladata. Az önök előtt fekvő törvényjavaslatban szereplő módosítások érintik a szociális pénzbeli ellátásokat, a gyermekvédelmi szakellátást, valamint a szociális és gyermekjóléti szolgáltatásokat. A kormány szakított azzal a gyakorlattal, hogy a szociális terület csak a sajnálat kifejezéséről szóljon, mert ehelyett esélyekre kell építeni, nem segélyeket, hanem esélyeket kell teremteni.

A benyújtott törvényjavaslattal a szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi szolgáltatások terén az előző években megkezdett átalakítási folyamatokat, az átláthatóbbá tételt és a célzottabb szolgáltatásnyújtást kívánjuk folytatni.

Tisztelt Képviselő Asszonyok és Urak! Köszönöm, hogy meghallgattak, és kérem, támogassák a javaslatunkat. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Tapolczai Gergelynek, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. TAPOLCZAI GERGELY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Magyarország Alaptörvényének XV. cikke így fogalmaz: Magyarország külön intézkedésekkel védi a családokat, a gyermekeket, a nőket, az időseket és a fogyatékkal élő személyeket.

A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlősége biztosításáról szóló törvény elfogadása óta, 1998 óta a mindenkori kormánynak az a feladata, sőt kötelessége, hogy az adott időszakban elfogadott országos fogyatékosügyi programban és annak mellékleteiben foglalt intézkedési terv szerint dolgozzon, és teljesítse a fogyatékos személyekkel kapcsolatos bármilyen kötelezettséget, legyen szó oktatásról, szabadidőről, kultúráról, sportról, a közszolgáltatásokhoz való hozzáférésről vagy az esélyegyenlőségük biztosításáról vagy a foglalkoztatásukról.

A kormány 2015-ben elfogadta a tíz évre szóló fogyatékosügyi programot, az ebben rögzített feladatok mentén folytatja azóta is a munkáját, és az elmúlt időszak alapján is látható, hogy nagyon sok mindent sikerült tenni és nagyon sok mindent sikerült elérni. A szociális ellátórendszerek terheit csökkentette, egyes területeken csökkentették az adminisztrációs terheket, a közgyógyellátottaknak fele olyan gyakran kell igazolásokért folyamodniuk a jogosultságra, a megváltozott munkaképességűek vagy a súlyosan beteg gyermekeket nevelők esetében, amennyiben az állapotuk véglegesnek minősül, akkor már nem szükséges az ötévenkénti felülvizsgálatra járniuk.

A kormány 2018-ban döntött arról, hogy a gyermekvédelem megerősítése érdekében másodfokra emeli a gyámügyi ügyintézőknek és a gyermekjogi képviselőknek, tehát a gyermekvédelmi szakértő bizottságok tagjainak a számát, illetve több lesz a speciális szükségletű gyermekek számára rendelkezésre álló férőhely.

2021-től minden szociális és gyermekvédelmi feladatra magasabb lesz a támogatás, mint jelenleg. Néhány példa. A fogyatékosággal élő hozzátartozót ápoló, gondozó családtagoknak a támogatására 2020-ban 55 milliárd forint állt rendelkezésre, 2010-ben ez 15 milliárd forint volt, látható tehát, hogy a kormány elkötelezett emellett, és a további intézkedések mellett nagyon fontosnak tartja, hogy ebbe be kell vonni a helyi önkormányzatokat, a helyi érdekvédelmi szervezeteket, az egyházakat, hogy ők is segítsék ezeknek a feladatoknak az ellátását.

Az előttünk lévő törvényjavaslat kapcsán néhány módosítást szeretnék kiemelni.

(10.50)

A szociális törvény módosításával kapcsolatban államtitkár úr is említette, hogy az ápolási díjra adható támogatás kapcsán a szabályozás módosítása úgy rendelkezik, hogy a jelenlegi szabályozásban szereplő nyugdíjminimum helyett az ápolási díj alapösszege legyen a maximálisan adható összeg, vagyis bővül a települési önkormányzatok lehetősége az összeg megállapításakor. A jelenlegi szabályozás szerint a két rendelkezés üttötte egymást, s ez a módosítás ezt feloldja. Szeretném jelezni, hogy a Megyei Jogú Városok Szövetsége és több települési önkormányzat vezetője is jelezte, hogy ez egy nagyon fontos módosítási igényük.

Ez a módosító javaslat feloldja az ellentmondást, és bővíti a helyi önkormányzat lehetőségeit.

Az otthonteremtési támogatás felhasználási céljának a módosítása - szintén ahogy államtitkár úr említette - a támogatott lakhatás beemelése az otthonteremtési támogatások felhasználásai közé, ezzel megkönnyítve a fogyatékossgal élő személyek lakhatását, és megkönnyítve azt a lehetőséget, hogy ebből a támogatásból kisebb létszámú otthonokat is lehessen finanszírozni.

Számomra nagyon fontos, hogy a Fogyatékosügyi Tanács a jogszabály megteremtésének a lehetőségét megteremti, és van egy úgynevezett montázsprojekt. Ennek a hosszabb neve: a fogyatékos személyek számára nyújtott szakmai és közszolgáltatásokhoz való hozzáférhetőség kialakításának fejlesztése. Ennek a kiemelt projektnek a keretén belül sor kerül egy olyan, fogyatékosügyi személyeket és a családjukat érintő hálózat kialakítására, amelynek az a célja, hogy a fogyatékos személyek és családjuk szükségleteire egy jelzőrendszer szakszerűen reagáljon, és egy ilyen infrastruktúra jöhessen létre, rendszerszintű szolgáltatásokat fejlesszen, és hozzáférhetővé tegye ezeket a szolgáltatásokat.

Ez a módosítás megteremti azt a lehetőséget, hogy a család- és gyermekjóléti központokban új szolgáltatások jöjjenek létre a fogyatékossgügyi tanácsadók által. A fogyatékossgügyi tanácsadók speciális ismeretekkel és szaktudással rendelkeznek. A család- és gyermekjóléti központok eddig nem rendelkeztek ilyen szakértőkkel. Ezt pótolja ez a módosítás. A fogyatékossgügyi tanácsadó feladatai közé tartozik a tanácsadás biztosítása a fogyatékossggal élő családok számára, a velük való kapcsolattartás, információk átadása, valamint a szociális készségek fejlesztése, ügyintézés, sorstársi csoportok létrehozása, szervezése, ezek működtetése, együttműködés a különböző közszolgáltató intézményekkel, érdekvédelmi szervezetekkel, egészségügyi intézményekkel. A fogyatékos személyek és családjuk számára biztosított szolgáltatások igénybevételéhez is tud segítséget nyújtani.

Közreműködik egyes önálló életvitelt támogató speciális szolgáltatásokban, és közvetítői feladatot is ellát, valamint kapcsolatot tart a többi fogyatékossgügyi tanácsadóval. Ez a projekt 2021-ben fog zárulni, s kötelező és indokolt ennek a további fenntartása, elősegítve a fogyatékossggal élő személyek családtagjainak információhoz való hozzájutását, a hozzáférés biztosítását, az életminőségük fejlesztését.

Amennyiben a módosítást elfogadják, akkor 2022. január 1-jétől a kijelölt családi és gyermekjóléti központokban tovább folytatódik a fogyatékossgügyi tanácsadói tevékenység 42 főtanácsadóval. Ennek a költsége is fedezve van uniós forrásból 2021. szeptember 30-áig, utána az EMMI költségvetésén belül rendelkezésre állnak a hazai források is, 2022-től pedig természetesen már be kell tervezni a költségvetésbe is ezt a pluszforrást.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A gyermekvédelmi törvény módosításával kapcsolatban szeretném elmondani, hogy ez egy nagyon fontos és előremutató módosítás. Előrelépés az, hogy azoknak a szülőknek az esetében, akik egészségügyi okok miatt nem tudják ellátni a feladataikat, nem szűnik meg a foglalkoztatási jogviszonyuk, eddig ugyanis ez megszüntethető volt. Ez méltatlan szabályozás volt. Ez a módosító javaslat ezt a helyzetet megszünteti. Ezután csak abban az esetben lehet megszüntetni a jogviszonyt, ha a nevelőszülő alkalmatlanná válik a feladat ellátására, vagy nem együttműködő. Ebben az esetben a nevelőszülő felmondási időre nem lesz jogosult, sem pedig végkielégítésre. Ezt tartalmazza ez a módosítás, és én ezzel egyet is értek.

A többi módosító javaslattal kapcsolatban államtitkár úr elmondta már a főbb és lényegesebb pontokat. Énszerintem járványhelyzet ide vagy oda, ez mindentől függetlenül egy nagyon fontos javaslat, amely segíti a fogyatékossggal élő személyeket, gyermekeket és családtagjaikat. Ahogy az országos fogyatékossgügyi program is rögzíti: a fogyatékos személyeket érintő kérdésekben az élet minden területén elkötelezettek vagyunk, és a további intézkedésekben is azok vagyunk. Én támogatom a Fidesz-frakció nevében ezt a javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Dudás Róbert képviselő úr, és mindenkit szeretettel köszöntök. Parancsoljon, képviselő úr, oné a szó.

DUDÁS RÓBERT, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Mindenekelőtt szeretném leszögezni, hogy akár a gyermekvédelemben, akár az idősek gondozása és ápolása tekintetében, de összefoglalóan mondhatnám azt, hogy a szociális szférát illetően minden pozitív változás számunkra is pozitív, és csak támogatni tudjuk. Mint ahogy az előtünk fekvő javaslat is számos pozitív változtatást eszközöl abban a rendszerben, amelyben - legyünk őszinték - van mit javítani. Számos változás történt már az elmúlt években, elmúlt évtizedekben, de nem lehet eleget foglalkozni ezzel, hiszen még számos területen kell módosítást végrehajtani.

Amit elsőként szeretnék államtitkár úr figyelmébe ajánlani és egyben kérdezni is tőle: megfelelő törvényjavaslat akkor születhet, ha az előterjesztő bevonva a szakmai szervezeteket hozza meg azt a döntést és készíti elő azokat az okmányokat, amivel a döntéshozók elé kerül a jelen törvényjavaslat.

(11.00)

Kérdezem tehát nagy tisztelettel, hogy a szakmai szervezetekkel történt-e egyeztetés, mert legyünk őszinték, bár ebben a teremben döntéshozók ülnek, a

szakma képviselői e körön kívül vannak, pedig az ő szakmai véleményükre alapozva tudunk olyan megfelelő döntéseket hozni, amelyek jók az egész ágazatnak, jók a szakmának.

A „Gyermekeink védelmében” információs rendszer kapcsán kérdezném államtitkár urat, hogy a márciustól való bevezetéséhez megvannak-e az informatikai eszközök a családsegítőknél, van-e erre központi költségvetési fejlesztési támogatás, vagy esetleg az intézményeknek kell kigazdálkodniuk a saját költségvetésükből. Szeretném jelezni, hogy az elmúlt évek sem szóltak már másról, mint ezeknél a családsegítő szervezeteknél a folyamatos költségvetési problémákról, hiszen feladatokat kapnak bőven, ahhoz viszont költségvetési forrást, költségvetési támogatást, kompetenciát nem. Tehát ez egy nagyon fontos kérdés. Kérem, adjanak meg nekik minden segítséget.

Államtitkár úr azt mondta, hogy a kormányzat célja többek között ezzel a törvényjavaslattal is, hogy a lehetőségekre, esélyekre és az értékteremtésre építsenek. Ezzel teljesen egyet tudok érteni, csak ki szeretném egészíteni a megbecsüléssel. Azt gondolom, hogy a rendszerben és a rendszert működtetők körében a legnagyobb szükség a megbecsülés iránt van, és ez az, ami hiányzik a jelenlegi rendszerből.

A szociális szféra kapcsán pár gondolat, ha már a megbecsülésnél tartunk. Ez az, ami nagyon hiányzik mind anyagi, mind erkölcsi vonatkozásban. Gondoljunk bele csak abba, hogy a gyermekvédelemtől, a gyermekotthonoktól, a fogyatékkal élőkön, a szenvedélybetegségekkel élőkön át egészen az idősotthonokig, nem kihagyva a szegényeket, elesetteket, mind a szociális szférához tartozik, egyébként az egész szociális szféra erről szól, hogy a szegényeket, elesetteket felemeljék, segítsék, nekünk pedig az a feladatunk, hogy mindent megadjunk nekik. Mégis egy 40-42 éves nyi munkaviszonnyal rendelkező szociálpedagógiai asszisztens 159 ezer forint nettó fizetést visz ma haza. Mindezt úgy, hogy az alapbére 105 ezer forint, azt még ki kell hogy egészítse a munkáltató 210-re, még egyszer ugyanannyit hozzá kell adni, hogy meglegyen a garantált bérminimum, majd némi pótlék, és így jön ki a 159 ezer forintos nettó fizetés. Azt gondolom, ez méltatlan mind anyagilag, mind erkölcsileg úgy, hogy egyébként bár szakmát tanultak, szakmájukra viszont hivatásként tekintenek, és így is végzik a mindennapi munkájukat.

Ennek köszönhető többek között az, hogy ebben a szektorban, a szociális ágazatban vannak olyan területek, ahol 30, és vannak olyan területek, ahol 70 százalékos a munkaerőhiány. Ezért kérem tisztelettel államtitkár urat és államtitkár úron keresztül a kormányzatot, hogy tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy a szociális szféra megbecsült legyen, hiszen a munkájukat maximálisan jól végzik a szektor dolgozói, ezért fontos, hogy anyagilag és erkölcsileg is megbecsült szektor lehessen.

Tisztelt Államtitkár Úr! Két dolgot szeretnék még a figyelmébe ajánlani, az egyik a családi pótlék, a másik a minimálnyugdíj kérdése. 2008 óta nem történt

a családi pótlék emelése tekintetében semmiféle változás, még csak az sem, hogy inflációkövetővé tették volna. Számos családot érintő támogatást léptetett életbe a kormány, amivel egyébként egyet is értünk, és egyet kell hogy értsen minden jóérezésű magyar ember, aki a családok védelmét és a jólétük megteremtését célozza meg, tehát ezzel a Jobbik részéről maximálisan egyetértünk. Ugyanakkor viszont a családi pótlék az, amely minden családhoz, minden gyermeket nevelő családhoz eljut, minden gyermeket nevelő család számára ez pozitív hatással tudna lenni. 2008 óta még csak inflációkövetővé sem lett téve. Azt gondolom, ennek az első lépések között kellene lennie.

A másik pedig a minimálnyugdíj kérdése. A minimálnyugdíj szintén 2008 óta nem került emelésre. Rengetegen, több tízezen élnek, főleg vidéken minimálnyugdíjon huszonegynéhány-ezer forintból. Hígygye el, tudom, volt olyan képviselő, aki azt mondta, hogy meg lehet élni 47 ezer forintból, én ezt is kétlem, de hogy huszonegynéhány-ezer forintból hogyan tud megélni az a szegény, általában egyedül élő kisnyugdíjas vidéken, az elképzelhetetlen.

Hogy egy nemzetközi összehasonlítást is idehozzak, az OECD-tagországok vonatkozásában a mindenkori nemzeti átlagkeresetet hasonlították össze a minimálnyugdíjjal, és e tekintetben Magyarország a sereghajtók között van. Abban az esetben, ha a minimálnyugdíj értékét 80 ezer forintra emelnénk - nem azt mondom, hogy annyira kell most emelni, inkább csak azt szeretném ezzel szemléltetni, hogy mennyire lemaradtunk ebben a versenyben -, összehasonlítva a jelenlegi átlagkeresettel, akkor lennénk Brazília szintjén. Nagyon lemaradtunk ebben a kérdésben, égető fontosságú és szükséges, hogy ezzel foglalkozzunk. Számunkra ez egy lehetőség és szükséges dolog, hogy ezzel foglalkozzunk, azok számára azonban, akiket ez mindennap égetően érint, létkérdés.

Tisztelt Államtitkár Úr! Minden olyan felvetést és törvényjavaslatot, amely a gyermekek, összességében véve a szociális szféra helyzetének javításán dolgozik, és arra tesz javaslatot, a Jobbik támogatni fogja, így ezt a törvényjavaslatot is támogatjuk. Kérem, hogy az általam elmondottakat pedig próbálják egy következő módosító javaslatban törvényjavaslatba beépíteni. Gondolkozzanak el rajta, mit tudunk még tenni ebben a szférában, hiszen ön is tudja, hogy rengeteg teendő van. Nem mondom, hogy mindent egyszerre meg lehet oldani, de hogy szépen, folyamatosan meg kell tennünk, az biztos. Ön azzal kezdte, hogy a cél a lehetőségek, esélyek és értékteremtés építése, ezt szeretném még kiegészíteni azzal, hogy a megbecsülés megteremtése. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Harrach Péter. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

HARRACH PÉTER, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim!

Mielőtt még a módosításra térnék, engedjenek meg egy megjegyzést a szociális területen dolgozók áldozatos munkájáról. Különösen most, a pandémia idején az ő munkájuk tiszteletet és elismerést érdemes.

A két törvénymódosítás előtt még arról szeretnék szólni, hogy mi az a rendkívül fontos, a két törvény szellemiségét megfogalmazó néhány mondat, aminek meg kell hogy feleljen természetesen minden módosítás. Amikor a gyermekvédelmi törvényről szólunk, talán azt a mondatot kell kiemelni, hogy minden gyermeknek családban kell felnőnie. Amikor pár évvel ezelőtt módosítottuk a törvényt, bevettünk egy gondolatsort, amely így kezdődött, hogy mindenekelőtt az örökbefogadást kell megvalósítani, ha ez nem sikerül, nevelőszülőhöz helyezni a gyermeket, hisz az is család, ha ez sem, akkor kislétszámú, 10-12 fős családotthonba. Tehát a cél az volt, hogy a gyermek családba kerüljön. Azért első helyen az örökbefogadás, mert ott a véglegesség szándéka jelenik meg, vagyis azt mondja a család, a szülő a gyermeknek, hogy közénk tartozol, bármi történjék, itt a helyed, nekünk fontos vagy és megbízunk benned. Természetesen ennek meg kell jelennie a nevelőszülőnél is, de az a dolog természetéből adódóan mégsem egy ilyenfajta családba fogadás, és ott nem jelenik meg ilyen markánsan a véglegesség szempontja. Ennek ellenére nagyon fontos, hogy a törvény módosításai most a nevelőszülővel is foglalkoznak.

Mit tudunk mondani a szociális törvényről, annak szelleméről? Nyilvánvaló, hogy a tehetősebbeknek az a feladatuk, hogy támogassák a rászorulókat. Ez nemcsak az egyéni életben, de a társadalom életében is fontos. Ennek megvan a technikája és megvan az eszközei. Úgy gondolom, hogy az önerő felkeltése mindenképpen hozzátartozik a segítségnyújtáshoz. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy munkalehetőség biztosítása, szemben a krízishelyzet kivételével nyújtott segélyezéssel, hiszen segélyezésre szükség van a krízishelyzetben. Egy permanens krízishelyzetnek kell tekinteni például a fogyatékosok ügyét.

(11.10)

De nem tudunk egyetérteni azzal a felvetéssel, ami a liberális oldalról az alapjövedelem címén megjelenik, hiszen ez már egy olyan segélyezési forma, ami nem szolgálja a munkavállalási kedvet, tehát a társadalom egészének az egészségét nem szolgálja.

Ez a két törvény, mint ahogy a legtöbb törvény szintén, egy olyan karbantartást igényel, amely a végrehajtás során megjelenő igényekre épül. Ha megnézzük ezeket a címszavakat, amik itt a törvénymódosításban előkerültek, akkor ennek a feltételnek felel meg például az adatkezelés utcai szociális munka esetén; nyilván a szociális munkások igénye juttatta ide ezt a módosítást; vagy a már említett „gyermekünk védelmében” elnevezésű informatikai rendszerből történő adatigénylés bővítése.

De nemcsak a karbantartás szempont ennél a két törvénynél, hanem az a különbség, ami például az

előző kereskedelmi törvény kapcsán nem felmerülő sajátosság, hogy ez az emberről szól minden esetben. És megint csak néhány példát hadd mondjak erre! Ilyen például a települési támogatás összegére vonatkozó módosítás, amely a település által fizethető támogatást az ápolási díj alapösszegéig emeli fel. De ilyen például a nevelőszülői ellátást támogató és a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyt pontosító módosítás, amiről képviselőtársam az előbb már említést tett. Vagy például az utógondozói ellátás meghosszabbítása a tanulmányukat folytató fiatal felnőtt esetében, ez is az emberről szóló humánus módosítás.

Ha megengedik, én két témát emelnék ki a módosításból, és ezen két téma egyike az ápolási díjjal és környékével foglalkozik. Három fontos kategóriája van ennek a területnek a családban ápolat beteg vagy tartósan fogyatékos személy esetében. Az egyik az előbb említett települési támogatásban részesülő beteg hozzátartozó felnőttnek az ápolását jelenti. Itt bizony egy komoly emelés történt: 39 ezer forint fölött van ez az összeg, ami az alapösszegű ápolási díjnak felel meg.

A másik kategória a 18 év alatti hozzátartozó, akinek az ápolása már direkt ezzel a névvel, az ápolási díj juttatásával valósul meg, és itt három tételt kell említenünk, az alapösszegű, az emelt összegű és a kiemelt ápolási díjat. Ez 39 365-től 70 860-ig terjed, ami jövőre mindegyik esetben emelkedni fog.

És itt kell szólnom arról, ami az elmúlt évben, mármint 2019-ben bevezetett új támogatás, a gyermekek otthongondozási díja, a gyod. Ez 100 ezer forint volt kezdetben. Ebben az évben ez 123 900 forint, jövőre pedig 140 680 forint lesz egy gyermek ápolása esetén. Ez azért egy jelentős változás, mert minden gyermekre vonatkozik, nemcsak a kiskorúakra, hanem akinek a szülei kénytelenek otthon, munkavállalás nélkül ápolni gyermeküket, azok, függetlenül attól, hogy a gyermek hány éves, megkapják ezt a támogatást.

A másik terület, amire érdemes figyelni a módosításnál, a nevelőszülővel foglalkozik. Elhangzott már, hogy a foglalkoztatási jogviszony esetében, ha a szülő a betegsége miatt átmenetileg nem tudja ellátni a feladatát, akkor a módosítás szerint már nem vonják meg a foglalkoztatási jogviszonyt. Ez egy humánus intézkedés, ami természetes egy családban nevelt gyermek és a nevelőszülő esetében. És itt kell szólnom még nemcsak a szülőkről, hanem az állami gondoskodásban részesülő fiatalokról. Meghosszabbítja a törvénymódosítás az utógondozói ellátást abban az esetben, ha a fiatal tanulmányokat végez, ezt 30 éves koráig támogatja.

Még egy ilyen, az állami gondoskodásban részt vevő fiatalokra vonatkozó módosítást szeretnék kiemelni, ami a támogatott lakhatásnak az igénybevétele jelenti az otthonteremtési támogatás felhasználásával. Ezek az intézkedések tehát, amik itt megjelennek a módosításban, minden esetben a gyakorlat igényeit jelenítik meg, illetve azokat a humánus intézkedéseket tartalmazzák, amiket az érintettek részére, legyen az

nevelőszülő vagy legyen állami gondoskodásban élő gyermek, biztosít ez a módosítás. Természetesen ezek ismeretében frakciónk is támogatja az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsorai-ból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Államtitkár Úr! Előrebocsátom, pontosan azért, mert az előző törvénynél egy elég parázs vita alakult ki, hogy ezt a törvényjavaslatot az MSZP-frakciócsoportja támogatni fogja, mert minden olyan előterjesztést, ami bármilyen módon segít a családoknak, és most járványhelyzet idején fokozottabban kell figyelniük a sérülékeny társadalmi csoportokra, akkor azt gondolom, hogy nem mehetünk el amellett, hogy támogatásunkról biztosítjuk a kormányt.

Elég részletesen beszámolt államtitkár úr arról, hogy miről fog a gyermekvédelmi és szociális tárgyú törvények módosítása szólni, meg a kormánypárti vezérszónokok is elmondták, de néhány dolgot hadd emeljek ki én is ebből a törvényből!

A szociális igazgatásról és a szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. számú törvény módosításának néhány pontja: 2022. január 1-jétől beépül a fogyatékoságügyi tanácsadás mint szolgáltatás a család- és gyermekjóléti szolgáltatás kereteibe. A szolgáltatás hozzájárul az egyének, családok jólétéhez, életminőségük és életvezetési képességük javulásához, segíti a közszolgáltatáshoz, az információkhoz és az ellátásukhoz való hozzáférésüket.

A fogyatékoságügyi tanácsadó a fogyatékoságból adódó kérdések, problémák megválaszolására, megoldására koncentrálna, kiemelt szerepe van a széles körű szakmai tájékoztatásban, kapcsolattartásban, az együttműködések kialakításában és fenntartásában, valamint segíti a speciális szolgáltatások igénybevételét. Itt egy nagyon fontos dologról beszélünk, és én egyetlenegy fél mondatot hiányolok, hogy a társadalom érzékenyítése mennyire fontos a fogyatékkal élőkkel kapcsolatban. És egyetlenegy kérdésem lenne, mivel ez egy nagyon fontos pontja a módosításnak: miért várunk 2022-ig?

És a másik kérdésem az lenne, hogy ki fogja ezeket a feladatokat ellátni. Milyen képesítéssel kell majd rendelkeznie annak, aki ezt a tanácsadást el fogja látni? Mert azt azért látjuk az elmúlt évekből, hogy mennyire hiányoznak a szociális ellátórendszerből azok a szakemberek, akik pontosan, mondjuk, a fogyatékosággal élők ellátásában vagy segítésében tudnának szerepet vállalni.

Kitolják azt a határidőt, amit egy tavaly hozott törvényben határoztak meg: a fogyatékos személyek ápoló-gondozó célú lakóotthonban vagy a fogyatékos

személyek ápoló-gondozó otthonában 2020. január 1-jén ellátásban részesülő személy komplex szükségletfelmérését nem 2020 végéig, hanem 2021 végéig kell elvégezni a módosítás szerint. Erre a koronavírus-járvány miatt elrendelt szakértői vizsgálatok függesztése miatt van szükség. Ez is egy nagyon fontos feladat, amit el kell végezni.

(11.20)

Persze természetesen egyetértünk azzal, hogy azokat a személyeket minél jobban védjük, akik az egészségügyi ellátásban, szociális ellátásban részt vesznek, és persze természetes is, megértjük, hogy egy évvel ki van tolván ennek a feladatnak az elvégzése.

De akkor hadd hívjam fel a figyelmét államtitkár úrnak, nem tudom, hogy bent volt-e akkor az előző vitánál, ma azért észrevettük, hogy a tesztelesek kapcsán, amit hónapok óta kértünk a kormánytól, hogy az első vonalban lévő, egészségügyi, szociális ágazatban dolgozók és a pedagógusok körében végezzenek rendszeresen szűréseket, teszteljék ezeket a dolgozókat, hála a jó égnek, most azt látjuk, hogy végre el fog már kezdődni, de, államtitkár úr, az oktatási intézmények technikai személyzete kimarad a tesztelésből. Itt gondolok az irodai alkalmazottaktól, a portáson keresztül a konyhás nénire, ők is bemennek az adott intézménybe, ők is találkoznak a gyerekekkel, sőt a munkatársakkal, a szülőkkel, és nem lehet őket sem kihagyni ebből a tesztelési körből, mert legalább akkora veszélynek vannak ők is kitéve, mint a pedagógusmunkát ellátók.

A másik kör, aki kimarad, az a digitális oktatásban részt vevő pedagógusok, pedig nekik is van olyan eset, amikor be kell menni az iskolába. Pont egy miniszteri levél rendelkezik arról, hogy milyen esetben lehet a digitális oktatástól eltérni, és mondjuk, felkészítést tartani a gyerekeknek érettségire, versenyekre, gondolom, itt az internetes versenyekről, a digitálisan megoldható versenyekről beszélünk. Vagy a felzárkóztatással kapcsolatban a digitális oktatás mellett is lehet személyes találkozót kérni a pedagógusoktól. Én azt gondolom, hogy őket sem lehet ebből a tesztelési körből kihagyni. Államtitkár urat kérem, hogy ebben lépjen minél hamarabb. Tudom, hogy nem önhöz tartozik ez a probléma, de el tudja mondani az adott államtitkárnak, tud képviselni bennünket.

A javaslat megteremti annak lehetőségét, hogy az illegálisan működő szolgáltatások elleni eredményes fellépés érdekében, a kormányhivatalhoz hasonlóan, a hatósági jogkörrel nem rendelkező állami fenntartó is jogosult legyen a szolgáltatásnyújtás helyszínére belépni és ott intézkedést tenni. Ez is nagyon fontos része ennek a törvénymódosításnak.

Itt szeretnék adatokat kérni, ha tud államtitkár úr, hogy Magyarországon hány ilyen illegális szolgáltató van, meg milyen szolgáltatási körökben tudnak ilyen visszaélésekről. Ez nagyon fontos lenne, hogy számszerűen tudjuk mi is, ellenzéki politikusok.

A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény lényege - és ebből néhány pont, mert az előttem szólók már nagyon sok mindent elmondtak -: bővül a gyermekvédelmi rendszerhez kapcsolódó feladatot ellátók körének törvényi felsorolása a települési önkormányzat jegyzőjével, valamint a hozzátartozók sérelmére elkövetett súlyos, személy elleni erőszakos bűncselekmények áldozatainak fokozottabb védelme érdekében egyes törvények módosításáról szóló 2020. évi CVIII. törvény módosításával összhangban a büntetés-végrehajtási intézetel és a büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelőkkal.

Nagyon sokszor elmondjuk, hogy a gyermekvédelmi rendszerről és a gyermekek sérelmére elkövetett bűncselekményekről minél többet kell ebben a Házban beszélni, és minél több olyan törvényt kell hozni, ami megvédi a gyerekeket ezzel kapcsolatban, és természetesen minden egyes alkalommal elmondjuk, hogy mennyire fontos a jelzőrendszer működtetése, támogatása és fejlesztése.

Nagyon sok szó esik a gyermekjóléti központokról, a nevelőszülői hálózatról, hogyan pontosítják most már, hogy fel lehet mondani a nevelőszülőnek. Itt KDNP-s képviselőtársam az örökbefogadással kezdte, azért hadd ne menjek el szó nélkül amellett, hogy pont a napokban tárgyaltuk azt a szigorítást, ahol most már lényegében az egyedülállók, az élet társi kapcsolatban lévők vagy a meleg párok csak külön miniszteri engedéllyel fogadhatnak örökbe Magyarországon. Pedig ma körülbelül ezer gyermeket adnak örökbe hivatalosan évente, és ebből a gyerekek tíz százalékát, ez kicsit több mint száz gyermek, egyedülálló szülők fogadták örökbe. Én nem gondolnám, hogy nem az lenne a közös érdekünk, hogy minél több gyermek tudjon családban felnőni, és Magyarországon körülbelül 2700 gyermekre lenne éves szinten igény örökbe fogadni, mégis ezzel szemben körülbelül ezer gyermek kerül örökbe fogadó szülőkhöz.

En azt gondolom, hogy nem szigorítani kellene ezen, hanem olyan törvényi szabályozást kidolgozni, ami megkönnyítené, hogy minél hamarabb családba kerüljenek ezek a gyerekek, főleg annak tudatában, hogy most látjuk, hogy tíz év fölött szinte lehetetlen ma örökbe adni egy gyermeket. Három év fölött meg folyamatosan csökken azoknak a gyermekeknek az örökbe adása, akiknek, azt gondolom, ezzel mindenki egyetértene, hogy a legjobb az lenne, ha családban nevelkednének fel.

A különleges, speciális vagy kettős szükségletű gyermekeket gondozó, nevelő szülők díjának emelése annyira minimális, és tényleg, államtitkár úr, hadd kérdezzem már meg... Mert az 5 százalékról felemelik 7 százalékra, ez körülbelül egy háromezer forintos tértelt jelent, és azt gondolom, hogy azoknak, akik beteg gyermekeket nevelnek, nem háromezer forinttal kellene a díjazásukat emelni, szerintem ez inkább megalázó. Tudom, hogy minden forint számít, minden családban, főleg most ebben a gazdasági helyzetben, de annyira minimális ez az 5 százalékról 7 százalékra való emelés, hogy ezt én kérném, hogy ezt fontolják

meg; lehetne többel elismerni ezeknek a szülőknek a munkáját.

És még egyetlenegy pont: a nevelőszülői képzés határidejének újabb kitolása azt mutatja, hogy nem nagyon sikerült a kormánynak az általa kitűzött célokat elérni. Először 2014-ben, majd '16 végét célozták meg, később 2016-ban '18-at, '18-ban '20-at, most pedig '22-re tolják ki ezeknek a képzéseknek a végét. Ha tudna valamit mondani államtitkár úr erről, hogy miért tolódik ennyi hosszú éven keresztül ezeknek a képzéseknek a vége, azt megköszönném, ha erre válaszolna.

Itt a bölcsődei díjak emelése egy másik sarkalatos pont. Nem értjük, hogy miért kell tovább növelni a bölcsődei díjakat. Én azt gondolom, hogy inkább el kellene törölni. Ugyebár, ezt is tudjuk, hogy a Fidesz-KDNP-kormány vezette be, de inkább el kellene törölni.

Ugye, folyamatosan hangoztatják, mennyire fontos az, hogy minél több bölcsőde épüljön Magyarországon, amit mi is támogatni tudunk, mert a munkába való visszatérés egyik eszköze az édesanyáknak, ha a gyermeküket el tudják helyezni, és vissza tudnak menni a munkahelyükre. Na, de nagyon komoly terhet jelenthet egy-egy családban, ha csak olyan bölcsődében tudja a gyermekét elhelyezni - és a legtöbb bölcsőde ilyen, ha mentességet nem tud kapni alóla -, ahol elég magas bölcsődei gondozási díjat kell megfizetni.

Elmondtam az elején, hogy támogatni fogjuk ezt a kezdeményezést, csak akkor még annyit hadd kérjek államtitkár úrtól, amit már most hetek-hónapok óta kérünk az ellenzék és a Magyar Szocialista Párt részéről, hogy fontolják meg, hogy a szociális ágazatban dolgozók is kapjanak egy egyszeri 500 ezer forintos bérkiegészítést. Mert pontosan ön is elmondta a felvezetőjében, és a kormánypárti politikusok is elismerték, hogy ebben az időszakban, amikor a járvány helyzetét látjuk nap mint nap, egyre súlyosabb a helyzet, egyre több munkát jelent ez a szociális ágazatban dolgozóknak, és azt gondolom, hogy nem lehet, nincs olyan összeg, amivel ezt meg tudnánk köszönni, de azt gondolom, hogy ők is megérdemelnék ezt az egyszeri kiegészítést, mert embertelen munkát végeznek. *(Nacsa Lőrinc: Emberséges!)* nap mint nap. És itt, ugyebár, arról beszélünk, hogy az idős emberek ellátása, a fogyatékkal élők ellátása és a gyerekeknek az ellátása, én azt gondolom, hogy minden pénzt megér, és minden eszközzel támogatni kell őket. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Arató Gergely képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

(11.30)

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: *(Mikrofon nélkül.)* Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt

Ház! Az elmúlt napokban számos alkalommal elmondtuk azt, hogy olyan törvényjavaslatokkal foglalkozik a parlament most, amelyeket nem most, nem a járványhelyzet idején, nem akkor kellene tárgyalni, amikor sokkal súlyosabb és fontosabb dolgaink is vannak, mint mondjuk, a sörfőzdek hasznával foglalkozni. Nos, ez a kivétel vagy a kivételek egyike, hogy egészen pontos legyenek.

Ez egy olyan törvényjavaslat, amelynek több olyan eleme van... *(Közbeszólás: Mikrofon!)* Ó, bocsánat!

ELNÖK: A mikrofont! Semmi probléma. *(Nacsa Lőrinc: Végre egyszer dicsér, és akkor...)* Kívánja előlről kezdeni, képviselő úr? Megvárjuk. *(Arató Gergely bekapcsolja a mikrofonját.)* Megvan.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Először megtaláltam a helyemet, utána megtaláltam a mikrofonomat.

ELNÖK: Semmi probléma, képviselő úr. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Elnézést kérek, tisztelt Ház! Visszatérnék oda tehát, hogy alapvetően ennek a törvényjavaslatnak számos olyan eleme van, amelynek a tárgyalása indokolt, szükségszerű, és nem is várhat, hiszen olyan emberi viszonyokat, jogviszonyokat szabályoz, ebben én egyetértek Harrach frakcióvezető úrral, amelyek valóban fontos, jelentős változást hoznak, jelentős hatásuk van az emberek életére. Így alapvetően támogatjuk, hogy erről a törvényjavaslatról folyjon érdemi vita, és a törvényjavaslatban foglalt intézkedések jelentős részét is támogatásra méltónak és támogathatónak találjuk.

Ott is, ahol kétségünk van, elsősorban azért van kétségünk, mert túl kevésnek, túl kis lépésnek tartjuk azokat a lépéseket, amelyeket a kormány tesz, vagy attól tartunk, hogy például a megvalósítás feltételei nem biztosítottak másfajta kormányzati politikák között. Hadd mondjak el egy nagyon kézzelfogható példát! Támogatjuk azt, hogy megnöveljük bizonyos szociális ellátások felső határát, amit az önkormányzatok nyújtanak. Ez helyes, összhangba kell hozni az ápolási díjjal, mindez teljesen rendben van. Na de, miből fizessenek az önkormányzatok szociális ellátásokat akkor, amikor közben más kormányzati intézkedésekkel elvonják az önkormányzatok forrásait? Ma is beszélünk róla, nem akarom ezt a vitát újrakezdeni, de ma a legtöbb önkormányzatnak nincs többletforrása arra, hogy szociális ellátásokat juttasson el a lakossághoz, miközben ez elemileg szükséges lenne a mostani helyzetben, hiszen talán abban nem vitatkozunk, hogy a járványhelyzet következtében sok olyan család és sok olyan ember van, akinek nehezebbé, bonyolultabbá vált a helyzete.

Hasonló a helyzet a fogyatékkal élők esetében is. Persze, a tanácsadás fontos dolog, de igazából ami

igazán segítene, az egy olyan típusú foglalkoztatási rendszer lenne, amelyik valóban sokak számára nyújt lehetőséget arra, hogy bekapcsolódjanak a munkaerőpiacra. Legfeljebb abban vitatkoznék, államtitkár úr, hogy államtitkár úr mindig előadja azt, hogy ezt önök találták ki. Ez nem így van, ez a szociális szakmában, a foglalkoztatási szakmában évtizedes törekvés, minden kormány törekedett rá. Az egy izgalmas szakmai vita, hogy ki mekkora sikerrel, még néha az is felmerül, hogy milyen egyéb érdekek játszottak szerepet ebben vagy abban a döntésben, de egyébként ebben egyetértünk, rendben van. Ebben a tanácsadás egy létező, fontos elem, hozzájárul ahhoz, hogy ez sikeres legyen, de messze nem gondoljuk azt, hogy elég lenne az, ami ezen a területen történik.

Ugyanez a helyzet a nevelőszülőkkel is, önök itt egy valóban létező problémát orvosolnak. Szerintem ezt támogatjuk, nyilván az érintettek köszönik, de miután mindannyiunk érdeke az, hogy a nevelőszülői rendszer jól működjön, mondhatom azt, hogy mi magunk is köszönjük ezt a dolgot. Ugyanakkor azt is el kell mondanom, hogy a nevelőszülőknek ezenkívül rengeteg problémája, kérése, nehézsége van még, amiben kérték a kormány támogatását, és nem kaptak érdemi, támogató választ rá.

Azt tudom tehát mondani összességében a törvényjavaslatról, hogy ami a törvényjavaslatban benne van, avval egyetértünk, vagy majdnem mindenben egyetértünk, majd mindjárt egy elemet említek, ahol vannak azért kétségeink, de keveselljük, többet, nagyobb lépéseket szeretnénk számos területen.

Mondtam, hogy a törvényjavaslat kapcsán egy komoly kétségünk van, és szeretném, ha ebben államtitkár úr megnyugtathatna. Nagyon jelentős mértékben kiterjeszti az adatkezelési jogokat a kormányzat a szociális szakma számára ebben a törvényjavaslatban. Nem vitatjuk, hogy erre szükség lehet, de mindannyian tudjuk, hogy itt nagyon érzékeny adatokról van szó az esetek jelentős részében, ezért hiányoljuk a törvényjavaslat indokolásából az adatvédelmi biztossal folytatott egyeztetés eredményét. Ha ez megtörtént, akkor kérem, nyugtasson meg, államtitkár úr, és tájékoztasson minket arról, hogy egyébként rendben vannak adatvédelmi szempontból is ezek a szabályok. Nekünk van ebben némi aggodalmunk, még egyszer mondom, nem vitatva azt, hogy szükség lehet egyébként arra, hogy az adatkezelés szélesebb körű legyen, mint eddig, mert segítheti a segítő szakemberek munkáját.

Ugyanakkor amellet nem tudok elmenni szó nélkül, hogy számos olyan ügy van a tágabban vett szociális területen, ami pont a járvány idején, pont a járványkezelés idején fontos lenne, fontos lenne, hogy a kormány intézkedjen ezekben az ügyekben. Képviselőtársaim már említették, én csak megerősítem őket: ilyen az ápolási díj összegének az emelése nemcsak a gyermeküket ápolók, hanem az idős hozzátartozóikat ápolók esetében is, mégpedig jelentős emelése; ilyen a minimálnyugdíj emelése; ilyen a szociális dolgozók elismerése, mert az nagyon helyénvaló dolog és helyes

dolog, hogy köszönetet mondunk nekik, de nemcsak köszönetre lesz szükségük, hanem arra is, hogy végre történjen valami a béreikkel, érdemi, nagy lépés, nem csak kozmetikázás, mint ami mostanában történik, és hogy ők is megkapják, legalábbis közülük azok, akik közvetlenül ott állnak az idős emberek mellett, a gyermekek mellett, akik szintén nagy veszélynek vannak kitéve, azt a bérkiegészítést, amit az egészségügyi dolgozók végül is megkaptak.

Azt gondolom tehát, hogy a törvényjavaslat szándékaival alapvetően egyetértünk, azzal, hogy a törvényjavaslatról tárgyalunk, egyetértünk. Azt, hogy a törvényjavaslatot végül tudjuk-e majd támogatni, attól tesszük függővé, hogy a további vitában választ kapunk-e a kérdéseinkre, és a kormány nyitott lesz-e arra, hogy a módosító indítványokkal javítson még a törvényjavaslaton. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Ungár Péter képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

UNGÁR PÉTER, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Alapvetően nagyon örültem, hogy most, így a járványhelyzet alatt szó lesz az Országgyűlésben a szociális szektorról, és hogy törvénymódosításokra kerül sor. Ezek a törvénymódosítások, amelyeket államtitkár úr ismertetett, alapvetően támogatandók, és pozitív irányba jelentenek egy lépést. Külön szeretném kiemelni azt, amiről tudom, hogy államtitkár úrnak egy személyes ügye: a nevelőszülői hálózattal kapcsolatos ismételt módosítás. Nagyon fontos a nevelőszülői hálózat, és fontos, hogy ezt központi kérdésként kezeli a kormányzat.

Végigmennék pár érdemi részén a törvénynek, és kérdéseket tennék fel, utána pár dologban reagálnék Harrach képviselőtársamnak a felvetésére, mert, hogy mondjam, szeretném azt elmondani, és ez nagyon szomorú lehet, hogy jelen esetben szerintem ez nem a szokásos ilyen ideológiai vitának a terepe, ami a kormány és az ellenzék között szokott lenni, ez egy sokkal inkább szakpolitikai jellegű vita, és azok a nagy ideológiai állítások, amelyeket képviselőtársam megfogalmazott, szerintem nem feltétlenül idevalók, de ez csak egy ilyen műfajtisztázó mondat lenne.

Az adatkezeléssel kapcsolatban Arató képviselőtársam tulajdonképpen mindent elmondott, amit szerintem el kell mondani. Itt annyit, hogy az utcai szociális munkával kapcsolatban lennének olyanok, amelyek járványhelyzetben megoldandó problémák. Őszintén: egy nagyon speciális és nehéz dolog a koronavírus-járvány alatt a hajléktalanellátás, mindannyian tudjuk, hogy ezt rendkívül nehéz úgy megszervezni, hogy ez mind az ott dolgozóknak, mind a hajléktalan embereknek valamilyen módon egészségügyileg megfelelő legyen és megnyugvást jelentsen.

Nagyon sokszor, és ezt sok, hajléktalanellátásban dolgozó szociális dolgozó elmondta, nem tudnak két negatív tesztet produkálni a hajléktalan embereknél, akik bemennek a szállásra, hiszen nincsen értelem-szerűen a magánellátásban lehetőségük ezt megszerezni, és nagyon sokuknak nincs háziorvosuk. Ráadásul azért az átmeneti szállók jelenleg nem funkcionálnak teljes kapacitással, gondolom, ezt államtitkár úr is meg tudja erősíteni, tehát nagyon sok olyan hajléktalan ember van, aki nem vesz részt az átmeneti ellátásban. Mondom, tudom, hogy ez egy komplex kérdés, de ha tudna erre reagálni, hogy hogyan próbálja meg ezt a szociális kormányzat a jelen esetben megoldani, hogy a hajléktalan emberek ne kerüljenek egészségügyi kockázat alá, az fontos lenne, mert ez is egy fontos pont most, a koronavírus-járvány alatt a szociális rendszerben.

Az ápolási díj kapcsán alapvetően jó dolog ennek a települési részét emelni, meg jó dolog ezt a maximumot emelni. Az ápolási díj egy állami feladat, tehát az ápolási díj a jelenlegi rendszerben államilag finanszírozott nagyrészt, és annak az állami kockázatközösségnek, amit önök a 2009-es népszavazáson állítólag politikailag megvédtek, része az ápolási díj.

(11.40)

Ezért ezt bármilyen módon az önkormányzatokra hárítani, szerintem alapvetően egy téves dolog. Én azt gondoltam a 2004-es Mátrai Márta-javaslat alapján, hogy önök is ezen az állásponton vannak. Az pedig egészen indokolhatatlan, és nem is indokolták meg eddig, hogy miért tesznek különbségek azok között, akik gyermeküket, illetve idős hozzátartozójukat ápolják, és miért van az, hogy az ápolási díj 58 ezer forint azok esetében, akik nem a gyermeküket gondozzák otthon.

Amit erről mondanak, vagy amit kihallok mint ideológiai magyarázat, az az, hogy míg egy sok esetben fogyatékossgal élő gyermeknek az egész életén át tartó nevelése egy emberre hárul, az idősgondozás egy egész családi feladat, ugyanakkor azok, akik ezt mondják, véleményem szerint, nem tudják, hogy mi Magyarországon a valóság idősgondozás kapcsán, hiszen ezt nem tudja egy egész család megoldani. A családok sok helyen laknak Magyarországon egyszerre, ráadásul azok az emberek, főleg azok a szendvicsgenerációban élő, nagyon nagy többségben nők, akiknek egyszerre kell gondoskodniuk a család idősebb meg fiatalabb tagjairól, kiszorulnak a munkaerőpiacról és elszegényednek az ilyen ápolási feladatok miatt, és erre nem reagál az a fajta ideológiai hozzáállás, amit önök tanúsítanak.

Tehát attól még, mert valaki nem egy gyermeket ápol, az még ugyanolyan ápolási munka, és ezt ugyanúgy kell megbecsülni. Értelem-szerűen, ha ebben nem értünk egyet, én annak is nagyon örülök, ha ezt államtitkár úr elmondja, hogy itt ebben a különbözőség-telben kormányzati politika van, és hogy ennek a kormányzati politikának mi az alapja.

A gyermekvédelem terén is azért azt fontos hozzátenni, hogy a gyermekvédelmi munkatársak alulfizetettsége ahhoz képest is drámai, hogy mekkora felelősséggel rendelkeznek. Ezeknek az embereknek - és tényleg nagyon-nagyon tisztelem azt a munkát - olyan hihetetlenül nehéz döntéseket kell meghozni munkájuk során, amit nem indokol meg egy 220 ezer forintos nettó fizetés. Itt emberi sorsokról döntenek, sokszor olyan esetben, hogy rossz meg még rosszabb verziók között kell dönteniük, mondjuk, egy családból való kiemelés a gyermekeknél, és amellet, hogy a nevelőszülői hálózatban lévőknek a fizetését, illetve az ezzel kapcsolatos anyagi támogatásokat helyesen növelik, a gyermekvédelmi intézményrendszerben dolgozók fizetését is növelni kéne, hiszen ez a munka az alapja annak, hogy Magyarországon van-e bármilyen szintű gyermekvédelmi feladat.

Azt mondta Harrach képviselőtársam, hogy a mi oldalunk az alapjövedelem mellett van, és ezzel egy filozófiai vitája van, hiszen a munka alapján kell a jövedelmet vagy a bért megítélni, az lenne a helyes, és az a konzervatív gondolat, hogy alapvetően az kapjon pénzt, aki ezért megdolgozik. A szociális szektorban dolgozók megdolgoztak ezért a pénzért. Tehát itt nem valami alamizsnát követel az ember, meg nem jótékonykodást, hanem azt mondja, hogy vannak a magyar államnak olyan munkavállalói, akik nincsenek rendesen megfizetve. Akik ezért, például most, a koronavírus-járvány alatt megfeszített munkát végeznek, sokszor járványveszélyben olyan munkát végeznek, ami miatt néha nem tudják látni a gyermekeiket, önkéntes karanténba kell vonulniuk, rettentően kevesen vannak, és ezeknek az embereknek szintén a mai napig nem tudják megindokolni, hogy miért nem adták meg az egyszeri 500 ezer forintos bérkiegészítést. S ami a legszurdabb - és ismételtelen, ha államtitkár úr erre tudna reagálni, bár tudom, hogy ez nem ilyen kérdezz-felelek parlamenti műfaj -, az az, hogy az ingyenes utazásból miért maradtak ki, az aztán tényleg teljesen indokolhatatlan kormányzati politika, amikor ezt nagyon helyesen az egészségügyi dolgozók megkapták most, a járványhelyzetben.

Tehát a szociális szektorról úgy beszélni, hogy nem beszélnek azokról az emberekről, akik a szociális szektort működtetik - és ezek a szociális dolgozók -, teljes abszurdum. Az pedig, hogy minden egyes évben tartanak egy sajtótájékoztatót, ahol elmondják, hogy ágazati béremelkedés az, ami a garantált bérminimum emelését jelenti valójában, már senkit nem csap be, mert a szociális dolgozók pontosan tudják, hogy az mennyit jelent, pontosan tudják, hogy egy 8 százalékos emelés nem valódi béremelés ebben a szektorban.

Az otthonápolás meg az ápolási díj kapcsán szerintem az is fontos, hogy itt nemcsak magának a díjnak a mértékében lehet változtatni. Az, hogy egy otthon gondozó mennyi segítséget tud kapni akár a támogató szolgáltatóktól, akár egyéb módon, szerintem nagyon jó lenne, és nagyon fontos lenne ebben kicsit flexibilisebbé tenni a rendszert abban a tekintetben, hogy pár órára tudjanak valamilyen módon azok, akik

otthongondozási tevékenységet végeznek, elmenni, kiszakadni, ügyeket intézni, ezer olyan dolgot tenni, amit nem tudnak, ha 0-24 órás gondozást kell végeztetniük, és ebben nincs is semmi állami segítség. Egy ilyen 0-24 órás támogató szolgálat megállapítása a jelenlegi 8 órához képest, ha a jelenlegi támogatotti kör marad, tehát, ha létszámot nem bővítünk, ez 24 milliárd forint. Nem fogom elkezdni ebben a felszólalásban azt hosszan mondani, hogy 24 milliárd forint helyett mire mennyit költenek.

A legérdekesebb, ami ebből a törvényből kiderül, az a bejegyzés nélkül működő szociális szolgáltatások kérdése. Nemrég jelent meg a sajtóhír, biztos államtitkár úr is látta, hogy Somogy megyében egy nyaralóban egy fiatal pár hét nyugdíjast, mindenféle engedélyezés nélkül, tulajdonképpen illegálisan látott el. Egyre több ilyen van; maga az SZGYF szerint is egyre több ilyen intézmény van.

Az lenne a kérdésem, hogy önök szerint vajon mi nek a jele lehet, hogy ez így elszaporodott az utóbbi időben. Nem lehet, hogy ez annak a jele, hogy olyan társadalmi tragédia van ma Magyarországon az idősgondozásban, hogy már ilyen megoldásokhoz kell családoknak nyúlniuk? Nem lehet, hogy az... - a várólista, amit amúgy az Emberi Erőforrások Minisztériuma januárban leszedetett a honlapról, és csak közérdekű adatigénylésre adta ki, azt mutatja, hogy míg 2019-ben körülbelül 4,3 ember várakozott 10 férőhelyre, ez 5,3 lett 2020-ra, tehát egy év alatt. Tehát ez azt jelenti, hogy jelenleg éveket kell várnia valakinek, aki be akarja helyezni időotthonba a legtöbb esetben demenciával élő szüleit.

Azt is pontosan tudjuk, hogy az idősellátás már nem az, ami a Kádár-rendszerben volt. Úgy mondják ezt az intézményvezetők, azt hiszem, hogy régen kártyáztak meg kertészkedtek ott az emberek, most már ez alapvetően tulajdonképpen szinte krónikusbeteg-ellátás, olyan szinten megváltozott. S nem reagált erre az elmúlt tíz évben az önök által vezetett állami intézményrendszer. Az pedig, amit néha cinikusan el szoktak mondani, hogy a család feladata az idősek ellátása, és nem kell ezért az állami intézményrendszert bővíteni, az szintén nem reagál Magyarországra, a legtöbb család ezt nem tudja megoldani, mert kettő embernek kell dolgozni, hogy a gyermekeknek kitermeljék a megélhetést, pluszban nem ott lakik már, ahol, mondjuk, az édesanyja, édesapja, ráadásul pedig az intézményi ellátásnak a legtöbb, főleg középsúlyos demencia után, nincs alternatívája. Az már egy kényszer, ott már nem lehet otthon ápolni valakit egy súlyos demenciával - tehát orvosilag sem.

Összességében tehát az, hogy ezek a bejegyzés nélkül működő szociális szolgáltatások így megjelentek, annak a jele, hogy nem bővítették kellően a férőhelyeket. Természetesen nagyon jó dolog, hogy egyházi intézmények meg az egyház mint fenntartó jelen vannak a szociális szektorban, de nem adni pénzt nekik arra, hogy felújítsák az intézményeket, majd műemlékvédett kastélyokat odaadni, ahol utána nekik kell lezavarni a kitagolási programokat, azt tudom,

hogy nem önöknél van feltétlenül az egyházakkal való kapcsolattartás, de ha így folytatják, szerintem előbbutóbb még ők is meg fognak ebben a témában szólni.

Összességében a fogyatékos személyek számára nyújtott szakmai és közszolgáltatás, ez a pályázati rendszer, ami benne van a törvényben, egy nagyon előremutató dolog, ennek nagyon örülünk, illetve az otthonteremtési támogatásnak az ilyen módú kibővítése is egy nagyon pozitív dolog, amit szintén támogattunk.

A gyermekek elleni erőszakkal kapcsolatos részhez a törvényben annyit még - és ebben remélem, hogy lehet valami együttműködés itt a Házban -, hogy a védőnői ellátás visszautasítása jelenleg nincs kellően szankcionálva a törvényben. Ha ebben lehetne valamilyen előrelépést tenni, az szerintem fontos lenne. Ezt maga a védőnői szervezet is mondta, hogy ez egy probléma. Emellett értelemszerűen itt is el kell mondanom, hogy a védőnők fizetése finoman szólva sem elegendő. Az ilyen szankcionálás szerintem sokszor tudna segíteni abban, hogy a munkájukat zavartalanabban tudják elvégezni. Volt ebben nagyon sok negatív tapasztalat meg visszaélés, amit biztos, hogy államtitkár úr is hallott a védőnőktől.

Összességében tehát ez egy pozitív törvény, amit az LMP támogatni fog, de azt gondoljuk, hogy sok másról is lehetne szó, és nagyon reméljük, hogy sok másról szó is lesz. Várom államtitkár úr reakcióit. Köszönöm szépen.

(11.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség kettőperces felszólalásokra. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, akkor a gombnyomással rendes felszólalásra bejelentkezett képviselők következnek: a KDNP képviselőcsoportjából Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Hadd kezdjem én is azzal, hogy megköszönöm a szociális dolgozók helyzetét a járványhelyzetben is. Annyiban javítanám ki szocialista képviselőtársamat, hogy nem embertelen munkát végeznek, hanem emberséges és emberfeletti, hősies munkát végeznek. Ezt kell megköszönnünk minden alkalommal, hiszen ahogy egyébként a járványidőszakot megelőzően, úgy azt követően is, azt gondolom, a szociális intézmények dolgozói helytállnak és hősies küzdelmet folytatnak a rájuk bízottakért, az intézményekért, az intézményekben lévőkért. Úgyhogy innen, a parlamentből is megköszönjük nekik.

Nagyon fontos törvényjavaslatot tárgyalunk most, és örülök, hogy egy parlamenti oldalakon, patkón átívelő konszenzus kezd kialakulni ezekben a kérdésekben is. Én is szeretném megköszönni a korrekt hozzászólásokat ellenzéki részről is. Azt gondolom,

közös feladatunk, hogy ezeken a területeken a legrászorultabbak és a legkiszolgáltatottabbak védelmében közösen cselekedjünk. Annyit mondanék Ungár képviselő úrnak, hogy természetesen nem ez a vége - mondta, hogy többre is van szükség -, mint ahogy eddig is, az elmúlt években is számtalan előremutató, ön által is előremutatónak tartott törvényjavaslatot tárgyaltunk szociális és gyermekvédelmi témakörben, úgy ez egy fontos állomása a mostani törvényjavaslat, és egészen biztos vagyok benne, hogy ez nem az utolsó ilyen állomás. Folyamatosan az a cél, hogy javuljon ez a szolgáltatás. Hiszen alapvetően azért a mi világnézetünkben a szociális védőháló előtti legfontosabb állomás a munka, és azokat pedig, akik valamilyen módon az állam, a közösség, a társadalom segítségére szorulnak, a lehető leghatékonyabb, legemberségebb, a legpontosabban az igényeikhez igazodó segítséget részesítse az állam.

Azt szeretném hozzátenni - az egyházakról is beszélt a képviselő úr -, hogy az egyházak felé a szociális intézmények átadása vagy átvétele, amelyik oldalról nézzük, nem úgy történik, hogy kiírjuk az intézmény airtájára, hogy mostantól ez egy egyházi intézmény, hanem ez az egyházak igényei alapján, illetve tárgyalás alapján történik. Itt mind a két fél beleegyezése, szándéka szükséges, nem egy egyoldalú átadásról van szó, egy kormányhatározatban vagy kormányrendeletben vagy éppen egy törvényben kihirdetett átadásról, hanem hosszú évek tárgyalásai előzik meg ezeket az átadásokat. Azt gondolom, hogy az egyház feladatköréhez jól illik a szociális tevékenység. Én számos, egyház által fenntartott szociális intézményben jártam még a látogatási tilalom előtt, és azt gondolom, hogy magas szinten, kiemelkedően működnek ezek az intézmények. Az emberséges ellátáson kívül az a lelki plusz, amit egy egyházi intézményben tudnak nyújtani, azt gondolom, hogy nagyon fontos az ellátottak részére is. Úgyhogy én alapvetően támogatom az egyházak szociálisintézmény-átvételét, de ez minden esetben két félen múlik, a mostani fenntartón és majd az új fenntartón. Így működik a dolog.

Bangóné képviselő asszonnyal már vitatkoztunk itt az örökbefogadásról. Ő is kimondta azt, hogy az a legfőbb cél, hogy családban élhessenek a gyermekek. Ebben a szándékunkban erősít meg bennünket a mostani törvény is - hiszen ő is elmondta, hogy ez a cél -, mi ezt az irányt szeretnénk képviselni. Természetesen nem igaz, hogy egyedülállóknak nem fogadhatnak örökbe, továbbra is nyitva van ez a lehetőség, amely a szakemberek, a Tegyesz-vizsgálat után majd a miniszteri engedélyhez kötött, de a szakértők véleménye alapján, háziorvosi alkalmasság, környezet-tanulmány és a szociális, gyermekvédelmi szakember véleménye után következhet csak be.

A törvényjavaslatban államtitkár úr is, Harrach képviselőtársam és Tapolczai képviselőtársam is és mindannyian sokat beszéltek a részletekről, én két dolgot emelnék ki. Egyrészt rendkívül fontosnak tartom az otthonteremtési támogatás felhasználási céljainak a módosítását, ezt a részt, hiszen az intézményes

ellátásban legalább három évet eltöltött, családi háttérrel, vagyonnal nem rendelkező fiatal felnőttek otthonhoz jutását támogatja, kiemelt cél. Azt gondolom, mindannyian egyetérthetünk abban, hogy szükség van arra, hogy ilyen módon e felé a társadalmi csoport felé is kinyissuk ezt az otthonteremtési lehetőséget, és ezáltal az otthonteremtési támogatás felhasználási céljai közé bekerüljön a támogatott lakhatás is.

A fogyatékoságiügyi tanácsadás jogszabályi alapjainak megteremtéséről is bővebben beszéltek az előttem szólók és államtitkár úr is. Az adatkezelés rendkívül fontos, és szerintem régóta várt módosítás az utcai szociális munka esetén. Többen kérték is az elmúlt időszakban is, hogy megvalósulhasson ez a könnyítés, és a különböző uniós adatvédelmi szabályokkal is összhangba kerüljön ez a módosítás.

Azt tudom mondani összességében, örülök, hogy szociális és gyermekvédelmi szempontokban és ebben a témakörben nagyobb egység van, mint általában. A sors iróniája, hogy amikor Arató Gergely a mai napon először és talán utoljára megdicsérte a kormány-előterjesztést, pont akkor maradt le a mikrofonon, de ez csak ilyen stílusbeli vagy egy humoros jelenet a mai napról, de tényleg örülök annak, hogy ilyen témákban, a gyermekek védelmében és az esetek segítésében, támogatásában meg tud valósulni egy a kormánypárti kétharmadon túlmutató egység is.

Úgyhogy azt kérem államtitkár úrtól is, hogy hasonlóan jó, pozitív javaslatokkal készüljön a jövőben is, és a szociális dolgozóknak pedig köszönjük a helytállását. Ahogy Harrach Péter frakcióvezető úr is jelezte, a KDNP támogatni fogja ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki még a vitában felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen, kettőperces felszólalásra Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony jelentkezett. Parancsoljon, képviselő asszony, ön é a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak egyetlenegy félmondatra reagálnék. Az embertelen munka arra vonatkozik, hogy olyan nehéz és olyan körülmények között végzik a munkájukat a szociális ágazatban dolgozók, és nagyon-nagyon alulfizetettek. Ezt lehet embertelennek nevezni, képviselőtársam. Azt gondolom, hogy ha bármelyikünk ezt a munkát végezné, lehet, hogy az első két nap után sírva rohannánk haza. Szóval, azt gondolom, hogy az anyagi elismerés és annak az elismerése, hogy mennyire tisztelni és becsülni kell őket, hogy egyáltalán még ilyen körülmények között is dolgoznak nap mint nap, és vállalják ennyi fizetésért, azt gondolom, hogy ez minden tiszteletet megérdemel. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Ugyancsak kettőperces felszólalásra Harrach Péter képviselő úr kért szót. Parancsoljon! Ön é a szó.

HARRACH PÉTER (KDNP): Egyetlen gondolatot engedjen meg, elnök úr. Ungár képviselőtársam tett egy megjegyzést az ideológiai kérdésekről. Ha megpróbálunk a helyes gondolkodás legjobb eszközével, a pontos distinkcióval élni, akkor itt háromféle felszólalás jelent meg. Az előző napirendi pontot végigszenvedtük, a kampányguruk szlogenjeinek hangoztatását hallgattuk végig.

A másik sajátos felszólalás éppen ebben a napirendi pontban jelent meg, és remélem, önök is úgy gondolják, hogy majdnem mindegyik hozzászóló megszólalásának a kilencven százaléka szakmai kérdésekről szólt és olyan konkrét módosító javaslatokról, amelyeket egy ilyen általános vitában meg lehet említeni. De éppen az általános vita sajátosága az, hogy magáról a törvény szelleméről kell beszélni. A részletes vitánál majd elővesszük azokat az apróságokat, amelyek a módosításban szerepelnek, de ha nem szólunk arról, nem ideológiáit említenék, inkább világnézeti kérdésekről, amelyek egy társadalmi problémát érintő törvényben megjelennek, akkor üres lesz hozzászólásunk.

Tehát hadd mondjam el, hogy nagy tisztelettel és elismeréssel hallgattam az ön szakmai hozzászólását és kormánykritikáját is, ami mögött azonban egyfajta eszmeiség jelent meg, akár kimondja, akár nem mondja ki. Tehát az eszmei kérdéseknek helye van az általános vitában. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Ungár Péter tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelettel kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki a vitában még felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdézem Fülöp Attila államtitkár urat, kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen. Parancsoljon, államtitkár úr, 30 perc az időke-rete.

(12.00)

FÜLÖP ATTILA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony és Urak!

Először is szeretném megköszönni a vita hangnemet, elsősorban az ellenzék részéről természetesen, hogy ebben a mederben tudtunk erről a törvényről beszélni, és előzetesen is köszönöm mindazoknak, akik támogatásukról biztosították ezt a törvényt.

Volt egypár elhangzott kérdés, ezekre szeretnék választ adni, felelni, hátha így közelebb tudunk jutni, vagy hátha így... - ha jól látom, Arató képviselő úr mondta azt, hogy még hezitálnak a törvény támogatásán, de hátha akkor ez közelebb fog vinni ehhez.

Az egyeztetés, ami legelőször felmerült Dudás Róbert képviselő úr részéről, és azt gondolom, ez az egész területre fontos, szóval, az egyeztetést ezen a területen eleve nem is lehetne megkerülni. Igen, egyeztetve volt ez a törvény egyházi fenntartókkal, civil

fenntartókkal, önkormányzati fenntartókkal, települési önkormányzatokkal, megyei önkormányzatokkal, Megyei Jogú Városok Szövetségével, mert egyszerűen nincs is más megoldás ezen a területen. A szociális meg a gyermekvédelmi ellátás olyan típusú, ahol önkormányzatok, civilek, egyházak és állam együttesen vannak jelen.

Most csak egy aktuális példát hadd mondjak! Ma kezdődött el a szociális intézményekben a tesztelés, és ez úgy működik - 1600 intézményről beszélünk -, hogy az 1600 intézmény, ahogy egyébként a védőfelszerelések elosztásában is teljes együttműködés volt az állami fenntartó és a többi megyében lévő fenntartó között, így most is úgy működik a tesztelés, tehát egymásnak kölcsönösen tudnak segíteni. És azt gondolom, hogy ez az egész terület működését átszövi. A kormány meg nem is tud anélkül behozni ide előterjesztést, hogy egy ilyen típusú egyeztetés előtte ne történne meg.

Az informatikai eszközök rendelkezésre állása, amit szintén Dudás képviselő úr kérdezett: gyermekeink védelmében a rendszer kiterjesztéséről van szó, tehát a rendszerre már az idei évre vonatkozó jogszabályi előírás, a szakellátásra. Amit mi hoztunk, az az, hogy innentől kezdve majd az alapellátásban és a gyermekjóléti központokban is rendelkezésre álljon. De a gyermekjóléti központokban ma is van olyan típusú elektronikus bevallási kötelezettség - például a KENYSZI-rendszerben a napi működési adatok közzététele -, aminek kapcsán kell hogy rendelkezzenek ilyen típusú eszközparkkal. Mi az elmúlt két évben egyébként pont az iskolai szociális munka kapcsán arra külön felhívtuk mindig a figyelmet, hogy ha ott rendelkezésre álló összeg van ezen feladat kapcsán, azt lehetőleg eszközparkfejlesztésre költsek, úgyhogy azt gondolom, hogy ez rendben lesz. Ha mégsem, akkor biztos, hogy segíteni fogunk ebben.

A következő, amit én felírtam, az a fogyatékosügyi tanácsadás kérdése, és ha jól értettem, Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony kérdését, akkor az az volt, hogy miért csak '22-ben kezdjük el. Ezt Tapolczai képviselő úr a felszólalásában már előzetesen megválaszolta. Ezt nem akkor kezdtük el, ezt már elkezdtük, csak jelenleg van egy folyamatban lévő, úgynevezett Montázs-projekt, ami egy EU-s és magyar költségvetés közös finanszírozása, ahol ma folyik ez a fajta tanácsadás.

Azért raktuk be '22. január 1-jétől, mert akkor meg fog szűnni ez a projekt; '21-ben még fedezzük ennek a finanszírozását, de '22-től meg akarjuk oldani, és ha ott van a törvényi lába, akkor természetesen majd a '22. évi költségvetésben ennek a fedezetét is garantálják.

Ez azt jelenti, hogy 40-42 tanácsadó segíti ezt a területet, amiről azt gondolom, hogy valóban fontos, mert azok a honfitársaink, akik fogyatékosággal élnek, az, hogy egyébként az alapellátást megerősítve ott kapjanak segítséget, biztos, hogy segíteni fogja az ő életüket is.

És az örökbefogadásról: mindarról nem szeretnék beszélni, ami nem ezen törvény tárgya, mert akkor nagyon hosszú lenne, meg elnök úr is leintene, de egy mondatot engedjen meg! Az örökbefogadásnál az a helyzet, hogy ha a tavalyi adatot nézzük, 1052 örökbefogadás volt, 71 volt az egyedülálló. Az előző években is körülbelül 5-6-7 százalék volt mindig, ami egyedülálló.

És amikor itt arról van szó, hogy ki és milyen gyorsan fogadhat örökbe, csak egyet kérnék mindenkítől, hogy azért az örökbefogadás lényege az, hogy a gyermek jogai meglegyenek arra, hogy ő is felnőhessen, ha már nem a vér szerinti családjában, egy másik családban; és nem az, hogy egy örökbe fogadni szándékoznak a jussa megvan a gyermekre. És itt fontos az, hogy ki kit tud örökbe fogadni. 1800 gyerek vár örökbefogadásra, a fele tíz évnél idősebb. Az örökbe fogadni szándékozók 1 százaléka hajlandó tízévesnél idősebb gyereket örökbe fogadni. Azért ezeket jó egyként kezelni, mert akkor ugyanarról tudunk beszélni.

Az adatvédelmi kérdéssel kapcsolatban: igen, megtörtént az egyeztetés a NAIH-hal, mert ezt talán ketten is felvetették, tehát volt egyeztetés a NAIH-hal, aki rendben találta ezt a szövegtervezetet, de azt gondolom, hogy azt fontos hangsúlyozni még egyszer, hogy ha itt az első felszólalásban ez nem volt teljesen egyértelmű, hogy nyilvánvalóan az adatkezelés célhoz kötötten csak addig történhet meg, amíg fennáll az intézmény jogviszonya. Amint az megszűnik, megszűnik természetesen a jogosultság is. De még egyszer mondom, a NAIH-hal ez egyeztetve volt, és nem emeltek kifogást ezzel kapcsolatban.

A bejegyzés nélkül működő szociális szolgáltatók felszámolása. Itt Ungár képviselő úr is kicsit többet vizionált, mint ami van, nincs tömegével ilyen. Tehát évente két-három eset van, de azért fontos ennek a megtétele, és köszönöm szépen, ha ezt egységesen támogatni tudjuk, mert most a kötelezettség, a szolgáltatásnyújtási kötelezettség a Szociális és Gyermekvédelmi Főigazgatóságon mint állami fenntartón van abban az esetben, ha van egy bejegyzés nélkül működő szolgáltató, és ott megszűnik a szolgáltatás. Csak éppen abba a problémába ütközünk sokszor, hogy amikor át kéne venni ezt a szolgáltatást, akkor egész egyszerűen nemhogy csak bejegyzés nélkül működik, de be sem engedik adott esetben, mondjuk, az állami fenntartót. Ezért szerettük volna azt, hogy legyen meg az a hatósági jogkör, hogy ebbe a helyzetben valóban intézkedni lehessen, de még egyszer szeretném hangsúlyozni, ez évente két-három eset volt az elmúlt években, tehát nem tömegesen fordul elő.

Most azokra a kérdésekre, ami akár az ápolási díjra, amit szintén Harrach képviselő úr is említett, és Tapolczai képviselő úr is: nem akarok ilyen számháborúba belemenni, és azt gondolom, hogy ha valahol, akkor pont az ápolás díj és a gyot kapcsán olyan élethelyzetek vannak, amiket pénzzel mindig nagyon nehéz kifejezni, sőt lehetetlen, ne is próbálkozzunk ezzel. Azt gondolom, hogy ez sokkal bonyolultabb, és nehezebb életek ezek.

De itt elhangzott, hogy az elmúlt időszakban és az elmúlt években mennyivel emelkedett meg, mondjuk, az az összeg, amit erre a célra fordítottunk: megnégy-szereztük. És biztos vagyok benne, hogy emberileg és érzelmileg is azt gondoljuk, hogy ezeknek a díjaknak az emelése indokolt, és ezeknek a díjaknak az emelését minél előbb tegyük meg.

Én csak annyit szeretnék kérni befejezésül, hogy azt viszont önök engedjék meg a kormánynak, hogy mindig lépésről lépésre tudjon valamit megtenni. Most is behoztunk egy szociálistörvény-módosítást, amiben vannak előremutató lépések. Én megértem, hogy még többet szeretnének, de a tavalyi évben is behoztunk szociálistörvény-módosítást, akkor is tudtunk emelni részben dolgokat, jövőre is be fogunk hozni ilyen módosítást. Tehát azt a fajta, lépésről lépésre történő segítségnyújtást kérem, hogy támogassák, és ebben a kormányt segítsék, hogy amikor következőleg behozunk és következő elemeket tudunk támogatni és segíteni, azzal megint újabb jót tudunk tenni ezen a területen. Ezt a fajta munkát értsék meg és segítsék!

A mostani vitában a hozzászólásokat és a támogatásokat pedig külön szeretném mindenkinek megköszönni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatom a tisztelt képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslatok benyújtására tegnap 16 óráig volt lehetőség.

Most soron következik **a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény foglalkoztatás bővítését célzó, a Gazdaságvédelmi Akciótervvel összhangban megvalósuló módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13662. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

Most megadom a szót Fülöp Attila államtitkár úrnak, az Emberi Erőforrások Minisztériuma államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

(12.10)

FÜLÖP ATTILA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszonyok és Urak! Életvédelem és munkahelyvédelem - az ideai járvánnyal terhelt esztendő legfontosabb feladatai. A szociális intézményekben és a területhez tartozó megváltozott munkaképességűek foglalkoztatásában a kettő átszővi a mindennapjainkat. A szociális dolgozók helyállnak az életvédelemben, a megváltozott munkaképességű foglalkoztatás pedig a járvány ellenére is folyamatosan bővül, vagyis nemcsak megóvjuk a

munkahelyeket, de bővítjük is azokat. Az állami Kézmű például ebben a foglalkoztatási formában a járvány kezdete óta közel 1800 új munkahelyet létesített.

Megerősítjük a munkahelyeket, ezért indítottuk idén év elején az útjára az „Érték vagy” programot. De nemcsak megtartjuk a járványban, hanem újakat is hozunk létre, mert a munka esélyt, reményt és lehetőséget jelent. Különösen igaz ez a megváltozott munkaképességű emberek életében. A sajnálat helyett az egyenlő esélyekre építünk, ezért nem segélyeket, hanem esélyeket teremtünk. 2010 óta ez a stratégia érvényesül: segélyezés helyett munkaalapú gazdaság épül hazánkban.

A kormány gazdaságvédelmi akciótervének legfontosabb célkitűzése a munkahelyek védelme, illetve újak teremtése. Szeretnénk még szorosabbra fűzni a szociális területen is a piaci és az állami szektor felelősségvállalását, becsatornázza ebbe a területen kiemelkedő nemzetközi szaktekintélyeket, megmutatni, hogy a megváltozott munkaképességű honfitársaink értéket teremtenek.

Tisztelt Ház! Azt az utat kívánjuk folytatni és kiszélesíteni, amin 2010 óta járunk. Ma Magyarországon mintegy 360 ezer aktív korú, megváltozott munkaképességű személy él. Az elmúlt évek intézkedései együttesen járultak hozzá ahhoz, hogy tíz év alatt a 18 százalékos szinthez képest 44 százalékra bővüljön a foglalkoztatási ráta ebben a célcsoportban. Ez tehát azt jelenti, hogy közel 155 ezer ember, aki megváltozott munkaképességű, végez jelenleg munkát.

Tisztelt Ház! Amikor 2011-ben a kormány a megváltozott munkaképességű emberek támogatási rendszerét átalakította, azt alapozta meg, hogy aki szeretne dolgozni, az tudjon is, lebontva ezáltal azt a képzettséget a fejekben, mely szerint a megváltozott képesség megszűnt képességet, értéket előállítani nem képes állapotot jelent.

De a feladat itt még nem ért véget. Célunk, hogy morálisan és gazdaságilag is ne csak jók legyünk a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatásában, hanem a legjobbak a térségben.

Amikor az idei év elején elindítottuk az „Érték vagy” programot, nemzetközi cégóriások és hazai vállalkozások tapasztalatait csatornáztuk be a programba. Ők azt állítják, hogy egy munkahelyen százalékos arányban a foglalkoztatók elégedettebbek a megváltozott munkaképességű munkavállalóikkal, mint a többi dolgozóikkal, mert motiváltabbak, elkötelezettebbek. Véltetően ez az oka, hogy egyre többen döntenek úgy, hogy kevesebb adót fizetnek, és több megváltozott munkaképességű embert foglalkoztatnak. Így például, hogy számmal is alátámasszom, havonta átlagosan 8500 munkaadónak nem kell ma szociális hozzájárulást fizetnie, mindemellett 44,5 ezer munkavállaló foglalkoztatását segítik ezáltal.

Tisztelt Ház! A jelen törvényjavaslat célja, hogy ezt a típusú munkavállalást eredményesebbé, sikereesebbé és erősebbé tegye. Érinti az ellátórendszer működését, a pénzübeli ellátásokat, az eljárásrendet, a

foglalkozási rehabilitációs szolgáltatásokat. A módosítások és javaslatok együtt azt szolgálják, hogy aki képes, az tudjon munkát végezni, és ehhez minden segítséget megkapjon.

A rokkantsági és rehabilitációs ellátás egyes szabályainak módosítása a foglalkoztatást segíti, másik részük az eljárások egyszerűsítését, az ügyfelekre és az eljáró hatóságokra háruló adminisztratív terhek csökkentését szolgálja.

Tisztelt Ház! A törvénymódosítás két kiemelt célja a következő. Először is: a rokkantsági és rehabilitációs ellátáshoz kapcsolódó kereseti korlát megszüntetése. A hatályos szabályozás szerint ugyanis a pénzbeli ellátások folyósítása mellett keresőtevékenység végezhető, de ha az abból származó jövedelem három hónapon keresztül magasabb a minimálbér másfélszeresénél, akkor az ellátás megszüntetésre kerül. A törvényjavaslat elfogadásával ez a kereseti korlát megszűnik a jövőben. Ez az intézkedési szabályozás egyszerűsödése révén segítheti a megváltozott munkaképességű személyek további foglalkoztatását, csökkenti az ügyfelekre, munkáltatókra háruló adminisztratív terheket, mérsékli a hatósági feladatokat, egyértelműbb, átláthatóbb helyzetet teremt.

A törvénymódosítás második kiemelt célja a rehabilitációs hozzájárulás szabályozásának módosítása. A hatályos szabályozás értelmében ugyanis, amennyiben egy munkáltató 25 embernél, 25 főnél többet alkalmaz, és a megváltozott munkaképességű emberek száma meghaladja a dolgozók létszámának 5 százalékát, úgy és csakis úgy mentesül a rehabilitációs hozzájárulás megfizetése alól.

Az egyik legfontosabb gazdasági célkitűzés, hogy bővítsük azoknak a gazdasági társaságoknak a számát, amelyek megváltozott munkaképességű munkatartót foglalkoztatnak. Ezért a következő módosítást javasoljuk; először is: a köznevelésben sajátos nevelési igényű fiatalok alkalmazásának ösztönzését. Mivel a cégek körében egyre szívesebben alkalmazzák az MMK-sokat, ezért ezzel párhuzamosan nő a felelősségünk, hogy segítsék a sajátos nevelési igényű fiatalokat felnőtté válásuk kezdetén, miután elvégezték a tanulmányukat. Ezért ezeknek összehangolásával a javaslat kibővíti az 5 százalékos kötelező foglalkoztatási szintet. Így a javaslat szerint beleszámíthatnak ebbe a körbe a köznevelésből kikerülő sajátos nevelési igényű pályakezdők, valamint a felsőoktatásban végzett, fogyatékossgal élő hallgatók 23 éves korukig, mert fontos cél, hogy a látás-, hallás-, értelmi vagy beszéd-fogyatékos, illetve autizmus spektrumzavarral élő, sajátos nevelési igényű fiatalok pályafutásukat ne munkanélküliségként kezdjék, hanem esélyt kapjanak a hasznos, tartalmas életre. Ezzel mintegy hatezer fogyatékos és sajátos nevelési igényű fiatalnak nyújtunk segítséget.

A második cél ennél a változtatásnál a mentori segítségnyújtás biztosításának megerősítése. Erősebbé és hatékonyabbá teheti a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatását, beilleszkedését a cél-

zott személyes támogatás. És azt is szem előtt kell tartani, hogy sokan küzdenek az információhiányból fakadó bizonytalansággal a megváltozott munkaképességű személyekkel szemben, hiszen félni mindig attól szoktunk, amit nem ismerünk. Akkor lép mindenki hátrébb a zebrán álló vak embertől, ha nem tudja, mit kezdjen az adott helyzettel, vagy nem biztos abban, hogy hogyan tud segíteni. Azért riadunk meg, amikor egy kerekesszékes új munkatársunk van, mert nem dolgoztunk még kerekesszékesekkel, és nem tudjuk, hogy a helyzetet hogyan kezeljük.

Mindezek tekintetében fontos kiemelni, hogy a munkavállalás sikerességét az is segíti, ha a munkatársak elfogadóak és segítőkészek tudnak lenni az egészségi állapotból adódó korlátok leküzdésében. Ezen folyamatban kulcsszerepük van a foglalkozási rehabilitációs mentoroknak. Ők azok, akik a munkáltatónál a megváltozott munkaképességű munkavállalók, pályakezdők munkahelyi beilleszkedését, munkavégzését, munkahelyének megőrzését segítik. Ez a törvényjavaslat most lehetővé teszi, hogy a munkáltatók a kötelező foglalkoztatási szint számításakor figyelembe vehessék a legalább 4 órában foglalkoztatott mentorokat is.

Megteremtjük tehát annak a lehetőségét, hogy a megváltozott munkaképességű munkavállaló beilleszkedését minden munkahelyen mentorról, egyéni tanácsadással erősítsük.

Tisztelt Ház! Számos kedvezményes juttatás segíti most is a munkavállalást, az érintettek foglalkoztatását. Idén több mint 43 milliárd forintot fordítunk a védett foglalkoztatásban dolgozók bér- és többletköltségének támogatására. Ezzel a lehetőséggel 375 munkáltató több mint 30 ezer MMK-s személy foglalkoztatását tudja biztosítani.

(12.20)

A védett szolgáltatásra szolgáló forrásokat évről évre növeljük, jövőre, a 2021-es költségvetésben 45,6 milliárd forintot fordítunk erre. Két év alatt 10 milliárd forinttal bővült az akkreditált foglalkoztatás támogatása.

A magyar gazdaság teljesítménynövelését célzó gazdaságpolitika megvalósításában nagy szerepet játszik a megváltozott munkaképességűek foglalkoztatása. A javasolt intézkedéssel tehát támogatjuk őket elhelyezkedésükben vagy épp meglévő munkahelyük megtartásában, még inkább erősítve ezáltal gazdaságunkat.

A munkavégzés a legtöbb ember számára a megélhetés alapja, a létfenntartás eszköze, képletesen szólva a szociális biztonság legerősebb fonálból szőtt hálójára. Megváltozott munkaképességű honfitársaink esetében nemcsak a megélhetés, de az alapvető önbecsülés, a társadalmi elfogadottság, az egy társadalomhoz, egy nemzethez tartozás érzésének a megtestestítője, a záloga az a hely, ahol munkát kap és az a munkáltató, aki megbízik benne.

Tisztelt Képviselő Asszonyok és Urak! Az előzőekben elmondottakra figyelemmel kérem, hogy támogassák a javaslatokat a törvény módosítására. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Tapolczai Gergely képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. TAPOLCZAI GERGELY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Személy szerint én nagyon vártam ezt a törvényjavaslatot, ezt a módosítást, ugyanis számunkra nagyon fontos kérdésekre ad megoldást.

Először szeretném elmondani, hogy nemcsak a gazdaságvédelmi akciótervet említi, hanem az „Európai fogyatékosügyi stratégia 2010-2020” dokumentumot is. Ennek a stratégiának egyik kiemelt területe a foglalkoztatás.

Tehát európai szinten is kiemelt cél, hogy minél több megváltozott munkaképességű személy álljon munkába akár védett foglalkoztatáson keresztül, akár integráltan.

Azt mindannyian jól tudjuk, hogy minden fogyatékossgal élő személy megváltozott munkaképességű személy, de nem minden megváltozott munkaképességű személy fogyatékossgal élő személy. Tehát ez a törvényjavaslat mind a két területet érinti bizonyos szempontból. Ezen stratégia mentén határozza meg a hazai célokat az országos fogyatékosügyi program is, amit az előző vitában már többször is említettünk.

Tehát adva van a jogszabályi keret, a feladatok, a célok. Mindannyian ismerjük és tudjuk, hogy milyen hosszú utat tett meg ez a terület a foglalkoztatás, illetve a fogyatékossgal élő személyeknek a megsegítése, támogatása, a szociális hálónak a fenntartása ügyében. A rendszerváltozás után az államnak óriási terhet jelentett a megváltozott munkaképességű személyeknek, illetve fogyatékossgal élő személyeknek az a helyzete, hogy kiestek a munkaerőpiacról, akik szociális támogatásra jogosultak voltak. Ez óriási terhet volt.

A 2011-es törvény próbálta új irányba terelni ezt. Vagyis az alapelv az volt, hogy amennyire lehet, segítsek helyett munkát adjunk, és hogy minél több személynek adjunk munkát, hogy aki képes és akar, az tudjon dolgozni. Ahogy az államtitkár úr is mondta, értéket terem az ő munkájuk. Illetve az elmúlt években többször is elmondtam, hogy a megváltozott munkaképességű személyek, a fogyatékossgal élő személyek foglalkoztatása hosszú távon befektetés mindenki számára, az egyén szintjén is, az állam szintjén is.

Nézzük az elmúlt évek intézkedéseit! Bevezettük az újfajta ellátást, a rokkantsági és rehabilitációs ellátást, ami erőteljesen munkaszempontú megközelítésű, tehát a foglalkoztatásnak az igénye itt erőteljesen jelenik meg.

Különböző foglalkoztatási támogatásokat is bevezettünk, például a bértámogatást, a munkahelyteremtési támogatást. Különböző foglalkoztatást ösztönző lépéseket is bevezettünk, például ilyen a rehabilitációs hozzájárulás is, ami arra kötelezi a munkaadókat, hogy amennyiben nem alkalmaznak megváltozott munkaképességű személyt az adott feltételek mellett, akkor rehabilitációs hozzájárulást kell fizetniük, ami a minimálbérnek a kilencszerese. Ez 2019-ben több mint 100 milliárd forint volt. Én jobban örülnék, hogyha ez kevesebb lenne. Ugyanis ez azt jelenti, hogy több megváltozott munkaképességű ember kerül a munkaerőpiacra, ugyanakkor ezt a szép összeget viszont vissza lehet fordítani a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatásának különböző formáira.

A szociális hozzájárulási adókedvezmény a kedvező, rehabilitációs kártya néven ismerjük ezt a kedvezményt. Havonta átlagosan 8,5 ezer munkaadó 44,5 ezer fő megváltozott munkaképességű személy után érvényesítette ezt a kedvezményt, ez éves szinten nagyjából közel 11 milliárd forintot jelent.

Nagyon fontos feladat és rehabilitációs cél a védett foglalkoztatás is. 2020-ban 45,6 milliárdos költségvetési forrás állt rendelkezésre, 3700 akkreditált munkaadó, ennyien részesültek ebben a támogatásban, ezáltal nagyjából 30 ezer fő megváltozott munkaképességű személy foglalkoztatását tudták biztosítani.

Az egy főre jutó támogatási keret 2016-ban évi 1 milliárd 100 millió forint volt körülbelül, 2020-ban ez már 2,2 milliárd forint volt, tehát hat év alatt 1 milliárd forinttal nőtt, ebben az évben 45,6 milliárd, jövőre pedig már több mint 46,6 milliárd forint lesz ez az összeg. *(Sic!)*

Unió forrásból is támogatunk különböző programokat. 2016-tól több mint 18 ezer fő megváltozott munkaképességű személyt vontak be ezeknek a segítségével, ebből nagyjából 18 ezer főt helyeztek el a munkaerőpiacon 16 milliárd forint uniós támogatáson keresztül. Ez nem a teljes felsorolás természetesen.

Ezek után itt van előttünk ez a módosítási javaslat. Ahogy említettem, én magam személy szerint ezt nagyon vártam, és nagyon üdvözlöm azt a módosító javaslatot, miszerint megszűnik a kereseti korlát a rehabilitációs és a rokkantsági ellátás folyósítása mellett.

(12.30)

Amikor bevezettük ezt az ellátási formát, akkor érthető volt ez a kötöttség, ez a megkötés. Az elmúlt évek tapasztalata alapján 2019-ben 857 esetben, az

összes megszüntetési ügy három egész néhány százalékában került megszüntetésre az ellátás azért, mert a jövedelem meghaladta a kereseti korlátot. Ennek a kereseti korlátnak az elhagyása 55 ezer forintos átlagos ellátással számolva éves szinten 565 millió forint többletkiadást jelentett. Ennek a korlátnak az eltörlése nagyban elősegítheti a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatását, illetve csökkenti az adminisztrációs terheket is az ügyfél részéről is és a munkaadó részéről is. Ezúton is nagyon köszönöm, hogy - meghallva az érdekvédelmi szervezetek szavát, és a lobbitevékenységére figyelve - az általam is felvetett javaslatok bekerültek ebbe a módosítási javaslatba.

További pozitív előrelépés, hogy az ellátási finanszírozás mellett járhat a gyermekgondozási díj és a csed. A törvényi szabályozás nem volt egyértelmű ebből a szempontból. 2015. január 1-jétől a rehabilitációs és rokkantsági ellátás és a gyermekgondozási díj együttes ellátásának most már nincs akadálya. Viszont problémát okozott a csecsemőgondozási díj folyósítása, ugyanis a jogszabály nem tiltotta, viszont hogyha az egészségbiztosítás megállapította a csecsemőgondozási díjat, akkor meg kellett szüntetni a rokkantsági ellátást. Ezt az anomáliát oldja fel ez a módosítás, a javaslat elfogadása után az illető jogosult személy tehát az ellátás mellett is kaphatja a gyedet is, a csedet is és mindemellett a különböző ellátási díjakat is. Ennek azért örülök különösen, mert volt egy olyan időszak, amikor egymás után érkeztek hozzám különböző fogyatékossgal élő anyukák részéről a panaszok, hogy teljesen eltérő a joggyakorlat, illetve a jogszabály alkalmazása, tehát ezért is nagyon örülök, hogy ez is megoldódik a módosítás által.

Indokoltnak tartom, és magam is támogatom a jogszabálynak azt a technikai pontosítását, miszerint a táppénz és a baleseti táppénz értelemszerűen csak akkor állapítható meg, hogyha a biztosított keresésképtelenné minősül, tehát ez a pontosítás is javítja a jogszabály alkalmazásának lehetőségét.

Ez a törvényjavaslat tehát nagyon fontos és nagyon előremutató, a Fidesz-frakció nevében támogatom, és további jó munkát az államtitkár úrnak, akiről tudom, hogy elkötelezett e mellett az ügy mellett, és további erőt és kitartást kívánok neki.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Dudás Róbert képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DUDÁS RÓBERT, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Szeretném azzal kezdeni, hogy támogatjuk, mert előremutató. Sok minden teendő van, sok teendő van még ezen a területen, de azt gondolom, hogy a jelen törvénytervezetről kijelenthető, hogy előremutató. Nagyon részletesen érintette a javaslatot az államtitkár úr, és Tapolczai képviselőtársam is részletesen, szakmai hozzászólást téve

részletekig menően belement a törvényjavaslat rejtelmeibe. Én kicsit más aspektusból szeretném ezt megvilágítani nagyon röviden és csak néhány pontot érintve.

Először azzal szeretném kezdeni, amivel az előzőnél is, hogy bízom benne, hogy megtörténtek a szakmai egyeztetések. Elmondta az államtitkár úr, hogy ezek megtörténtek az előző napirendi pontnál is, az előző téma kapcsán is. Engedje meg, hogy nagy tisztelettel közbeszúrjam azt, hogy több területi illetőségű és többféle önkormányzatot és több szervezetet érintett, a megyei önkormányzatokat is említette - nincs intézményfenntartó lehetőségük és joguk. Véletlenül szúrhatta bele. A kormányhivatalok hatáskörébe került 2012 óta. Azért is merem ezt mondani azon túl, mert így van, mert 2010 és '12 között a Heves Megyei Közgyűlés Szociális és Egészségügyi Bizottságának voltam az elnöke, ezért is tartom kiemelten fontosnak egyébként ezt a területet.

Nos, azért azt meg kell jegyezzük, mint ahogy Tapolczai képviselőtársam is elmondta, hogy 2011-től jött egy olyan szabályozás, amely más értelmezést adott a rokkantsági ellátásnak, akár a rokkantsági nyugdíjnak is. Teljes mértékben egyetértünk abban a kérdésben, ha azt nézzük, hogy 2011 környékén 800 ezer fő volt az a létszám, amely egyébként ebben a rendszerben volt, ebben a rehabilitációs rendszerben, ami egyébként egy irreális szám, de azért azt ne felejtjük el, hogy ez nem az ő problémájuk volt, ez nem az ő rendszert kijátszó tevékenységük volt, nem önhibájukból kerültek ebbe a rendszerbe. Megváltoztatták ezt a rendszert, rengetegen kiestek belőle. Azaz, hogy az embereket vissza akarják vezetni a munkaerőpiacra, teljes mértékben egyetértünk, ugyanakkor viszont olyan emberek is elvesztették a jogos járandóságukat, akik utána nem tudtak elhelyezkedni a munkaerőpiacon, ezáltal váltak keresésképtelenné, és állt elő az a helyzet, hogy esetleg a családjukat sem tudták ellátni. Abban tehát, hogy minél több embert vissza kell vezetni a munkaerőpiacra, és ne segélyezési alapú társadalmat, hanem munkaalapú társadalmat építsünk, én azt gondolom, konszenzus van közöttünk, ugyanakkor viszont a megvalósítási formái között azért akadnak sajnos olyanok, aminek sajnos nagyon sokan kárvallottjai voltak.

Engedje meg, hogy az önkormányzatok részéről is, talán elképzelhető, hogy nem is az önök tárcájához tartozik, mégis mivel ön ül itt most velem szemben, engedje meg, hogy ezt elmondjam, a közmunkaprogram kapcsán az önkormányzatokat arra ösztönzik, hogy lehetőség szerint FHT-s embereket vonjanak be a járási hivatalok munkaügyi központjain keresztül. Ez teljes mértékben érthető és elfogadható. Csak egy probléma van, az viszont rendkívül nagy: hogy nincs rálátásuk és belevetésük a polgármestereknek, illetve az önkormányzatoknak a munkaügyi központok adatbázisába, ez tiltva van, nem nézhetik meg azt, hogy kik tartoznak az adott településhez FHT-vel rendelkezvén, kiket kellene bevonni. Nagyon-nagyon jó szándékkal mondom, hogy ezen változtatni kéne,

mert elősegítenék az FHT-sok sorsát is, az önkormányzatok munkáját is megkönnyítendő, kérem, foglalkozzanak ezzel az üggyel.

Elhangzott az önök szájából, az önök kommunikációjában rengetegszer benne van, hogy nem hagynak senkit ellátás nélkül, és többek között a jelen jogszabály is ezt célozza meg. Azért engedtessek meg, hogy rávilágítsak, hogy ez nem feltétlenül így van ám a gyakorlatban, elméletben nagyon jól hangzik, gyakorlatban nem. Gondoljon bele, hogy behívásra kerül - és maradunk az előbb általam említett közfoglalkoztatásnál - egy közfoglalkoztatott, akit az orvos egészségügyileg nem tart alkalmasnak.

(12.40)

Tehát nem veheti föl az önkormányzat, és nem tud elhelyezkedni még önkéntes tevékenységet végző személyként sem, mert nincs meg neki az orvosi alkalmassági vizsgálata, tehát nem lesz meg abban az évben a 30 ledolgozott vagy igazolt munkaviszonya, így még az FHT-tól is el fog esni. Nem tudom, hogy ez ilyenformán átgondolásra került-e a tárcánál, de kérem, nézzék meg, hogy vannak ilyen jellegű buktatók, ilyen jellegű kiskapuk.

Röviden ennyit szerettem volna elmondani. Köszönjük szépen a módosításokat. S ahogy említette az előző napirendnél is, hogy tavaly is voltak a szociális ágazatot érintő törvénymódosítások, ebben az évben is vannak, s elképzelhető, hogy a zárszóban el fogja mondani, hogy e téma kapcsán jövőre is újra fognak hozni törvénymódosításokat. Én azt kérem, hogy hozzanak, lehetőség szerint többet. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Mi, kereszténydemokraták elköteleztük magunkat a megváltozott munkaképességű honfitársaink helyzetének, életminőségének, munkaerőpiaci lehetőségeinek a javítására. Meggyőződésünk, hogy a megváltozott munkaképességű honfitársaink ugyanolyan értékes és fontos részei a társadalomnak, mint az ép és egészséges emberek.

A Fidesz-KDNP-kormány eddig is sokat tett a megváltozott munkaképességű emberek életkörülményeinek javításáért, mindennapi boldogulásuk elősegítése érdekében. Például az idei tavaszi ülészakán során tárgyalta és fogadta el az Országgyűlés a magyar jelyelvről szóló törvénymódosítást, mely pozitív változást, nagy segítséget jelent a siket és nagyothalló megváltozott munkaképességű munkavállalók életében. Hasonlóan pozitív, hogy ma már általánossá vált, hogy a tömegközlekedési eszközöket, játszótereket,

közintézményeket akadálymentesen alakítják ki, gondolva ezzel az esélyegyenlőségre.

Annak érdekében, hogy a megváltozott munkaképességű emberek ne szoruljanak ki a társadalomból, ne érezzék magukat kirekesztve, nagymértékben szükség van az elfogadásukra és támogatásukra a többségi társadalom részéről. Ebben az elfogadásban és beilleszkedésben, illetve visszailleszkedésben nagy szerepe van annak, hogy a megváltozott munkaképességű emberek is dolgozhassanak a lehetőségeikhez és a képességeikhez képest, s aki tud, az minél nagyobb számban vegyen részt közülük a munka világában, tehát aki tud és akar, az elől gördítsük el az adminisztratív és különböző egyéb akadályokat, hogy mindenki dolgozhasson.

A Magyarországon élő mintegy 360 ezer aktívkorú megváltozott munkaképességű személyből mintegy 44 százalék végez keresőtevékenységet, ami jelentős bővülés a 2011. évi 18 százalékhoz képest. Tehát a nemzeti kereszténydemokrata kormányzás alatt több mint duplájára nőtt a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatása, ugyanakkor az aktívkorú megváltozott munkaképességű személyekből még mindig vannak olyanok, akik nem dolgoznak, de akarnának vagy tudnának.

Külön öröm, hogy az állami tulajdonú KÉZMŰ vállalat a járvány ideje alatt is tudta bővíteni a megváltozott munkaképességű munkatársainak a körét, mégpedig majdnem 2 ezerrel tudta bővíteni az állam legnagyobb megváltozott munkaképességű foglalkoztatója, akik értékteremtő, a társadalom számára hasznos munkát végeznek. Azt gondolom, az egy külön kiemelendő pont és öröm, hogy egy gazdasági válság és járványhelyzet kellős közepén is meg tudott történni ez a bővülés.

Kiemelt cél a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatási szintjének bővítése, hogy mindazok, akik szeretnének, tudjanak a képességeiknek, egészségi állapotuknak megfelelő munkát végezni. Az előttünk fekvő törvényjavaslat is azt a célt szolgálja, hogy ösztönözzük a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatását. A törvényjavaslat bővíti a rehabilitációs hozzájárulás fizetése alóli mentességre jogosító munkavállalók körét annak érdekében, hogy a vállalatok több megváltozott munkaképességű munkavállalót foglalkoztassanak.

Ezen túl a rehabilitációshozzájárulás-fizetési kötelezettség szempontjából a sajátos nevelési igényűnek tartott fiatalokat is figyelembe kell venni a 23. életévük betöltéséig. Ezenkívül szintén beleszámít a legalább napi négy órában foglalkoztatott mentor is, aki nagy segítséget nyújt a megváltozott munkaképességű személy sikeres munkavégzésében és munkaerőpiacon való megmaradásában.

A rokkantsági és rehabilitációs ellátás folyósítása mellett keresőtevékenység végezhető, de az így szerzett jövedelem három hónapon keresztül nem lehet magasabb a minimálbér másfélszeresénél. A törvényjavaslat ezen korlát eltörlését is tartalmazza.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat egy újabb lépés a kormány azon célkitűzéseinek elérése érdekében, hogy aki akar és tud, az lehetőségei és képességei szerint tudjon dolgozni, és a munka világa még nagyobb mértékben nyitva álljon a megváltozott munkaképességű honfitársaink előtt, mert valljuk, hogy a szociális védőháló előtti legfontosabb szociális védőháló maga a munka, ezért a KDNP képviselőcsoportja támogatja a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Korózs Lajos képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

KORÓZS LAJOS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Szeretném előrebocsátani, hogy a kormány által betervezett indítványt támogatni fogjuk, ugyanakkor megjegyzem, hogy meglehetősen kevésnek találjuk, mindamelllett, hogy most már közel nyolc-kilenc éve tart az átalakítása ennek a rendszernek. Emlékeztetni szeretném képviselőtársaimat, hogy annak idején magát az alkotmányt - akkor még nem volt Alaptörvény - módosították, majd a nyugdíjrendszer átalakításával egy csomó olyan ellátási forma gyakorlatilag kikerült a társadalombiztosítási finanszírozásból, amely régebben megvolt. Természetesen én magam is vallom, hogy többek között a nyugdíjrendszer az, amihez mindig hozzá kell nyúlni, de hát azt mindig óvatosan kell elvégezni, hiszen maga a rendszer is állandó mozgásban van.

Szeretnék utalni arra - bár nem tartozik a benyújtott indítvány hatálya alá -, hogy a héten volt, pontosabban a múlt héten volt két éve annak, hogy az Alkotmánybíróság állást foglalt abban a kérdésben, hogy a rendszer átalakítása után nagyon sokan, talán több tízezren kiestek a rendszerből, vagy megváltozott a támogatás mértéke. S az Alkotmánybíróság arra is rávilágított, hogy az érintettek jelentős részénél nem volt olyan állapotjavulás, amely indokolta volna, hogy csökkentsék vagy esetleg elvegyék az ellátását.

Ahogy említettem, a 2018. novemberi alkotmánybírósi határozat gyógyírt jelentett volna az érintettek számára, ugyanakkor a kormány nem élt ezzel a lehetőséggel. Ezt természetesen idézőjelbe teszem, mert én azt gondolom, hogy ez inkább kötelessége, mint lehetősége a kormánynak. Zárójelet nyitok: az Alkotmánybíróság a múlt év március 31-éig adott határidőt a kormánynak, hogy a szükséges jogszabályokat alkossa meg. Ez az idő több mint másfél éve telelt, és eleddig nincs parlamenti képviselő, aki találkozott volna ezzel a kormányzati szándékkal előterjesztés formájában. Többször volt itt ez a téma. Valamelyik parlamenti ellenzéki frakció szinte minden hónapban szóba hozza ezt az ügyet akár interpelláció, akár napirend előtti felszólalás keretében vagy az azonnali kérdések órájában, és eltérő válaszokat kapunk, de még az írásbeli kérdéseinkre is. Van, amikor

azt mondják, hogy aktívan dolgoznak a jogszabály elkészítésén, máskor azt mondják, hogy egyeztetés alatt van az érdekvédelmi és szakmai szervezetekkel. A lényeg az, hogy a parlament elé ezek az ügyek nem kerültek be.

Tisztelt Ház! A benyújtott javaslat szerint fontos a munkavállalás ösztönzése. Ezzel egyet is értünk, ebben nincs nézeteltérés a kormány- és az ellenzéki pártok között. Valóban úgy van, én magam is azzal értek egyet, hogy aki képes és tud is dolgozni, az lehetőség szerint dolgozzon, akár a nyílt munkaerőpiacon megváltozott munkaképességüként, akár a védett környezetben. A benyújtott javaslat szerint, ahogy említettem, fontos ez a munkavállalás, már aki számára ez az opció elérhető.

Az előbbi kapcsán megjegyzem, hogy egyes ellátások esetében - erre Dudás képviselő is már utalt az előbb - lehetővé teszik a párhuzamos folyósítást, ugyanakkor nem értjük, hogy miért tesz különbséget a kormány a között, hogy például valaki gyest vagy gyedet kap, az előbbi ugyanis nem kaphat párhuzamosan rokkantsági vagy rehabilitációs ellátást, az utóbbi pedig igen. Kérdezhetnénk, hogy miért van ez a különbségtétel.

Fontos változás, de nem kérdéses, hogy csak egyes ellátások, a csed, a gyed és az örökbefogadói díj esetében teszik lehetővé a rokkantellátásokkal való párhuzamos folyósítást.

(12.50)

Ehhez érdemes kitérni arra, hogy a megváltozott munkaképességűekről szóló törvény pontosan a szociális törvényben szereplő rendszeres pénzellátás fogalmára hivatkozik vissza. Ott viszont, ha tétélesen megnézzük, hogy melyek ezek az ellátási formák, akkor a következőt lehet látni, és engedjék meg, hogy inkább felolvassam, mert nem szeretném, ha bármi is kimaradna belőle. Ez tehát a szociális törvény 4. § (1) bekezdése, annak is az i) pontja a következőket mondja: „rendszeres pénzellátás: a táppénz, a csecsemőgondozási díj, az örökbefogadói díj, a gyermekgondozási díj, az öregségi nyugdíj, a korhatár előtti ellátás, a szolgálati járandóság, a táncművészeti életjáradék, az átmeneti bányászjáradék, a megváltozott munkaképességű személyek ellátásai, az öregségi járadék, a munkaképtelenségi járadék, az özvegyi járadék, a növelt összegű öregségi, a munkaképtelenségi és özvegyi járadék, az özvegyi nyugdíj - itt van kivétel -, kivéve az ideiglenes özvegyi nyugdíjat, továbbá a házastársa jogán árvaellátásra jogosult fogyatékkal élő, illetve tartósan beteg vagy legalább két árvaellátásra jogosult gyermek eltartásáról gondoskodó személy özvegyi nyugdíját, a baleseti táppénz, a hozzátartozói baleseti nyugellátás.” Nos, ezen túlmenően még pénzbeli ellátásnak minősül „a bányászok egészségkárosodási járadéka, a rokkantsági járadék, a hadigondozottak és nemzeti gondozottak pénzbeli ellátásai, a gyermekgondozást segítő ellátás, a gyermekgondozási segély,

a gyermeknevelési támogatás, az időskorúak járadéka, a foglalkoztatást helyettesítő támogatás, az egészségkárosodási és gyermekfelügyeleti támogatás, a gyermekek otthongondozási díja, az ápolási díj, a tartós ápolást végzők időskori támogatása, a nemzeti helyállásért elnevezésű pótlék, a közszolgálati járadék, valamint az uniós rendeletek alapján külföldi szerv által folyósított egyéb azonos típusú ellátás.”

Tehát ennyi tartozik bele, mégis a parlament elé bekerült kormányzati előterjesztés meglehetősen szűkített. Tehát a kérdés az változatlanul, hogy más ellátásban részesülők esetében miért nem adják meg ezt a könnyítést, miért csak a megváltozott munkaképességűek ellátásaihoz hasonlóan előzetes biztosítási időhöz kötött, úgynevezett táppénzszerű ellátásoknál teszik lehetővé a párhuzamos igénylést. Aki, régi szóval élve, és ezt idézőjelbe is teszem, mert az emberek így értik, „leszázálekolt” és gyesen van, az azért nem kaphatja mindkét ellátást? Miért más az ő helyzete, mint a gyeden lévő szülőé? Feltehetően, szerintem még rosszabb is az ő helyzete, mármint annak, aki gyesen van, mint annak, aki gyeden. Következésképpen a kérdésem változatlan: hogy miért különböztetik meg a szülők státusát ebben az esetben is. Vagy aki ápolási díjat kap gyermeke vagy szülője gondozása után, de ő maga lerokkan, miért nem kaphatja meg mind a két ellátását? Hangsúlyozom, miközben gondozást végez és ő maga is lerokkan, akkor véleményem szerint neki is lehetne párhuzamosan folyósítani mindkét ellátást. Ezt nem részletezem tovább, nyilvánvalóan államtitkár úr érti, hogy miről beszélünk.

Mindazért, amit az előző kettőben elmondtam, módosító indítványt nyújtottunk be, és reményeink szerint a jövő héten, mivel kormány-előterjesztésről van szó, a parlament illetékes bizottsága tárgyalni is fogja. Arra szeretném kérni a kormánypárti képviselőtársaimat, hogy ezt a módosító indítványt támogatni szíveskedjenek. Nagyon szépen köszönöm a figyelmüket és a türelmüket. *(Bangóné Borbély Ildikó tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka, Arató Gergely képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előző hozzászólásomban lényegében elmondtam az álláspontunkat azzal kapcsolatban, hogy általában milyen súlyos szociálpolitikai problémákkal kellene még foglalkoznia a kormánynak járvány idején. De természetesen mindig örülünk annak, ha valamilyen területen van előrelépés, még akkor is, ha ez kis előrelépés. Ezért ezt a javaslatot minden valószínűség szerint fogjuk tudni támogatni.

Ugyanakkor szeretném felhívni államtitkár úr figyelmét arra a módosító indítványra és azokra a tényekre, amelyeket Korózs bizottsági elnök úr említett. Kérem, hogy ezeket vegyék figyelembe, ezeket mi is

támogatjuk. Azt gondolom, hogy ha adunk, akkor ne félszívvel adjunk, és ne csak egy szűk körnek, hanem egy hasonló helyzetű körnek tegyük lehetővé azt, hogy ezekhez az ellátásokhoz hozzáférjen. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség kétperces felszólalásokra. Kérdezem képviselőtársaimat, akár kétperces, akár rendes felszólalásra kíván-e valaki még szót kérni a vita során. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Fülöp Attila államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Fülöp Attila: Igen.)* Parancsoljon, államtitkár úr, ön é a szó.

FÜLÖP ATTILA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csak nagyon röviden szeretném megköszönni a napirend és a törvényjavaslat kapcsán mindazon képviselőknél, frakcióknál a támogatását, akik támogatásukról biztosítottak.

Azzal kapcsolatban, ami elhangzott Dudás képviselő úr részéről, szeretném jelezni, hogy természetesen mi is azon vagyunk továbbra is, ahogy az elmúlt időszakban, amikor a megváltozott munkaképességű foglalkoztatásnál rengeteg pozitív lépést hoztunk be. Biztosak vagyunk benne ugyanis, hogy az ő esetükben azt a fajta önbecsülést, ami a legfontosabb, a munkán keresztül tudják elsődlegesen megkapni. Ezt, akárhol járok az országban, látom, tapasztalom, tehát ezt biztosan erősíteni fogjuk a következőkben is. Köszönöm szépen, ha ezt a törvényt támogatják.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására, mint már a megelőző napirendi pontoknál is említettük, tegnap 16 óráig volt lehetőség. Most kétperces technikai szünetet tartunk, mielőtt folytatni tudjuk a vitát. *(Rövid szünet.)* Köszönöm szépen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatjuk a vitát. Soron következik **az Európa Kulturális Fővárosa 2023 cím viselésével összefüggésben, az Európa Kulturális Fővárosa 2023 programsorozat sikeres megrendezéséhez és megszervezéséhez kapcsolódó rendelkezésekről** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13668. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést nemzetiségi napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Soltész Miklós államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének harmincperces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr, ön é a szó.

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az Európa

kulturális városa programot 1985-ben indította útjára az Európai Unió Tanácsa a színésznőként megismert Melina Merkúri görög kulturális miniszter javaslatára, és a program 1999-ben kapta meg az Európa kulturális fővárosa elnevezést. Ezt a címet először az írországi Cork városa viselhette.

Érdekesség, hogy az első időszakban közel harminc város kapta meg az Európa kulturális városa címet, többnyire nagy világvárosok, ismert nagy helyek, majd amikor elindult az Európa kulturális fővárosa cím megítélése, attól kezdve évente két helyszínen, és egy idő után már arra is törekedtek, hogy nemcsak Nyugat-Európában, hanem Európának ezen a felén is, Közép- és Kelet-Európában is ezt a címet megkaphatták a települések. Első időszakban is körülbelül harminc település, most az elmúlt időszakban is harminc település.

(13.00)

Érdekesség talán kiemelni, hogy ebben a térségben, ahol mi élünk, Nagyszében, Vilnius, Linz, Pécs, Maribor, Kassa, Riga, Plzeň, Wrocław, Plovdiv, és ebben az évben - nyilván egy kicsit szerencsétlen helyzetben és nehéz helyzetben - Rijeka kaphatta meg ezt a címet, és ami külön öröm számunkra, magyaroknak, hogy 2021-ben pedig Temesvár, illetve Újvidék lesz Európa kulturális fővárosa, azt a térséget emelve, illetve bemutatva, amelyben ezer év óta itt élünk. De az Európa kulturális fővárosa cím elnyerése az évek során különleges lehetőséget biztosított a városok megújítására, kreativitásuk nagyobb fokú kibontakoztatására és a róluk alkotott kép javítására.

A városokat független szakértői testület választja ki olyan kulturális program alapján, amelynek erős európai kötődéssel kell rendelkeznie; be kell vonni a helyben élők minden korosztályát, és hozzá kell járulnia az adott város hosszú távú fejlődéséhez. A magyarországi városok közül Pécs után Veszprémet érte az a megtiszteltetés, ezúton is szeretnék gratulálni Ovádi Péter képviselő úrnak, a város polgármesterének, és természetesen Navracsics Tibornak is, és persze a veszprémieknek, mindenkinek, akik akár a kormánypártban, a kormánypárt mellett, vagy akár ellenzékben képviselik a várost. Óriási nagy szükség van erre a dologra, hogy közösen segítsük ezt a törekvést.

2023-ban így Veszprém Európa kulturális fővárosa lesz. Bemutathatjuk azt a sok-sok értéket, amelyet ez a térség képvisel. És noha a nyertes pályázat vezetője Veszprém városa, a program a Bakony és a Balaton vidékének jóval tágabb térségére is kiterjed, így a természetvédelmi és Natura 2000 területekkel, a Bakony-Balaton UNESCO Geoparkkal és az UNESCO világörökségi listájára jelölt Balaton-felvidéki kultúrtájjal is.

A programsorozat célja, hogy értéktartó és fenntartható kulturális tér jöjjön létre a régióban, amely méltó helyet foglalhat el a kultúra európai és nemzetközi térképén. A program célul tűzte ki a régióban élő

fiatalok színvonalas kulturális képzéseken való részvételének megteremtését, valamint azt is, hogy a jelenlegi turisztikai kínálatot minőségi, fenntartható turisztikai termékekkel bővítse.

(Az elnöki széket dr. Brenner Koloman, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Engedjék meg, hogy néhányat említsek és kiemeljek a program keretében megvalósuló fejlesztésekből. Az infrastrukturális fejlesztések közül Veszprémben a „kulturális negyed” projekt emelkedik ki, amelyben szerepel a veszprémi Petőfi Színház komplex rekonstrukciója is; a projekthez a város a „Modern városok” programban nyert el összesen 9 milliárd forintot. A belvárosi rehabilitációs programban szerepel a Csermák Zeneiskola megújítása, szintén a „Modern városok” program támogatásával; a teljes zöldfelületi rendszer revitalizálása, új életre keltése, benne az egykori Püspökkerttel, amelyre 3 milliárd forint európai uniós forrás rendelkezésre áll. Ezen forrásokat egészíti ki az Európa kulturális fővárosa 2023. évvel kapcsolatban nyújtott állami támogatás, amely szintén a negyed közvetlen környezetében elhelyezkedő Eötvös Károly Megyei Könyvtár belső megújítását biztosítja, a Laczkó Dezső Múzeum felújításával közösen és együtt.

A „kulturális negyed” program része az egykori művelődési központ próbatermekké átalakítása és újbóli használatba állítása, valamint a belvárosi intézményi környezet közlekedési és ezzel együtt parkolási problémáinak megoldása is. A vár műemléki környezetben szintén használaton kívüli épületek újulhatnak meg, új kulturális tartalmakkal felruházva.

A programév kapcsán a Veszprémi Főegyházmegegyének is lesz lehetősége a Boldog Gizella egyházművészeti gyűjtemény létrehozására, restaurátori műhelyek és irodák kialakítására, valamint tematikus kiállítóterek és palotatörténeti élményközpont kialakítására.

Mivel a veszprémi térség Kelet és Nyugat emblematikus találkozóhelye volt már akkor is, amikor a kettészakított Európa két tömbje egyébként elérhetetlen volt egymás számára, ezért a program kiemelt célja, hogy bevonva az európai művészeket és fiatalokat, párbeszédet alakítson ki a különböző országok szereplői, települései, városai között a nemzetközi együttműködés megerősítése jegyében. A kulturális programok illeszkednek Veszprém és a térség sajátos karakteréhez, gondolok itt az erős zenei és művészeti életre, vagy akár a balatoni térség előnyeire, nem feledkezve meg természetesen a térségre jellemző erős egyházi jelenlétről sem.

Ezen túlmenően, és nem utolsósorban, a pályázati anyag szerves részét képezte a környezeti fenntarthatóságra, annak védelmére vonatkozó célok megjelenítése is.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország Kormánya, felismerve ebben a törekvésben a hatalmas nagy jelentőséget, 2019-ben kinevezte az „Európa kulturális

fővárosa 2023 Veszprém” nyertes pályázati programja megvalósításának koordinálásáért felelős kormánybiztos Navracsics Tibor volt miniszter és európai uniós biztos személyében, akinek helyismeretéhez és felkészültségéhez kétség sem férhet, valamint 2019-ben és 2020-ban is határozott arról, hogy biztosítani szükséges a felkészülést elősegítő költségeket, így a kormány megtette a lépéseket ebben a tekintetben is.

A veszprémi Fidesz-KDNP-s városvezetéssel folyamatosan együtt dolgozva már elkezdődött a programsorozat megszervezése, ennek megfelelően a helyi civil társadalom bevonásával elindultak azok a tárgyalások és egyeztetések, amelyek révén időben és megfelelő színvonalon valósulhatnak meg a tervezett infrastrukturális, turisztikai és kulturális szolgáltatásokhoz kapcsolódó beruházások is.

Az „Európa kulturális fővárosa 2023” cím viselésével összefüggő intézkedésekről szóló 1468/2020. (VIII. 5.) számú kormányhatározat felhívta a Miniszterelnökséget vezető minisztert, hogy készítse el az „Európa kulturális fővárosa 2023” programsorozat ütemezett és eredményes előkészítéséhez és megvalósításához szükséges jogszabály-módosító javaslatokat. Ennek a feladatszabásnak eleget téve készült el az önök előtt fekvő törvényjavaslat is.

Tisztelt Képviselő Hölgy és Urak! A törvényjavaslat megteremtí a programsorozathoz kapcsolódó, egészen 2023-ig folyamatosan zajló beruházások lebonyolításának feltételeit és keretrendszerét. De szeretném felhívni az önök figyelmét, hogy a programsorozat sikeres lebonyolítása csak abban az esetben garantálható, ha annak előkészítése a törvényjavaslat által biztosított sajátos jogi feltételek mellett bonyolítható le.

A törvényjavaslat meghatározza a kapcsolódó kulturális rendezvények megrendezéséhez szükséges beruházások azon körét, melyek tekintetében az építető és a megvalósító egyrészt Veszprém Megyei Jogú Város Önkormányzata, illetve a többségi önkormányzati tulajdonban álló Veszprém-Balaton 2023 Zártkörűen Működő Részvénytársaság, valamint a Veszprémi Főegyházmege tulajdonában lévő, a veszprémi vár területén található műemlék-épület-együttesek felújítására és fejlesztésére irányuló program esetében pedig a Veszprémi Főegyházmege.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Pécssett 2010-ben megvalósított Európa kulturális fővárosa programsorozat sok, máig is kiható pozitív elemet tartalmazott, azok előnyeit a pécsiek a mai napig tapasztalhatják. De az előkészítés hiányosságai és az abból fakadó kihívások rámutattak arra, hogy a program sikeréhez elengedhetetlen a programsorozathoz kapcsolódó, azt megalapozó beruházások és fejlesztések időben történő megvalósulása. Veszprém kapcsán ezeket a hibákat mindenképpen el kell kerülnünk, és olyan feltételeket kell teremtenünk, amelyek hozzásegítik a várost az Európa kulturális fővárosa címhez méltó programsorozat lebonyolításához.

(13.10)

Az említett cél érdekében a törvényjavaslat lehetővé teszi, hogy a programsorozattal összefüggő közbeszerzési eljárásokban az ajánlatok értékelési szempontja kizárólag a legalacsonyabb összegű ellenszolgáltatás legyen, amellyel jelentősen felgyorsíthatók a létesítményfejlesztési folyamatok. Ugyanezt segíti a programsorozat lebonyolításában érintett, jelenleg állami tulajdonú ingatlanok önkormányzati tulajdonba átadása, amellyel párhuzamosan a kulturális és hitéleti feladatok elősegítése érdekében a törvényjavaslat által meghatározott egyes, jelenleg állami tulajdonban lévő ingatlanok tulajdonjogának átadása történik meg a Veszprémi Főegyházmege részére.

Szintén a beruházások időben történő elkészülését szolgálja - felismerve a program jelentőségét -, hogy a törvényjavaslat rögzíti a programsorozat megvalósításának kiemelten közérdekű jellegét. A kapcsolódó beruházások irányítását a kormány döntése alapján 2019-től „Európa kulturális fővárosa 2023 – Veszprém” nyertes pályázati program megvalósításának koordinálásáért felelős kormánybiztos látja el. A törvényjavaslat ezt megerősítendő a koordinációs jog megfelelő gyakorlása érdekében általános tájékoztatókérési jogosultsággal ruhazza fel a kormánybiztos, valamint konkrét intézkedéseket érintő javaslatteletti jogot biztosít számára.

Tisztelt Országgyűlés! Az Európai Unió kultúrpolitikájának egyik legjelentősebb produktuma soha nem volt annyira időszerű, mint most, mivel a kezdeményezés lehetővé kívánja tenni, hogy az európai emberek többet tudjanak meg egymás kultúrájáról, megcsodálják közös történelmünk emlékeit, megtapasztalják az európai értékek gazdagságát, és átéljék az európai összetartozás érzését is. Talán nem kell hosszan magyaráznom önöknek, hogy Európa és a világ jelenlegi helyzetében mekkora szükség van az európai keresztény kultúra és identitás megerősítésére.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az „Európa kulturális fővárosa 2023” cím viselésével összefüggésben szervezendő programsorozat sikere nemzeti érdek, őszintén remélem, hogy ebben mindannyian egyetértünk. Ha a programsorozat a vágyott és tervezett színvonalon és időben valósul meg, akkor a több mint 55 ezer lakosú megyeszékhely, Veszprém, valamint az érintett térség az ország egyik legszínesebb kulturális szolgáltatásával rendelkező, a modern európai színvonalnak minden kétséget kizáróan megfelelő régiójává válhat. Természetesen a kormány számára ezúttal is kiemelt szempont, hogy a megvalósuló beruházások, fejlesztések, kulturális események komoly munkahelyteremtő jelentőséggel is bírnak, és magyar termékekből készüljenek, amennyire lehet. Kérem az Országgyűlés valamennyi frakcióját, hogy ezúttal félretéve pártpolitikai megfontolásokat, a törvényjavaslat elfogadásával támogassák ezt a törvényjavaslatot, mely, még egyszer hangsúlyozom, Veszprémet, a Balaton régiót, a Bakony térségét is szolgálja.

Köszönöm szépen mindazoknak a munkáját, akik már sokat tettek mindezért, és köszönöm azoknak a törekvését, akik az elkövetkező években sokat fognak tenni a közös sikerért. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Ovádi Péternek, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

OVÁDI PÉTER, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Gyakran szoktam hangoztatni, hogy milyen jó veszprémnek lenni. Ez most sincs másképp, 2023-ban pedig különösképp nem lesz másként, Veszprém városát ugyanis az a megiszteltetés érte, hogy Magyarországon másodikként válhat Európa kulturális fővárosává.

Nem tudom igazán szavakba önteni, hogy mit jelent számunkra ez a kitüntetés, és talán nem túlzok, ha azt mondom, hogy egy régi álmom válik valóra ezzel a veszprémiek számára. Már az első pályázati lehetőség idején, 2007-ben is együtt álmodtunk erről a fantasztikus lehetőségről. Fontos kiemelni azonban, hogy csak úgy érthettük el ezt a szép sikert, hogy nemcsak álmodtunk róla, hanem tettünk is érte. Ennek az álomnak a beteljesülésében pedig elévülhetetlen érdeme van Veszprém város első emberének, Porga Gyulának, hiszen ő volt az, aki az elejétől kezdve hitt a projekt sikerében, és Navracsics Tibornak, aki kormánybiztosként felel a megvalósítás sikerességéért, és természetesen Veszprém és térsége egész közösségének.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ugyan európai léptékű elismerésről van szó, sokak számára ismeretlen a cím mibenléte. 1985-ben indult el az „Európa kulturális városa” projekt, 1999-ben pedig átkeresztelték „Európa kulturális fővárosa” névre, amely keretében egy-egy kiválasztott város megmutathatta saját kultúráját és művészeti sokszínűségét az európai közösségeknek.

Annak ellenére, hogy az Európai Unió csak jelképes támogatást biztosított a program megvalósítására, a tagországok kezdettől fogva nagy érdeklődéssel fordultak a lehetőség felé. 2017-ben az Emberi Erőforrások Minisztériumának felhívására hét város nyújtotta be a pályázatát, Debrecen, Eger, Gödöllő, Győr, Székesfehérvár, Szombathely és Veszprém. Az első fordulóban továbbjutott települések pályamunkáit már csak egy 12 szakértőből álló európai testület bírálta el, akik figyelembe vették a program európai dimenzióját, kapcsolatteremtő funkcióját és a tárgyév utáni időszakra előirányzott fejlődési koncepcióját is.

Ahogy azt már önök is tudják, a bírálóbizottság Veszprémet hozta ki győztesként a versenyből, amely döntés értelmében Európa kulturális fővárosává válhat 2023-ban.

A Veszprém-pályázat különösen erős pontja, hogy a város nem egyedül, hanem a Bakony-Balaton

régióval közösen szerezte meg a címet, ezzel is hidak, új kapcsolatokat teremtve a kultúra segítségével. A projekt ezen részének köszönhetően olyan települések ismerhetik meg egymást és dolgozhatnak a közös siker érdekében, amelyek sokszor nem is igazán tartották egymást releváns szereplőnek a környék kulturális életében.

Nem szabad elfelejteni, hogy Veszprém nemcsak a Bakony-térség meghatározó központja, de a legnagyobb balatoni város is. A program részeként szeretnénk újrapozicionálni Veszprémet, és feltenni arra a folyamatosan fejlődő turisztikai térképre, amely az utóbbi években a Balaton partján rajzolódik.

A fejlesztések során olyan önfenntartó, értéktelítő megoldásokat keresünk, amelyekből az egész régió és hazánk is profitálhat. Ehhez viszont összefogásra és értékalapú, értéket teremtő gondolkodásra van szükség. II. János Pál pápa egyszer azt mondta: a nemzet csak akkor remélhet jobb jövőt, ha polgárai képesek közös erőfeszítéssel felelősséget vállalni a közjóért. Hazánk fejlődése, azt gondolom, mindannyiunk közös érdeke.

Tisztelt Ház! Nem titkolt célunk, hogy Veszprém és környéke felkerüljön Európa kulturális és kreatívipari térképére. Ez nem jelent mást, mint magas hozzáadott értékű ágazatok és művészeti vállalkozások további támogatását. Mindig is hittünk, és hiszünk most is abban, hogy a kultúra, a népi hagyományokban gyökerező értékek és a hazai kreatív vállalkozások méltó módon mutathatják meg a világnak, kik is vagyunk mi, magyarok.

Visszont minden meglévő tudás, természeti és kulturális adottság birtokában sincs könnyű dolgunk ezekben az időkben. Ugyan nyáron szerencsés módon együtt fedezhettük föl Magyarország kincseit, a külföldi forgalom kiesése és a vírus második hulláma sajnos nem kíméli a turizmust és a vendéglátást. A világjárvány megjelenése komoly kihívás minden régióknak, amely az elmúlt években az idegenforgalomba, kultúrába és kreatívágazatokba fektetett, hiszen mindezek alapja a találkozás, a személyes jelenlét.

A pandémia nem kímélte Európa kulturális fővárosait sem. Idén Trieszt és Galway voltak kénytelenek lefújni az éveken keresztül szervezett programsorozatot, jövőre pedig Temesvárnak, Újvidéknek és Eléfszínának kell halasztania. A helyzet a veszprémiek számára sem egyszerűbb, hiszen az „Európa kulturális fővárosa” cím elnyerésével szinte azonnal kezdetét vehetik a felkészülési évek programjai, hogy 2023-ra már egy jól bejáratott szervezési struktúra alakulhasson ki. Azonban a vírus következményeként eddig szinte minden nagyobb felkészülési rendezvényt le kellett mondani, és a tervezett költségvetés sem úgy alakult 2020-ban, ahogy azzal korábban számoltunk.

(13-20)

Nemcsak a szervezőket akasztotta meg a helyzet, hanem a programsorozat gerincét képező helyi éttermek, bárók, programirodák, múzeumok, színházak és

koncerthelyszínek is olyan kihívásokkal néznek szembe, amelyekre eddig nem volt példa. Ugyan a helyzet borús, én mégsem aggódom, hiszen a magyar találékonyosság és a kormány megfelelő intézkedései már láttatják a fényt az alagút végén. Viszont, ha borúlátóak nem is vagyunk, a racionalitásunkat még nem veszítettük el, ezért tisztában vagyunk azzal, hogy a koronavírus okozta gazdasági és társadalmi sokkhatás leküzdése után sokkal keményebben, 200 százalékos nyújtva kell dolgoznunk azért, hogy 2023 olyan év legyen, amelyet együtt megálmodtunk.

Tisztelt Képviselőtársaim! A benyújtott törvényt ezt a célt szolgálja: 200 százalékos nyújtani, és igazi, méltó fényben mutatni meg Veszprémet és Magyarországot Európának. A 2023-as programsorozat megfelelő előkészítése és lebonyolítása nemzeti érdek, ezért mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy a lehető legjobbat nyújtsuk.

Ahogy azt korábban már említettem, 2023 még messzinek tűnik, de mindannyian tudjuk, hogy jól megtervezett és fenntartható beruházásokhoz, infrastrukturális fejlesztésekhez nem pár hónapra van szükség. Nagyobb projektek esetében már csak a tervezés, az engedélyeztetés és a közbeszerzés évekig vehet igénybe. Ennél a tervezési folyamatnál nem beszélhetünk évekről, a vírus pedig a vártnál is szűkebbre húzta a rendelkezésre álló időt. Annak érdekében, hogy a közös építkezés, mind fizikai, mind átvitt értelemben sikeres legyen, nem várhatjuk ki minden esetben az eljárások megszokott rendjét. Arra kérünk felhatalmazást a parlamenttől, hogy mindent a lehető leggyorsabban, mégis a legnagyobb körültekintéssel készíthessünk elő 2023-ra, és 2022 decemberében ne azon kelljen aggódnunk, hogy megköt-e a beton a lábunk alatt. Szeretnénk a lehető legjobban és a lehető legelőrelátóbban felhasználni azt a bizalmat és támogatást, amit Magyarország Kormánya biztosít a közös álom sikeréért.

Tisztelt Ház! Az itt ülők közül talán többen emlékeznek rá, hogy Magyarországon elsőként Pécs válhatott európai kulturális fővárossá 2010-ben. Bár az ő helyzetük korántsem volt olyan szerencsés, mint most a mienk, veszprémié, hiszen nyolc évig tartó szocialista kormányzás és egy rosszul kezelt gazdasági világválság korántsem ideális alap a felkészüléshez.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tudják, hogy 2020-ban mi lett az év szava? Talán cseppet sem meglepő módon a „lezárás”, amely megmutatja, hogy nyelvünk tükrözi a minket körülvevő világot. Ez az év erről szól: áldozatokról, kihívásokról, emberi sorsokról, lezárásokról.

Ugyanakkor tudják azt, hogy mi volt Veszprém pályázati programjának a címe? Beyond, azaz túllépni, átlépni, és meghaladni valamit, túllépni a határokon, a korlátokon. Számunkra minden adott ahhoz, hogy 2023-ban valóban Európa központjává válhassunk.

Az elmúlt tíz év alapján büszkén mondhatjuk el magunkról, hogy kulturális beruházások létrehozása

és a vidék folyamatos fejlesztése nem számít kuriózumnak. Tíz éve folyamatosan építünk és építkezünk. A „Magyar falu” program és a „Modern városok” program segítségével kiemelkedő közösségi sikereket érthettünk el együtt, a vidéki és városi élet fejlődését célozva, amelyekre a 2010 előtti szocialista időben még csak hasonló példa sem akadt. Egy kivételes adottságokkal rendelkező régióban tudunk kivételes lehetőséggel élni, amelynek szemmel látható eredményei vannak. Ha elmúlik ez a fránya vírus, mindenkinek nagy szeretettel ajánlok egy veszprémi kirándulást, hogy saját szemével láthassa azt, amit most próbálok szavakba önteni. Veszprém és a Balaton térsége ugyan kevésbé ismert, mint a nagy nyugat-európai kulturális régiók, én büszkén állítom, hogy minden szempontból bőven felveszi a versenyt ezekkel a helyekkel. Veszprém lassan 15 éve készülődik, tervez és álmodik, hogy Európa kulturális fővárosává válhasson, és azt az elismerést büszkén tárhassa a nagyvilág elé.

Tisztelt Képviselőtársaim! Arra kérem valamennyi képviselőtársamat, segítsenek benne, hogy együtt elérhessük ezt az álmot, és helyezzük fel a magyar vidéket Európa kulturális térképére. Hajrá, Veszprém! Hajrá, Bakony- és Balaton-térség! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padso- raiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anitának, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem vitatom, hogy ez egy nagyon fontos törvényjavaslat, és az országnak közös érdeke, nemzeti érdek, hogy Veszprém 2023-ban Európa kulturális fővárosa lesz. De nemcsak Veszprém, hanem a környező települések, a Balaton partja is érintett lesz ebben a beruházásban. Örömmel olvastam ezt a törvényjavaslatot, de azért nézzük meg, hogy mik azok a buktatók, amelyeket én ellenzéki képviselőként látok ebben a törvényjavaslatban, természetesen nem ismételve Ovádi képviselőtársamnak az exozóját, amiben részletesen elmondta, hogy milyen beruházások fognak történni.

Két olyan pontot szeretnék kiemelni, amely számomra azt mutatja, gyakorlatilag alátámasztja azokat az intézkedéseket, amelyeket az elmúlt években is nemzetközi, nagy eseményeknél önök elkövettek. Szó volt arról, hogy mennyire épül-szépül a város, Veszprém-ben mennyi beruházás lesz, de láttuk az elmúlt években, és csak egy példát szeretnék idehozni, ez pedig a vizes vb-nek a költségnövekedése, amely nemzetközi esemény olyan nem várt kiadásokat hozott, amellyel gyakorlatilag megnégyszereződött a költségvetés.

2017-ben volt, ugye, a vizes világbajnokság, '15 márciusában önök bejelentették, hogy ez 24,5 milliárd forintba fog kerülni, majd '16 novemberében ez már

47,8, aztán már a '17-es év tavaszán 95 milliárd, végül 103 milliárddal zárt a vizes vb-nek a költségvetése.

Most, 2020 augusztusában jelent meg egy sajtóhírben, hogy 88,5 milliárddal tervezik ezt az Európa kulturális fővárosa rendezvénysorozatot, amely természetesen nemcsak rendezvényeket jelent, hanem infrastrukturális beruházásokat is. Tehát én értem ezt az egész összeget, csak azt nem tudom, hogy amikor majd arról beszélgetünk 2021-22-23-ban, meg majd utána, '24-ben, hogy mennyibe is fog ez kerülni a magyar adófizetőknek, most 88,5 milliárd forintnál tartunk... A vizes vb-t nem szeretném alapul venni, mert hát azért, ha megnégyszerezük, iszonyatos horderejű pénz. Természetesen, mondom, nem vitatom, hogy szükséges a beruházás, szükséges ingatlanoknak az önkormányzathoz és a Veszprémi Főegyházmegyéhez való átadása, hiszen ezekkel tudják ezeket a programokat és magát a 2023-as évet lekoordinálni.

Zárójelben jegyzem meg, hogy az 1. és a 2. számú mellékletben a számozást én kijavítanám, mert megtevesztő; 11 ingatlant adnak Veszprémnek és kettőt a főegyházmegyének, viszont ott a számozásnál problémák vannak.

Önök ezt kiemelt közérdekű beruházássá minősítették, és ebben tettek olyan felmentést is a közbeszerzési eljárásokkal kapcsolatosan, amelyet én szintén aggályosnak tartok. Én szintén mindent elhiszek, hogy nagyon gyorsan kellene döntések, minél előbb meg kell kezdeni ezeket a beruházásokat, hogy valóban, 2023-ra, ahogy képviselőtársam is fogalmazott, most már ne a beton száradjon. Emléksünk a vizes vb-nél is hogy volt, hogy még előtte pár héttel is még kérdéses volt, hogy meg lehet-e tartani ezeket a versenyeket. Bízunk benne, hogy most nekiállnak, és most, 2023. január 1-jére nagyon készen lesz minden. De ilyen szintű engedményeket tenni közbeszerzési eljárásoknál, hát, ez számomra több mint aggályos.

Államtitkár urat kérdezem, hogy mi ennek az oka; azért van még vissza három év. Tudjuk, nagy beruházások, a várat is fel kell újítani, minden van, de a közbeszerzési eljárásoknál tett engedmények, úgy gondolom, hogy ezzel nem paralellek. Tehát én erre szeretnék egy egzakt választ kapni.

És a másik, ami szintén nekem problémát okoz, az a 2. és a 13. § ellentmondása. Vagyis nem is ellentmondása, hanem gyakorlatilag a 2. §-sal magyarázzák a 13. § bevezetését. A 2. §-ban az van, hogy ennek a programsorozatnak, a „Veszprém Európa kulturális fővárosa 2023”-nak - mindjárt mondom, felírtam - egyrészt Veszprém Megyei Jogú Város Önkormányzata lesz az építetője, beruházója, másrészt a Veszprém-Balaton 2023 Zrt., amely projekt cég fogja össze ezt az egész rendezvénysorozatot, kivéve, ha jogszabály mást nem ír.

(13.30)

Majd a 13. §-ban leírják, hogy majd kormányrendeletben fogják meghatározni, hogy kik lesznek azok

a társaságok, gazdasági szereplők, akik a beruházásokat és az egyéb építetéseket el fogják látni.

Szóval, én azt látom, hogy most megint elhúzzák így a mézesmadzagot előttünk. Egyetértek a céllal, tehát nehogy az legyen ebből kihozva, hogy én nem értek egyet azzal, hogy Veszprém 2023-ban Európa kulturális fővárosa legyen; már csak azért is, mert Siófok is csatlakozott. Tehát örülünk neki, hogy a siófoki képviselő-testület sok-sok súlyos tízmilliókkal beszállt ebbe a projektbe, látva azt, hogy az elkövetkezendő időszakban ez egy meghatározó projekt lesz, és szeretne Siófok városa is ebből annyit profitálni, ugyan a Balaton déli partján, de azért lesznek majd lehetőségek. De azért, mert most meghatároznak két szereplőt, és aztán ki tudja, hogy majd a kormányrendeletben még kik fognak és hogyan bekerülni ebbe a projektbe, nekem ez a 2. és 13. § szintén aggályos.

Egyetértve minden olyan céllal, amit mind államtitkár úr, mind pedig Ovádi képviselőtársam megfogalmazott az expozéjában, úgy gondolom, hogy ez a jogszabálytervezet minimum átgondolásra és átdolgozásra szorul. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most megadom a szót Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Megtudtuk, a Jobbik támogatja, hogy Veszprém legyen Európa kulturális fővárosa, csak pénzt nem akar adni hozzá, meg nem akarja, hogy időben befejeződjenek a beruházások, de nagyon támogatják, hogy Veszprém legyen Európa kulturális fővárosa. Hát, érzek némi ellentmondást itt, képviselő asszony.

Arra felhívnam a figyelmét, hogy nem három év van hátra ezeknek az építésére, hanem kettő, a 2021. és 2022. év, így november vége felé azt már nyugodtan elmondhatjuk, hogy kettő év áll rendelkezésre. Szerintem olyan fantasztikus beruházások fognak megvalósulni ez idő alatt, hogy indokolt az a gyorsító-sáv, amit itt a törvényben, egyébként jogosan, a parlament meg szeretne adni a kormánynak, hogy ezek megtörténhessenek.

Mindjárt beszélek a javaslatról, csak válaszolok még képviselő asszonynak egy-két dologra. A 2. és 13. §-nál egyértelműen le van írva, hogy kik az építetők, beruházók: a veszprémi önkormányzat, a főegyházmegye és az erre a célra létrehozott cég. Ugyanakkor, mivel ezt ön is tudja, főleg, ha megnézi a projekt honlapját, hogy milyen régiók érintettek, például Balatonfüred, például a balatoni régió, például a Bakony, Zircről kezdve a Bakony keleti, északkeleti és a déli része, akkor pontosan látni fogja azt, hogy egyébként ezeken a helyeken szükség lehet arra - szükség lehet, nem azt mondom, hogy lesz, csak lehet -, hogy más építtesse meg ezeket a projekteket, mert például Veszprém önkormányzatának nincs hatásköre Zircen

építeni vagy Balatonfüreden építeni. Tehát ez pusztán azért kell, mert ott egy régió pályázott.

Erre a régiós együttműködésre szerettem volna rátérni a felszólalásomban - miután megköszönöm Ovádi Péter képviselőtársam, Varga Gyula polgármester úr és Navracsics Tibor kormánybiztos úr munkáját és persze a munkatársaik munkáját, akik előkészítették és azóta is ezen a pályázaton és annak a megvalósításán dolgoznak -, hogy nagyon fontos, hogy egy regionális együttműködést látunk. Ez egy nagyon-nagyon jó példája a regionális együttműködésnek - szerintem több ilyenre van szükség Magyarországon -, hogy a Bakony-régió, a Balaton-régió és Veszprém önkormányzata, Veszprém városa együttműködik, és ezáltal az idelátogató turistáknak, a kulturális programok résztvevőinek és egyébként az idehozott események résztvevőinek széles rálátása lesz arra a csodálatos és az én szívemben is kiemelkedő helyet elfoglaló régióknak, a Bakony-Veszprém-Balaton régióknak, és nem - idézőjelben - csak egy város szépségeit és történelmét, hagyományait, épített örökségét tudjuk bemutatni, hanem a vidék szépségét, a Balaton szépségét, a bakonyi domboknak a szépségét. Úgyhogy én nagyon-nagyon örülök annak, hogy egy regionális együttműködésben született meg ez a pályázat, és így nyerte el Veszprém a 2023-as „Európa kulturális fővárosa” címet.

Azt gondolom, ez a programsorozat kiváló lehetőséget fog adni a királynék városának és a csodálatos balatoni térség kiemelkedő kultúrájának, történelmi örökségének, természeti látnivalóinak, életteli teliségének és Európa-szerte híres, egyedülálló gasztronómiájának a bemutatására.

A programsorozat Veszprém város és a balatoni táj egyedülálló báját, élhető környezetét, fenntartható fejlődését és az itt élők kreativitását és életszeretét igyekszik majd bemutatni és közvetíteni az „Európa kulturális fővárosa” rendezvénysorozat alkalmából.

A régió nemcsak a magyar történelem és a magyar kultúra fontos helyszíne, hanem az európai történelemben is fontos szerepet játszott, ugyanis a Balaton partján volt lehetőség a találkozásra a vasfüggöny fennállása idején az Európa nyugati és keleti felén élő embereknek.

A Veszprém városát és a Balaton-régiót bemutató „Európa kulturális fővárosa 2023” programsorozat sikere véleményem szerint nemzeti érdek. A rendezvények során rengeteg külföldi érdeklődő érkezik majd remélhetőleg Magyarországra, akik veszprémi és balatoni szálláshelyeken fognak vendégéjszakákat tölteni, itteni éttermekben fognak fogyasztani, az itteni múzeumokat, kulturális intézményeket fogják meglátogatni, az itteni szolgáltatásokat fogják igénybe venni, és az itt megrendezésre kerülő eseményeken fognak részt venni, és reméljük, hogy jó hírét viszik nemcsak a veszprémi régióknak, a balatoni régióknak, hanem egész Magyarországnak, amikor majd hazatérnek.

Az „Európa kulturális fővárosa” címet birtokló város és régió az ott létrejövő kulturális produktumokkal az európai figyelem középpontjába emelkedik így, javítva ezzel a város imázsát, fokozva a lokális kreatív ipar hatékonyságát és növelve turisztikai vonzerejét.

Az „Európa kulturális fővárosa” címet több mint 30 éve hozták létre, azóta is az EU kultúrpolitikájának az egyik legjelentősebb produktuma. A kezdeményezés és a program elmúlt 30 éve valódi sikert hozott az európai városok és régiók kultúrájának megismerése és felfedezése területén. Ahogy az államtitkár úr is elmondta, örömteli, hogy az elmúlt években az Európai Unió is észrevette, hogy Közép- és Kelet-Európában is milyen értékek találhatók, és egy kicsit a fókusz ide is átkerült, és nemcsak nyugat-európai régiók vagy városok nyerhetik el ezt a címet, hanem a Baltikumból, Közép-Európából, Kelet-Európából is lehetnek nyertesek; én ezt egy örömteli folyamatnak tudom be.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat a programsorozat megrendezéséhez szükséges fontos létesítményfejlesztéseket és beruházásokat tartalmaz. A javaslat figyelembe veszi a 2010-es pécsi tapasztalatokat is. Nem minősítem a tapasztalatokat, a negatív tapasztalatokat, de a pozitív tapasztalatokat is figyelembe veszi, azt gondolom, fontos, hogy abból a projektből is, ami fontos és pozitív, azt átvegyük, ami pedig nem annyira, azt pedig elkerüljük.

A mostani veszprémi pályázat és a jelen törvényjavaslat tehát a hatékony közpénzfelhasználás garanciális szabályainak a megtartása mellett gondoskodik arról, hogy a létesítmények, a fejlesztések elkészüljenek 2023-ig. A veszprémi infrastrukturális-kulturális fejlesztések és beruházások a programsorozat sikerén túl a veszprémi emberek és a később idelátogató turisták érdekét is szolgálják.

A törvényjavaslat rendezi a programsorozat lebonyolítása érdekében szükséges jogi helyzetet, és megteremti annak a lehetőségét, hogy a fejlesztések az átláthatóság mellett a lehető legrövidebb időn belül megvalósulhassanak. A törvényjavaslat továbbá a mellékletben meghatározott állami ingatlanokat a veszprémi önkormányzat, illetve néhány esetben a Veszprémi főegyházmegye tulajdonába juttatja az ingatlanok megfelelő hasznosítása céljából.

A programsorozat kiemelten fontos nemzeti érdek, sikeres megrendezése esetén Veszprém városa, a balatoni, a bakonyi régió és ezáltal egész Magyarország profitálni tud, ezért a KDNP képviselőcsoportja támogatni fogja a javaslatot. Köszönöm szépen. (Taps.)

ELNÖK: Köszönjük. Most szót adok Mesterházy Attilának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Veszprémi-

ként én is büszke vagyok arra, hogy 2023-ban Veszprém és a térség, a régió lesz Európa kulturális fővárosa. Korábban is volt Veszprémnek már egy ilyen pályázata, sajnos akkor az elbukott, talán éppen pont Péccsel szemben. Az akkori városvezetés - amelyet érdemes talán megemlíteni, már csak a jegyzőkönyv végett is, Dióssy László polgármester úr, Hartmann Ferenc és Asztalos István alpolgármesterek voltak - szintén hitt abban, hogy van értelme egy ilyen pályázatot benyújtani, megcsinálni, és egyébként a Fidesz támogatta is az akkori szocialista-SZDSZ-es városvezetésnek a pályázatát, köszönet érte.

Én azt látom, hogy most ugyanez a helyzet fordítva, tehát magyarul: most az ellenzéki szocialista képviselők is támogatják ezt a pályázatot, és ez a támogatás így is fog maradni a projekt végéig egészen biztosan. Én magam is írtam Porga polgármester úrnak egy levelet, amelyben felajánlottam a segítségemet, ha bármiben tudom segíteni ezt a projektet, akkor természetesen személyesen is állok rendelkezésre.

(13.40)

Egy apróbb megjegyzésem hadd legyen, és ezt azért is teszem, mert Nacsa képviselő úr az imént említette ezt a szót. Én is kitértem volna rá, de így még talán jobb is: ez az átláthatóság kérdésköre. Éppen ezért én is hiszek abban, hogy az átláthatóság legalább annyira fontos, mint az időbeni elkészülése ezeknek a projekteknek. Talán érdemes lett volna ellenzéki politikusokat vagy az ellenzéki politikusok, frakciók által javasolt szakértőket is bevonni akár igazgatótanács, akár felügyelőbizottsági munkába. Sajnos ez nem történt meg. Talán lehetne ezt még korrigálni, hiszen nem hiszem, hogy egyetlenegy ilyen személy, mondjuk, meg tudná akadályozni - rosszindulattal, ha még ezt is feltételezzük róla - egy ilyen projekt sikerét, de az átláthatóság szempontjából egészen biztosan lenne értelme. Ha egy közös olyan projektről van szó, ami mindenki hisz ott a városban és a térségben, akkor talán egy olyan személy beválasztása, akinek a személye garanciát nyújthat arra, hogy ez az átláthatóság az ellenzéki gondolkodású politikusok, polgárok oldaláról is megvalósulhat, vagy legalábbis valamilyen biztosítékot, garanciát jelenthet, talán ez a projektet nem gyengítené, hanem az én hitem szerint még erősítené is; különösen akkor - még egyszer hadd ismételjem -, ha egy politikai konszenzus van már a projekt fontosságában és hasznosságában Veszprémben.

Külön szeretném megköszönni Hartmann Ferenc munkáját is, hiszen ő a helyi önkormányzat keretében szintén próbál sokat tenni azért, hogy ez a projekt ott, a városban is folyamatosan haladjon. Ő a Magyar Szocialista Párt képviselője a veszprémi önkormányzatban.

A másik: szintén több felszólaló is említette joggal, hogy akik ebbe a térségbe, tehát a Veszprém, a Bakony és a Balaton térségébe látogatnak 2023-ban,

jó hírért vigyék ennek a projektnek, a városnak, és annak, amit ott látnak. Ennél már csak egy fontosabb dolog van, ha szabad így fogalmaznom, hogy akik ott élnek, ebben a térségben, ők is úgy élik meg azt az évet, hogy volt értelme, és ők is úgymond ne vigyék a jó hírért, hanem megőrizték a jó hírért annak az évnél, amin túl vannak. Való igaz, hogy ebben érdemes a pécsi példákra és tapasztalatokra alapozni. Szerintem akkor lesz sikeres ez a projekt hosszú távon, ha nemcsak annak az évnél szól, hanem ami ott megépül, ami ott megszépül, amilyen projekteket véghez viszünk, azok később szolgálják a térségben élő, ott lakó emberek érdekét, életminőségét vagy kulturális és egyéb épülését.

Tehát ha valamit érdemes kívánnunk, vagy amit szeretnék kérni, akkor azt, hogy olyan szempontból is mérleljék ezeket a fejlesztéseket, hogy ezek ne csak egyszerű attrakciók legyenek, hanem beépülhessenek a térségben élő emberek hétköznapijaiba is, majd miután túl vagyunk ezen a projekten.

Tehát összességében azt szeretném mondani, hogy én azt fogom javasolni az MSZP-frakciónak, hogy támogassa ezt a projektet. Abszolút értem jobbkios képviselőtársam aggályait a közbeszerzésekkel és egyebekkel kapcsolatban, hiszen számos, valóban negatív tapasztalása van az ellenzéknek és talán a magyar választópolgároknak is, sokaknak ezzel kapcsolatban, ami a Fidesz kormányzását illeti. De mégis csak ennek ellenére én azt fogom javasolni, hogy támogassuk ezt a projektet, hiszen adjunk egy esélyt, hátha most másképpen lesz. Bízom abban, hogy Navracsics Tibor kormánybiztos úr kiemelt figyelmet fog fordítani mind az átláthatóságra, mind pedig arra, hogy ezek az anomáliák ne kísérjék a veszprémi vagy a térségi projekt megvalósulását.

Csak az önkritika végett mondom, mert ezt jobbkios képviselőtársam is felvetette joggal, hogy a mi időnkben a pécsi kulturális főváros projekt költségvetése is nőtt, majdnem 50 százalékkal, tehát 30 milliárdról majdnem 45 milliárdra ment fel. Ez akkor sem meg most sem feltétlenül azt jelenti, hogy ellopják ezeket a pénzeket. Tehát előfordulhatnak olyan változások az évek során, olyan áralakulások, amik miatt ez elkerülhetetlen. Bár jobb volna, tény és való, ahogy ön is említett több világesemény helyszínül szolgáló létesítményt, ahol azért irracionális módon növekedtek ezek a költségek, ráadásul sok esetben indokolatlan módon is, tehát a kritika jogos, de mégiscsak talán úgy tisztességes, ha egy pillanatra ennél a programnál azért ezt is megemlítem, és akkor vagyok teljesen fair magunkkal szemben.

Tehát összességében még egyszer én azt tudom önöknek mondani, Ovádi Péter képviselőtársamnak és a kormányknak is, hogy én támogatnám és támogatni is fogom ezt a projektet. Utolsó mondatként hadd tegyem még egyszer az asztalra, hogy esetleg fontolják azt meg, hogy adjanak valamilyen rálátási lehetőséget a helyi ellenzéknek vagy a helyi ellenzék által felkért civil szakértőknek - azt hiszem, egy ilyen személy volt egyébként a javaslata ott a helyi képviselőknek, legalábbis az én

információim szerint. Talán ez megérné azt, hogy ez a projekt ugyanolyan konszenzussal folytatódhasson, mint ahogy kezdődött, és fejeződhessen is be természetesen, a veszprémiek és a térségben élők, remélhetőleg, hosszú távú örömeire. Köszönöm szépen a figyelmet, elnök úr. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik. Megadom a szót Ritter Imre német nemzetiségi képviselőnek, aki nemzetiségi nyelven ismerteti felszólalása első mondatait, majd magyarra fordítja azokat. Herr Abgeordneter Ritter, sie haben das Wort.

RITTER IMRE nemzetiségi képviselő: Sehr geehrter Herr Vorsitzender! Sehr geehrtes Parlament! Erlauben Sie mir bitte, dass ich im Namen und im Auftrag des Ausschusses der in Ungarn lebenden Nationalitäten unseren Standpunkt bezüglich des Gesetzesvorschläges „in Zusammenhang den Titulierung Kulturhauptstadt Europas 2023, Bestimmungen zur erfolgreichen Veranstaltung und Organisation der Veranstaltung Kulturhauptstadt Europas 2023.“ mit Nr. T/13668 erörtere.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében kifejtsem álláspontunkat a T/13668. számú, „Az Európa Kulturális Fővárosa 2023 cím viselésével összefüggésben, az Európa kulturális fővárosa 2023 programsorozat sikeres megrendezéséhez és megszervezéséhez kapcsolódó rendelkezésekről” című törvényjavaslat kapcsán.

2010-ben Pécs megyei jogú város volt Európa kulturális fővárosa. Amikor a döntés megszületett, ennek nagyon örültem, hiszen Pécs, tágabban véve Baranya a magyarországi németiség egyik fellegetvára, sőt Pécsen 11 nemzetiség él. Ha valamelyik magyar város alkalmas rá, hogy a magyarországi kultúra, benne a nemzetiségi kultúra sokszínűségét és szépségét bemutassa, az éppen Pécs.

Akkoriban is munka- és nemzetiségi ügyekben is sokat jártam Pécsre. Kifejezetten rossz érzés volt ezek után látni, hogy akkor több beruházás nem vagy csak részlegesen készült el és nem időben, a minősége nem volt megfelelő, és így sajnos egy sor kulturális rendezvény nem, vagy csak jelentős késéssel, később kerülhetett megrendezésre. Ennek ellenére is sok eredménye volt a kulturális fővárosnak. Például elkészült a Kodály Központ, ami azóta is minden második évben a „Magyarországi németek napja kulturális gála” helyszíne közel 300 fellépővel és 700 nézővel.

Ezzel együtt 2010 és Pécs számomra az elszalasztott lehetőség maradt. Ezért örültem most ennek a törvényjavaslatnak. Egyrészt, hogy Európa kulturális fővárosa 2023-ban Veszprém lesz, hiszen Veszprém, kicsit szélesebb körben Veszprém megye a

magyarországi németiség szintén tradicionálisan lakott települése, régiója. Másrészt örültem annak, hogy a programsorozat sikeres megrendezéséhez szükséges beruházások előkészítése, kivitelezése, a programsorozat megszervezése időben elkezdődik, és reményeim szerint a pécsnél sikeresebben fog megvalósulni.

A törvényjavaslat elolvasása mellett igyekeztem tájékozódni az előkészületekben is, így megkerestem a Veszprém-Balaton 2023 Zrt. honlapját, ahol természetesen nemzetiségiként először is rákerestem a nemzetiségi tartalmakra. Mielőtt azonban erre rátérnék, szeretnék önöknek három mondatot kiemelni az Alaptörvényünk preambulumból. Idézem: „Kinyitvánítjuk, hogy a velünk élő nemzetiségek a magyar politikai közösség részei és államalkotó tényezők. Válgaljuk, hogy örökségünket, egyedülálló nyelvünket, a magyar kultúrát, a magyarországi nemzetiségek nyelvét és kultúráját, a Kárpát-medence természet adta és ember alkotta értékeit ápoljuk és megóvjuk. Hisszük, hogy nemzeti kultúránk gazdag hozzájárulás az európai egység sokszínűségéhez.” Idézet vége.

(13.50)

Most a preambulumban megfogalmazottak éles ellentétéként szeretném felolvasni önöknek a Bid Book „Veszprém-Balaton 2023 program Európa kulturális fővárosa” hivatalos honlapján fellelhető bemutatkozó kiadvány egy rövid részét, ahol egyáltalán szó esik a nemzetiségek bevonásáról az „Európa kulturális fővárosa 2023” programsorozatba. Megjegyzem, eleve az alcím: „nemzeti kisebbségek bevonása”, hogy kívánnivalót maga után, konkrétan a szerzőnek kilenc év alatt nem sikerült eljutni odáig, hogy Magyarországon nem kisebbségekről, hanem nemzetiségekről beszélünk, de maga a fejezet néhány mondata inkább felháborító, a totális tájékozatlanságról tanúskodik.

Szó szerint idézem az ominózus részt: „Nemzeti kisebbségek bevonása. Veszprém és környéke rendkívül homogén: különféle rossz emlékü történelmi vargabetük eredményeként inkább csak nemzetiségi emlékek maradtak körülöttünk, nemzetiségek viszont nem. A városban ma csak minimális számban élnek magukat más nemzetiségek tagjainak vallók, és ők is többnyire vagy egyetemistaként, vagy a környéken letelepedett külföldiként vannak jelen - így aztán nincsenek szem előtt, és az önszerveződés sem jellemző rájuk. A jelenlétük mégis egyszerre lehet kihívás és lehetőség arra, hogy a programunkban megjelenhessen egy csipetnyi idegen idegen íz, ami révén a helyieket is könnyebben szembesíthetjük a más milyenséggel. A 'Közöttünk élnek' és az ErasMunch projektek például e törekvéseinket támogatják, elsősorban a hasunkon keresztül. A kisebbségi kultúrák által hagyott helyi örökségeket, emlékeket a Szembesítés projektpillér egyes projektjei dolgozzák majd fel.” Idézet vége.

Először is azt kívánom e néhány mondat szerzőjének, hogy soha ne kelljen megélnie a magyarországi németek erőszakos elhurcolásának és elűzetésének a

tragédiáit, melyeket ő maga nemes egyszerűséggel „különféle rossz emlékű vargabetűk”-nek nevez, és melyek eredményének tekinti, hogy szerinte „ma már csak nemzetiségi emlékek maradtak, nemzetiségek viszont már nem”. Elképesztő állítás!

Az előbbieken elhangzott idézettel szemben a tények a következők: Veszprém megye lakóinak száma közel 370 ezer ember, 217 település, jelenleg 14 városi ranggal bír, a megyeszékhely Veszprém. A vaslasz.hu mindenki számára nyilvános adatai szerint Veszprém megye 101 településén 4043 olyan aktív magyarországi német él, aki külön regisztrálta magát a német nemzetiségi névjegyzékben, de becsléseink szerint minimum 15 ezer német nemzetiségű lakos van a megyében. Ezenfelül a megye 112 településén több ezer más, Magyarországon őshonos nemzetiséghez tartozó honpolgár él, több mint 40 helyi nemzetiségi önkormányzattal és számtalan civil szervezettel.

Arról is szeretném önöket és ennek az irománynak a szerzőjét tájékoztatni, hogy a külföldi egyetemisták vagy a Veszprém megyében letelepedett külföldiek - esetünkben németek - többségükben nem tartoznak a magyarországi német nemzetiséghez, hiszen a magyarországi német nemzetiség nem véletlenül hívja magát Ungarndeutschnak, vagyis magyarországi németnek. Nekünk három évszázada saját német nemzetiségi anyanyelvünk, kultúránk, népviseletünk, nemzetiségi hagyományaink vannak, melyet immáron tíz generáción keresztül adunk tovább gyerekeinknek, unokáinknak, és amely megkülönböztet minket akár az anyaországi németektől vagy bármely más német nyelvterületről ideiglenesen vagy állandóan Magyarországon tartózkodóktól.

Az ominózus részben szerepel, idézem: „a programunkban megjelenhessen egy csipetnyi idegen íz, ami révén a helyieket is könnyebben szembe-síthetjük a más milyenséggel”. Ez a megjegyzés számomra elképesztő, amennyiben a magyarországi nemzetiségeket idegennek minősíti, ráadásul kétszer egymás után leírva az „idegen” kifejezést - úgy néz ki, itt a lektorálás sem sikerült teljes mértékben - esetünkben, a németeknél 300 éves ittlétünk után. Arra is szeretném felhívni a szerző figyelmét, hogy a mi más milyenségünkkel nem kell a helyieket és senki mást szembesíteni, mert mi nem más milyenek vagyunk, hanem német vagy más nemzetiségűek, amire viszont büszkék vagyunk.

A Veszprém megyei németiségnek Heilig Franci vezetésével 2007 óta van területi önkormányzata. A Veszprém Megyei Német Nemzetiségi Önkormányzat a 48 településen működő helyi német nemzetiségi önkormányzatokat fogja össze. Tehát megállapíthatjuk, hogy „az önszerveződés sem jellemző rájuk” valótlán megállapítással szemben Veszprém megye majdnem minden negyedik településén működik ma is helyi német nemzetiségi önkormányzat.

Veszprém megye 26 általános iskolájában és 26 óvodájában van német nemzetiségi oktatás-nevelés. Ezek közül Bakonyánán, Magyarpolányban, Úrkúton és Városlődön az óvodát és az iskolát is, Márkón

az óvodát, Balatoncsicsón az iskolát, ráadásul éppen nemzetiségi alapfokú művészeti oktatással foglalkozó iskolát a helyi német nemzetiségi önkormányzat tartja fenn. Veszprémben a Lovassy Nemzetiségi Gimnáziumban magas szintű német nemzetiségi oktatás-nevelés folyik, többször választották az ország legjobb gimnáziumának.

Magyarpolány német nemzetiségi közössége évente rendezi meg a már Európa-szerte ismert Magyarpolányi Passió-játékot. Veszprém megyében ezen túl a kulturális autonómia adta lehetőségeket kihasználva 13 településen „Heimatmuseum” üzemel, megyeszerte 26 német nemzetiségi hagyományőrző egyesület, 35 nemzetiségi énekkar, táncsoport és zenekar van. Idén kezdtük el a veszprémi Német Ház komplett felújítását, melyhez a biztosított 200 millió forintot ezúton is köszönöm, államtitkár úrnak személyesen is, azt gondolom, épp időben fogunk vele elkészülni.

Azt, hogy a megye németisége, az itteni német nemzetiségi egyesületek mennyire fontosak az egész magyarországi német nemzetiség számára, jól mutatja az is, hogy a Landesrat 2016. július 30-án a Veszprémi Arénában ünnepelte alapításának 20. évfordulóját. Az évforduló alkalmából az összetartozás jegyében rendhagyó módon ünnepeltünk. Egy hagyományos gálaműsor helyett nagyszabású interaktív színdarabot állítottunk össze, amely a Landesrat történetét és küldetését is elmesélte, benne egy 450 fős nagykorussal, amely 15 különböző település kórusát egyesítette, egy 116 fős német nemzetiségi fúvószenekarral. A megaprodukcióban összesen több mint 40 együttes - több mint kétezer, a német nemzetiségi kultúra ápolását nap mint nap gyakorló, a szívében viselő ember - énekelt, táncolt és zenélt közösen.

Ez volt az a nemzetiségi kulturális rendezvény, amely - felelősséggel állítom - páratlan és egyedülálló volt Európában, a Veszprémi Arénában szinte nézők nélkül, mivel a szereplők, a fellépők gyakorlatilag megtöltötték a sportcsarnok néző- és küzdőterét. Mindez professzionális kép- és hanganyagként is rögzítésre került, ezt meg fogom küldeni a Bid Book ezen ominózus nemzetiségi része szerzőjének. Kíváncsi vagyok, hogy utána is fenntartja-e azt a hamis állítását, hogy „Veszprém és környéke rendkívül homogén - csak nemzetiségi emlékek maradtak körülöttünk, nemzetiségek viszont nem.”

Szerencsére még időben vagyunk, a valóságnak megfelelően biztosítható, hogy egy kulturális fővárosban a kívánt kulturális sokszínűség valóban megjelenhessen. Határozottan állítom, hogy a Magyarországon őshonos nemzetiségek kulturális értékei nélkül nem mutatható be teljes egészében és hitelesen Magyarország vagy akár csak Veszprém és környékének kultúrája. Egy nemzetiségi koncert, nemzetiségi nyelvű szentmise, nemzetiségi egyházi énekkari találkozó, nemzetiségi kiállítások, nemzetiségi nyelvű színházi előadások, táncházak vagy bármilyen egyéb nemzetiségi kulturális esemény, ahol a hozzánk érkező vendég saját anyanyelvével találkozik - legyen az

német, szlovák, bolgár vagy bármely más nyelv, amely egyben egy magyarországi őshonos nemzetiség anyanyelve is -, biztosan mélyebb, személyesebb és maradandóbb emléket ad a résztvevőknek, és a rendezvény sokszínűségét gyarapítja.

Ezért fontosnak tartom és kezdeményezni fogom, hogy az „Európa kulturális fővárosa 2023” előkészületi munkálataiba minél hamarabb vonják be a szervezők a települési, megyei vagy akár az országos nemzetiségi önkormányzatok, nemzetiségi civil szervezetek kulturális szakembereit, vezetőit.

(14.00)

Bízom benne, hogy a jelen törvényjavaslat is elősegíti, hogy a 2023-ban Veszprémben megrendezésre kerülő „Európa kulturális fővárosa 2023” rendezvénysorozat időben összeálljon, a szükséges beruházások rendben lebonyolításra kerülhessenek, és ott Magyarország minél több történelmi és kulturális értékét - beleértve a 13 őshonos magyarországi nemzetiség által hozzáadott és megteremtett értékeket, megismerhessék a Veszprémben és Veszprém megyébe látogatók, és ezzel erősítsük közös hazánk, Magyarország jó hírét.

A parlament Magyarországi nemzetiségek bizottsága a törvényjavaslatot támogatja, és azt a parlamentnek elfogadásra javasolja. Köszönöm, hogy meghallgattak! Danke für Ihre Aufmerksamkeiten!

ELNÖK: Vielen Dank, Herr Abgeordneter Ritter. Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát... *(Ovádi Péter: Nem működik a gép!)* Nem látok semmit a monitoron. Amennyiben technikai hiba volt, akkor kérnék egy újabb bejelentkezést vagy a technikát, hogy jelenítsük meg Ovádi képviselő urat, és akkor azonnal megadom. *(Jelzésre:)* Mesterházy urat már látom, Ovádi urat még mindig nem látom. De akkor szeretném a technikát kérni, hogy adjuk meg a szót Ovádi képviselő úrnak először. Parancsoljon, képviselő úr!

OVÁDI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Mesterházy Attila képviselőtársamnak szeretnék reagálni. Csak a jegyzőkönyv kedvéért hadd mondjam, hogy a Fidesz-frakció kezdeményezésére indult el a pályázaton 2007-ben Veszprém város akkori vezetése, de természetesen akkor is közösen próbáltuk az Európa kulturális fővárosa címet elnyerni.

Veszprém város önkormányzata létrehozta az Európa kulturális fővárosa munkacsoportot, ahol az ellenzéki frakciók két-két főt delegálhatnak, és időközben a Jobbikból kilépett Kovács Rajmund mint független részt vesz ebben a munkában. Tehát Navracsics Tibor teljesen ügyel arra, hogy teljes átláthatóságot biztosítson, és arra is fel szeretném hívni kép-

viselőtársam figyelmét, hogy a következő ilyen megbeszélés november 24-én lesz egy online térben, tehát a cég mindig tájékoztatást ad a képviselőknek.

Veszprém szerintem élen jár az átláthatóságban, hiszen pontosan az ellenzéki frakciók javaslatára 2015-ben - ha jól tudom - nevezte ki Porga Gyula polgármester átláthatósági biztosnak Gerstmár Ferenc LMP-s képviselőt, amit 2019 óta pedig Hartmann Ferenc önkormányzati képviselő lát el. Neki az a feladata, hogy az önkormányzati cégeket ellenőrizze.

Tehát szerintem csak a képviselő urat meg szeretném nyugtatni arról, hogy minden adott ahhoz, hogy az ellenzéki képviselők betekintést nyerjenek az önkormányzat működésébe, illetve az önkormányzati tulajdonú cégek működésébe. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most kettőperces hozzászólásra megadom a szót Mesterházy Attilának, az MSZP képviselőjének. Parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért nem akarnám a vitát túlfeszíteni, mert a végén nem fogunk egyetérteni abban, amiben az elején egyetértettünk, úgyhogy nagyon visszafogottan csak annyit mondanék, hogy készséggel elfogadjuk, hogy a Fidesz-frakció nélkül soha senkinek nem jutott volna eszébe, hogy egy ilyen pályázaton elinduljon Veszprém. Viszont akkor sajnos a Fidesz-frakció nem tudta ezt a pályázatot megcsinálni, mert nem ők voltak hatalmon Veszprémben. Ehhez kellett Asztalos István és az akkori városvezetés, és tény és való, hogy utána ők ezt megcsinálták, a támogatás pedig megmaradt, ahogy az imént is mondtam. És szeretném, ha ez a mi részünkről is megmaradna a következő két-három évben végig - ez az egyik.

A másik, hogy pontosan fogalmaztam. Nem arról van szó, hogy egy önkormányzati keretben a politikusoknak mire van rálátásuk és mire nincs, hanem pontosan azt jeleztem, hogy van egy cég, amely pontosan bonyolítja ezeket az eljárásokat, és más, hogy ha valaki a folyamatot is látja, mint ha a végeredményt, és utána papírokból dolgozhat, mint ha részese azoknak a vitáknak, amik folynak.

Ezért az ellenzéki frakciók javasoltak egy nevet, aki nem politikus, hanem szakember, és illő tisztelettel azt a megfontolást kértem a kormány képviselőjétől, hogy fontolják meg, hogy ebben az igazgatótanácsban kapjon egy helyet ez az érintett személy. Ettől egyébként Porga Gyula polgármester úr nem zárkózott el, csak úgy tűnik, hogy picit lassabban megy ez a dolog. Lehet, hogy értelmes lenne gyorsan lezárni ezt a kérdést, és akkor mindenki arra tudna koncentrálni, mindenki egyetért, és mindenki megnyugszik és tényleg akkor olyan környezetet lehet teremteni, ami kell egy ilyen projekthez, hogy az konszenzusosan haladjon végig.

Egy mondatot, csak hogy még erősítem ezt a konszenzust: az való igaz, hogy a veszprémi polgármester az átlagnál sokkal jobban odafigyel arra, hogy bevonja az ellenzéket még most is, a pandémiás helyzetben is, hogy lássák *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy mi miért történik a városban. Tehát ezt a kreditet, hogy egyszerűen fogalmazzak, meg kell hogy adjuk a polgármester úrnak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Ismételtlen megkérdezem akkor, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e reagálni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Parancsoljon, Soltész államtitkár úr, ön a szó.

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Először is köszönöm mindenkinek a hozzászólását, és az egyébként tényleg konstruktív vitát.

(A jegyzői székben dr. Szűcs Lajost Vinnai Győző váltja fel.)

Köszönöm szépen Ritter Imrének, képviselő úrnak, abszolút jogos, nemcsak hogy észrevételét, hanem fölháborodását is. Osztozom ebben én is abban a tekintetben, hogy ilyen figyelmetlenséget nem lehet elkövetni. Már csak azért sem, mert akár képviselő úron keresztül is, akár sok mindenki máson keresztül is és Ritter képviselő úron keresztül is a Veszprémben lévő nemzetiségi közösségek is, illetve a környéken lévő kistélepülések nemzetiségi közössége is az elmúlt években hatalmas nagy segítséget kaptak, és hatalmas nagy munkát végeztek el, bizonyítva a jelenlétüket.

Én kérek ezúton is bocsánatot ezért a tényleg elfogadhatatlan megfogalmazásért. Hiszem azt, hogy ez a figyelmeztetés, észrevétel jókor hangzott el, és remélhetőleg nemcsak a közösséget fogják megkövetni a szerkesztők, hanem többet ilyen hibát nem követnek el. Köszönöm szépen a nemzetiségi bizottságnak pedig a támogatást, hiszen látják, hogy fontos ez a feladat, hiszen a fölszólalása erről is szólt. Köszönöm szépen.

A másik, amit mindenképpen szeretnék kiemelni, Potocskáné Kőrösi Anitának egyrészt összességében a támogató észrevételeit, támogató gondolatait. Két dolgot azért hadd mondjak el, ami nyilván reflexió az ön fölvetésére. Az egyik utalás arra, hogy egy-egy beruházás hogy drágulhatott vagy milyen módon drágult az elmúlt évek során. Sajnos, ez nem magyar jelenség, hanem világjelenség.

Ha csak Magyarországot nézem, akkor egyrészt amit Mesterházy Attila MSZP-s képviselő úr is mondott, hogy milyen módon drágult annak idején, több mint tíz évvel ezelőtt a pécsi beruházás, azt is nyomon

követhettük, és ezek valóban sok összetevőt foglalnak magukban. Nyilván a leginkább azt, hogy megterveznek valamit az ottani képviselők, városvezetők és akik szeretnék végrehajtani ezt a csodálatos tervet; és a végén pedig sok új dolog is közbejön vagy pedig a régi épületek felújítása nem annyi, mint amennyire először számítottak. Tehát azért mind a pécsi, mind pedig ezt a projektet előre hadd védjem meg az ilyen támadásokkal szemben.

Másik oldalról azért csak tényleg zárójel: a legnagyobb korrupció nem ez, ha ilyenre próbált utalni a képviselő asszony. A legnagyobb korrupció a 4-es metró felújítása, az, hogy van egy dúsgazdag milliárdos és ő befolyásolja az uniós és egyéb köztisztviselőket. *(Derűtség, moraj a Jobbik és a DK soraiiban. - Potocskáné Kőrösi Anita: Államtitkár úr!)* Nos, csak, a DK-nak egyből föltűnt, hogy egy vitán vagyunk jelen. Ez a legnagyobb korrupció, tehát minden más, ha van is, az eltöri mindemellett.

A másik oldalról értem az ön észrevételét is, köszönöm, és itt azt is köszönöm egyébként, amit Mesterházy Attila mondott, és még ha volt adott esetben negatív gondolat benne vagy pedig jobb kritika, még akár jogosnak vélt kritika is, azért azt hadd mondjam el, hogy az elmúlt másfél évtizedben vagy két évtizedben, amióta itt közösen dolgozunk a parlamentben és azt is mondom, hogy nem kis viták, küzdelmek közepette más oldalon ültünk, mindig is a hangnem köszönhető volt, hogy azért a hangnemre odafigyeltünk egymásnak.

(14.10)

Ez a mostani vita is ezt tükrözi, és nemcsak a hangnem is, hanem ezáltal talán megérti azt a nagyon szomorú tény, ami tényleg szomorú volt, és egyben válasz is éppen ezért képviselő asszonynak is a felvetésére, hogy miért kell ezt sürgetni, miért kell ezt gyorsan csinálni. Hogyha belegondolunk, az MSZP baranyai vagy pécsi közösségének két tragédia is övezte azt az időszakot, részben Toller képviselő úr halála, részben pedig Tasnádi polgármester úr súlyos betegségéből fakadó halála, nem mondom, hogy ezek 100 százalékosan annak a következtében voltak, hogy olyan teher súlyosbodott rájuk, volt a vállukon, amely az életüket nehezítette, de biztos, hogy hozzájárult ahhoz is.

Tehát éppen ezért azt mondom, hogy nagyon fontos az, hogy bár mi különböző oldalon vagyunk, nagyon sok mindenben nem értünk egyet, de abban igen talán, hogy az emberéletek fontosak, és az emberéletek olyan szempontból is fontosak, hogy akkora terhet tegyünk egy-egy politikus, egy-egy közéleti szereplő vállára, ami adott esetben az egészségét nem rombolja. Még egyszer mondom, én hiszem azt, hogy sajnos volt ebben is szerepe ennek a két MSZP-s politikusnak. Tehát nem hiszem azt, hogy nekünk ilyen tekintetben nem kell vigyázni vagy odafigyelni egymásra abban a tekintetben, hogy amikor lehet, és amikor érdemes, akkor egy-egy ilyen döntést közösen

meghozva gyorsítsunk beruházási lehetőségeket, ki zárva azt, amit egyébként fölvetettek teljesen jogosan, és én köszönöm szépen, hogy ezt mondták.

Mindamellet pedig köszönöm mindenkinek, itt persze Ovádi Péter képviselő úrnak az eddigi előké szítő munkáját, most is a felszólalását, ugyanúgy Na csa Lőrincnek is, de mindenkinek, aki hozzászólt eb ben a vitában. Higgyék el, mint ahogy a pécsi számok is mutatták, hogy amikor elkezdődött maga a kulturá lis főváros időszaka, a felmérések azt mutatták, hogy a pécsiek kétharmada volt az, akik fontosnak és jónak tekintették a beruházást, egyharmada nem. Majd amikor vége lett az egész évnek, és utána ott maradt az a sok-sok felújított és megszépült terület a Zsolnay centrummal, a Kodály-centrummal és sok minden mással és a belváros felújításával, azt követően a pé csiek több mint 90 százaléka azt mondta, hogy igen is fontos volt, megérte. Én hiszem azt, hogy mind a veszprémiek, mind a Bakony és a Balaton környékiek, még adott esetben, képviselő asszony, a siófokiak is örülni fognak ennek a beruházásnak.

Köszönöm szépen a meghallgatást és a lehetősé get, és köszönöm a támogató nyilatkozatokat és hoz zászólásokat. *(Szórványos taps a kormánypárti so rokból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Or szággyűlés! A módosító javaslatok benyújtására a teg napi napon 16 óráig volt lehetőség.

Tisztelt Ház! Soron következik **az ügyfelek szá mára adminisztratív terheket tartalmazó egyes törvények módosításáról** szóló előterjesz tés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesz tés T/13674. számon a parlamenti informatikai háló zaton elérhető.

Elsőként megadom a szót György István úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon! *(Dr. György István elfoglalja államtitkári helyét.)*

DR. GYÖRGY ISTVÁN, a Miniszterelnökség ál lamtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a türelmet, míg így cseréltünk Soltész államtitkár úrral.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képvi selő Hölgyek és Urak! A kormány kiemelt célkitűzése volt az elmúlt évtizedben a közigazgatási hatósági el járáások egyszerűsítése és az eljárások jelentős gyo rsítása, egy bizalomra épülő, hatékony és gyors köz igazgatás működtetése. A rendszerváltást követő év tizedekben a hatósági ügyintézésben szükséges szemléletváltás sokáig nem következett be. Az első igazi, érdemi nagy változás, bár történtek természetesen az előző esztendőkből is bizonyos döntések, de az első igazán érdemi változást a közigazgatás mű ködtetésében a fővárosi és megyei kormányhivata lok 2011. január 1-jei felállítása jelentette. Ezt köve tően 2013. január 1-jével a magyar államigazgatás történelmi hagyományait követve újra felállításra kerültek az államigazgatás helyi szintjei, a járási, il letőleg a fővárosi kerületi hivatalok, amivel létrejött

a magyar államigazgatás három - központi, területi és helyi - szintre épülő rendszere.

Jelentős lépés volt a kormányablakok kialakítása és országos hálózatának kiépítése, amelyek biztosít ják a magas színvonalú, integrált, egyablakos ügyfél kiszolgálást minden állampolgár számára. Ezek köny nyen elérhetőek, és megközelíthető helyszíneken ma már több mint háromszáz fölött van a számuk. Egy tö rekvés az volt képletesen szólva, hogy egy járásnyira a lakóterületről megközelíthetőek legyenek olyan pon tok, ahol az állammal való találkozás biztosított az ál lampolgárok számára.

A kormányhivatalok a kormány általános hatás körű területi államigazgatási szerveiként jelentik a kaput az állam és az állampolgárok között. Éves szin ten 28 millió ügyet intéznek. A kormányablakokban évente 13 millió ügyfél intézi ügyeit az egyszerű lak címigazolvány kiadásától a családtagmozgási ellátáso kon át a fogyasztóvédelmi panaszok kezeléséig. Mind ezek mellett az állam az elmúlt években több körben igyekezett bürokrácia-, illetve rezsicsökkentés címén csökkenteni, illetve eltörölni azokat az állampol gárokat és vállalkozásokat sújtó adminisztratív terheket, amelyek jelentősen hátráltatják Magyarország ver senyképességét.

Az eddig megtett intézkedések mellett a megkez dett munkát folytatni szükséges. A világ folyamatos változásával a közigazgatásnak lépést kell tartania. Jelenleg veszélyhelyzet van Magyarországon, azon ban az élet nem áll meg, és az országnak működnie kell, számos olyan kérdésben szükséges dönteni, ame lyek az emberek mindennapjait és a vállalkozások működését a veszélyhelyzetet követően is segítenek megkönnyíteni.

Döntéseket a közigazgatási hatósági eljárások to vábbi egyszerűsítése terén mindenkor szükséges hozni. Ezt szolgálja az önök előtt fekvő törvényjavaslat, amely 41 törvény módosítására tesz javaslatot. A fővárosi és megyei kormányhivatalok közreműködésével előkészít ett módosítások egyaránt hozzájárulnak az állampol gárok és a vállalkozások terheinek csökkentéséhez, a hatósági eljárások egyszerűsítéséhez és gyorsításához, valamint a kormányhivatalok mint jogalkalmazó szer vek működésének hatékonyabbá tételéhez.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Nem célom az összes szakmai javaslatot és a törvényjavaslat va lamennyi elemét ezen felszólalás keretében bemu tatni, annak csak fontosabb irányait szeretném ismer tetni.

A közigazgatásnak folyamatosan reagálnia kell a kor kihívásaira és a felmerülő igényekre. Ennek jegyé ben jelenleg az elektronikus közigazgatás fejlesztése és kiterjesztése az egyik legnagyobb kihívás. Alapvető cél, hogy az állampolgárok és a vállalkozások, tekin tettel a járványhelyzetre is, online, akár otthonról mi nél szélesebb körben tudják az elektronikus szolgálta tásokat igénybe venni.

A kérelmek elektronikus benyújthatósága érde kében került sor 449 kormányhivatali ügykörben elektronikus űrlap fejlesztésére. Ezek a fejlesztések

érintik többek között a gyámügyi és gyermekvédelmi, a szociális igazgatási, az egészségbiztosítási, a család-támogatási és a környezetvédelmi szakterületet. Olyan kérelmeket lehet majd elektronikusan, űrlapon keresztül benyújtani, mint például a csecsemőgondozási vagy gyermekgondozási díj iránti kérelem vagy a környezetvédelmi engedély kiadása iránti kérelem.

A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló törvény módosítását követően a gyermekek otthongondozási díjának megállapítása során a járási hivatalnak nem lesz szüksége szakértőt kirendelni, amennyiben a gyermek rehabilitációja nem javasolt, egészségkárosodása jelentős, és önellátásra nem vagy csak segítséggel képes, mindezzel megkímélve az érintett gyermeket és hozzátartozóikat egy újabb szakértői vizsgálatától.

Az egyéni vállalkozók a gazdasági társaságok működésének, hivatali ügyeinek egyszerűsítése érdekében folyamatos intézkedések szükségesek, javítva ezzel hazánk versenyképességét.

(14.20)

Erre figyelemmel a törvényjavaslat az alábbiakról rendelkezik. A vállalkozás, gazdasági társaság bankszámlanyitását, valamint -megszüntetését a bankszámlaszám feltüntetésével ezentúl a pénzügyintézeteknek kell közölniük az adóhatóságon kívül a székhely szerint illetékes gazdasági kamarával, valamint a székhely és telephely szerint illetékes jegyzővel is, csökkentve ezzel a vállalkozás által felkeresendő szervek körét. Az egyéni vállalkozóknak lehetőségük lesz a kamarai nyilvántartásba vétel iránti kérelmet a NAV-nál, az egyéni vállalkozási tevékenység megkezdésének bejelentésével egyidejűleg kezdeményezni, így az egyéni vállalkozóknak a kamarát már nem kell felkeresniük. A kamarai adatlapot a NAV továbbítja a területi gazdasági kamara részére.

A hatályos szabályozás szerint a munkaügyi hatóság a munkaviszony keletkezésével, módosulásával és megszűnésével, valamint a munkavállalók munkavégzésével kapcsolatban keletkezett iratokat csak eredetiben kérheti be. Ez rugalmatlan szabályozás, ezért ezt a törvényjavaslat ezek után eltörli, a jövőben az ügyfél másolatban is benyújthatja a kért iratokat, ha nyilatkozik arról, hogy azok az eredetivel mindenben megegyeznek.

Számos jogszabály tartalmaz előírást a vállalkozások számára irataik megőrzési idejéről, amely időtartamok észszerű csökkentése indokolt. Például nincs szükség a közzétételt követő öt évig a reklámokhoz kapcsolódó adatok, nyilatkozatok őrzésére, elegendő lesz maximum három év. A kereskedelmi tevékenység során esetlegesen keletkező fogyasztói panaszok jellege sem kívánja meg az öt évig történő iratőrzési időt, a törvényjavaslat a megőrzési kötelezettséget szintén három évre csökkenti.

Bővül azon eljárások köre, ahol az engedélyezési eljárás helyett elegendő bejelentést tenni a hatóság felé. Ezentúl elegendő lesz a közlekedési hatósághoz

bejelenteni a földút építését, vagy a vasúti átjáróhoz, útfelújításhoz kapcsolódó ideiglenes terelőút építését, ezzel gyorsítva ezen eljárásokat.

Az egyetemes szolgáltatók, a távhő-, a víziközmű-szolgáltatók, a hulladékgyűjtési közszolgáltatók mentesülnek a rezsicsökkentésre vonatkozó havi adatszolgáltatási kötelezettség alól, elegendő lesz az adatszolgáltatást évente megküldeniük a fogyasztóvédelmi hatóságnak.

Az ügyfelek védelme érdekében a környezetkárosodás mellett a jövőben a környezetvédelmi hatóság által véglegessé vált hatósági határozattal megállapított környezeti teher is feljegyezhetővé válik az ingatlannyilvántartásba, biztosítva az ügyfelek számára az ingatlan-adásvételek során a környezeti terhekről való tudomásszerzést.

A törvényjavaslat tartalmaz továbbá számos olyan módosítást, amely az állampolgárok, vállalkozások szűk körének tevékenységét könnyíti. Így például a módosítás javaslatot tesz a társadalmi halőrök két évente kötelező továbbképzésének eltörlésére, a temetkezési szolgáltatóknak nem kell igazolni az adó-, vám- és járulékfizetési kötelezettség teljesítését, helyettük az engedélyező hatóság keresi meg az adóhatóságot. Az ingatlan-nyilvántartásnak azon változásai, amelyek a földhasználatot is érintik, automatikusan az ügyfél külön bejelentése nélkül átvezetésre kerülnek a földhasználati nyilvántartáson is.

Mint ahogy azt önök is látják, a törvényjavaslat nem csupán a társadalom egy csoportját érinti, hanem a hatósági ügyintézés megannyi területére kiterjed, így téve lehetővé egy olyan hatékony, erős, szolgáltató közigazgatás megteremtését, amelyhez azért fordulhatunk bizalommal, mert az képes ügyeinket magas szakmai színvonalon és gyorsan elintézni.

Tisztelt Országgyűlés! Zárásként szeretném idézni Magyar Zoltán célmegjelölését, mely szerint a közigazgatásnak nincs más létjogosultsága, nincs más mértéke, mint az emberek és a nemzet szolgálata. Törvényjavaslatunkkal ennek a célkitűzésnek igyekszünk eleget tenni, ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjen. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Héjj Dávid Ádámnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

HÉJJ DÁVID ÁDÁM, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Előttünk fekszik T/13674. számon az ügyfelek számára adminisztratív terheket tartalmazó egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat, amely teljes mértékben illeszkedik a kormány bürokráciacsökkentő cselekvési programjába, hiszen lehetővé kívánja tenni, hogy az állampolgárok ügyeiket gyorsabban, olcsóbban és

kényelmesebben, szakszerű körülmények között tudják intézni a jövőben.

Fontos utalni rá, hogy a kormányzat nemcsak egyszeri, eseti jellegű, hanem folyamatos, hatékony és rendszerszintű bürokráciacsökkentést végez a közgazdaságban. Ezeknek az intézkedéseknek köszönhetően nemcsak az ügyfelek elégedettsége, hanem Magyarország versenyképessége is tovább nőhet a jövőben. Az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdése a következőképpen fogalmaz: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és észszerű határidőn belül intézzék.”

Az Alaptörvényünk által támasztott alkotmányos követelmények érvényesülése érdekében a „Közigazgatás- és közszolgáltatás-fejlesztési stratégia 2014-2020” is azt a célt tűzte ki maga elé, hogy 2020-ra a hazai közigazgatás szervezetten, következetesen és átlátható intézményi struktúrában, modern és ügyfélbarát eljárásrenddel, valamennyi állampolgár számára elérhetően, professzionális, valamint magas szakmai kvalitással rendelkező, etikus és motivált személyi állománnyal, a napjaink modern környezete által megkívánt szervezeti keretek között, költséghatékonyan, a legminimálisabb adminisztratív teherrel, versenyképes szolgáltatási díjakkal és rövid ügyintézési határidőkkel működjön.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az említett stratégiában lefektetett célkitűzéseknek megfelelően a 2010 és 2018 közötti kormányzati ciklusban a kormány számos lépést tett már a közigazgatási bürokráciacsökkentés, valamint az állami rezsicsökkentés érdekében. Ezen sikerek mellett azonban nélkülözhetetlen a jogszabályok folyamatos felülvizsgálata. Elengedhetetlen ugyanis az olyan adminisztratív terhek revíziója is, amelyek bár nem kapcsolódnak közvetlenül a hatósági eljárásokhoz, ám ezek mégis nagymértékben képesek nehezíteni egy-egy vállalkozás napi működését.

Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat 41. törvényt kíván módosítani, ahogy az államtitkár úr is említette, melyek számos szakterületet érintenek a szociális igazgatástól kezdve egészen a halgazdálkodásig. Az államtitkár úr az expozéjában ismertette számunkra a törvénytervezetben foglaltak jelentőségét, ám, kérem, engedjék meg, hogy röviden jómagam is ismertessek néhány pontot.

Az elején szeretném kiemelni, hogy a közigazgatás- és közszolgáltatás-fejlesztés operatív program keretében megvalósuló projektek alapján kialakításra kerülő elektronikus űrlapok további területeken történő alkalmazásának bevezetését is kilátásba helyezi a javaslat. Megjegyzendő, hogy 449 kormányzati ügykörben elektronikus űrlapfejlesztésre került sor, példaként említendő, ahogy az államtitkár úr is mondta, hogy a csed, a gyed vagy éppen a környezetvédelmi engedély kiadása iránti kérelmek a jövőben elektronikus űrlappal is benyújthatókká válnak.

Szintén hangsúlyozandó, hogy a rezsicsökkentésre kötelezett közszolgáltatók mentesülnek a havi

adatszolgáltatási kötelezettség alól, így nekik elegendő lesz az adatszolgáltatást évente megküldeni a fogyasztóvédelmi hatóságnak.

A javaslat értelmében a gyermekek otthongondozási díjának megállapítása során az illetékes járási hivatalnak már nem lesz szüksége szakértőt kirendelnie abban az esetben, ha a gyermek rehabilitációja nem javasolt, ezen belül egészségkárosodása jelentős és önellátásra sajnos egyáltalán nem vagy csak segítséggel képes. Azt gondolom, ez nagyon fontos, hogy ezeket a nehéz helyzetben lévő családokat ne terheljük fölösleges tortúrákkal.

A Központi Statisztikai Hivatal vitathatatlan szereppel bír a tekintetben is, hogy a döntéshozók megfelelő és hiteles forrásból gyűjtött, naprakész és pontos adatok alapján tudjanak tájékozódni. Éppen ezért elengedhetetlenül fontos, hogy a KSH a lehető leghatékonyabb módon, a személyes kontaktus kerülésével tudja felvenni a kapcsolatot az adatszolgáltatókkal, például a jelenlegi járványhelyzet ideje alatt is. Ily módon az előfizetői állomások számait és az előfizetők személyes adatait a KSH a jövőben meg fogja kapni a postai út, a személyes, valamint a kérésbiztos általi felkeresés helyett személyre szabottan, hogy az adatszolgáltatóknak kijelölt személyt telefonon megkeresve legyen mód a kapcsolatfelvételre.

Tisztelt Országgyűlés! Röviden mindenképpen szót kívánok ejteni a vállalkozókat terhelő adminisztratív eljárások redukálását célzó elképzelésekről is. A tervezet szövegét végigolvasva láthatjuk, hogy számos könnyítés áll rendelkezésre a vállalkozók számára, például hogyha a vállalkozás bankszámlát nyit vagy azt megszünteti, akkor a jövőben a pénzügyintézet fogja közölni ennek tényét a NAV-on kívül a gazdasági kamarával, valamint a székhely és telephely szerint illetékes jegyzővel is.

Az egyéni vállalkozóknak lehetősége nyílik az egyéni vállalkozói tevékenység megkezdésének NAV-nál történő bejelentésével egyidejűleg kezdeményezni a kamarai nyilvántartásba-vételi kérelmet is. A vállalkozások számára a jogszabályok által előírt, az irataik megőrzésére vonatkozó időtartam észszerű csökkentése is indokoltnak mutatkozik, ahogy az államtitkár úr is említette, például nem lesz szükség a közzétett követő öt évig a reklámokhoz kapcsolódó adatok, nyilatkozatok őrzésére, ezekre a jövőben elegendőnek bizonyul a három év is.

(14.30)

Tisztelt Képviselőtársaim! Bár úgy gondolom, a javaslat nem tartalmaz politikailag érzékeny elgondolásokat, mégis szükségesnek tartom egy-egy vitatható pont rövid magyarázatát is.

Valószínűleg feltűnt ellenzéki képviselőtársaimnak, hogy a kormány igazgatási szolgáltatási díjat kíván bevezetni a névváltoztatási eljárásokhoz. Szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy az egyes adótörvények módosításáról szóló T/13258. számú törvény-

javaslatban foglaltak szerint az említett eljárás illetéke megszűnik, azonban továbbra is szükséges az engedélyezési eljárás költségeinek viselése a kérelmező ügyfél részéről. Hozzátenném: az ügyfél által fizetendő összeg nem fog változni a korábbiakhoz képest.

A javaslat alapján a lakcímnnyilvántartásból történő adatszolgáltatás, kapcsolatfelvétel céljából való megkeresés, valamint értesítés során a hatóság felmerült igazolt költségeit az igazgatási díj megfizetése alóli mentességgel rendelkezők is meg kell fizessék a jövőben. Csak hogy értsük, hogy pontosan miről is van szó: azoknak is ki kell tehát fizetniük a tömeges adatkérés költségeit, akik ingyen kérhetnek adatot a lakcímnnyilvántartásból. Mindez viszont nem azt jelenti, hogy a hatóság meg szeretné nehezíteni a nyilvántartásból való adatkérést azáltal, hogy a mentességgel rendelkezőknek is meg kell majd fizetniük az igazolt költségeket. Mindenképpen el szeretném mondani, hogy az elmúlt időszakban ugyanis számtalan esetben merültek fel olyan terjedelmű adatkérések, amelyek többbezes nagyságrendűek voltak, és ebből kifolyólag akár több napra is lekötötték a hatósági ügyintézőket. Ezt a helyzetet igyekszik tehát a javaslat ezen pontja rendezni.

Tisztelt Ház! A módosítandó 41 törvény kapcsán természetesen lehetne még további pontokról is beszélni, ám úgy vélem, hogy az előterjesztő által elmondottak alapján valamennyien megismerhettük a tervezet lényegét. Még egyszer ráerősítenék, hogy a Ház asztalán fekvő javaslat legfőbb célja a további bürokráciacsökkentés, valamint az adminisztratív ügyek intézésének megkönnyítése, gyorsabbá és hatékonyabbá tétele, ami egyértelműen a magyar állampolgárok érdekeit szolgálja.

Az elhangzottakra tekintettel a benyújtott javaslatot a Fidesz képviselőcsoportja támogatja, és kérem valamennyi képviselőtársamat, hogy tegyenek szintén így. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom a szót Potocskáné Kőrösi Anitának, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Nem ismételve azt, ami ezen 41-42 törvénymódosítás kapcsán elhangzott - én 42-t számoltam, önök többször is 41-et mondtak, lehet, hogy önöknek még nem az van, ami a gépemen nekem a ParLexen és a parlament.hu oldalán van, de én abból indulok ki, ami nekünk megjelent, 42 törvényjavaslat módosításáról van szó -, zömében valóban a közigazgatási eljárás csökkentése, adminisztrációs csökkentésről, elektronikus ügyintézésről van benne szó. Én azt gondolom, hogy a Jobbik képviselőcsoportja minden olyan intézkedést tud támogatni, amely az ügyfélbarát közigazgatást, az elektronikus ügyintézést tudja támogatni - híresen papírelenes vagyok, védjük a

környezetet! -, tehát amely ügyekben át tudunk térni az elektronikus űrlapokra, ott tegyük meg, hiszen ez mindannyiunk érdeke. Azt zárójelben jegyzem meg, hogy ahhoz mindenhol biztosítani kell az internetet is, hogy az ügyfelek el tudják intézni ezeket a dolgokat, de ez csak egy zárójeles megjegyzés volt.

Én úgy gondoltam, hogy nem húzva az időt - hiszen elég részletesen beszámoltak arról, hogy miről is szólnak ezek a javaslatok - két pontban szeretnék egyrészt egy kérdést, másrészt pedig egy megjegyzést tenni. Az egyik, hogy a fogyasztóvédelmi törvénynek a módosítása kapcsán szeretném megkérdezni az államtitkár urat, hogy mi annak az indoka, hogy az ügyfelektől érkező panaszok esetében a vállalkozók most már ezeket a panaszos jegyzőkönyveket öt év helyett csak három évig kötelesek megőrizni. Én úgy gondolom, hogy a fogyasztóvédelemnek pont az a lényege, hogy az emberek biztonságban érezzék magukat. Én indokoltnak látom ezt az ötéves fenntartást, egyéb más dokumentumok esetében is fennáll az ötéves iratmegőrzés. Erre szeretnék tehát egy egzakt választ, hogy ez miért három év, miért csökkentik le három évre ezeknek a dokumentumoknak a megőrzését.

Üdvözítő, hogy végre az egyéni vállalkozóknak nem kell beküldeniük a regisztrációt majd a gazdasági és iparkamarához. Ez nagyon jó, egyablakos rendszeren keresztül a NAV-tól közvetlenül meg fogják kapni az adatokat. Viszont én nagyon szívesen olvastam volna ebben a jogszabályban azt, hogy Parragh László, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara javaslatára ezt a kötelező kamarai hozzájárulást is eltörlik, hogyha már a vállalkozókat akarják segíteni. Ő mostanában nagyon sok olyan javaslatot és intézkedést fogalmaz meg a kormányzat részére, amitől pont a vállalkozók vagy éppen az önkormányzatok haja az égbe mered, tehát nagyon jó lett volna, hogyha annak az évi ötezer forintos kamarai hozzájárulási díjnak a felfüggesztése is szerepelne ebben a jogszabályban, annak nagyon örültünk volna. Mert az, hogy most már nem kell plusz egy dokumentumot beküldeni közvetlenül a kamarához, hanem a NAV-on keresztül átáramolnak az adatok, az persze jó és szép, de hát ez a terheket nem csökkenti, maximum a könyvelőnek egy perccel kevesebb időbe telik a regisztráció.

Tehát lehetne arról beszélni, hogy a gazdasági kamarák, tehát akár a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara minden megyei szervezete mit tesz azért az ötezer forintért, amit a vállalkozásoktól beszednek, mert egyelőre nem látjuk, és a vállalkozók sem látják, hogy mi ennek a szolgáltatásnak a tartalma. A lényeg az, hogy minden évben megérkezik a felszólítás, hogyha valaki márciusig nem fizette be az ötezer forintot. Igen ám, csak úgy látjuk, hogy a kamarának valamiből be kell tömni a száját, meg valamiből ki kell fizetni, nemhogy éppen arra tennének javaslatot, hogy ennek a csökkentése vagy eltörlése, felfüggesztése megtörténjen. Nem, önök inkább azt hallgatják meg, hogy a gépjárműadót, az iparüzési adót hogyan kell elvonni, felfüggeszteni, vagy éppen a katás vállalkozóknak hogyan kell egy 40 százalékos büntetőadót

fizetniük, mert ez történik a kamara épületében. Én a múltkor úgy fogalmaztam egy bejegyzésemben, hogy mintha mérgeznék a vizet ott a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara épületében, mert hát néha olyan hajmeresztő ötletek születnek onnan, hogy én nagyon bírom benne, hogy a kormányzat ezek közül nem fog egyet sem megfogadni, bár a katás javaslatot megfogadták, önök meg is szavazták, tehát jövőre a 40 százalékos büntetőadó ott lesz.

Összességében tehát azt gondolom, hogy maga a jogszabály előremutató és valóban bürokráciacsökkentő, de be lehetne vezetni még további bürokráciacsökkentő, adminisztratív terheket csökkentő intézkedéseket is - én erre biztatom a kormányzatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a DK és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Vejkey Imrének, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Világjárvány közepette is fontos, hogy megőrizzük az ország működőképességét, ezért különös súlya van annak, hogy a parlament folyamatosan ülésezzen és folytassa jogalkotó munkáját, mint ahogy most is teszi. Ennek részeként terjesztette elő a Miniszterelnökséget vezető miniszter az ügyfelek számára adminisztratív terheket csökkentő T/13674. számú törvényjavaslatot.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat a bürokráciacsökkentésre irányul a fővárosi és megyei kormányhivatalok javaslatai alapján, ennek következtében valóban több mint 40 törvény kerül módosításra. Figyelemmel arra, hogy György István államtitkár úr expozéjában, továbbá a Fidesz vezérszónoka, Héjj Dávid képviselőtársam vezérszónoklatában részletesen kitért a törvényjavaslatra, ezért én az alábbiakat kívánom már csak kifejteni.

Annak érdekében, hogy a honpolgároknak ne kelljen személyesen befáradniuk a kormányhivatalba kérelmük leadása céljából, ezért a kérelem elektronikus benyújthatósága érdekében 449 kormányhivatali ügykörben elektronikus űrlap került fejlesztésre, és ennek a benyújtása így elektronikus úton megtörténhet. És itt valóban elhangzott, szerintem rendkívül fontos a családtámogatás, hogy a csecsemőgondozási díj és a gyermekgondozási díj iránti kérelem is így e formában benyújtható lesz.

A törvényjavaslat továbbá segíti a családokat abból a szempontból is, hogy bevezeti annak a lehetőségét, hogy meghatározott feltétel fennállása esetén a gyermekek otthongondozási díjának megállapítása során a járási hivatalnak nem kell majd szakértőt kirendelnie, nem kell fölösleges szakértői vizsgálatnak alávetnie a gyermeket. A törvényjavaslat a rezsicsökkentésre kötelezett közszolgáltatókat pedig mentesíti a havi adatszolgáltatási kötelezettségek alól, elegendő lesz az adatszolgáltatást évente megküldeniük.

A törvényjavaslat által a teremtett világ fokozottabb védelme és a környezetvédelmi szempontok előtérbe állítása érdekében a telekkönyvbe a hatóságilag megállapított környezeti teher bejegyzésre kerül. Figyelemmel pedig arra, hogy a telekkönyv nyilvános, ezért az ingatlan átruházása esetén a szerző fél az ingatlan terhelő környezeti terhekről már értesül, tehát nem lehet a jövőben ezeket eltitkolni előle.

A törvényjavaslat által a saját tulajdon jogcímén használt föld tulajdonjogának átruházása esetén az ingatlanügyi hatóság az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzést követően az új tulajdonos földhasználati nyilvántartásba történő bejegyzése iránti eljárást hivatalból folytatja le, az ügyfélnek nem kell külön eljárást indítania.

(14.40)

A törvényjavaslat által a jövőben a bányászalmi eljárás tárgyalás tartása nélkül elbírálható lesz, és kisajátítási eljárásokban is mellőzhetővé válik a tárgyalás kitűzése, ha a megállapítani tervezett kártalanítási összeg egyik kártalanításra jogosult esetében sem éri el a 10 ezer forintot, tehát a kisebb értékű ügyekben.

A jövőben a lakcímnnyilvántartásból történő adat-szolgáltatás annyiban változik, hogy akik ingyen kérhetnek adatot a lakcímnnyilvántartásból, azok is kötelesek lesznek megfizetni a tömeges adatkérés igazolt költségeit, így például a papírköltséget, és ha az előadódik, a jelentős munka költségét. Ez a változás azért szükséges, mert az utóbbi időben rendkívül elharapóztak a több ezer, mondhatni, több tízezer oldalas nagyságrendű adatkérések, melyek több napra lekötötték a hivatali ügyintézőket, és a javaslat ezt igyekszik méltányosan ellensúlyozni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján a KDNP támogatja a törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Bangóné Borbély Ildikónak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Az előttünk fekvő törvényjavaslat egy közepes intenzitású salátatörvény. Mi 42 jogszabály-módosítást számoltunk össze, nem 41-et, de ez részletkérdés szerintem.

Engedjék meg, hogy bevezetőként elmondjam, a közúti közlekedéstől, a gépjárműadótól, a vadgazdálkodástól az erdőgazdaságig, a gyermekvédelmi törvénytől a szociális törvényig, a Bér garancia Alaptól az anyakönyvi eljárásig minden van ebben a törvényben. Ez nagyon jól elárulja az elmúlt évek törvénykezését és kapkodását, hogy hogyan készítenek elő törvényeket. Lényegében nincs olyan területe ennek a törvénynek sem, amit ez a salátatörvény ne érintene.

Két vagy három részt emelnék ki az egész törvényből, amiket véleményünk szerint meg kell említeni. A javaslat alapvetően technikai jellegű, modernizációval, digitalizációval és elektronikus ügyintézésrel kapcsolatos rendelkezéseket tartalmaz az eljárások gyorsítása és egyszerűsítése érdekében. Ezek alapvetően támogatható rendelkezések, hiszen alkalmasak a kitűzött célok elérésére.

A javaslatból két elemet érdemes kiemelni. Az egyik a Központi Statisztikai Hivatalhoz kapcsolódik. A javaslat lehetőséget biztosít a KSH számára arra, hogy megkeresse az elektronikus hírközlési szolgáltatókat annak érdekében, hogy természetes személyek telefonszámait bekérjék ezektől a szolgáltatóktól. A Központi Statisztikai Hivatalnak meg kell jelölnie, hogy milyen paraméterek alapján kérnek be telefonszámokat a szolgáltatótól, és arról is tájékoztatást kaphatnak, hogy egy adott természetes személy rendelkezik-e előfizetéssel az adott szolgáltatónál. Ennek keretében a KSH személyes adatokat kezelhet a különböző statisztikák előkészítése érdekében. A javaslat indoklása alapján erre a statisztikai adatok hatékonyabb gyűjtése és feldolgozása miatt van szükség. A javaslat indoklásának értelmében a naprakész és pontos adatok alapján való tájékozódás a gyűjtés elősegítésének célja. A javaslat kitér arra, hogy a változtatások célja, hogy a KSH személyre szabott megkereséseket folytathasson a statisztikai adatok begyűjtése érdekében. Maga az elképzelés alapvetően mégis támogatható lehetne, azonban a KSH több, választásokkal kapcsolatos adatgyűjtést is végzett a múltban. Látható az is, hogy bizonyos adatokat a valóságnál kedvezőbb módon ábrázol a KSH - átlagbér, foglalkoztatottak száma, orvosok száma -, így ezen megkeresések célja a jelenlegi Magyarországon eléggé kétséges.

A javaslat másik pontja bár tartalmilag nem elnevezhető, az indoklásában elképesztően képmutató. A környezetvédelmi törvény módosításával ugyanis a javaslat el kívánja érni, hogy a környezetvédelmi és természetvédelmi hatóság által véglegessé vált hatósági határozattal megállapított környezeti teher az ingatlan-nyilvántartásban feljegyezhetővé váljon, biztonságosabbá téve az ügyfelek számára az ingatlan-adásvételek, például árverés során a környezeti terhekről való tudomásszerzést. Ez egy teljességgel támogatható rész. A javaslat indoklása azonban akként folytatódik, hogy ezzel az új szabállyal csökkenthető azon esetek száma, amelyeknél az állam kötelezett-sége a környezeti terhek felszámolása.

A kormány mintha teljességgel elfeledkezett volna a Mátrai Erőmű kialakult problémáiról, ahol Mészáros Lőrinc érdekei miatt kellett az államnak jelentős költségeket vállalnia a környezeti terhek felszámolása miatt. Emlékeztetőül: a Mátrai Erőmű számos ok miatt került az elmúlt években a figyelem középpontjába. Részen azért, mert egy állami vállalat éppen akkor döntött a cég megvásárlása mellett, amikor az veszteségesé vált. A cég 2017 óta Mészáros Lőrinc tulajdonában áll. Részen pedig azért, mert az üzem működése hirtelen környezetszennyezővé vált, több

helyi munkás is rosszuléltre panaszkodott, és a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság egy határozata is rendkívül jelentős hiányosságokat tárt fel, amelyek rendszeres környezetkárosító tevékenységre utalnak. Időközben kiderült az is, hogy az államnak sokkal több pénzbe került az erőmű, mint elsőre tűnt. A 17,4 milliárd forintos vételár mellé ugyanis a cég vezetésének kérésére 26,3 milliárd forintos tőkeemelést hajtottak végre ugyanakkora áthidaló kerettel, hogy az erőmű működőképes maradjon, ehhez pedig csatlakozott 4,9 milliárd forintnyi tagi hitel. Ez összesen tehát 75,14 milliárd forintos költséget jelentett az államnak, ami jelentősen nagyobb, mint amekkorát a 17,4 milliárd forintos vételárból elsőre látni lehetett.

Látható tehát, hogy ismét olyan rendelkezést kíván a kormány bevezetni, amely betartása alól magukat vélhetően ki akarják vonni. Ezzel a formális jogállamiság alapvető szabályait meg is sértik. Ezért a Magyar Szocialista Párt nem tudja támogatni ezt a salátatörvényt, és tartózkodással fogunk szavazni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük. Végezetül megadom a szót Sebián-Petrovszki Lászlónak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Talán néhány hónappal ezelőtt volt már előttünk egy olyan törvény, amelyik azzal foglalkozott, hogy hogyan enyhítsük azokat az adminisztratív terheket, amelyekkel az állampolgárok találkoznak a mindennapi életükben, és hogyan lehetne ezek egy részét valamilyen módon elektronizálni, valamilyen módon átterelni az online világba és online formába. Akkor is elmondtam és most is mondom azt, hogy a DK részéről az ilyen törekvések mindig is támogatást fognak élvezni. Minden programunkban és minden megszólalásunkban elmondjuk, az, hogy tegyük lehetővé minél inkább az elektronikus ügyintézés és minél több, állampolgárok által intézendő ügytípusban legyen lehetőség arra, hogy az elektronikusan is intézhető legyen, mindenképpen egy üdvözlendő és támogatandó cél. Egyébként ha ennek a csomagnak, ennek a negyven-akárhány törvény - most ne nyissuk ki, hogy egy vagy kettő, de negyven-akárhány törvény - módosításának az a célja, s államtitkár úr szerint a deklarált célja mindenképpen az, hogy jobb legyen az állampolgároknak, hogy kevesebb teher legyen rajtuk, akkor ez üdvözlendő, támogatandó, jó.

Ugyanakkor felmerül néhány kérdés, probléma egyik-másik megfogalmazás, illetve módosítási javaslat kapcsán. Először is az, hogy számtalan esetben elektronikus űrlapot vezetnek be, és az elektronikus ügyintézés lehetőségei táguznak, ez jó és támogatandó, de ilyenkor mindig felvetem azt, vajon számolunk-e azzal, hogy nekünk itt Budapest közepén nyilván lehetőségünk van interneteléréshez, s könnyen és pontosan meg tudunk érteni egy elektronikus űrlapot,

s tudjuk kezelni ennek a kérdéseit és a kitöltési útmutatóját, de bizony ám ez nem igaz mind a tízmillió magyar állampolgárra.

(14.50)

Tudjuk, hogy létezik digitális írástudatlanság, tudjuk, hogy vannak olyan részei ennek az országnak, ahol az internethez való hozzáférés még mindig azon múlik, hogy azon a településen, abban a faluban van-e valamilyen olyan közösségi hely, ahova be lehet menni bizonyos órákra és ott lehet elektronikusan ügyintézni dolgokat. Tehát ilyenkor, amikor egyébként támogatandóan azon dolgozunk, hogy online is elérhető legyenek ügytípusok, illetve ügyintézés is online történhessen, akkor mindig kellene arra is gondolni, hogy dolgozunk-e eléggé azon, hogy egyébként ez minél szélesebb körben hozzáférhető legyen. Ugyanis a vége, a lényege ez az ilyen javaslatoknak, nemcsak az, hogy megcsinálunk egy űrlapot elektronikusan, hanem az, hogy vajon tényleg tudják-e használni azok, akiknek ezt használniuk kell és az ügyekben el kell járniuk, és hogy át tudjuk-e terelni, hogy úgy mondjam, az ügyeket erre az online felületre.

Én annak nagyon örülök, hogy a vadászati hatósági eljárás is áttérülődik például elektronikus útra úgy, hogy Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úr a benyújtója ennek a törvénynek. Nem tudom, nem kiemelni ezt a momentumot sem.

A másik megjegyzésem, amit előttem Bangóné Borbély Ildikó is elmondott, hogy bizony ám, ha jól értem, a KSH, ha kéri, megkapja a szolgáltatóktól a teljes telefonos adatbázist, ami létezik ebben az országban. Tehát a mobiltelefonos adatbázisról is szó van, ha jól értelmezem a törvényt. Igen, valóban ismételtelen kell jeleznem, hogy az ellenzéknek vannak komoly problémái és gondjai a KSH adatkezelésével. Felmerülnek kérdések, dilemmák, gyanúk, hogy a KSH adatkezelése kapcsán esetleg valamiféle olyan adatgyűjtés vagy későbbi olyan adatfelhasználás zajlik, ami már bizonyos politikai szándékokat kiszolgál. Volt ilyen az elmúlt tíz évben, ezt Bangóné Borbély Ildikó fel is említette. Másfél év múlva pedig ebben az országban választás lesz. Nem tudok szabadulni attól a gondolattól, hogy e törvény lényege valójában ez, valójában ez a fajta lehetőség, hogy ugyan a privát cégek, magáncégek, a nemzetközi telekommunikációs cégek által birtokolt telefonos adatbázist nem lehet megszerezni máshogy, most megszerzi akkor a KSH, ha kéri, és természetesen benne van a törvényben, hogy majd utólag megsemmisíti. Ez számos aggályt felvet, hogy ne mondjam, gyanút.

Van rengeteg pozitív dolog ebben a törvényjavaslatban, tényleg van, és nem ironizálok ezen. Nem is fogom mindet felsorolni, csak egyet hadd említsek! Azt, hogy a munkaügyi hatóságoknak eddig eredetiben kellett benyújtani a munkaügyi papírokat, ha olyan ügyintézés zajlott, de most már elegendő másolatban benyújtani, igaz az eredetivel megegyező hiteles másolat jelzéssel. De ez mindenképpen például

előrelépés. De sok-sok ilyen apró kis bonbon van elrejtve ebben a csomagban, ami támogatandó, ami jó ebben az egész javaslatban.

Nekem furcsaságot okoz, de bizonyára államtitkár úr majd megmagyarázza, ez miért van, hogy rögtön úgy indul a törvénycsomag, ha jól értem, hogy utak, járdák létesítéséhez bizonyos feltételek esetén már nem kell engedély, csak bejelentés. Nekem ez mindenképpen indoklásra szoruló része a dolognak. Megint hadd hozzak be aktuális ügyet, hiszen ebben az országban élünk és ezeket az impulzusokat kapjuk. Bizonyára olvasták a tisztelt képviselőtársak is, hogy tegnap, tegnapelőtt Orosháza mellett Erdős Norbert államtitkár úr egy földutat avatott. 90 millió forintért készült el az a földút, én ennek nagyon örülök Békés megyei lévén, de milyen jó lett volna, ha előbb jön ez a törvény, akkor még engedély sem kellett volna, csak bejelenteni kellett volna, hogy földutat szeretne.

Végül Vejkey képviselőtársam említette a közérdekűadat-igényléseknek egy bizonyos részét vagy annak megvalósítását. De hadd hozzam azt a problémát ide, amiről egyébként az Igazságügyi bizottságban egy másik törvény kapcsán is beszéltem már. A közérdekűadat-igényléseknél azt természetesnek gondolom én is, hogy ha bizonyos költség felmerül abból, hogy elő kell állítani azt az adatbázist, bizonyos adatokat, adatoknak a tárhelyét, amit át kell adni egy igénylőnek, ennek van egy költsége. Az szerintem elfogadható, ha az a költség valamilyen módon megfogalmazódik és akár bekerül a rendszerbe, egyébként ez így zajlik most is.

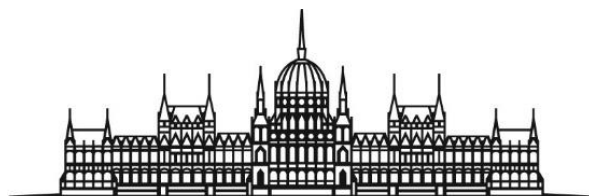
A gond itt kettős. Egyfelől az adatszolgáltatók, az adatok birtokosai szeretnek egy nagyon magas és senki által nem ellenőrzött összeget mondani arra, hogy neki mennyi időbe, energiába, humán erőforrásba és annak a felszorozott forintértékébe kerülne annak az adatnak az összeállítása. Ezek túlzó, sokszor milliós értékek egyébként. Mi, a DK sokszor jutottunk ebbe a helyzetbe, hiszen a közérdekűadat-igényléssel rendszeresen élünk, és rendszeresen akár bíróságig is elvisszük az ilyeneket. A másik esetben pedig, amikor meg lehetne adni az adatkikérést és az adatigénylést azzal, hogy egy pendrive-ra vagy bármilyen más adathordozóra másolják át az egyébként létező dokumentumokat, na, ehelyett printelgetni kezdik, majd beszkennelik, majd újra kiprintelik, újra beszkennelik, ezzel rontva az anyagok értelmezhetőségét. Tudjuk, hogy ez zajlik. Hegedűs Zsuzsa költségei ügyében pont egy hónapja jártunk így, hogy rengeteg mindent így majdhogynem olvashatatlaná tettek.

(Folytatás 170/2-ben!)

2018-2022. országgyűlési ciklus Budapest, 2020. november 20. péntek 170/2. szám

Országgyűlési Napló

Tehát a lényeg az, hogy ha már elektronizálásról beszélünk, ha már online ügyintézésről beszélünk, akkor arra is lehetne gondolni, hogy az adatkikéréseket, adatigényléseket is simán lehetne úgy megoldani és ezzel aztán a vele járó költség kérdését is kezelni, hogy ezt is elektronikusan is lehetővé teszik, és azokat a bizonyos adatokat, amelyeket jogszerűen egyébként bárki kikérhet, lehetne elektronikusan is átnyújtani, és ezzel már nem lenne költség.

Egy szó, mint száz: a törvényjavaslat számos előrelépést, számos, az állampolgárok számára pozitív intézkedést tartalmaz, de amint soroltam, sok-sok kérdés, probléma, jelzés van bennünk ezzel kapcsolatban, és erre várnám államtitkár úr reagálását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most megadom a szót kétperces hozzászólásra Héjj Dávid Ádám képviselő úrnak, a Fidesztől. Parancsoljon!

HÉJJ DÁVID ÁDÁM (Fidesz): Köszönöm szépen. Nagyon rövid leszek és nem is a 41 vagy 42, esetleg 39 és 3 hatályba léptető... - de ezt ugorjuk át. És nem is Bangóné képviselő asszony szavaira reagálnék, aki most kiment a teremből, hogy miért ilyen sok törvény és micsoda saláta. Azt gondolom, ez egy jó jel, hiszen azt mutatja, hogy ennyi törvényt próbálunk meg bürokráciacsökkentést elérni. Gondolom, ez fontos.

Inkább Bangóné és Sebián-Petrovszki képviselő úrnak a KSH-ra és a KSH-val kapcsolatos gyanúira és mindenféle felvetésére válaszolok, nem is elsősorban mint országgyűlési képviselő, hanem mint szociológus, aki elég sokat dolgoztam a KSH-nak akár kérdezőbiztosként egyetemista koromban. Azt gondolom, az nagyon nagy baj, nem biztos, hogy jó irányt mutat, ha a KSH szakmaiságát megkérdőjelezzük országgyűlési képviselők. Dolgoztam akkor is a KSH-nak, amikor ellenzéki képviselőtársaink adott esetben éppen államtitkárok voltak és soha nem merült fel bennem, hogy a KSH-t saját politikai céljukra, ha akarnák is, tudnák használni. Azt gondolom, ezt rögzítsük. A KSH nem így működik, a KSH-ban szakemberek dolgoznak, és nem tudjuk egyébként azt sem, és ez így van jól, hogy a KSH-ban jobbos, MSZP-s, fideszes, párbeszédés vagy bármilyen más politikai irányultságúak-e az ott dolgozó szakemberek.

Csak ezt szerettem volna elmondani, mert a saját becsületelem és a szociológus szakma iránti tiszteletem ezt megkívánta. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, elnök úr. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Dr. György István: Igen.)* Parancsoljon, államtitkár úr, ön é a szó.

DR. GYÖRGY ISTVÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Valóban azt gondolom, hogy a vitának nem igazán az a lényege, hogy 42 vagy 41. Tökéletesen igazuk van az ellenzéki képviselőtársaknak, 42 sort tartalmaz, a 42.-ben hatályba léptetési rendelkezésről van szó, de nem akarom ezt a vitát kinyitni, mert ez máshol is előfordul.

(15.00)

Igaz, hogy többségében nemcsak az, hanem más is szerepel benne. Úgyhogy az észrevételt köszönjük, hosszasan nem akarunk erről vitatkozni.

Mindenekelőtt azt szeretném elmondani, és messze nem szeretném képviselő asszonyt megbántani, mert tőlem igen távol áll az, hogy ilyen stílusban beszéljek, és nem is a stílussal lesz probléma, de bocsanatot kérek, salátatörvénynek minősítette a bürokrácia csökkentéséről szóló törvényt, és hogy mindezzel foglalkozik a világon, ami csak elképzelhető. Egy bürokráciacsökkentő törvénynek ez a lényege! Aki ezt nem érti, az talán jobb, ha picit tájékozódik ebben a világban. A kormányhivatalok javaslatait gyűjtöttük össze, és ezek számos területről jöttek természetesen. Ezeket nem külön, 1-2 paragrafusos jogszabályokban hozzuk be, hanem összegyűjtjük, ez a természet.

Kovács Zoltán államtitkársága idején egy 138 törvényből álló csomag jött be a tisztelt Ház elé, és fogadta el akkor, amikor a bürokráciacsökkentésnek az első igazi nagy lépését megtette a kormányzat, majd ismét bejött egy csomag, ami több mint száz törvény módosítását tartalmazta még Tuzson Bende államtitkársága idején. *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)* Igen... Mondhatnám én is azt, hogy ilyen bürokráciacsökkentő törvényekre egyáltalán nem lenne szükség, hogyha önök úgy kormányoztak volna, hogy ezeket már nem kellene végrehajtani, mert minden tökéletes lenne. *(Derültség az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

*(Az ülés vezetését dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke veszi át.
A jegyzői székben dr. Steinmetz Ádámot
Szabó Sándor váltja fel.)*

Ezt nem lehet elégszer az asztalra tenni, ez nyilvánvalóan így van, ezekkel folyamatosan foglalkozni kell. És köszönöm azokat az észrevételeket, amelyek legalább a törvényjavaslat bizonyos részéről támogatón szölk. Természetesen az igazi paradigmaváltás a közigazgatásban azokban a lépésekben érhető tetten, amelyek az elektronizálást olyan módon hajtják végre, hogy az ügyfeleknek nem kell személyesen megjelenüük a kormányablakokban, hanem otthonról el tudják indítani az ügyeiket, és a végeredményért

sem kell bemenjenek a hivatalba, hanem azt megkapják akár postai úton.

Számos ilyen javaslaton dolgozik egyébként a Belügyminisztériummal együtt a Miniszterelnökség. Ettől még nem gondolom, hogy értelmetlenné válna a 304 kormányablak.

És bocsánat, hogy egy kicsit csapongva válaszlok, de a DK-s vezérszónok képviselő úrnak szeretném mondani, hogy az, hogy elektronikus űrlap kerül kidolgozásra 449 ügytípus esetén, az nem azt jelenti, hogy a kormányablakban egyébként ne adhatná be az ügyfél az erre az ügyre vonatkozó indítványát, akár a kormányablakos ügyintéző kollégák segítségével, vagy pedig olyan módon, hogy azt a kormányablakba írásban eljuttatja, és ezzel is el tudja ezt az ügyet indítani, valamint vannak települési ügysegédek a kistélepüléseken, akik éppen azért vannak, hogy az ilyen beadványok elkészítésében segítségére legyenek az ügyfeleknek. Továbbá vannak kormányablakbuszok, amelyek szintén meghatározott rendben - most már minden megyének van kormányablakbusza - a településeket járják, és az a feladatuk pontosan, hogy azoknak segítsenek, akik elektronikus űrlapon, de a családi infrastruktúra hiánya miatt a KAB-buszok segítségével tudják ezeket megoldani.

És akkor próbálok a továbbiakban is még reagálni azokra, amik itt elhangzottak. A fogyasztóvédelmi törvényre kérdezett rá képviselő asszony a Jobbik vezérszónokaként, hogy miért a három év; ez nem ügyfélbarát, hiszen az ötéves időtartam nagyobb garanciát jelentett, mondta a képviselő asszony, az ügyfelek számára. Ez a javaslat elsősorban azt szolgálja, hogy az egyéni vállalkozásoknak, illetve a vállalkozásoknak ne kelljen öt évig megőrizniük a papírokat. Többen jelezték ezt számunkra, hogy ez nagyon komoly terhet jelent, hogy hosszú-hosszú évekig kell ezt megőrizni, de ez nem azt jelenti, hogy a szavatossági jogaikkal ne élhetnének a három éven túli időszakban is. Ez pusztán azt jelenti, hogy azokat a dokumentumokat nem kell megőrizni, csak három évig, de a szavatossági jogok továbbra is élnek a törvényi rendelkezések szerint.

Az utakkal kapcsolatban az merült föl bennem, és ez persze nem meglepő egy parlamenti vitában, mert az ellenzéknek is megvan a maga szerepe, meg a kormánypártoknak is megvan a maguk szerepe, ezekből nem akarnak kibillenni, és ez talán így helyes. Arról, hogy ez a jogszabály-módosítás tulajdonképpen arról szól, hogy a földutakat csak bejelentési eljárással kell a jövőben, és nem engedélyezési eljárás keretében engedélyeztetni, hanem bejelenteni, erről mindjárt eszébe jut valakinek egy történet, hogy ez vajon miért történik. Számos ilyen eljárás van egyébként a korábbi jogszabálycsomagban, ami abba az irányba tereli az eljárásokat, hogy azok ne engedélykötelesek legyenek, hanem bejelentéskötelesek. Ezek mind az állampolgárok kényelmét próbálják szolgálni, és még az elkövetkezendő napokban is fognak találkozni képviselőtársaim ilyen javaslatokkal, amelyek egyszerűsíti-

teni kívánják a hatósági eljárásokat. Ezekben egyáltalán nem idegen az, hogy az engedélyezési eljárások bejelentési eljárásokká váljanak. A földút tulajdonképpen, most ha elvonatkoztatunk minden mástól, olyan megítélés alá esett szakmai támogatói körben, a kormányhivatalokban, minisztériumokban is és a Miniszterelnökségen is, hogy abba a kategóriába esik, amibe ez nemhogy belefér, hanem indokolt, hogy ez ne engedélyezési eljárás alá essen, mint ahogy például a vasúti átjáróhoz vagy az útfelújításhoz kapcsolódó ideiglenes terelőút is ebbe a kategóriába esik, hiszen néhány hétre készül el. Felesleges ott lefolytatni egy engedélyezési eljárást. Vagy a maximum tíz parkolóhelyes, hozzá tartozó maximum ötven méteres út építése; tehát ez a másik olvasata ennek a javaslatnak azok mellett, amiket önök elmondtak.

A következő, amit szeretnék mondani: a környezeti terhek bejelenthetősége. Megint az jut eszembe, hogy erről Mészáros Lőrinc jusson eszébe valakinek, meg a Mátrai Erőmű - természetesen mindenkinek joga van bármire gondolni. Ez véleményem szerint egy abszolút helyes dolog, és azt gondolom, hogy magának az intézkedésnek talán a képviselő asszony sem kifogásolta a tartalmát, hiszen az ingatlan-nyilvántartás arról szól, hogy egy közhiteles nyilvántartásból megismerhessék az adott ingatlan nemcsak a tulajdonosát, hanem megismerhessék azt is, hogy milyen terhek terhelik ezt az ingatlant. Ha be van jegyezve, hogy az környezeti terhelés alatt áll, vagy környezeti teher van rajta, akkor nyilván a forgalmi értékét is befolyásolja, tehát alapvető polgári jogi forgalmi érdek az, hogy ez az adat bekerüljön az ingatlan-nyilvántartásba.

Nem tudom, maradt-e még kérdés. Úgy látom, amiket én felírtam, azokra válaszoltam, úgyhogy köszönöm szépen a figyelmet.

Köszönöm azokat a megjegyzéseket, amelyek azért elismerik azt, hogy egy ilyen törvényjavaslat-csomag, egy ilyen törvény és ennek a rendelkezései többségükben azért az ügyfelek terheinek a csökkentésére irányulnak. Kinek-kinek ízlése szerinti az ellenzékben, hogy milyen mértékűnek ítéli az általa felvetett problémákat. Én azt gondolom, abszolút előrevívó ez a bürokráciacsökkentő csomag.

Én arra szeretném kérni a tisztelt Házat, a tisztelt parlamenti frakciókat is, hogy támogassák ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Jó napot kívánok! Folytatjuk a munkánkat. Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására tegnap 16 óráig volt lehetőség, úgyhogy most már ne törjék magukat! *(Derűltség.)*

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13669.

számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként most ismét megadjuk a szót György István úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, előterjesztőnek. Államtitkár úr, parancsoljon!

(15.10)

DR. GYÖRGY ISTVÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés előtt lévő törvényjavaslat célja a közigazgatási szabályszerűségi szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény, vagyis a szankciótörvény 2021. január 1-jei hatálybalépésével összefüggő ágazati törvények módosítása.

Tekintettel arra, hogy a szankciótörvény elfogadása óta már eltelt három év, emlékeztetőül röviden összefoglalom a törvény főbb jellemzőit, vívmányait, amelyek jelen törvényjavaslathoz elválaszthatatlanul kapcsolódnak.

A törvény hatálya az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény, az Ákr. hatálya alá tartozó közigazgatási hatósági eljárás során megállapított jogszabálysértések, úgynevezett közigazgatási szabályszerűségi esetek esetén a közigazgatási hatósági ügyben érdemi döntéssel kiszabható jogkövetkezményekre, vagyis a közigazgatási szankciókra terjed ki. A közigazgatási szankciók szabályozásában korábban nem voltak egységes elvek és módszerek, holott az egységes szabályozás közvetlen összefüggésben áll a jogérvényesítés hatékonyságával. A szankciótörvénynek mint kerettörvénynek az elfogadása a törvényesség, hatékonyság, az átláthatóság és az önkéntes jogkövetés szempontjából is előrelépést jelentett, a közigazgatási anyagi jogi szankciókra vonatkozó kerettörvényi szabályozás pedig a jogalkotás több évtizedes adósságát pótolta.

A 2016 januárjától fokozatosan megvalósuló állami bürokráciacsökkentés jegyében az egységes közigazgatási szankciórendszer létrehozásának, a szankciótörvény megalkotásának kifejezett célja volt, hogy a közigazgatási hatósági eljárás során megvalósuljon a közigazgatási hatóságok által kiszabható hátrányos jogkövetkezmények általános szabályainak egységes, átlátható és következetes szabályozása oly módon, hogy az állampolgárok és a vállalkozások önkéntes jogkövető magatartásra való hajlandóságát fokozza.

A szemléletváltás, így a szankciótörvény megalkotása során a jogalkotó abból indult ki, hogy az állampolgárok és a vállalkozások ismerik és ezzel egyidejűleg tisztelgetben is tartják a jogszabályokat. A jogalkotó feladata ezzel összefüggésben pedig abban áll, hogy tudatosítsa az állampolgáraiban, hogy az állam hatóságainak működése nem a polgárok és a vállalkozások életének, működésének ellehetetlenítésére irányul, hanem éppen ellenkezőleg, segítenie és támogatnia kell fejlődésüket és boldogulásukat.

A szankciótörvény tehát egy olyan ügyfélbarát szemléletmódot képvisel, amelynek lényegi eleme a

fokozatosság. Ennek megfelelően közigazgatási szabályszerűségi egy éven belüli első alkalommal történő elkövetésekor a hatóság olyan esetben, amikor bírságot kellene kiszabnia, főszabály szerint figyelmeztetést alkalmaz az ügyféllel szemben, rosszállásának kifejezésre juttatása, a jogsértést elkövető jogkövető magatartásra való felhívása érdekében. A figyelmeztetés elsődleges célja a prevenció, közvetlen joghátrányt az ügyfél oldalán ez nem keletkeztet. Bírságot a hatóság csak egy következő szabályszerűségi következtében szabhat ki.

A fokozatos szankcionálás további pillére, hogy a közigazgatási bírságot mérsékelt összegben szabják ki, amennyiben az ügyféllel szemben e szankciót három éven belül még nem alkalmazták.

A szankciótörvény egységes és általános rendelkezéseket tartalmaz továbbá a közigazgatási bírságokra, a tevékenység végzésétől történő eltiltás, valamint az elkövetés közigazgatási szankciókra, illetve a közigazgatási szabályszerűségi elvülésének szabályaira.

Ahhoz, hogy a fokozatosság elve érvényre juthasson, létre kellett hozni egy olyan nyilvántartást, amely a szankciótörvény hatálybalépésétől kezdődően tartalmazza majd a közigazgatási szabályszerűségi elkövetőit és a hatóságok velük szemben alkalmazott közigazgatási szankcióit. A nyilvántartás három évig tárolja majd az ügyfél adatait, összhangban a szankciótörvény elvülésre, illetőleg a bírságok összegének mérséklésére vonatkozó rendelkezéseivel.

Mivel a közigazgatás rendkívül szerteágazó, a közigazgatási szankciót alkalmazó hatóságok és az érintett jogterületek köre széles, a szankciók kiszabását eredményező hatósági eljárások pedig igen differenciált képet mutatnak, a szankciótörvény megalkotása során a jogalkotó több ponton lehetővé tette, hogy az ágazati törvény eltérhessen az általános szabályoktól.

A kodifikáció során továbbra is fontos szempont volt, hogy a szankciótörvénnyel, illetve az Ákr.-rel párhuzamos ágazati rendelkezések ne maradjanak hatályban.

Tisztelt Ház! Az ismertetett szabályozás céljának maradéktalan érvényesülése érdekében az ágazati törvények felülvizsgálata valamennyi érintett szaktárca bevonásával történt, észrevételeiket pedig számos módosító javaslat formájában összegeztük. A törvényjavaslatban szereplő 88 törvényt érintő módosítások leggyakrabban a figyelmeztetés szankció bizonyos ügýtípusokban történő kizárására, a szankciók meghatározásának megfelelő jogforrási szinten, törvényben, illetve kormányrendeletben történő elhelyezésére, az intézkedések, kötelezések és szankciók szükség szerinti jogszabályi szövegben történő elhatárolására, valamint a szankciótörvénnyel párhuzamos rendelkezések, mérlegelési szempontok, elvülési határidők hatályon kívül helyezésére vonatkoznak.

A szankciótörvény azon túl, hogy lehetővé teszi, hogy ágazati törvény vagy kormányrendelet a figyelmeztetés alkalmazását kizárja, maga is rendelkezik a

kötelező bírságkiszabás eseteiről. Ilyen, ha a jogsértés az emberi életet, az egészséget vagy a testi épséget sérti vagy veszélyezteti, illetve a kiskorúak védelmét célzó jogszabályok megsértése, továbbá, ha jogsértésre különösen kiszolgáltatott személlyel szemben kerül sor.

A javaslat alapján e felsorolás kiegészül a környezetvédelmi szempontokkal is, ugyanis a módosítás szerint nem elégséges csupán figyelmeztetést alkalmazni, ha a jogsértés következményeképpen környezetkárosodás, környezetszennyezés vagy környezetveszélyeztetés következett be.

Az Országgyűlés előtt lévő törvényjavaslat magát a szankciótörvényt is több ponton módosítja a kihirdetett normaszöveghez képest. A legfontosabb és legjelentősebb változás, hogy kivezetésre kerül a közigazgatási óvadék mint közigazgatási szankció. A szankciórendszer fokozatossága természetesen ennek ellenére megmarad, hiszen a figyelmeztetést követően csökkentett összegű bírság, majd ezt követően teljes összegű bírság kiszabására lesz lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat elfogadása esetén a szankciótörvény és az ágazati törvények, valamint az Ákr. együtt alkalmazása biztosítottá válik, megteremtve ezzel az összehangolt jogalkalmazás kereteit, amelyekre figyelemmel kérem önöket, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vezérszónoki felszólalások következnek, tisztelt Országgyűlés! Elsőként a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka, Héjj Dávid Ádám képviselő úr szólhat. Parancsoljon!

HÉJJ DÁVID ÁDÁM, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Ház asztalán fekszik T/13669. irományszámon a közigazgatási szabályszegek szankcióiról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat, melynek célja, hogy a 2021. január 1-jén hatályba lépő közigazgatási szabályszegek szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény, azaz a szankciótörvény megfelelő alkalmazásához szükséges ágazati szabályokat megalkossa és módosítsa. Mindezek megtétele nélkülözhetetlen a jogrendszer koherenciájának biztosítása érdekében, mely, azt gondolom, a jogállamiság szempontjából egy igen fontos és megkerülhetetlen kritérium.

A szankciótörvény megalkotásának célja egy olyan egységes szankciórendszer megvalósítása, melyben a közigazgatási hatósági eljárások során a közigazgatási hatóságok által kiszabható negatív jogkövetkezmények általános szabályainak egységes, átlátható és következetes kerete kerül meghatározásra. Egy világos és érthető normarendszer jelentős mértékben járul hozzá ugyanis az állampolgárok és a vállalkozások jogkövető magatartásának előmozdításához.

Tisztelt Ház! A törvény által megalkotott szankciórendszer két alappillére, ahogy államtitkár úr is mondta, a fokozatosság és a kiszámíthatóság. Fokozatosság, ahol egyrészt a bírság helyett első alkalommal figyelmeztetés alkalmazásából, egy éven belül, másrészt pedig a bírság maximálisan kiszabható mértékének az első alkalommal történő felezéséből áll, ez pedig három éven belül. A kiszámíthatóság ebben az esetben elsődlegesen a bírság kiszámítása esetén a mérlegelés generális szempontjainak meghatározását jelenti.

Az előttünk fekvő javaslatról elmondható, hogy főként technikai jellegű módosításokat tartalmaz. A szankciótörvénytől való eltérés lehetőségéből fakadóan egyes ágazati törvények kizárják a figyelmeztetés mint hátrányos jogkövetkezmény alkalmazását, továbbá eltérően állapítják meg az elévülés, valamint a tevékenység végzésétől való eltérés lehetséges időtartamát.

(15-20)

A törvényjavaslatban szereplő módosítások négy nagy csoportba sorolhatóak. A figyelmeztetés, szankció bizonyos típusokban történő kizárása, a szankciók meghatározásának a megfelelő jogforrási szinten történő elhelyezése, legyen szó akár törvényről, akár kormányrendeletéről, az intézkedések, kötelezések, illetve szankciók szükség szerinti jogszabályi szövegben történő elhatárolása, valamint a szankciótörvénnyel párhuzamos rendelkezések hatályon kívül helyezése, mint például mérlegelési szempontok vagy elévülési határidők.

Ahogy államtitkár úr is mondta expozéjában, kiemelő, hogy az előterjesztő egy alaposan kimunkált javaslatot helyezett a Ház asztalára, melynek kidolgozása során az érintett szaktárcákkal együtt dolgoztak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szükségesnek tartom megemlíteni, hogy a benyújtott javaslat a szankciótörvény alkalmazásához elhanyagolhatatlannak bizonyuló ágazati törvényi módosításokon túlmenően, a konkrét tárgyhoz kevésbé kapcsolódó törvények módosítását is tartalmazza. Ezekből szeretnék most néhányat ismertetni.

A területfejlesztésről és területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény módosítása értelmében a jövőben a megyei önkormányzatok, a Fővárosi Önkormányzat és a megyei jogú városok önkormányzatainak egyetértése helyett - és ide kell helyezzük a hangsúlyt - a bevonásukra lesz szükség a területi szempontú fejlesztéseket tartalmazó operatív programok kidolgozása, megvalósítása, nyomon követése és végrehajtása, valamint a megyei és fővárosi területfejlesztési koncepciók kidolgozása és elfogadása során.

Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény két ponton is módosításra kerül. Egyfelől azért, hogy a központi költségvetés, helyi önkormányzatok támogatásait tartalmazó 9. fejezetében nyújtott támo-

gatások során a beruházás céljának módosítására lehetőség legyen már megkezdett beruházás esetén is, másfelől pedig, amennyiben a kormány rendeletében előírja, fejlesztési célra európai uniós forrásból nyújtott költségvetési támogatás kizárólag a Kincstárnál vezetett fizetési számlára legyen folyósítható, mely számla más célra átmenetileg sem vehető igénybe.

Végezetül röviden utalnék az állatok védelméről és kíméletéről szóló törvény módosítására is. Azt gondolom, többször, itt az elmúlt hetekben is szóba került a Házban a téma, hogy mindannyiunk számára fontos teremtett világunk védelme és az embernek kiszolgáltatott élőlényekkel szembeni etikus, méltányos és tisztességes bánásmód érvényesülése. Ezért válik indokolttá az említett törvény normáinak módosítása is.

A módosítás értelmében az állatvédelmi bírságra vonatkozó rendelkezések egy új fejezetben kerülnek szabályozásra, a szankciótörvény alapján indokolt újabb rendelkezésekkel együtt. A jogalkalmazás megkönnyítése érdekében a módosító javaslat egyértelműen szétválasztja a közigazgatási szankciókat és a hatósági intézkedéseket, illetve kötelezéseket.

A helyszíni bírság alkalmazása az egyszerű megítélésű, kisebb súlyú, viszont a figyelmeztetés szankcióját már nem túró jogsértések esetén reményeink szerint hozzájárul majd a hatósági eljárások adminisztratív terheinek csökkentéséhez, melynek következtében érdemben növelhetővé válik a hatósági ellenőrzésekre, eljárásokra fordítható kapacitás. Megjegyzendő az is, hogy meghatározásra kerül a kiszabható állatvédelmi bírság alapösszege is.

Tisztelt Ház! Az igen terjedelmes javaslatról még sokat lehetne beszélni, de azt gondolom, hogy államtitkár úr kimerítő részletességgel ismertette számunkra a törvénytervezet lényegi ismérveit és főbb elemeit.

A törvényjavaslat célja, tehát még egyszer röviden, hogy a szankciótörvény majdani hatálybalépésével összefüggésben olyan jogszabályok módosítása történjen meg, amelyek hozzájárulnak a jogrendszer koherenciájának megteremtéséhez. Éppen ezért a benyújtott javaslatot a Fidesz képviselőcsoportja támogatja, és arra kérem valamennyi képviselőtársamat, hogy szintén támogassák a tervezet elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A Jobbik vezérszónoka Potocskáné Kőrösi Anita képviselő asszony. Ő mondhatja el véleményét. Parancsoljon!

POTOCSKÁNÉ KŐRÖSI ANITA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy, ahogy az előző vitában, most is egy salátatörvény van előttünk, 88 törvény módosítására tesznek önök javaslatot, amely a szankciótörvénnyel összefüggésben fogalmaz meg intézkedéseket.

Mikor még a könyvelésben dolgoztam, akkor szerettem azt, amikor az adóhatóság nem rögtön büntet, hanem először figyelmeztet és javaslatot tesz arra, hogy mit kéne másképpen csinálni. És így önök is kiemelték, hogy ez az egyik olyan változás ebben a jogszabályrengetegben, hogy a figyelmeztetések most már háttérbe fognak szorulni.

Én elhiszem, hogy nagyon fontos a büntetés és a büntetéstől való félelem, hogy az állampolgárok betartsák azokat a szabályokat, amelyek megvannak, de ha először a figyelmeztetés intézményében gondolkodunk, akkor az is célravezető lehet. Én elhiszem, hogy sok esetben ez nem célravezető, de az, hogy rögtön közigazgatási bírsággal szankcionálni embereket egy-egy figyelmen kívül hagyásért, az lehet, hogy túlzás.

Én azt gondolom, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat olyan mértékű változásokat okoz, akár amit fideszes képviselőtársam vezérszónoki felszólalásában is elmondott, hogy például csorbítja a megyei önkormányzatok azon jogát, hogy nem beleszólási joguk, hanem bevonási joguk lesz, vagy egyetértési jog helyett bevonási jogot kapnak, ez, akárhogy is nézzük, a jogainak a csorbítása.

Azt gondolom, hogy lehetne még itt mit tenni, úgyhogy a Jobbik képviselőcsoportja ennél a javaslatnál biztos, hogy tartózkodni fog. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vejkey Imre képviselő úr, a KDNP vezérszónoka a következő. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A koronavírus közepette is fontos, hogy megőrizzük az ország működőképességét, ezért kiemelkedő jelentősége van annak, hogy a parlament folyamatosan ülésezik, és folytatja jogalkotó munkáját. Ennek részeként terjesztette elő a Miniszterelnökséget vezető miniszter a közigazgatási szabálysértések szankcióiról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/13669. számú törvényjavaslatot.

A törvényjavaslat célja, ahogy államtitkár úr és képviselőtársaim is mondta, hogy a jövő év január 1-jén hatályba lépő közigazgatási szabályszerződések szankcióiról szóló 2017. évi XXV. törvény megfelelő alkalmazásához a jogrendszeri koherencia megteremtése érdekében új ágazati szabályok kerüljenek megállapításra, illetve módosításra, a szankciórendszer szabályainak egységes, átlátható, következetes szabályozása érdekében és nem a büntetés mértékének növelése céljából, hanem éppen a preventív megelőzés céljából.

És itt utalnék arra, amit Potocskáné Kőrösi Anita jobbikos vezérszónok mondott. Ez a törvényjavaslat épp fordítva van, tehát nem a figyelmeztetés helyett bírságot alkalmaz, hanem a bírság helyett első alkalommal figyelmeztetést ír elő, és második alkalommal pedig a maximálisan kiszabható bírság helyett a bír-

ság összegét felezi. Úgy gondolom, hogy a törvényjavaslat a fokozatosság és a kiszámíthatóság alapelve alapján igencsak méltányos előírást hoz.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Figyelemmel arra, hogy, mint mondtam, György István államtitkár úr expozéjában és Héjj Dávid képviselőtársam vezérszónoklatában kifejtette, én csak néhány dologra szeretném még felhívni az önök figyelmét; elsőként arra, hogy az előterjesztés főként technikai jellegű módosításokat tartalmaz.

A fentiekben túl pedig a törvényjavaslat azt is tartalmazza, hogy a területfejlesztésről, területrendezésről szóló 1996. évi XXI. törvény módosításával a jövőben a megyei önkormányzatok, a Fővárosi Önkormányzat és a megyei jogú városok önkormányzatának egyetértése helyett bevonásra lesz szükség a területi alapú fejlesztéseket tartalmazó operatív program kidolgozása, megvalósítása, nyomon követése és végrehajtása, valamint a megyei és fővárosi területfejlesztési koncepció kidolgozása és elfogadása során.

Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvényt is módosítja a törvényjavaslat egyrészt annak érdekében, hogy a központi költségvetésből nyújtott támogatás esetén a beruházás célja is módosítható legyen, másrészt pedig annak érdekében, hogy a félreértések elkerülése érdekében rögzíti, hogy az európai uniós forrásból nyújtott költségvetési támogatás kizárólag a Kincstárnál vezetett fizetési számlára folyósítandó, igénybevétele pedig cél szerint kötött.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján a KDNP parlamenti frakciója támogatja a törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

(15.30)

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A javaslat 88 törvény módosítását tartalmazza, amelyek módosítása a közigazgatási szabályszerűségek szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvény, valamint más törvények ezzel való összehangolása miatt vált szükségessé.

Ezen ponton fontos kiemelni, hogy a Kszsztv. 2019. január 1-jén lépett hatályba. Azóta már lassan két év eltelt, és a jogszabályok még mindig nincsenek megfelelően összehangolva az akkor elfogadott jogszabályokkal. Engedje meg, államtitkár úr, hogy mégiscsak azt mondjam, ezért van, hogy két év után visszahozzák ezeket a törvényeket, és salátatörvényben kell rendezni. Ez jól mutatja, hogy a kormány a nagy jogalkotási rohanásban nem készíti elő megfelelően a törvényjavaslatokat, a jogharmonizáció a hatálybalépés után évekkel sem megoldott. Tekintettel a javaslat

nagy intenzitására, az alábbiakban a jelentősebb módosítások kerülnek bemutatásra.

Első körben érdemes megemlíteni a javaslat Szerencsejáték Felügyeletre vonatkozó rendelkezéseit. A javaslat a kötelező bírságkiszabás helyett, jól mondta Vejkey képviselőtársam, mérlegelésen alapuló bírságolást vezetne be - ez nagyon fontos a szerencsejátéknál. A javaslat ráadásul a figyelmeztetés lehetőségét is meghagyná, egyedül a szerencsejáték engedély nélküli szervezése esetén volna rá lehetőség.

A környezetvédelemmel kapcsolatos rendelkezések vonatkozásában a javaslat kissé ellentmondásos. A bányászattal kapcsolatos törvény módosítása kapcsán ugyanis, helyesen, kizárja a figyelmeztetés lehetőségét, és az illegális bányászati tevékenységért egyből bírság kiszabását rendeli el. Emellé társul, hogy az eltiltás időtartamának olyan súlyúnak kell lennie, tekintettel a tevékenység jogellenes végzésével elérhető gazdasági előnyre, hogy az kellő visszatartó erővel bírjon. Ezzel szemben a környezetvédelmi ügyekben az eltiltás jogintézménye kizárólag a szabályszerű tevékenység visszaállítása érdekében szükséges kötelezettségek teljesítéséig terjedő időtartamra rendelhető el. Ez utóbbi körben tehát a javaslat nem veszi figyelembe azokat a gazdasági előnyöket, amelyeket a környezetszennyező tevékenység folytatásával el lehet érni. Ez a javaslatban megtalálható jelentős ellentmondás.

Kérdésként merül fel az is: eddig lehetőség volt-e illegális bányászati ügyekben egyszerű figyelmeztetéssel vagy rövid korlátozással megúszni a jogellenes magatartást. Remélem, erre államtitkár úr választ fog adni. Ez a környezetvédelmi követelményekkel nyilván nem egyeztethető össze.

A munkavédelmi rendelkezések közül kiemelkedő és előremutató, ezt el kell ismernünk, hogy a munkáltatóval szemben a helyszíni bírság kiszabását is lehetővé teszik - ez egy nagyon fontos rendelkezés.

Természetesen egy nagy intenzitású törvényjavaslatból nem maradhat ki egy bújtatott támadás az ellenzéki önkormányzatokkal szemben. A megyei, fővárosi önkormányzatok eddig a megyei jogú városok önkormányzatának, valamint a fővárosi kerületi önkormányzatok többségének egyetértésével dolgozták ki a megyei és fővárosi területfejlesztési programot. A javaslat alapján ez utóbbi kidolgozása az előbbiek bevonásával és nem egyetértésével történik.

Hasonló folyamat látható a területi szempontú fejlesztéseket tartalmazó operatív program esetén is. Ennek kidolgozását eddig a területfejlesztésért felelős miniszter végezte a megyei önkormányzatok, a Fővárosi Önkormányzat, a megyei jogú városok önkormányzatának egyetértésével, valamint a fővárosi kerületi önkormányzatok többségének egyetértésével. A javaslat alapján ezeknek az önkormányzatoknak nem egyetértési joga lesz, a miniszter az ő bevonásukkal dolgozza ki a programot. A rendelkezések hatása világos: csökkenteni az ellenzéki önkormányzatok beleszólását a területfejlesztésbe, csökkenteni az ellenzéki

önkormányzatok lehetőségét az egyet nem értésük kifejezésére.

A javaslat rendkívül egyszerűsíti a hitelintézeti kölcsönszerződéseket biztosító jelzálog bejegyzését, amely a jövőben az adós egyoldalú tartozáselismerő nyilatkozata és bejegyzési engedélye alapján is bejegyezhetővé válik.

A javaslat eltávolít néhány esetet, amely fennállása esetén a fogyasztóvédelmi törvény alapján bírság szabható ki. A javaslat indokolása szerint erre azért van szükség, mert a Kszsztv. ezeket már egyébként is tartalmazza. Nem egyértelmű azonban, hogy a módosítás értelmében ezek kötelező bírságotlasi esetek maradnak, például egészséget veszélyeztető gyakorlat miatti bírság esetén, vagy bizonyos fokú mérlegelést kíván engedni az új szabályozás akként, hogy ez a bírság csak akkor szabható ki, ha a bírság kiszabásától kellő visszatartó erő várható.

A javaslat a fémkereskedelmet és a fémhulladékok feldolgozását jelentősen újraszabályozza, egyértelműsítve a jogi helyzetet.

És még egyetlenegy pont, amit szeretnék megemlíteni: a javaslat a településkép-védelmi kérdésekben is változtatásokat eszközöl. Egyrészt meghatározza, hogy a településkép-védelmi bírság legkisebb összege 500 ezer forint kell hogy legyen, másrészt megadja a helyszíni bírság kiszabásának lehetőségét.

Ez a javaslat egy ékes példája a rosszul előkészített kormányzati döntéseknek. Kettő évvel egy törvény hatálybalépése után a kormánynak egy 86 oldalas normaszöveget kell benyújtania, hogy a két évvel ezelőtt elfogadott törvény és a többi jogszabály koherenciáját megteremtse. Ebben a kettő évben tehát számos, szankcióval érintett közigazgatási ügyben nem volt egyértelmű jogszabályi szinten a jogi helyzet. Ez pedig rendkívül problémás, hiszen a javaslat számos olyan esetet tartalmaz, ahol a figyelmeztetés alkalmazása kizárt, például illegális bányászat, ez viszont felveti a kérdést, hogy vajon a gyakorlatban hányszor került sor figyelmeztetés alkalmazására olyan esetekben, amikor az nem lett volna megengedhető, és bírságot kellett volna kiszabni.

A fentiekre tekintettel és persze azért, mert a megyei jogú városoktól és a fővárostól megint jogokat vonnak el, az MSZP nem tudja támogatni ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Sebián-Petrovszki László képviselő úr, a DK vezérszónoka következik. Tessék!

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Valóban egy nagyon vaskos törvényjavaslat van előttünk, itt a Ház előtt, nyolcvanvalahány törvény módosítását tartalmazza. Szinte lehetetlenség lenne pontról pontra végigmenve minden egyes pontról véleményt mondani, ezért én most azzal a megközelítéssel

élek, hogy öt pontban próbálom összefoglalni nyilván alapvetően a kritikáimat ezzel kapcsolatban.

Ahogy az előttem szólók némelyike is említette, már én is azt látom, hogy jelentős módosulás van abban, hogy a figyelmeztetés mint szankció hogyan alakul át ennek a törvényjavaslatnak köszönhetően. Amikor 2017-ben a parlament elfogadta ezt a törvényt, akkor az indoklásában maga Lázár János azt fogalmazta meg, szó szerint idézem: „Előbb figyelmeztetés, csak azt követően lehet büntetni, legyen szó bármilyen közigazgatási eljárásról.” Tehát akkor új elem volt és új elemként került bevezetésre ebben a törvényben ennek a bizonyos figyelmeztetésnek az igénye, ami abszolút érthető, még azt is mondom, hogy támogatandó a koncepció mögötte.

Ehhez képest a most benyújtott törvényjavaslatban bővülnek azok az esetekörök, amelyek esetében ennek a figyelmeztetés szankciónak az alkalmazása kizáródik, hogy ilyen passzívban fogalmazzak, szóval, amikor kizárja a javaslat azt, hogy ez alkalmazható legyen. Szerintünk ez nem jó, ez egy nem jó része ennek a javaslatnak. Szerintünk a figyelmeztetés mint módszer kifejezetten hasznos, kifejezetten jó a logika mögötte, ezért aztán ezeket a fajta korlátozó rendelkezéseit ennek a törvénynek semmiképpen nem javasoljuk elfogadni, nem javasoljuk ezt a megközelítést.

Ugyanakkor van egy olyan elágazása ennek, és ez a második pont, amiről szeretnék beszélni, hogy bizonyos esetekörökben mi el tudnánk képzelni egy olyanfajta megközelítést, hogy magasabb bírság kerüljön kiszabásra, tehát súlyosabb szankció kerüljön kiszabásra bizonyos esetekörökben, amelyeket érint a törvény. Például ilyenek az egyes közúti közlekedési szabályszegések vagy a természetkárosítás, vagy pont az állatvédelmi intézkedések, amelyeket említett Vejkey képviselő úr is, ami ebben benne van.

(15.40)

Azt gondoljuk, hogy a társadalmi igény ezeken a területeken világosan tapasztalható, érzékelhető, és azt hiszem, hogy ha már szankciókról beszélünk, akkor igenis ezeknél a szankciónál el lehetne gondolkodni ezeknek a változtatásáról, szigorításáról. Ezt kiemelten fontosnak tartjuk.

Amikor arról beszél - és ez a harmadik megjegyzésem - a törvényjavaslat, hogy a tevékenységtől eltiltásnak vannak bizonyos időtartamai, és ezt határozza meg a törvény, akkor nem nagyon fedezhető fel egyégyes koncepció a törvényben, hogy melyik ágazatban vagy melyik szakmánál éppen hány hónapos vagy milyen hosszú ez az eltiltás. Tehát én azt írtam ide fel, hogy míg a bányászati tevékenységtől legfeljebb hat hónapra lehet eltiltást kiszabni, a vadászait eltiltás öt vadászati évre is elrendelhető, vagy az állattartástól egy évre lehet eltiltani. Bizonyára van valami logika, legyen ilyen optimista ennek kapcsán, de avasson be minket, államtitkár úr, mi emögött a logika, miért

nem egységes ez a fajta koncepció vagy ez a fajta időtartam-meghatározás.

Aztán a legsúlyosabb problémát hadd hozzam ide, ez a 4. pontom már itt a sorrendben. Ez az, hogy az ingatlan-nyilvántartásról szóló törvény módosításában, hogy egyszerűen fogalmazzak, ez a törvényjavaslat kiszervezi az elektronikus ingatlan-nyilvántartási rendszerhez kapcsolódó adatfeldolgozási feladatokat azzal, hogy kimondja, hogy az adatfeldolgozási feladatokat a rendszerfejlesztéshez szükséges mértékben - ez van benne a törvényben - a nem állami tulajdonú gazdálkodási szervezet is elláthatja, amely fejleszti ezt a rendszert.

Ahogy az előző törvény vitájában is fogalmaztam, minden olyan ügyben, amikor az állam adatokat gyűjt, adatokat átad, adatokat kezel, és különösen, ha ezek személyes vagy olyan adatok, ami később netalántán politikai hasznosításra is felhasználható, egy normális országban is extra óvatossággal javasolnék eljárni. Bizonyára ez fölvetette bennünk azt a kérdést, hogy vajon ez miért van így, miért van benne a törvényben ez a módosítás. Már látom azt, hogy egy-két hónappal az elfogadás után arról fogunk a sajtóban olvasni - vagy legalábbis nagy eséllyel adok erre -, hogy melyik ez a nem állami tulajdonú gazdálkodó szervezet, amelyik egyébként ezt a fejlesztést végzi, és amelyiknél mint magáncégnél egyébként landol ez a teljes ingatlan-nyilvántartási adatbázis.

Végül hadd mondjak néhány mondatot arról, hogy miről nem olvastam a törvényjavaslatban, miről lehetett volna olvasni. Például én elképzelhetőnek tartanék egy olyan passzust ebben a szankciótörvényben, amely mondjuk, azt mondaná, hogy ha egy hatósági ellenőrzés nem talált kivétlenül, nem talált hibát annál a célszemélynél vagy szervezetnél, akkor mondjuk, hat hónapig ugyanaz a hatóság ne vizsgálódhasson; merthogy van egy kettős társadalmi érzés.

Az egyik az, hogy mintha a hatóságokban lenne hajlam arra, hogy akár többször is visszatérjenek, és többször is próbálkozzanak valahogy megfogni azt a céget vagy azt a magánszemélyt, ha éppen az ellenőrzés alanya, még akkor is, ha az első ellenőrzésnél semmit nem találtak, hátha majd a következőnél találnak. Például egy ilyen javaslatot vagy egy ilyen módosítást nagyon örömmel fogadnék ebben. Vagy el tudnám azt képzelni, hogy az első hibánál, mondjuk, enyhébb büntetést, enyhébb szankciót kapnak a vétkesek, hogy így mondjam, de a második-harmadiknál már a jelenleginél akár súlyosabbat. Tehát egy picit differenciálnánk azt, hogy egyébként először botlik meg valaki, vagy sokadjára talál bármiféle ellenőrzés valamiféle hiányosságot a működésében.

Végül még egy ötletet hadd dobjak be ide: benem fölmerül az, hogy lehetne ebben a törvényben szabályozni azt, hogy ha már több hatóság szeretné ugyanazt a célszemélyt vagy ugyanazt a céget ellenőrizni, akkor egyszerre tegyék ezt meg. Tehát ne éljék azt át cégek ezrei meg magánszemélyek is, ha éppen olyan ügyről van szó, hogy előbb ellenőrzi őket ez a hatóság, majd utána annak vége van, és egy hét múlva

megjelenik egy második, majd aztán egy harmadik. És még ebben nem feltételeztem semmilyen kormányzati és egyéb szándékot - most nagyon jókedvemben vagyok péntek délután. Tehát ettől függetlenül én el tudnám képzelni azt ebben a törvényben, ahogy kimondja a törvény, hogy az ellenőrzések számát úgy kell csökkenteni, ha ugyanazt a szervezetet vagy ugyanazt a célszemélyt, céget szeretné ellenőrizni több hatóság, és akkor ezek egyszerre jelennek meg, egy időben van akkor egy ellenőrzés, ami nyilvánvalóan terhet ró arra, akit ellenőrzés alá vontak, de mégiscsak egyszer éli át ezt a terhet, és utána dolgozhat és működhet tovább.

Ezeket a javaslatokat, illetve a kritikáimat így utólag fogalmazva várnám államtitkár úr reagálását. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces felszólalásra kért lehetőséget Héjj Dávid képviselő úr, Fidesz. Parancsoljon!

HÉJJ DÁVID ÁDÁM (Fidesz): Nagyon szépen köszönöm a szót. Csak itt a területfejlesztés kapcsán, a képviselő asszonyok mondták, szerintem van egy félreértés: bevonás vagy egyetértés. Ugye, a partnerségi tervezés alkalmazása érdekében a területfejlesztési stratégia tervezéséért felelős miniszter, azaz a pénzügyminiszter a megyei önkormányzatok, a Fővárosi Önkormányzat és a megyei jogú városok önkormányzatainak bevonásával dolgozza ki a 2021-2027-es időszakra vonatkozó területi operatív programokat.

Tehát nem utólagos egyetértési joguk lesz, ahogy volt korábban, hanem be lesznek vonva a kidolgozás folyamán, tehát egy folyamatos konzultációs jogot kapnak. Azt gondolom, hogy ez nem csökkenti, hanem éppen hogy növeli a megyei önkormányzatok, a Fővárosi Önkormányzat, illetve a megyei jogú városi önkormányzatok lehetőségét. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselő! Kíván-e még valaki szólani? *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Kérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e reflektálni a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, ön a szó.

DR. GYÖRGY ISTVÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Röviden szeretnék reagálni. Az egyik, amivel kezdeni szeretném, hogy a Jobbik vezérszónoka, Potocskané asszony valóban azt fogalmazta meg, hogy miért kell mindjárt a bírsággal kezdeni. Vejkey képviselő úr elmondta, hogy ennek a törvénynek pont az a lényege, hogy van benne egy fokozatosság, amely a figyelmeztetéssel kezdődik, aztán a bírságolás, aztán a tevékenységtől történő eltiltás és

az elkobzás, tehát ebben a sorrendben. Főszabállyá teszi tulajdonképpen azt, hogy elsősorban figyelmeztetni kell. De maga a törvény is kimondja, hogy vannak olyan szabályszegések, amelyeknél nem elegendő a figyelmeztetés, és azért már önmagában ez a törvény is bizonyos szabályszegéseket azonnali bírsággal sújt, vagy következményként ezt helyezi kilátásba, ahol a társadalmi helyzet ezt igényli.

A törvény '21. január 1-jén lép hatályba, és a most benyújtott javaslat az ágazati törvényeket módosítja; 88 törvény, számos, hosszú-hosszú hónapokig tartó egyeztetés eredménye az, ami itt van a tisztelt Ház előtt. Hogy ez miért pont most került ide: az egyeztetéseket lefolytattuk, és a harmonizálásnak meg kell történnie. Szankciótörvénye nem volt a magyar jogrendnek, ez megszületett, és ezért ez a harmonizáció feltétlenül szükséges. Most van a Ház előtt, most értünk végig az egyeztetéseken.

Bangóné vezérszónoklatában elhangzott az, hogy reméli, hogy az illegális bányászati tevékenységet eddig nem néztük el, hanem ott is volt bírságolási lehetőség. Igen, ez így van, ott azonnal bírságot kellett kiszabni. Ez egy kicsit technikai - hogy is mondjam csak? - félreérthetőség, tudniillik ennek a törvénynek a főszabálya szerint figyelmeztetni kell. De miután ennél ki kellett zárni a figyelmeztetést, ezért a törvény azt a technikát alkalmazta, hogy ezt abba a körbe vonta, amit azonnal bírsággal kell sújtani. Ez korábban is így volt valóban, most a jogszabályszerkesztés szövege miatt úgy tűnhet a visszamenőleges következtetés, hogy nem így volt.

(15.50)

De így volt, csak a főszabály mint figyelmeztetés alól emeli ki a jogalkotót.

Több más hozzászólás is elhangzott. Hadd reagáljak arra a vezérszónoki megjegyzésre még, amely az elektronikus ingatlan-nyilvántartási rendszer fejlesztésével kapcsolatban hangzott el. Arra kérem tisztelt képviselő urat, hogy abban az értelemben itt ne gyanakodjon és ne várjon valami bombasztikus hírre; amióta államtitkár vagyok, megörököltém az elektronikus ingatlan-nyilvántartási projektet, amelyet a Lechner Tudásközpont írt ki, és ennek már évek óta megvan a vállalkozója, szállítója, a Tigra Kft. készíti ezt az elektronikus ingatlan-nyilvántartási projektet. *(Sebián-Petrovszki László közbeszól.)*

Megítélésem szerint a magyar közigazgatás elmúlt harminc évének egyik leglényegesebb fejlesztése folyik, mert ha az ingatlan-nyilvántartás papíralapról elektronikus ingatlan-nyilvántartásra való áttérése megtörténik, akkor az egy forradalmi változást fog hozni. A magyar emberek vagyoniának körülbelül 70 százaléka ingatlan vagyonban van. Tehát az, hogy ez a közhiteles nyilvántartás elektronizálva legyen, és olyan módon szolgálja az állampolgárok és egyáltalán a polgári forgalom zavartalanságát, hogy így mondjam, egy alapvető érdek.

Tehát nem arról van szó, hogy itt valakik azon gondolkodnak, hogy kinek adjanak egy jó zsiros falatot. Évekkel ezelőtt ez a kérdés eldőlt, hogy elektronikus ingatlan-nyilvántartásra szükség van, lefolytatták a közbeszerzési eljárást. Én magam hetente több órát foglalkozom vele, ennek az elektronikus ingatlan-nyilvántartásnak a stratégiai munkacsoportját vezetem, és számos kérdést veszünk végig nap mint nap, hogy hogyan haladjanak a fejlesztők, és ebben a végfelhasználó kormányhivatali, földhivatali kollégák is részt vesznek. Tehát ez egy rendkívül fontos projekt, és reményeink szerint egy nagyon komoly és jó végeredményt fog hozni majd az elektronikus ingatlan-nyilvántartás bevezetése.

Számos más, vagy ha nem is számos, de jó néhány más kérdés és javaslat is elhangzott. Ez egy minden tárcával lefolytatott egyeztetés végeredményét tartalmazó javaslat, de nemcsak a tárcákkal egyeztetünk, hanem más szervekkel is, például a fém törvény módosításánál kifejezetten a NAV kérte, hogy olyan visszaélések történjenek, ami miatt szigorú szabályok bevezetésére van szükség, és nem lehet ezt a kérdést sem a figyelmeztetési körben hagyni, hanem ezt azonnali bírsággal kell sújtani, és mindenáron a kifehéritését ennek a területnek szolgáltnia kell a jogszabálynak. Ez például az ő kérésükre került be. A Bankszövetség is tett észrevételeket a jelzőlogbejegyzésekkel kapcsolatban szintén a forgalmi élet biztonsága érdekében.

Nyilván láthatjuk különböző nézőpontból a világot, és gondolhatunk mást különböző dolgokról, legjobb tudásunk szerint összeállítottunk egy javaslatot, amely a tisztelt Ház asztalán fekszik. Módosító indítványokat az előző kettőnél már ezek szerint nem lehetett benyújtani, pontosan nem tudom, hogy erre lehetett-e, de nyilván, ha lehetett, vagy lejárt már a határidő, akkor ezt nyilván megtették, azokat pedig meg fogjuk fontolni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. A felvetésére azonnal mondom, hogy a módosító javaslatok benyújtására tegnap 16 óráig volt lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az Országos Kereskedelmi Nyilvántartási Rendszer működéséhez szükséges egyes törvények módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13671. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként ismét megadom a szót György István államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

DR. GYÖRGY ISTVÁN, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! A kormány évek óta elkötelezett híve az állampolgárok életét megkönnyítő és a hatósági jogalkalmazók munká-

ját elősegítő intézkedések megvalósításának. Az elmúlt évek során számos olyan törvény és törvénymódosító csomag született, amelynek eltökélt célja volt az állampolgároknak a közigazgatási szervek működésébe fektetett bizalmának a növelése és a közigazgatás egészének hatékonyabbá és eredményesebbé tétele.

A különböző bürokráciacsökkentő és a hatósági eljárások egyszerűsítését elősegítő programok mind hozzájárultak az állam hatékonyabb működéséhez. E reformfolyamat egyik mozgatórugója az állam és az állampolgárok közötti bizalom megerősítése. E szemlélet megvalósítása jegyében felülvizsgálatra kerültek a közigazgatási hatósági eljárások, valamint a közérdekből nyilvános és bárki számára hozzáférhető adattartalmak rögzítésére felhasznált informatikai rendszerek.

A felülvizsgálat eredménye többek között a kereskedelmi és egyes társasházakkal és ingatlanokkal összefüggő szolgáltatási nyilvántartások egységesítése. A kereskedelemről szóló törvény értelmében, aki Magyarország területén kereskedelmi tevékenységet kíván végezni, az erre irányuló szándékát köteles a kereskedelmi hatóságnak bejelenteni. A kereskedelmi hatóság a települési önkormányzat jegyzője. A jegyző által vezetett nyilvántartások nyilvánosak, közhitelesek, amelyeket a jegyzőnek a hatályos rendelkezések szerint az önkormányzat honlapján közzé kell tennie. Jogszabályi rendelkezés alapján a jegyzői nyilvántartásokkal párhuzamosan jelenleg is működik a Zala Megyei Kormányhivatal üzemeltetésében egy központi nyilvántartás kereskedelmi nyilvántartási rendszer néven. Ez a nyilvántartás országos, nyilvános, azonban nem közhiteles.

A kereskedők és üzletek esetében emellett a bevásárlóközpontok, piacok, helyi termelői piacok és vásárok tekintetében tehát a települési önkormányzat jegyzője jár el és vezet nyilvántartást. Az üzletszerű társasházkezelői és ingatlankezelői tevékenység tekintetében ingatlanvállalkozás-felügyeleti hatóságként a járási hivatalok, míg az üzletszerű ingatlanközvetítői, illetőleg ingatlanvagyon-értékelő és közvetítői tevékenység tekintetében ingatlanvállalkozás-felügyeleti hatóságként a megyeszékhely szerinti városi önkormányzat jegyzői, Pest megyében a megyei önkormányzat főjegyzője, Budapesten a Fővárosi Önkormányzat főjegyzője járnak el.

Az említett tevékenységek végzésére vonatkozóan a települési önkormányzatok jegyzői, a járási hivatalok és a megyeszékhely szerinti városi önkormányzatok jegyzői is külön közhiteles hatósági nyilvántartásokat vezetnek. A hatósági nyilvántartások adattartalmát, azoknak az interneten bárki számára ingyenesen és korlátozásmentesen történő hozzáférhetőségét jogszabály rendezi, azonban a nyilvántartások elérhetősége és megjelenési formája tekintetében rendkívül változatos kép mutatkozik. A különböző nyilvántartások jelenleg széttagoltak, az adatok hozzáférhetősége és kereshetősége is hosszabb időt vesz igénybe. A nyilvántartásban tárolt adatok közvetlen

kapcsolódása miatt, valamint az adatokhoz való egyszerű hozzáférhetőség és kereshetőség, továbbá az egységes megjelenés érdekében indokolt a nyilvántartások széttagoltságát megszüntetni, és a sok különálló közhiteles nyilvántartás helyett egy országosan egységes rendszerben megvalósuló, de a rendszeren belül szolgáltatási tevékenységként elkülönített közhiteles központi nyilvántartást létrehozni.

A nyilvántartások magas száma és ilyen mértékű szórtsága már kihatással van többek között az alkotmányos alapokon nyugvó transzparencia követelményeinek való megfelelésre, az állampolgárok érdekeire azzal, hogy a kereskedelemre vonatkozó bizonyos nyilvános információk megismerése jelentős nehézségekbe ütközik a különböző önkormányzati honlapokon a honlapok struktúrája és hiányosságai miatt; a kereskedőket ellenőrző szakhatóságok tevékenységére, miután a tájékozódás több ezer honlapon, amennyiben minden önkormányzat rendelkezik azzal, nehézkes; valamint a jogalkotók részére, mert átláthatatlan, összesíthetetlen adatok állnak rendelkezésre a különböző hatásvizsgálatokhoz és döntés-előkészítéshez. Mindezek kiküszöbölését hivatott a jövőben elősegíteni e javaslat szerint az országos kereskedelmi nyilvántartási rendszer, röviden OKNYIR.

Tisztelt Országgyűlés! Az OKNYIR célja egyfelől a jelenlegi kereskedelmi nyilvántartási rendszer továbbfejlesztett, naprakész adatokat tartalmazó informatikai rendszerrel történő felváltása és közhitelessé tétele, valamint a helyi szintű nyilvántartások adatainak integrálása, egységesítése az új országos rendszerbe, ezzel megszüntetve az adatok duplikálását, egy időben több rendszerben történő nyilvántartását.

(16.00)

Az OKNYIR összesen tíz nyilvántartás egységesítését tűzte ki célul, amelyek a következők: az üzletek nyilvántartása; a kereskedők nyilvántartása; a vásárok nyilvántartása; a piacok nyilvántartása; a helyi termelői piacok nyilvántartása; a bevásárlóközpontok nyilvántartása; a társasházkezelő szolgáltatási tevékenységet végzők, az ingatlankezelő szolgáltatási tevékenységet végzők, az ingatlanközvetítő szolgáltatási tevékenységet végzők, valamint az ingatlanvagyon-értékelő és -közvetítői szolgáltatási tevékenységet végzők nyilvántartását. Tehát ez a tíz nyilvántartás az, amelynek egységesítését tűzte ki az OKNYIR.

Az OKNYIR megvalósulásával a jelenleg önállóan nyilvántartott, bejelentés- és engedélyköteles kereskedelmi és egyes szolgáltatási tevékenységek országosan egységes, átlátható és hatékony rendszerben válnak nyomon követhetővé az állampolgárok, a hatóságok és az illetékes szervezetek számára.

A nyilvántartásban szereplő adatok megfelelő fórumon való közzétételének és azok bárki által történő megismerésének biztosítását mind a közérdek, mind pedig a jogos magánérdek indokolja. Az országos nyilvántartás létrehozásával naprakész statisztikai információk állnak majd rendelkezésre az állampolgárok,

a hatóságok és az illetékes szervezetek számára átlátható, könnyen kezelhető felületen. A törvényjavaslatba foglalt törvények módosítása hozzájárul ezáltal az állampolgárok közigazgatásba vetett bizalmának növeléséhez és a jogalkalmazó szervek munkavégzésének hatékonyabbá tételéhez. Törvényi szinten kerülnek rögzítésre az OKNYIR-rendszerbe történő adatbejegyzés és adatkezelés feltételeinek alapvető szabályai, így többek között a nyilvántartásban szereplő adatok és azon belül a közérdekből nyilvános, valamint a közhiteles adatok, továbbá a nyilvántartásba való betekintésre jogosultságnak a meghatározása a GDPR-ra és az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló törvény rendelkezéseire tekintettel, azokkal összhangban.

A javaslat az ingatlanközvetítői, valamint ingatlanvagyon-értékelő és -közvetítői szolgáltatást nyújtók országos nyilvántartásának létrehozása tekintetében európai uniós jogharmonizációs kötelezettségnek is eleget tesz. A 2015/849 európai parlamenti és tanácsi irányelvben foglaltak alapján ugyanis szükséges vizsgálni az ingatlanügynökök, vagyis az ingatlanközvetítők, valamint az ingatlanvagyon-értékelők és -közvetítők bejelentési és nyilvántartásba-vételi eljárása során, hogy jog szerinti és tényleges tulajdonosai az üzleti jó hírnév feltételeinek eleget tesznek-e. Ennek megfelelően elengedhetetlenné vált a gazdálkodó szervezetek vonatkozásában az üzletszerű ingatlanközvetítői, valamint az üzletszerű ingatlanvagyon-értékelő és -közvetítői tevékenység folytatása feltételeinek kiegészítése az üzleti jó hírnév igazolása követelményének bevezetésével, mellyel a gazdálkodó szervezet vezető tisztviselője, illetőleg tulajdonosa az üzleti élet tisztaságának garanciáját biztosítja.

Tisztelt Ház! Összegzőképpen kijelenthető, hogy az Országos Kereskedelmi Nyilvántartási Rendszer működéséhez szükséges törvények módosításáról szóló törvényjavaslat a nyilvántartásokkal összefüggő közfeladatok hatékonyabb ellátására irányul. Az új nyilvántartás egyrészt biztosítja a kereskedelmi szolgáltatásokat igénybe vevő állampolgárok naprakész tájékoztatását, nem utolsósorban támogatja a hatóságok ellenőrzési tevékenységét is. Az állampolgárok közigazgatásba vetett bizalmának növelése és a közigazgatási feladatok megfelelő szintű ellátásának biztosítása az állam működésének kiemelt jelentőségű területe és feladata, ezért a törvényjavaslat a társadalom jelentős részére nézve pozitív hatással lesz.

Az elhangzottakra tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa az előttünk fekvő törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vezérszónoki felszólalásokra kerül sor; elsőként Ovádi Péter képviselő úr, a Fidesz vezérszónoka szólhat. Parancsoljon!

OVÁDI PÉTER, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az

előttünk fekvő, T/13671. irományszámú, az Országos Kereskedelmi Nyilvántartási Rendszer működéséhez szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat a tízféle kereskedelmi és szolgáltatási nyilvántartás országosan egységessé tételét megvalósító országos kereskedelmi nyilvántartási rendszer megfelelő alkalmazásához szükséges ágazati szabályok módosítása a jogrendszeri koherencia megteremtése érdekében.

Tisztelt Ház! Az OKNYIR létrehozását célzó informatikai fejlesztés teljes egészében a „KÖFOP-1.0.0.-VEKOP-15-2016-00046. hatósági eljárások és hatósági jogalkalmazási gyakorlat felülvizsgálata és egyszerűsítése” projekt keretében valósul meg. Az informatikai rendszer üzemeltetője előreláthatólag a Lechner Tudásközpont lesz.

Az OKNYIR létrehozásával szükségessé vált a kereskedelmi és egyéb szolgáltatási tevékenységet végzők hatósági nyilvántartásban szereplő adatainak felülvizsgálata és az ágazati jogszabályok módosítása a rendszer megfelelő működése érdekében.

A kereskedelmi hatóságként, ingatlanvállalkozás-felügyeleti hatóságként, valamint a szolgáltatási tevékenységet engedélyező és a szolgáltatás felügyeletét ellátó hatóságként kijelölt települési, fővárosi kerületi önkormányzat jegyzője, illetve a főváros önkormányzata által közvetlenül igazgatott terület tekintetében a fővárosi főjegyző hatáskörébe tartozó nyilvántartások esetében szükséges pontosítani a nyilvántartások vezetésével összefüggő feladatköröket az új országos nyilvántartás bevezetésével összhangban.

A kormányrendeletekből szükséges kivezetni továbbá a nyilvántartásban szereplő adatok nyilvánosságára vonatkozó rendelkezéseket, tekintettel arra, hogy azok törvényi szinten kerültek rögzítésre, a párhuzamos szabályozás elkerülése érdekében.

Az előterjesztés az ingatlanközvetítő, valamint az ingatlanvagyon-értékelő és -közvetítői szolgáltatást nyújtók országos nyilvántartásának létrehozása tekintetében európai uniós jogharmonizációs kötelezettségnek is eleget tesz.

A jogszabályi rendelkezések alapján a jegyzői nyilvántartásokkal párhuzamosan jelenleg is működik a Zala Megyei Kormányhivatal üzemeltetésében egy központi nyilvántartás kereskedelmi nyilvántartási rendszer néven. Az OKNYIR célja egyfelől ezen, nem közhiteles rendszer továbbfejlesztett, naprakész adatokat tartalmazó informatikai rendszerrel történő felváltása és közhitelessé tétele; ezzel együtt a helyi szintű nyilvántartások adatainak integrálása az új országos rendszerbe.

Az OKNYIR tartalmazza továbbá a társasházakkal és ingatlanokkal összefüggő tevékenységet végzőkről vezetett szolgáltatási nyilvántartások integrálását is. Ez négy további nyilvántartást jelent: a társasházkezelő szolgáltatási tevékenységet végzők, az ingatlankezelő szolgáltatási tevékenységet végzők, az ingatlanközvetítő szolgáltatási tevékenységet végzők, valamint az ingatlanvagyon-értékelő és -közvetítői szolgáltatási tevékenységet végzők nyilvántartását.

Törvényi szinten szükséges rögzíteni az OKNYIR-rendszerbe történő adatbejegyzés és adatkezelés feltételeinek alapvető szabályait, így többek között a nyilvántartásban szereplő adatok és azon belül közérdekűből nyilvános, valamint közhiteles adatok körét, továbbá a nyilvántartásba való betekintésre jogosultak meghatározását az infotörvény rendelkezéseit figyelembe véve, összhangban a 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelettel, a GDPR-ral.

Tisztelt Ház! A fentiekben foglalt célok megvalósításához szükséges informatikai fejlesztések a végső szakaszba érkeztek. A jogszabályi környezet fentieknek megfelelő kialakítása érdekében pedig az előterjesztésben foglalt módosítások végrehajtása szükséges, ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy az elhangzottak alapján a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák a javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Stummer János képviselő úr, a Jobbik vezérszónoka következik. Parancsoljon!

(16.10)

STUMMER JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Ház! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ovádi képviselő úr után azért nehéz lesz bármilyen újdonságot ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban elmondani. Én a legfontosabbal kezdeném talán. Államtitkár úr, a Jobbik frakciója ezt a kereskedelmi nyilvántartási rendszer felülvizsgálatát célzó törvényjavaslatot támogatni fogja. Ma már több éve működik jelen formájában ez a rendszer, és így valóban időszerűvé vált a kereskedelmi és egyéb szolgáltatási tevékenységet végzők hatósági nyilvántartásban szereplő adatainak felülvizsgálata és az ágazati jogszabályok módosítása a rendszer megfelelő működése érdekében.

Itt pedig akár be is fejezhetném a mondandómat, de mégsem teszem. Én itt elsősorban nem a rendszerbe történő adatbejegyzés és az adatkezelés feltételeinek szabályairól vagy más, egyébként az országos nyilvántartás hatékony működését segítő részlet-szabályról szeretnék ebben a felszólalásomban beszélni, hanem, megragadva az alkalmat, a kereskedelemmel foglalkozó magyar honfitársaink problémáiról és azok megoldásának szükségességéről tennék most néhány említést.

Óriási bizonytalanság van ugyanis most ebben a rendszerben. Több mint fél éve nyögjük ezt a válságot, de a kereskedelemben érdekelték számára még mindig rengeteg a kérdőjel ennek a válságnak a természetére vonatkozóan.

Mi az, amit az utóbbi kilenc hónap tapasztalatai alapján tudunk? Egyrészt: a jelenlegi válság nagyjából a 2008-2009-es válsággal és a XX. század első harmadának nagy gazdasági világválságával mérhető össze. A kereskedelem volumenében pedig ebben az

évben, 2020-ban globálisan nagyjából 10-15 százalékos visszaesés várható.

Tudjuk azt is, hogy amíg a válság tart, a kereskedelem különböző szektorai más-más módon lesznek érintettek. Vannak és lesznek olyanok, akiket nem érint a járvány, és vannak és lesznek olyanok is, akik egyik percről a másikra kilátástalan helyzetbe kerülnek. Azt is tudjuk, hogy az utóbbi kérdésre, mármint, hogy ki él túl és ki bukik el, nagy hatással voltak és lesznek azok az úgynevezett pánikvásárlások, amelyek közül az elsőt valamikor február közepén, február végén tapasztalhattuk meg mi magunk is.

Amit pedig nem tudunk, az az, hogy meddig tart majd ez a válság, és azon belül az időszakon belül annak milyen dinamikája lesz. Így pedig a kilábalás várható alakulása is többféle lehet, de a szakma majd egybehangzó állítása szerint valószínűleg minden szektor közül a kereskedelemben fog a leglassabban helyreállni.

A helyzet tehát a magyarországi kereskedelmi ágazatban sok helyütt súlyos, de mindenhol igaz, hogy változik. Változik, méghozzá olyan sebességgel, amelyre hosszú évtizedek óta nem volt példa. Nem tudjuk még, hogy ki nyer, ki veszít majd. A magyar államnak viszont világos a feladata: minél több magyar kereskedőt a nyertesek oldalára állítani, és a veszteségeket minimalizálni kell. Ha pedig a magyar állam tud jól reagálni ezekre a változásokra, a változás nyertesit nemzetközi viszonylatban is erősíteni tudja.

A mostani előterjesztés segít abban, hogy ezt a rendszert átláthatóbbá tegyünk, ezért támogatjuk. Valóban, ahogy államtitkár úr is fogalmazott, a transzparencia ezek között a nehéz idők között különösen fontos. De egyúttal, és kihasználva a lehetőséget, felhívjuk a kormány figyelmét a rugalmasság kritériumának fontosságára is. Úgy tudunk minél több, a kereskedelemmel foglalkozó magyar tulajdonú kis- és közepes vállalkozást megmenteni és a győztesek oldalára állítani, ha lehetőséget és könnyű utat biztosítunk számukra a profilváltáshoz, akár képzésekkel, akár az ilyenkor szokásos adminisztratív terhek csökkentésével, akár a profilváltáshoz szükséges tőke biztosításával.

Én szeretném, ha ebben az országos kereskedelmi nyilvántartási rendszerben nyertes kereskedők adatai szerepelnének még ez után a válság után is. Tegyenek meg minden lehetőséget és önkéntől telhető ennek érdekében! Köszönöm szépen a szót. *(Sebián-Petrovics László tapsol.)*

ELNÖK: Nacsa Lőrinc képviselő úr, a KDNP vezérszónoka a következő felszólaló. Tessék!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Szerintem államtitkár úr és fideszes képviselőtársam elmondta a lényegét erről a jelentős informatikai fejlesztésről, és az országos kereskedelmi nyilvántartási rendszer olyan tíz különböző nyilvántartás összhangját megteremtő nagy adatbázis létrehozásáról elmondtak mindent.

Én Stummer képviselő úrnak csak annyit válaszolnék, hogy ezen dolgozunk, így legyen, legyenek a nyertesei a magyar kis- és középvállalkozások, a kereskedők, legyünk azon, hogy ebből a válságból, ha lehet, megerősödve jöjjenek ki. Ezért eddig is mindent megtettünk, és ezután is mindent meg fogunk tenni. A mostani javaslatot a KDNP támogatja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Szabó Sándor képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője, az MSZP vezérszónoka a következő. Tessék!

SZABÓ SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: *(Nem működik a mikrofon.)* Köszönöm a szót, elnök úr. Valamiért nem működik a mikrofon.

ELNÖK: Kérek szépen segítséget a képviselő úrnak, mert nincs hang a mikrofonjában, pedig látom, hogy föltette. *(Szabó Sándor: Most jó.)* Rendben van. Parancsoljon!

SZABÓ SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, az országos kereskedelmi nyilvántartási rendszert a Zala Megyei Kormányhivatal vezeti, mint ahogy egyébként már elhangzásra került. Az is igaz, hogy az OKNYIR tíz nyilvántartás, ezt az előterjesztő elmondta, többek között üzletek, kereskedők, piacok, bevásárlóközpontok összhangját teremti meg, egy országos nyilvános adatbázis, amely ugyan nem közhiteles adatbázissá válik.

Az előterjesztő azt is elmondta, hogy ennek a bevezetése azért szükséges, mert a különböző kereskedelmi és egyéb szolgáltatási tevékenységet végzők hatósági nyilvántartásban szereplő adatainak felülvizsgálata indokolt volt, az ágazati jogszabályok módosítása pedig szintén fontos volt.

Azon túl, hogy egyébként nyilván ez a nyilvántartás létrejön, azért érdemi módosításokat is tartalmaz az előterjesztés. Így például a lakások és helyiségek bérletére, valamint elidegenítésére vonatkozó törvény módosítása, melyben egyébként a javaslat rögzíti, hogy az ügyletek lebonyolításához szükséges dokumentációk és okiratok beszerzésével és előkészítésével összefüggő feladatok közül az okiratok megszerkesztése és azok ellenjegyzése nem tartozik az ingatlanközvetítők hatáskörébe. A kormány álláspontja, az előterjesztő el is mondta, elengedhetetlenné vált, hogy a gazdálkodó szervezetek vonatkozásában az üzletszerű ingatlanközvetítő, valamint az üzletszerű ingatlanvagyon-értékelő és -közvetítői tevékenység folytatása és feltételeinek kiegészítése, az üzleti jó hírnév igazolásának követelménye bevezetésre kerüljön.

A másik ilyen érdemi módosítás a társasházakról szóló törvény módosítása, amely alapvetően a társasházkezelők adatainak körével, kezelésével kapcsolatos szabályokat tartalmazza. Itt a hatályba léptető rendelkezések módosítására hívnám fel a figyelmet, mely szerint a társasházi tisztviselők nyilvántartása

bevezetésére vonatkozó rendelkezések hatálybalépése csupán 2023. január 1-jére halasztódik el.

Ha összegezni kellene, akkor azt lehet elmondani a javaslatról, hogy alapvetően egyes foglalkozások, szolgáltatások végzésével kapcsolatos adatkezelési szabályokat módosít, alapvetően technikai jellegűnek tűnő változások, azonban, mint ahogy mondtam, tartalmi, érdemi módosítások is vannak, lásd az ingatlanközvetítőkről szóló jó hírnév igazolása vagy éppen a társasházkezelők nyilvántartásba vételére vonatkozó határidők eltolása.

Mindezek figyelembevételével az MSZP a következő napokban alakítja ki a szavazási magatartását. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Sebián-Petrovszki László, a DK vezérszónoka a következő. Tessék!

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Néhány, tényleg, három pontban foglalnám össze, hogy milyen problémát, gondot, kérdést, dilemmát látok én ennek a törvényjavaslatnak a kapcsán, és reménykedem abban, hogy államtitkár úr ezekre tud megnyugtató válaszokat adni nekem.

Az egyik, hogy az előbb úgy fogalmazott az expozéjában az államtitkár úr, hogy a társadalom jelentős része számára pozitív változásokat hoz ez a javaslat. Én ezt készséggel elhiszem, az előbb is mondtam, hogy így péntek délután nagyon megengedő vagyok most. De azért szívesen láttunk volna e mögött valamiféle bizonyítékot, háttér tanulmányt, szakmai szervezetek visszajelzését, tehát bármi olyasmit, ami megalapozná ezt a vélekedést, mert készséggel elhisszük, hogy ez tényleg így van, ámde fontos lenne, hogy azoknak a visszajelzését is lássuk, akiket ez egyébként alapvetően érinteni fog, hogy az ő szakmai szervezeteik egyébként mit gondolnak erről. Ez fájóan hiányzik nekem ebből a törvényszövegből meg az indokolásából is.

Ha lenne ilyen háttér tanulmány vagy lenne bármilyen ilyen típusú része ennek a javaslatnak, akkor valószínűleg kitérne arra, hogy a változások, amik például rögtön az elején az üzletszerű ingatlanközvetítői vagy ingatlanvagyon-értékelői szakmát érintik, tehát az az átfogalmazás, az, hogy ki folytathat ilyen tevékenységet, vajon mennyire szűkíti ezt a piacot, tehát hogy érinti-e széles körben a jelenleg ezen a piacon dolgozókat ez az átfogalmazás, mert abszolút nem lenne érdektelen tudni azt, hogy ez pusztán tényleg csak egy apró módosítás, ami most a javaslatban szerepel, vagy netalántán e mögött komolyabb hatás is van, komolyabb hatása lesz a piacra.

(16.20)

Ezt azért is kérdezem, mert, ha jól értem, kikerül a törvényből a büntetett előéletnek a tilalma, tehát hogy büntetett előéletű egyén nem végezhet ilyen szolgáltatást, és helyette berakják, hogy az üzleti jó

hírnevet kell igazolnia a vállalkozásnak vagy ezt az üzletszerű ingatlanközvetítői vagy ingatlanvagyon-értékelői tevékenységet végzőnek, ámde nekem nem tűnik az ki, hogy az egyik helyébe lépő másik az teljes egészében lefedi ugyanazt a kategóriát, hogy így mondjam. Tehát hogyha eddig valamit tiltottunk, és valahogy szabályozva volt az a kérdés, hogy ki végezhet ilyen tevékenységet, és most máshogy akarja ezt megoldani ez a törvény, konkrétan ezzel az üzleti jó hírnév igazolásának a gyakorlatával, akkor ez mennyiben fogja megoldani vagy változtatni ezt a bizonyos helyzetet?

Arról nem beszélve, hogy az üzleti jó hírnév igazolása az nekem fájoan hiányzik, hogy mit értünk ez alatt. Ez egy nagyon képlékeny kategória jelenleg ebben a törvényjavaslatban. Lehet, hogy ezt majd külön, valamilyen rendeletben próbálják megoldani, és akkor nagyon kíváncsi leszek, hogy az milyen és hogyan tudja ezt megtenni, merthogy ez nehezen fogható meg konkrét adatokkal vagy konkrét tényekkel. De bizonyára van erre valamiféle válasza a kormánynak, amely ezt a javaslatot benyújtotta.

A másik problémám, amire nem tér ki az anyag - lehet, hogy azért, mert nincsen ilyen hatása, de engem érdekelne -, hogy ez a fajta változtatás, ami ebben a törvényjavaslatban van, kerül-e több pénzbe, tehát van-e ennek bármiféle költségigénye. Merthogy nagyon szép és jó az, amit itt a javaslatban olvasunk, hogy mennyi minden törvényt módosítva ez a rendszer hogyan fog működni ezek után, de ebből levezethető lenne, legalábbis laikusok számára mindenképpen, hogy ez egy nagyobb dolgot igényel, nagyobb tárhelyet, nagyobb háttértárat, nagyobb háttérmunkát vagy bármiféle olyan fejlesztést, ami ugyan az anyagban nem szerepel, de kikövetkeztethető egyébként a törvény módosítási javaslataiból.

Nekem ez a kettő megjegyzésem lett volna ehhez. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Stummer János tap-sol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Tisztelt Képviselő! Kíván-e még valaki szólni? *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az államtitkár urat, kíván-e reflektálni a vitában elhangzottakra, illetve a vezérszónoki felszólalásokra. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

DR. GYÖRGY ISTVÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Egész röviden szeretnék csak reagálni. Először is szeretném megköszönni azoknak a frakcióknak, amelyek támogatják a törvényjavaslatot és mindazokat a törekvéseket, amiket a Jobbik vezérszónoka elvár a kormánytól, illetőleg a Covid-helyzetre nézve megfogalmazott. Én azt gondolom, hogy maradéktalanul egyeznek a kormány céljai azzal, amit ön elmondott. Nyerteseknek kell lenniük a vállalkozásoknak, mindent meg kell azért tennünk

ebben a nehéz helyzetben, hogy meg tudják kapni azokat a támogatásokat, amelyekkel átvészelik ezt a rendkívül nehéz időszakot, amely nemcsak Magyarországot, hanem egész Európát, sőt világméretű léven számos más országot is sújt a világon. Mindezek érdekében tesszük meg azokat az intézkedéseket, amelyek foglalkoztatási támogatások, akár bértámogatások vagy pedig munkáltatókat érintő munkaadói járulékkönnyítések, különböző adóbefizetési könnyítések, pénzbefizetési halasztások és egyéb kormányzati intézkedések, és sorolhatnám. A kormány mindent megtesz annak érdekében, hogy minél kisebb veszteségekkel vészeljük át ezt a rendkívül nehéz helyzetet. Köszönöm a támogatást a frakciók részéről még egyszer.

A költségigényről annyit szeretnék mondani, hogy többen is említették ezt a Zala megyei rendszert. Most már nyolc kormányhivatalban folyik évek óta az európai uniós közigazgatás-fejlesztési operatív program keretében olyan, európai uniós forrásból megvalósuló fejlesztés, amelynek az egyik eleme ez a Zala megyei nyilvántartás. A KÖFOP-fejlesztéseket természetesen akkor van értelme megtenni, hogyha azok a későbbiekben ki tudnak váltani náluk bonyolultabbakat, vagy pedig azoknál hatékonyabb megoldásként tudnak jelentkezni. Azt gondolom, azt talán nem kell hosszasan megérvelnem, hogy amikor minden jegyzőnél van egy kereskedelmi nyilvántartás, azt végiglapozni egy magyar állampolgárnak, ha kíváncsi valamire, akár statisztikai adatokra vagy bármire, bár erre nyilvánvalóan talán kevesebb gyakorlati igény van, de akkor ez egy pokoli munka, nagyon sok helyről összeszednie.

Tehát az a része, én azt gondolom, teljesen triviális, hogy tíz nyilvántartás helyett, illetőleg a jegyzői nyilvántartások helyett sokkal észszerűbb ezt egy országos központi nyilvántartásban elhelyezni, amelynek az adatnyilvánossága és a hozzáférése is biztosítva van mindazoknak, akik ezekre az adatokra kíváncsiak, illetőleg megvan az a kötelezettség is, hogy a nyilvántartásban szerepelnie kell azoknak, akiket a jogszabály erre kötelez. Ez többek között a társasházak esetében is előír ilyen kötelezettséget, sőt megadja a jogot a társasházi közgyűlések számára, hogy ilyen esetben azonnali hatállyal leváltásuk azt a közös képviselőt, aki nem tesz eleget a jogszabályi feltételeknek.

Ilyenformán sok olyan nyilvántartásnak az egysegítéséről van szó, ami egészen biztosan nem lesz drágább, mint eddig volt. Egyfelől a fejlesztés már megtörtént európai uniós pénzüsszegekből, és a kormány döntése értelmében a KÖFOP-projektek üzemeltetésére is létrejön egy külön igazgatóság a Lechner Tudásközpontban. Ez elengedhetetlenül fontos, hiszen a nyolc KÖFOP-projekt üzemeltetés nélkül gyakorlatilag értelmetlenné válik. Ezt hosszasan, gondolom, nem kell magyaráznom senkinek, hogy egy informatikai fejlesztést követően nyilvánvalóan vannak supportigények, vannak esetleges licencdíjak, vannak további olyan üzemeltetési kérdések, amelyeket meg kell oldani, helpdesk és egyebek. Tehát ez a megoldás

egészen biztosan olcsóbb, mint tíz külön nyilvántartás és a jegyzői nyilvántartásokkal összevetett másik megoldás. Én ezt nyilván összezszerűen nem tudom megmondani, de az egészen biztos, hogy az európai uniós forrásokon felül, amelyeket erre a Zala megyei projektekre fordítottunk, további jelentős ráfordításokról nem tudunk.

Természetesen ennek a nyolc KÖFOP-projektnek az üzemeltetése pénzbe fog kerülni, ez teljesen egyértelmű. Körülbelül 3 milliárd forintos licenrdíja lesz egyébként a nyolc fejlesztett KÖFOP-projektnek, és az összes éves üzemeltetési költség, ami pedig bér, dologi és egyéb járulékokat tartalmaz, emlékezetem szerint talán 400 millió forint körüli összeget tesz ki egy új igazgatóság felállításával. Ennek a pandanja, a másik megoldása az lett volna, hogyha a nyolc kormányhivatalban 118 ember végzi ezt a feladatot, így maximum 54 ember fogja ellátni ezt az üzemeltetési feladatot.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatam önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására a tegnapi napon 16 óráig volt lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az anyakönyvi eljárások egyszerűsítéséről és elektronizálásáról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13670. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Megadom a szót Orbán Balázs úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Megvárjuk, amíg az államtitkár urak helyet cserélnek. Kérem, hogy mondja el az előterjesztést. Parancsoljunk!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Az előttünk fekvő törvényjavaslat azon két hangsúlyos igénynek való megfelelés jegyében született, amelyeket a modern kor a közigazgatási eljárások elé állított: az eljárások egyszerűsítése és elektronizálása.

Az anyakönyvi eljárások, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló javaslat továbbviszi azt a szemléletet, amelyet a kormány évek óta töretlenül képvisel a bürokráciacsökkentés és az átláthatóbb közigazgatás elérése érdekében. Ezúttal olyan igazgatási területet kívánunk módosítani, amely minden ember életét a kezdetektől az utolsó pillanatig végigkíséri.

(16.30)

A törvényjavaslat rendelkezései elsősorban az anyakönyvezést érintik, ami Magyarországon rendkívül gazdag hagyományokkal bír. Az állami, vagyis már

nem egyházi anyakönyvezés bevezetésére 1895-ben került sor, és azt tudom mondani, hogy ahhoz képest is egy jelentős mérföldkő volt 2014, ami az elektronikus anyakönyvi rendszer, az EAK elindítását jelentette. Azt megelőzően papíralapon folyt az anyakönyvezés, attól kezdve pedig elektronikus alapúvá vált a nyilvántartás; ugye, négy darab ilyen anyakönyvi esemény nyilvántartására kerül sor ebben a rendszerben: születés, házasságkötés, bejegyzett élettársi kapcsolat és haláleset.

2014 után megszűnt az anyakönyvi eseményként és a területileg tagolt anyakönyvezés, helyette a nyilvántartás személyközpontúvá vált olyan, addig nem remélt lehetőségeket megteremtve, mint például a családi kapcsolatok átláthatóvá tétele a családtagok adatainak összekapcsolásával, tehát azt gondoljuk, hogy a 125 éve működő állami anyakönyvezésnek egy komoly fejlesztése valósult meg az elmúlt években, és ezt szeretnénk továbbvinni most is.

2014-ben egy üres nyilvántartással indultunk, amelyet folyamatosan ügyszor kötötte a papíralapú anyakönyvi bejegyzések teljes adattartalmának, így a személyek adatainak feltöltésével valósítunk meg.

A rendszer személyi nyilvántartásában jelenleg 8 899 444 főt tart számon, majdnem 6 millió anyakönyvi eseményt és majdnem 19 millió bejegyzést rögzítve. Tehát folyamatosan töltjük fel a rendszert, folyamatosan kel életre, egyre komplexebbé válik, és elérkezett az idő, úgy gondoljuk, hogy a rendszer alapjainak megtartásával újabb fejlesztésekbe vágjunk bele.

Ha megvizsgáljuk az anyakönyvi eljárásról szóló törvényt, akkor egy rövid áttekintést követően is megállapítható, hogy az ügyek személyes jellegére figyelemmel olyannyira szűk körű az elektronikus ügyintézésre biztosított lehetőség, hogy az anyakönyvi eljárásban már-már kivételesnek mondható, azonban korunk kihívásainak megfelelően a jelen törvényjavaslatban szeretnénk ezt a kört a lehetőségekhez mérten az anyakönyvi igazgatás területén is bővíteni. A törvényjavaslat elfogadása esetén olyan anyakönyvi események elektronikus kezdeményezésének jogszabályi háttere teremődik meg, mint például a házassági névviselési forma módosítása, a nemzetiségi névviselés, az új eljárású nevesített utónév-módosítás, valamint a névváltoztatás. Ezenkívül a jövőben nemcsak a saját anyakönyvi okiratok elektronikus kérelmezése lesz elérhető az állampolgárok számára, hanem ezt majd otthonról törvényes képviselőként vagy meghatalmazottként eljárva is intézhetjük.

Külön kiemelném még a polgári törvénykönyv házassági névviselési szabályainak megfelelő, úgynevezett házassági névviselési forma módosítására irányuló eljárást, amely az elektronikus anyakönyvben már jelenleg is jól működő informatikai megoldásokat támogat. Ennek előnyeit kihasználva a jövőben biztosítható lesz, hogy a kérelmeket egy automatikus döntéshozatal formájában 24 órán belül el tudja intézni a hatóság.

A törvényjavaslat nagy hangsúlyt fektet a személynévhasználattal összefüggő eljárások racionalizálására is, hiszen csak a névváltoztatási kérelmek évente több ezres ügyszámot generálnak az anyakönyvvezetőknél. 2020-ban október 31-éig vizsgálva összesen 4529 darab névváltoztatási kérelmet jegyeztek az elektronikus anyakönyvbe, amelyből a családi név megváltoztatására irányuló eljárások voltak a legjelentősebb számúak, több mint 2300 darab ilyenről volt szó, több mint ezer utónév-megváltoztatás volt, és a kombinált eljárások is 600-700-as nagyságrendben állnak rendelkezésre.

Egy említés erejéig már beszéltem róla, de pár gondolatot még mondanék az utónév módosítására irányuló eljáráshoz, amellyel az előttünk fekvő módosítás nyomán az anyakönyvi eljárások köre kiegészülne, tehát ez egy új eljárás lenne, noha természetesen nem egy új keletű igényről és adattartalom-változtatásról van szó. A törvényjavaslatban ezt az eljárást egy egyszerűsített névváltoztatásként kívánjuk visszaemlíteni, az anyakönyvvezető hatáskörébe akarjuk ezt utalni. Ennek hatására a több utónevet viselő személyeknek lehetősége lesz arra, hogy az utónév-módosítás keretében egyet elhagyjanak az utónévből, vagy akár meg is fordíthassák annak sorrendjét. Tekintve, hogy itt nem új nevek engedélyezése történik, hanem már meglévőkre irányul a módosítás, ezért megítélésünk szerint nem indokolt, hogy ezt a változtatási igényt is magasabb összegű illetékfizetési kötelezettség, valamint hosszabb ügyintézési idővel terhelt ügynevezett klasszikus névváltoztatási eljárás keretében lehessen csak intézni.

Ha a névváltoztatási eljárások területén maradunk, mondom még egyszer, az utónév-módosításoknak ez a köre kikerülne, akkor itt további egyszerűsítéseket is találunk. Ez az egyszerűsítés ügyfél- és kormányhivatali oldalt is érint. Javaslatot tennénk a névváltoztatási okirat kivezetésére, amely jelenleg rendkívül sok adminisztrációval jár a hatóság részére. A névváltoztatás engedélyezése számos más engedélyezési eljáráshoz hasonlóan határozat formájában, tehát sima hatósági határozat formájában is teljes mértékben be tudja tölteni a funkcióját, emellett a hatóságnak a névváltoztatási okirat mint biztonsági okmány kezelésével kapcsolatos többletfeladatai megszüntetése is gyorsítja és az anyagi ráfordítás tekintetében is csökkenti a negatívumokat, és pozitív hatása lesz az ügyintézés menetére.

A jelen módosítás a nemzetiségeket érintően is tartalmaz előremutató rendelkezéseket, amelyek célja az, hogy a nemzetiségekhez tartozó személyek hatékonyabban gyakorolhassák a nemzetiségi névviseléshez fűződő jogaikat. Ennek előfeltétele az, hogy ezek a nemzetiségekhez tartozó személyek könnyebben és naprakész módon hozzá tudjanak férni a nemzetiségi önkormányzatok által összeállított nemzeti utónév-jegyzékhez. A törvényjavaslat ezt tenné kötelezővé, ugyanis ez a követelmény jelen pillanatban nem vagy csak részlegesen érvényesül, és a nemzetiségi utóne-

vek közzétételét az országos nemzetiségi önkormányzat feladatává teszi, egyúttal meghatározza annak pontos adatkörét.

Az anyakönyvi igazgatás szerteágazó, számos jogterületet, ágazati szabályt érint. A törvényjavaslat más kapcsolódó törvények módosítását is tartalmazza, például a polgári törvénykönyv bővíti a házasságok által választható házassági névviselési formákat, amelyeknek eredményeképpen egyes esetekben megszűnik a házassági névviselési forma módosítására irányuló külön eljárás szükségessége.

A magyar állampolgárságról szóló törvény kis terjedelmű pontosítása az állampolgársági eskütétel megfelelő előkészítése érdekében szükséges, az úgynevezett Szl.-törvény, tehát a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásról szóló törvény módosítása az értekezési kötelezettséggel összefüggésben indokolt.

A módosítások jelentős része informatikai fejlesztéseket követően tud a gyakorlatban is megvalósulni, és ezt követően válik a mindennapok részévé, ezért a javaslatban közel másfél éves időtávtalban határoznánk meg a törvény szakaszos hatályba léptetését, és addig is azokat a módosításokat, amelyeket már hatályba tudunk léptetni, azokat előre hozzuk.

A törvényjavaslat kidolgozását anyakönyvvezetők és az anyakönyvi szervként kijelölt fővárosi és megyei kormányhivatalok gyakorlati tapasztalatai, észrevételeinek feltérképezése előzte meg, számos jogalkalmazási kérdésben sikerül, azt hiszem, mindenki számára megnyugtató megoldásokat találni. Mi úgy látjuk, hogy egy könnyebben áttekinthető, koherens szabályozás, amely a jogalkalmazók és az ügyfelek munkáját is javítani fogja ezen a területen, amely, mondom még egyszer, legalább két alkalommal, születés és halálozás esetében mindannyiunk életében meghatározó. Köszönöm szépen a szót. Kérem a törvényjavaslat támogatását. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként Tapolczai Gergely képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka szól. Parancsoljon!

DR. TAPOLCZAI GERGELY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: *(Hozzászólását jelynelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen elnök úrnak a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy az államtitkár úr is elmondta, az állami anyakönyvvezetés az 1895. évig nyúlik vissza, az év október 1-jével indult el. Az elektronikus anyakönyvvezetés bevezetéséig, vagyis 2014. július 1-jéig papíralapú volt az anyakönyvvezetés.

(16.40)

Az anyakönyvvezetés központjában az anyakönyvezési esemény állt, például a születés, a halálozás, a házasságkötés, illetve 2014-től a bejegyzett élettársi

kapcsolat. Általában az adott eseményt ott jegyezték be, anyakönyvezték, ahol az esemény történt.

Az elektronikus anyakönyvvezetés, vagyis röviden az EAK 2014. július 1-jén egy üres nyilvántartással indult, a papíralapú anyakönyvvezetésről való átállással egyik napról a másikra indult el az adatok folyamatos feltöltése, a személyi adatok rögzítése. Az EAK bevezetése óta kizárólag elektronikusan történik a nyilvántartás-vezetés. Személyközpontúvá vált ezzel a nyilvántartás. Ugyanakkor az EAK nem tartalmazza az összes állami anyakönyvvezetés bevezetése óta anyakönyvezett bejegyzést, közben pedig egyre több és több személy adata kerül feltöltésre a rendszerbe. Évről évre emelkedik például a névváltoztatási ügyek száma. 2014 előtt átlagosan 3500 körüli volt ezeknek az ügyeknek a száma, 2016-ban már közel 5200, 2019-ben pedig közel 6500 ilyen ügy volt. Részben ez is indokolta, hogy megérett az idő a módosításra és a fejlesztésre, ezért is van előttünk ez az előremutató törvényjavaslat.

Az elmúlt években egyre gyorsabban növekszik az eljárási cselekmények száma, amit elektronikusan is lehet intézni. Azt gondolom, hogy ennek jelentőségét a jelenlegi járványügyi helyzetben sem hanyagolhatjuk el. Egyre inkább fölértékelődik és nyilvánvalóvá válik az, hogy mennyivel könnyíti meg az emberek helyzetét, illetve az eljárásokat, az ügyintézéseket az elektronizáció.

A törvényjavaslat célja egyrészt az állampolgárok, illetve a hatóságok adminisztratív terheinek csökkentése, másrészt az elektronikusan intézhető ügyek körének kiterjesztése. A javaslat ezenkívül az anyakönyvi igazgatás területén felmerült jogalkalmazási, illetve jogértelmezési anomáliák kezelésére is irányul.

Az államtitkár úr által felsorolt módosító javaslatokat most nem szeretném megismételni, csak egy párat emelnék ki ezek közül. Ilyen módosító javaslat, ami előremutató, a magyar állampolgárságról szóló törvény módosítása. Ez észszerűsíti az ügyfél eskütele helyszínének megváltoztatásához való jogát. Ezt egyszeri alkalommal engedni meg a módosítás.

Az anyakönyvi eljárásról szóló törvény módosításának célja pedig kettős. Egyrészt egyszerűsíti az eljárásokat, másrészt pedig kiterjeszti az elektronikus eljárások körét. Ilyen például, hogy a Fővárosi Kormányhivataltól az anyakönyvvezető hatáskörébe kerül a házassági név megváltoztatására irányuló eljárás, illetve az anyakönyvi eljárások kiegészülnek az utónév módosítására irányuló kérelmekkel. Vagy mondhatnám azt is, hogy a magyar és külföldi állampolgársággal is rendelkező szülőre tekintettel a gyermek külföldi állampolgárságának igazolása nélkül is lehet a gyermek számára külföldi jognak megfelelő utónevet anyakönyveztetni. A teljesség igénye nélkül mondtam most egy pár példát.

S még egy, amit érdemes lenne a fogyatékossgal élő személyek szempontjából is nézni, ez pedig az elektronikusan kezelendő ügyek, eljárások bővítésének a kérdése. A módosító javaslat újabb elemeket

emel be ebbe a körbe. Eddig az anyakönyvi ügyekkel kapcsolatban csak és kizárólag az anyakönyvi okirat elektronikus kérelmezésére volt lehetőség. A javaslat értelmében a következő eljárások elektronikus úton történő ügyintézésére lesz lehetőség, ha elfogadja a parlament a javaslatot: a házassági névviselés formájának Ptk.-nak megfelelő módosítása, illetve a nemzetiségi névviselés, az utónév-módosítás, a névváltoztatások kérelmezése, anyakönyvi okirat törvényes képviselő és meghatalmazott útján történő kérelmezése. Ezekben a felsorolt ügyekben, a hétköznapiakban gyakran előforduló ügyekben a jövőben lehetőség lesz elektronikus ügyintézésre. Mint említettem, a fogyatékossgal élő személyeknek, például a hallássérült vagy a kerekesszékes sorstársainknak is sokkal könnyebb lesz az életük, ha elektronikusan tudják elintéztetni az ügyeiket. Azt gondolom, hogy ilyen szemüveggel is érdemes nézni ezt a javaslatot. Arra biztatom a kormányt, hogy a jövőben a közigazgatás további reformjai során is legyenek tekintettel erre. A digitalizációnak, az elektronizációnak szinte csak pozitív hozadéka van a fogyatékossgal élő személyek számára.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy ez a javaslat érdemes a támogatásra. A Fidesz-frakció nevében én támogatom, és kérem képviselőtársaimat is, hogy tegyék ezt. Köszönöm a figyelmet. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen mindkettőjüknek. Most a Jobbik vezérszónoka, Kálló Gergely képviselő úr szólhat. Tessék!

KÁLLÓ GERGELY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elején én is le szeretném szögezni, hogy támogatni fogjuk ezt a törvényjavaslatot. Nagyon pozitív észrevétel a részemről az, hogy tényleg folytattak az anyakönyvvezetőkkel konzultációt, mielőtt ezt a törvényjavaslatot az asztalra tették. Ezt jómagam is megtettem, és az anyakönyvvezetők üzenetét hozom: köszönik szépen, hogy egyeztettek velük.

Sok pozitív változtatást tartalmaz a javaslat. Tény és való, hogy egyszerűsíti a rendszert, egyszerűsíti az egészet, és mi minden digitalizációval kapcsolatos tevékenységnek nagyon örülünk, így a névváltoztatás egyszerűsítésének, helyben tartásának és egyéb ilyen dolgoknak.

Mindazonáltal, tekintve, hogy tényleg egyeztetünk anyakönyvvezetőkkel, egy-két kritikát hadd fogalmazzak meg, amit remélem, hogy a kormányzat talán megfontol és elfogad.

Először is az EAK-ról szeretnék szólni. Az EAK rendszerét 2014 óta tényleg kedvelik és szeretik az anyakönyvvezetők, de azt ne felejtjük el, hogy az EAK pluszmunkát is jelentett az anyakönyvvezetőknek. Míg a budapesti kerületekben előfordulhat az, hogy nyolc-tíz anyakönyvvezető van egy önkormányzatnál, addig vidéken, a nagyobb városokban azt mondják, hogy minimum két anyakönyvvezetőt kell tartani.

Ugyanakkor ne felejtjük el, hogy egy önkormányzat általában, és ez tényleg nem költségvetési kritika vagy ilyesmi, valóban két minimumot tud tartani. Az EAK bevezetésével azért többletmunka is jelentkezett annak ellenére, hogy az anyakönyvvezetők szeretik az EAK rendszerét, de ehhez a többletmunkához nem tudnak mindig többletforrást, illetve többletdolgozót is adni.

(16.50)

Megfontolandó lenne az, hogy az önkormányzatoknak egy olyan segítséget nyújtson a kormányzat esetleg, hogy az anyakönyvvezetőket segítsék pluszmunkaerőforrással. Főleg beszélhetünk pluszmunkaerőforrásról azokon a településeken, amelyek nem nagy települések, mégis kórházzal rendelkeznek. Egy kórház egy anyakönyvvezetőre pluszmunkát ró, ugyanis ott születnek, és ott halnak meg az emberek, és nem biztos, hogy mind helyi lakosok, akik ott születnek, és éppen ott halnak meg sajnálatos módon. Ezért a helyi anyakönyvvezetőknek többletmunkát jelentenek ezek. Ha a kormányzat tudná biztosítani azt, hogy többletforrást kapjanak kizárólag erre a célra az önkormányzatok, akkor könnyíteni tudnánk ezeket a terheket.

Azt is el kell mondani az EAK-ról - és ezt is egy anyakönyvvezetővel beszéltem meg -, hogy az EAK-ot egy nagyon jó dolognak tartják, de azt sérelmezik, illetve hiányolják, hogy az EAK-nak nincsen egy jó marketingje, nincsen egy nagyon jó reklámozása. Nagyon sok esetben sokan nem tudnak az EAK létezéséről, pedig azért dicsérik pont az anyakönyvvezetőt, mert egyszerűsíti a munkát. Egy kicsit nagyobb marketinget, egy kicsit nagyobb felhajtást szeretnének kérni az EAK-hoz, hogy tudják a hivatalok, hogy létezik ilyen rendszer, ebben a rendszerben sokkal egyszerűbbé tudják tenni az átlag állampolgárok munkáját, illetve létezését.

Az EAK-kal kapcsolatban van még egy észrevétel. Az EAK-kal kapcsolatban az is könnyebbség lenne, hogyha nem nyúlhatnának hozzá, de betekintést nyerhetnének magyar állami szervek, mint például a bíróság, a rendőrség. Ez megkönnyíthatné az ő munkájukat. Még egyszer mondom, nem kellene hogy belenyúljanak. Nem kellene hogy belenyúljanak, de lehet, hogy betekintési jogot érdemes lenne ezeknek a szervezeteknek biztosítani. Visszatérhetünk arra, hogy most ez az új törvénytervezet személyi igazolvány kibocsátására is feljogosíthatja az anyakönyvvezetőt, ami megint csak pluszmunka. Tehát megint csak pluszforrást kéne rendelni ehhez a javaslatához.

Végül engedjék meg nekem, megmondom őszintén, nem feltétlenül értek egyet az ilyen vitákban azzal a sokszor ellenzéki állásponttal, hogy most akkor mindent zúdítsunk a kormányzatra. De ha már az anyakönyvvezetők szóba jöttek, és ha már szó van itt házasságról, egy dolgot mégis engedjenek meg nekem, hogy megjegyezsek röviden, ez pedig a Jobbiknak egy nagyon régi programpontja. Bízom

abban, és tényleg nem úgy mondom, hogy most jól beolvasok a nemzeti keresztény kormányynak, hanem bízom abban, hogy a nemzeti keresztény kormány ezt megfontolja, és elfelejti azt a csúnya szót, hogy szekularizáció.

Szeretném azt kérni, hogy a fiataloknak, illetve nem fiataloknak, bárkinek, aki házasodni szeretne, első házasság előtt áll, megkönnyítsük a dolgát. Elég rossz módszernek és gyakorlatnak tartjuk azt, hogy egy kezdő párnak kétszer kell kimondania az igent. Egyszer, ha templomi esküvőt akarnak, akkor a templomban, egyszer pedig egy anyakönyvvezető előtt is az önkormányzatban, a hivatalban. Szerintünk ez egy rossz módszer. Azt is szeretném elmondani az esetleges baloldali kritikára, hogy ez nem azt jelenti, hogy az államot bevonjuk az egyházba, vagy az egyházat bevonjuk az államba. Az egyház eddig is vállalt olyan feladatokat, amelyek állami feladatok, akár az árvagondozásra, akár a tanításra gondolok. Egy olyan dolognak tartjuk, rossz dolognak, rossz gyakorlatnak tartjuk azt, hogy meg kell esküdni egyszer az állam előtt, és meg kell esküdni a vallási felekezet szerint az egyházunk előtt is.

Úgy gondolom, hogy ha van erre akarat, akkor ezt a dolgot meg lehetne tenni. Ezt a gyakorlatba be lehetne úgy ültetni, hogy az ne sértse senkinek az érdekét. Úgy gondolom, hogy ez egy praktikus dolog lenne. Ez egy egyéni döntés, nem állami döntés, nem egyházi döntés. Ha én úgy gondolom, hogy csak egyszer szeretném kimondani a boldogító igent, Isten színe előtt, akkor erre adjuk meg a lehetőséget, akár teremtsük meg, mert az anyakönyvvezetőknek, illetve az önkormányzatoknak ebből van anyagi bevétele. De én úgy gondolom, hogy vannak olyan anyakönyvvezetők, akik keresztény szellemiséggel igenis bevállalnák azt, hogy esetleg egy templomba beüljenek, és a két igent elfogadják úgy, hogy ebben az állam is részt vett, és az állam is elfogadja. Szerintem ez egy könnyítés lenne. Ha már ez a törvénytervezet itt van, amit - mondom, ismétlem még egyszer - egy-két hibája ellenére támogatni fogunk, én ezt megfontolásra küldeném a kormányynak, hogy ezt is vegyük be, illetve ennek a lehetőségét is biztosítsuk. Köszönöm szépen. *(Taps a függetlenek soraiból.)*

ELNÖK: Vejkey Imre képviselő úr, a KDNP vezérszónoka a következő. Tessék!

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A koronavírus-járvány közepette is fontos, hogy megőrizzük az ország működőképességét, ezért van kiemelkedő jelentősége annak, hogy a parlamentünk folyamatosan ülészik, és folytatja törvényalkotó munkáját most is. Ennek részeként terjesztette elő a Miniszterelnökséget vezető miniszter az anyakönyvi eljárások egyszerűsítéséről és elektronizálásáról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 13670. számú törvényjavaslatot.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A törvényjavaslat célja egyrészt az állampolgárok és hatóságok adminisztratív terheinek csökkentése, valamint az elektronikusan intézhető ügyek körének kiterjesztése, másrészt pedig az, hogy az anyakönyvi igazgatás területén a joggyakorlat oldaláról felmerült kérdéseket rendezze. Figyelemmel arra, hogy Orbán Balázs államtitkár úr expozéjában, továbbá a Fidesz vezérszónoka, Tapolczai Gergely képviselőtársam, szintén vezérszónoklatában részletesen kitért a törvényjavaslatra, ezért én az alábbiakat kívánom már csak kifejteni.

A törvényjavaslat célja az egyszerűsítés és a gyorsítás, hogy a jövőben a házassági név megváltoztatása iránti eljárás a fővárosi kormányhivaltól anyakönyvvezetői hatáskörbe kerüljön, továbbá az anyakönyvi eljárások köre kiegészüljön az utónév-módosításra irányuló eljárással is. Ezért a jövőben a magyar és külföldi állampolgársággal is rendelkező gyermek számára a külföldi jognak megfelelő név anyakönyvezésére a szülők külföldi állampolgárságuk igazolása nélkül is kérhetik a gyermek nevének a módosítását. A törvényjavaslat továbbá a nemzetiségi névvizelés hatékonyabb megvalósítása érdekében az országos nemzetiségi önkormányzatok részére előírja a nemzetiségi utónévjegyzék elektronikus formában történő közzétételét és annak folyamatos aktualizálását. A törvényjavaslat mindezt úgy teszi, hogy a jövőben ezen anyakönyvi eljárások elektronikus úton lesznek ügyintézhetőek, kivéve a kiskorú gyermekekre kiterjedő névváltoztatást.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján a KDNP támogatja a törvényjavaslatot. Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szabó Sándor képviselő úr, az MSZP vezérszónoka, tessék!

SZABÓ SÁNDOR, a MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, a javaslat az anyakönyvi eljárások átfogó módosítását tartalmazza. A hatálybalépése folyamatos, tulajdonképpen mondhatni, lépcsőzetes, egészen a kihirdetést követően 2023. január 1-jéig bezárólag. Nagyon sokféle módosítást tartalmaz a törvény. Helyeslendő az utónév módosítására irányuló eljárás bevezetése, a házassági névvizelési forma egyszerűbb eljárásban történő megváltoztatása, és még sorolhatnánk azt, ami támogatható a javaslatban.

Kiemelkedő eleme a javaslatnak az elektronikus anyakönyvi rendszer bevezetése óta sokakat kellemtelenül érintő, jellemzően a haláleset anyakönyvvezetések előállt helyzet kezelése a házassági névváltoztatással. Ez az új jogintézmény a megszűnt házasságot követően ismertté vált azon helyzetet próbálja kezelni, hivatott kezelni, amikor megállapításra kerül, hogy a házastárs más születési név viselésére volt jogosult, mint amit a házassági bejegyzése tartalmazott, és amely alapján a házastárs a nevét viselte. Ha az anyakönyvvezető tulajdonképpen észleli az adateltérést, akkor itt most saját hatáskörben intézkedni tud.

A szakmai sikert talán csak az csökkenteni, hogy ezt a passzust, amely hatályba lép, csak 2022. január 1-jén léptetik hatályba. Ezt lehet, hogy előrébb kellene hozni.

A javaslat indoklásában használt érvkészletből azonban egyértelműen kiderül az anyakönyvvezető túlterheltsége, a bürokratikus anyakönyvi eljárási lépések egész sora, az ügyek sok esetben lassú és nehézkes intézése, határidőkkel való szelmalomharc, sajnos ez az „anyakönyvi kosár”. Nyilván az eljárásokat egyszerűsíteni kellene. Én azt gondolom, a kormánynak erre való lépéseket még tennie kell.

(17.00)

Jól látszik, hogy sok esetben a 60 napos ügyintézési határidő meg fog hosszabbodni 75 napra, de lehet, hogy még ez sem lesz elegendő.

Kiderült az is, hogy a korábbi jogalkotási örület, ami az anyakönyvvezetők döntéseivel szemben általánosan kizárta tette a fellebbezés lehetőségét, nem vált be. Jól mutatja ezt, hogy a javaslat erősíteni kívánja az anyakönyvvezetők felügyeleti szerveként kijelölt anyakönyvi szervek szerepét, nagyobb betekintést biztosítva számukra az illetékességi területükön eljáró anyakönyvvezetők anyakönyvi bejegyzéseire.

Tehát mint mondtam, a javaslat alapvetően számos esetben folytat módosítást, nagyon sok esetben támogatható módosításokat vezet be, a kritizálható részek, elemek elsősorban egyéb, a közigazgatási eljáráshoz kapcsolódó jelenségek. Az MSZP a következő napokban fogja meghatározni, hogy a szavazási magatartása a tartózkodás vagy a támogatás irányába mozdul el. Köszönöm. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A DK vezérszónoka Sebián-Petrovszki László úr. Parancsoljon, képviselő úr!

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Valóban egy olyan javaslatot tárgyalunk most, ami az anyakönyvi eljárások elektronizálását, egyszerűsítését tartalmazza sok-sok ponton keresztül.

Ma már egy másik törvény vitájában elmondtam, és ide is tartozik, itt is kénytelen vagyok elmondani, de örömmel mondom el, hogy az, ha bármilyen eljárást elektronizálunk, bármilyen olyan ügyintézés, ami eddig személyes jelenlétet igényelt, átterelünk online világba, a részünkről mindig támogatást élvez, mindig jó, mindig pozitív. Az előbb egy másik vitában persze most is odatettem, hogy „is”, tehát természetesen nem tudjuk azt minden esetben megúsni, hogy személyesség is legyen. Pont az anyakönyvi típusú dolgokban szerintünk a nagy része átterelhető online világba, és erre tesz kísérletet ez a törvényjavaslat vagy -javaslatok. Tehát azt gondolom, hogy ez mindenképpen támogatható.

Az is látható, hogy az állampolgárok jelentős tömegei számára ez pozitív hatással tud járni. Ugyan számadatok nincsenek a javaslatban, tehát nem tudjuk, hogy az egyes kategóriákban - hívjuk így -, az egyes ügýtípusokban pontosan hány embert érintenek ezek a változtatások, itt az államtitkár úr néhány adatot mondott, de azért az világosan látható, hogy lesznek olyan állampolgárok vagy szép számmal lesznek olyan állampolgárok, akiknek jó lesz ez a változtatás. És ezért aztán, amit szoktam sokszor mondani, egy törvénynek az a lényege, vagy egy törvénymódosításnak, azt hiszem, az lenne a lényege, hogy jobb legyen azzal az a terület, jobban szolgáljuk azt, hogy az állampolgárok ügyes-bajos dolgai haladjanak előre vagy megoldódjanak, és ha egy törvény ebbe az irányba mutat, akkor az mindenképpen pozitív és támogatandó. Itt is erről van szó. És ezt szolgálják - a második pontban - azok az egyszerűsítések, amelyeket itt az előttem szólók is hosszan elmondtak. Jó néhány esetben sokkal egyszerűbb lesz az eljárás, és megint csak mondom, hogy ez is pozitív, és a törvényjavaslatnak a jó oldalához sorolható.

A kritikák kapcsán, vagy nem is kritikát mondanék, inkább azt mondom, hogy az anyagnak vagy a javaslatnak a problémája számomra az, hogy a változtatásoknak - mondjuk azt - egy summáját én nem látom ebben, de bizonyára az államtitkár úr erre a válaszban tud majd reagálni. Tehát értjük azt, hogy bizonyos eljárásokban az anyakönyvvezetőknek kevesebb terhe lesz, de azt is látjuk, hogy bizonyos eljárások megváltozásában meg mintha pont odatelepítenénk feladatokat, például a házassági névváltoztatási eljárást, ha jól értem, most telepítjük oda hozzájuk. Engem az érdekelne, hogy miközben megkérdezte a kormány a szakmai szervezeteket ezek szerint, és azok ezt támogatták - az előttem szólók ezt jelezték -, ugyanakkor mégis ez hogyan jelenik meg az anyakönyvvezetők szintjén, az nekem nagyon hiányzik ebből a törvényjavaslatból, hogy ez kiderüljön, tehát hogy a pluszok és a mínuszok, a terhek és a könnyítések összességében akkor több feladatot, több terhet jelentenek-e az anyakönyvvezetőkre vagy sem.

Az az igazság, hogy a másik egy negatív megjegyzés, de tulajdonképpen mondjuk azt, hogy ez a legkisebb baj ebben a történetben meg a napjainkban, de azért a jelzések egy jó része, ami hozzánk eljutott ezzel kapcsolatban anyakönyvvezetőktől, az volt, hogy ők azért ezeknek egy jó részét jelezték már korábban. Magyarán, nem új dolgoknak vagy nem az elmúlt hónapokban keletkezett problémáknak a megoldásáról van szó, tehát epedve várták - fogalmazott az egyikük -, hogy valamiféle ilyen módosítás történjen egyik-másik-harmadik ügyben. Tehát a reakcióidőt kritizálták azok a hangok, amelyek ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatban hozzánk eljutottak, de mondom, ez a legkisebb baj tulajdonképpen; az a lényeg, hogy összességében ez a javaslat előremutató és pozitív.

Az az egy kérdésem van, hogy az anyakönyvvezetőkre ez most kevesebb vagy több terhet ró összességében. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most a nemzetiségeket képviselő bizottság által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik, így aztán megadom a szót Alexov Lyubomir szerb nemzetiségi szószólónak, aki nemzetiségi nyelvén ismerteti felszólalásának első mondatait, majd magyarra fordítja azokat. Szószóló úr, parancsoljon!

ALEXOV LYUBOMIR, a Magyarországi nemzetiségek bizottságának előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Poštovani Predsedniče! Poštovana Skupštino! U ime Odbora za narodnosti u Mađarskoj i u svoje ime Vas s poštovanjem pozdravljam! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Magyarországi nemzetiségek bizottsága és a magam nevében tisztelettel köszöntöm önöket.

A Magyarországi nemzetiségek bizottsága által felkért szószólóként tájékoztatom az Országgyűlést, hogy bizottságunk az anyakönyvi eljárások egyszerűsítéséről és elektronizálásáról, valamint egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló T/13670. számú törvényjavaslatot 2020. november 16-án megtartott ülésén megtárgyalta.

A törvényjavaslat egésze elsősorban arra irányul, hogy egyszerűsítse és ezáltal gyorsabbá tegye az anyakönyvi eljárásokat, valamint elősegítse a jogalkalmazók hatékonyabb feladatellátását. Hat éve, 2014 júliusával bevezetésre került az elektronikus anyakönyv, mely elősegítette, hogy az elektronikus ügyintézés terület kaphasson az anyakönyvi igazgatásban. Az EAK-rendszer bevezetésével az anyakönyvi események nyilvántartásba vétele kizárólag elektronikusan történik, megszüntetve az anyakönyvi eseményenként és területileg tagolt anyakönyvezést.

Az előttünk fekvő törvényjavaslattal ismét tetünk egy lépést a nemzetiségi névviseléshez fűződő jog hatékony gyakorlása útján. A névviselési jog az emberi méltóságból levezethető alapvető jog, hiszen minden embernek elidegeníthetetlen joga van az önazonosságát kifejező saját névhez és annak viseléséhez. De nem volt ez mindig így. A 125 éves állami anyakönyvezés a jelenkori szabályozás előtt sok nemzetiséghez tartozónak okozott nehézséget és fájdalmat, hogy tradicionális családi vagy utónevüket nem olyan írott formában és hangzásban tüntették fel az alapiratokban, mely az érintett személyt a bejegyzés alapjául szolgáló esemény időpontjában megillette volna. Vagy emlékezzünk a névviselés pszichológiai és történeti vetületére a történelem gyászos időszakából, amikor például a német hangzású nevet viselő hazai svábok átérték a kitelepítést.

A nemzetiségi névviselés jogának deklarálása hatalmas előrelépés volt a magyarországi nemzetiségek számára. A hatályos jogszabályok szerint a Magyarországon élő nemzetiségeknek joguk van a saját nyelven való egyéni névhasználathoz. Ennek alapján kérhetik a gyermek családi nevének a nemzetiségi nyelv szabályai szerinti anyakönyvezését, és a gyermeknek az adott nemzetiségnek megfelelő utónevet adhatnak;

kérhetik az anyakönyvezett utónév helyett az annak megfelelő nemzetiségi utónév bejegyzését; az anyakönyvezett családi név helyett az adott nemzetiségi nyelv szabályai szerint képzett családi név bejegyzését; és kérhetik, hogy a családi és utónevet, illetve a gyermek családi és utónevét az adott nemzetiségi nyelven vagy az adott nemzetiségi nyelven is bejegyezzék.

Számunkra, nemzetiségekhez tartozók számára a törvénymódosítás azon része talán a legfontosabb, mely a nemzetiségi névvisseléssel összefüggő rendelkezések és a nemzetiségi utónévjegyzék könnyebb hozzáférhetőségét biztosítja, és ennek köszönhetően lehetővé teszi a nemzetiségi névvisseléshez fűződő jog hatékonyabb gyakorlását.

(17.10)

Ennek érdekében a módosítás 2021. március 1-jétől az országos nemzetiségi önkormányzat számára előírja a nemzetiségi utónévjegyzék elektronikus formában történő közzétételét és vezetését, valamint egységesen meghatározza annak tartalmi elemeit. A tartalmi elemek a következők. A magyar anyakönyvbe bejegyezhető nemzetiségi utónevet, azt a tényt, hogy az adott nemzetiségi utónév női vagy férfi név, a nemzetiségi utónevet a nemzetiségi nyelv betűivel, ha a nemzetiségi utónév a magyar ábécében nem szereplő betűt tartalmaz, annak a magyar ábécé betűivel való átírását, amennyiben van, a nemzetiségi utónév magyar megfelelőjét.

Ezzel a szabályozással kapcsolatosan a következőket osztom meg önökkel. A módosítás egyrészt jelentős többletmunkát eredményez azon országos nemzetiségi önkormányzatoknak, akik eddig csak papíralapú jegyzékkel és nyilvántartással rendelkeztek, de azoknak is, akik rendelkeztek digitalizált utónévjegyzékkel, csak nem az e törvénytervezet szerint előírt adattartalommal. Az országos önkormányzatoknak meg kell alkotniuk az elektronikus jegyzéket a kötelező tartalmi elemekkel. A nemzeti és etnikai kisebbségek utónévkönyve 2004-ben kiadásra került, de annak aktualizálására nem került sor. A kiadvány szerzői jogvédelem alatt áll, ezzel a nemzetiségi közösségek nem rendelkeznek, így annak felhasználása vagy digitalizált formában történő kiadása jelentős költséggel jár.

A nemzetiségi utónévkönyv digitalizálását, a jogszabálynak megfelelő kiegészítő adattartalmak hozzászerkesztését, valamint az utónévtár kiadása óta eltelt idő alatt, a jegyzékre felkerülő nevek feltüntetését, az aktualizálást feszített tempóban kell elvégezni, hogy a hatályba léptetés időpontja tartható legyen. Ha nincs digitális adattartalmú kiadvány, akkor viszont a manuális összeállításához kevés a körülbelül három hónapnyi idő. A terjedelmes munka ellenére üdvözlöm ezt az intézkedést, mert úgy gondolom, hogy ezzel is jelentősen csökkenthető az anyakönyvezés ügyintézési ideje, hiszen a honlapról elérhető nemzetiségi utónév használata mind az anyakönyvi szerv, mind a

nemzetiséghez tartozók számára könnyebbé lesz a jövőre nézve. Ezzel a javaslattal hatékonyabbá válik a nemzetiségi névvisseléshez fűződő jog gyakorlása.

A másik terület, ami jogalkalmazási problémát vethet fel a nemzetiségi névvisselés területén, az anyakönyvi törvény 46. § (4) bekezdése, amit ugyan a mostani módosítás nem érint, de a jövőre nézve, úgy gondolom, szót kell ejteni ebben a kérdésben. A hatályos szabályozás szerint a nemzetiségi név, valamint a nemzetiségi utónévjegyzékben nem szereplő nemzetiségi utónév anyakönyvezhetőségéről az érintett nemzetiségi önkormányzat állásfoglalása az irányadó. A nemzetiségi utónévkönyvben nem szereplő nemzetiségi utónév tekintetében az anyakönyvvezető, illetve az anyakönyvi szerv megkeresi az érintett országos nemzetiségi önkormányzatot, amely az állásfoglalását a megkereséstől számított 30 napon belül adja meg. Azt az utónevet, amelynek bejegyzését az érintett országos nemzetiségi önkormányzat jóváhagyta, a nemzetiségi utónévjegyzékbe fel kell venni. A probléma ott jelentkezik, hogy napjainkban elég sűrűn előfordul, hogy a szülők nem az utónévjegyzékben szereplő nevet kívánják adni a gyermeküknek, és ez alól természetesen a nemzetiséghez tartozók sem kivételek.

Nem nemzetiségi névválasztás esetén, amennyiben nem szerepel a választott név a Nyelvtudományi Intézet által összeállított utónévjegyzéken, az érintett a jogszabályban meghatározott módon, az anyakönyvi szerv közreműködésével kérheti a nyilatkozatot a kért utónév anyakönyvezhetőségéről. A Nyelvtudományi Intézet az anyakönyvi szerv megkeresésére 30 napon belül nyilatkozik, és ha a nyilatkozata szerint az utónév anyakönyvezhető, azt az utónévjegyzékbe haladéktalanul felveszi. A nemzetiségi nevek tekintetében annyi az eltérés, hogy a névjegyzékben nem szereplő név esetén az anyakönyvvezető, illetve az anyakönyvi szerv megkeresi az érintett országos nemzetiségi önkormányzatot, mely állásfoglalását a megkereséstől számított 30 napon belül adja meg. Azt az utónevet, amelynek a bejegyzését az érintett országos nemzetiségi önkormányzat jóváhagyta, a nemzetiségi utónévjegyzékbe fel kell venni.

Csakhogy a nemzetiségi országos önkormányzatok döntése alapján bejegyezhetővé válhat olyan utónév is, mely például az anyaországban nem szerepel a hivatalos utónévjegyzékben. Míg a Nyelvtudományi Intézetben van egy 14 pontból álló és iránymutatást adó alapelv a kérvényezett nevek szakvéleményének elkészítéséhez, addig az országos nemzetiségi önkormányzatoknak ilyen zsinórmértékű szolgáló alapelvi összeállítása nincs, mivel eddig ez a kérdés talán fel sem vetődött. A mostani módosítást követően minden országos önkormányzat honlapján megtalálható lesz az utónévjegyzék, tehát bárki, akár az anyaországi szervek részére is rögtön hozzáférhetővé válik. Annak elkerülése érdekében, hogy a jövőre nézve vita alakuljon ki arról, hogy egy országos nemzetiségi önkormányzat döntése alapján például az anyaországban nem használatos név bejegyezhető legyen az anyakönyvbe, legalább egy alapelvi meghatározást fontosnak tartanék.

Ennek a kérdésnek a megnyugtató rendezését véleményem szerint el kell végezni. Ezért ez ugyancsak feladatot ad majd a nemzetiségek részére, hogy a jövőben egységes és megfelelő alapelvek szerint tudják majd végezni a tevékenységüket, függetlenül attól, hogy erre a törvény vagy egyéb más jogszabály nem ír elő rendelkezést.

Üdvözljük a nemzetiségek számára is kedvező módosítási akaratot, mely biztosítja az elektronikus ügyintézés és kapcsolattartás lehetőségét, hiszen eddig az anyakönyvi törvény igen szűk körben biztosította az elektronikus ügyintézés és az elektronikus kapcsolattartás lehetőségét. A XXI. században indokolt bővíteni az elektronikus kérelmezhető eljárások körét. Könnyedséget jelent az is, hogy az elektronikus kérelmet a jövőben a törvényes képviselő és a meghatalmazott is előterjeszheti.

Összességében: az előttünk fekvő törvénymódosító javaslat a hatásköri szabályok és az eljárási szabályok módosításával egyszerűsíti és gyorsítja az anyakönyvi eljárásokat, valamint megteremti a kérelemre induló eljárások elektronikus formában történő kezdeményezésének jogszabályi kereteit. Ezek a módosítások mindenképpen elősegítik a hatékonyabb feladatellátást. Magam és a nemzetiségekhez tartozók reménye az, hogy az eddig akadozva haladó nemzetiségi nyelvű anyakönyvi eljárások gördülékenyebbé válnak, az anyakönyvi szervek és az anyakönyvvezetők leterheltségének csökkentése és képzése miatt. Bízunk benne, hogy az átlátható jogszabályi keret miatt az eddigi értelmezési problémák megszűnnek a nemzetiségi névvizelésre irányuló eljárásokban.

Mindezek figyelembevételével a Magyarországi nemzetiségek bizottsága javasolja a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, szószóló úr. Most kétperces felszólalásra van lehetőség. Kálló Gergely képviselő úr, Jobbik. Tessék!

KÁLLÓ GERGELY (Jobbik): Tisztelt Ház! Elnézést, hogy megint szót kértem. Tényleg igyekszem rövid lenni, de egy dolgot kifelejtettem.

A törvényjavaslat általános indoklásában valóban szó esik arról, hogy 125 éves anyakönyvi rendszerről beszélünk, és ha már beszélünk anyakönyvvezetőkről, meg kell említenem még egy dolgot ezen törvény kapcsán. Ez pedig az, hogy az önkormányzatoknál nagyon sok esetben 125 éves alapiratok vannak, amelyeket megóvni, szárazon tartani az anyakönyvvezetők, illetve az önkormányzat feladata. Ezek tényleg olyan iratok, amelyek figyelmet érdemelnek a történelmünk miatt is. Úgy érzem, illetve úgy érzik az anyakönyvvezetők, hogy ebben is kicsit egyedül vannak hagyva. Tehát jó lenne, ha általános kijelenthetnénk azt, hogy a kormányzat ezeknek az iratoknak a megóvására, megőrzésére is figyelmet fordít.

Engedjenek meg nekem még valamit! Hiába keresem azt, hogy anyakönyvvezetők napja. Lehetséges,

hogy el kellene gondolkodnunk azon - és biztos vagyok abban, hogy e tekintetben is konszenzus lenne a kormánypártok és az ellenzék között -, hogy kiválasszuk az évnek egy olyan napját, amely az anyakönyvvezetőkről szól, illetve az anyakönyvvezetőknek ad tiszteletet.

(17.20)

Hisz államtitkár úr is mondta: születés, halál és esküvő, tehát ez három olyan fontos dolog, amivel megemlékezhetnénk, illetve javaslom, hogy emlékezzünk meg egy ilyenben az anyakönyvvezetőkről. Köszönöm szépen, egy kiegészítést tettem csak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most további képviselői felszólalások következnek. Varga-Damm Andrea képviselő asszony, független. Parancsoljon!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az anyakönyv, bár nem így hívták nagyon sokáig, talán a legrégebbi olyan nyilvántartás az emberiség történetének kezdő pillanatától, amikor elkezdtek feljegyezni a születő emberek adatait.

És azt hihetnénk, hogy ha ez természetes módon fontos volt már az emberiség kezdetén, hogy legfeljebb egy fa oldalára, egy kis vonal vagy valamilyen módon egy kővel kifaragott jelzés jelezte esetleg egy gyermek születését, azt hinnénk, hogy azért, amikor már írástudás és könyv és mindenféle technikai lehetőség adott volt arra, hogy elkezdjék az általános nyilvántartást vezetni, azt hinnénk, hogy ez aránylag hamar meg is történt.

Pedig képzeljük el, képviselőtársaim, nem. Nagyon sok időnek kellett ahhoz eltelni, hogy az egyház égisze alatt először bevezessék az anyakönyvi nyilvántartást, és Magyarország nem is járt annyira hátul ebben a sorrendben, mert az 1563-as tridenti zsinatban fejezte ki a katolikus egyház azt, hogy általános anyakönyvi nyilvántartást kell vezetni a születésről, kereszteletről, házasságról, halálról, és tulajdonképpen így módon Magyarországon ez általánossá vált, és ekkorra azért már Európában szinte mindenütt.

Azt hinnénk egyébként, hogy ha már az egyház ezt ilyen módon megszervezte, akkor azért nagyon gyorsan a különböző államok tisztviselői és államok vezetői is törekedtek erre. De nem, ezt nagyon erőteljesen az egyház tartotta a kezében. Ugye, a katolikus egyház után természetesen a református egyház is, és a többi egyház elkezdte a maga nyilvántartási rendszerét, tehát azért ez még nem volt nevezhető általános anyakönyvi eljárásnak. De egyszer csak a XIX. század végére, amikor azért az egyházak elég erőteljes versengésbe - és ma már úgy mondanám cicaharcba - kezdtek egymással, akkor Magyarországon azt mondta Szapáry György, hogy jó lenne bevezetni az állami nyilvántartást, az általánost, mert azért az mégiscsak jobb lenne. És aztán így lett 1895. október 1-jétől nagyon-nagyon komoly küzdelem után, mert

Ferenc József is és a Vatikán is tiltakozott az ellen, hogy Magyarországon általános anyakönyvi nyilvántartás legyen.

Magyarországon tulajdonképpen attól a pillanattól kezdve, hogy megszületett az anyakönyvezés állami rendszere, folyamatos fejlődés kísérte ezt a munkát, de az tény, hogy az anyakönyvezés rendszerének legnagyobb lépése vagy a legnagyobb szükséges lépése a globalizált világgal jött el. Rendkívül komoly a népvándorlás a világban, és egy polgár megszületik az egyik országban, aztán a szülőkkel a munka miatt átköltöznek egy másikba, aztán megismer egy lányt vagy fiút, átköltözik vele egy harmadikba, aztán kap egy munkát egy negyedik országban, aztán ott elkezdnek születni a gyerekei, de közben ők is költöznek. Tehát a mai világban húsz év alatt tulajdonképpen egy ember is nagyon sok joghatóság területén fordulhat meg, közben pedig a személyi állapot nem változik, csak legfeljebb házasságot köt, gyermekei születnek, és kíséri az ő életét a minden országban előállított anyakönyvi bejegyzés.

Én ezt a javaslatot üdvözlöm, tulajdonképpen inkább nem kritikám lesz, hanem pici hiányérzetem, de a hiányérzetem elég erőteljesen specifikusan szakmai alapú, tehát nem is lehet elvárni mindenkitől, aki az ilyenfajta jogalkotás rendszerében részt vesz, hogy ezeket a speciális kérdéseket figyelembe vegye, és válaszokat próbáljon rá találni.

Annak nagyon örülök, mert ügyvédként rengeteg olyan eljárásban voltam, ahol az anyakönyvezéshez vagy a továbblépéshez, tehát anyakönyvi bejegyzést igénylő továbblépéshez külföldi okirat állt csak rendelkezésre, és bizony menni kellett a fordítóirodába nagyon sok pénzért, gyakorlatilag olyan adatokat lefordíttatni, ami számokról szólt, meg névről szólt. Azért a mai világban a közigazgatási ügyintézőknek a tudása, ismerete terjed addig, hogy egy útlevelet vagy egy külföldi, bármifajta igazoló iratot, ami nagyon egyszerű, általános nyelvezetű és rövid tartalmú, ő maga is meg tud ítélni, hogy milyen adatot tartalmaz, és szerencsére a 4. § most feloldja azt, hogy minden külföldi irathoz kelljen hivatalos fordítás.

Az is nagyon érdekes és tényleg újszerű dolog, és nagyon sokan nem is gondolnak erre, hogy milyen helyzetek vannak akkor, amikor két különböző állampolgár egy gyermek két szülője, akkor az anyakönyvezés miként folyik. Elég bonyolult volt eddig egyébként Magyarországon mindez, és azt a helyzetet, amikor az anya a magyar és az apa a külföldi, akkor aránylag leegyszerűsíti az új folyamat vagy az új eljárás, de azért, ha az apa a külföldi és az anya a magyar, azért ott még némi bonyodalmak maradnak, bár a jogszabály igyekszik nagyon gondoskodó vagy segítőkész lenni, de azért ebben meg néha a feleknek küzdenie kell.

Azt a helyzetet már korábban a jogalkotó megváltoztatta, hogy az anyakönyvi határozatok ellen lehesen fellebbezni. Meg kell hogy mondjam, hogy én jogászként azért ezen nem csodálkoztam, mert az anyakönyvezés nem egy érdemi határozat. Az nem úgy

van, hogy kértek egy ügyben dönteni, és akkor a belátásomtól függ, hogy az egyik vagy a másik félnek adok igazat. Azért ez egy hatósági nyilvántartás, amiben szintén lehetne bizonyos ügyekben fellebbezni, de ott mindig egy mérlegelési joga van abban az adott közigazgatási szakembernek, hogy azt a jogot megadja-e valakinek. De azért, amikor valaki házasodik, megszületik, meg nevet változtat, azért ott az egy teljesen más típusú ügyfajta, és én magam sem gondolom, hogy ennek fellebbezésének kellett volna lenni, de való igaz, és ez egyébként nem az anyakönyvvezetők felelőssége, hanem a jogalkotás felelőssége volt, hogy az életviszonyok rendkívül bonyolulttá váltak, és az anyakönyvi jogalkotás ezt a bonyolultságot és ennek ritmusát nem tudta követni. És nagyon sokszor voltak az anyakönyvvezetők olyan helyzet előtt, hogy maga a törvény nem adott választ az adott helyzetre, és rá kellett bízni, hogy ő az adott szituációban hogy dönt, és benne volt ebben az is, hogy akár rosszul dönt. A felügyeleti tevékenységnek az erőteljesebb volta legfeljebb most azt fogja szolgálni, hogy az anyakönyvvezető felelőssége megmarad ugyan, de az aggodalma attól, hogy esetleg egy adott speciális ügyben rosszul dönt, az legalább kevésbé marad fenn.

Névváltozási okirat helyett névváltozási hatósági bizonyítvány lesz, ami tulajdonképpen, azt gondolom, csak egy elnevezési változás, illetőleg annak nagyon örülök, hogy nemcsak az határozza meg, hogy a vezetéknev egy- vagy kétagú lehet, hanem számomra legalább azt is meghatározza, hogy egy Magyarországon született magyar polgárnak, aki magyar szülőktől született, annak maximum kétagú vezetékneve legyen. Tehát ezt sem bánom, bár rendkívüli módon üdvözlöm azt, hogy - nem is tudom, hogy van-e ország, ahol ilyen liberális anyakönyvi eljárás van, mint Magyarországon - a külföldi, tehát idegen országból származó családban született gyermek, akit Magyarországon magyarnak anyakönyveznek, az eredeti szülői kultúrkört megtartva, gyakorlatilag az ottani névviselet, mind vezetéknevet, mind utónevet illetően meg tarthatja, és nem állít a magyar hatóság az elé akadályt, hogy ha ennél több vezeték- vagy több keresztnéve van külföldi családból származó gyermeknek, akkor azt viselhesse tovább.

Én nagyon örülök, hogy maximum két utónév jellemezhető be, illetőleg, ha korábban több volt, akkor nyilatkozni kell, hogy melyik kettőt választja. Én tudom, hogy persze egy szülő azt szeretné, ha gyermeke különleges lenne, és még a névviseletében is megkülönböztetett a többiektől, de mikor meghallottam, hogy három-négy utónevet adnak gyermekeknek, akkor nekem mindig az szokott eszembe jutni, hogy először a szülőknek kéne saját magukkal valahogy rendezni a saját pszichés helyzetüket.

(17.30)

Úgyhogy örülök neki, hogy ez a jogszabályhely ennek korlátot szab.

Az utónév-változtatás kérdése. Nagyon örülök neki, hogy az emberek kezében az egyetlen utónév megváltoztatására is lehetőség lesz és általánosan lehetőség lesz. Meg kell hogy mondjam, hogy évről évre kiadják az akadémiai döntéseket az új elfogadható keresztnevekről, és amikor most ezt utoljára, pár hete láttam, akkor már azt fogalmaztam meg magamban, hogy egyre gyakrabban vannak olyanok, hogy a gyerekeket a saját szüleiétől kell elsősorban megvédeni, merthogy olyan utóneveket adnak, amelyek, azt gondolom, a gyerekeknek nagyon gyakran inkább a társadalmi életben való eligazodásukat nehezítik és nem könnyítik. Nagy mennyiségű és csodálatos nevek vannak Magyarországon, amit a gyerekeknek adni lehet, és azt gondolom, hogy aki abból nem tud választani, az számomra elég sajtáságos, de mindegy. Az a lényeg, hogy az utónév-változtatás rendszere üdvöztető.

Korábban - most úgy tűnik, remélem, nem figyelmetlenségből - nagyon komoly társadalmi vita kerekedett abból, hogy az anyakönyvi nyilvántartásban a jogalkotó bevezeti a „születési nem” kifejezést. Korábban csak az volt, hogy a „nem”, tehát ez a bizonyos j) pont, és most a „születési nem”. Nagyon sokan azt mondták, hogy ez azzal fog járni, hogy ha valakinek az adottságai alapján olyan a személyi helyzete, hogy élete során nemet kell váltania, akkor majd emiatt, hogy a születési nemet kell az anyakönyvbe bevezetni, ez akadály lesz. Minden egyes nyilvántartásban, sőt akár, ha valaki ingatlant ad-vesz is, a születési nevet is be kell írni a hivatalos nevéhez.

Ugye, azért nagyon fontosak ezek a dolgok, mert vannak emberek, például a házasságkötés eredményeként az asszonyok, aztán a válás, aztán az újabb házasságkötés, tehát egy-egy asszony négy-öt nevet viselhet az élete során, és ha a korábbi életviszonyaiban is már voltak jogügyletei, akkor ahhoz, hogy valamelyest lehessen követni, hogy itt ugyanarról az emberről van szó, természetes velejárója a hivatalos ügyintézésnek, hogy az első, a születési neve is be legyen jegyezve.

Ily módon, amikor egy személyállapot helyzet előtt áll egy ember, akkor bizony szükség lehet arra, hogy a nyilvántartásban a születési neve kerüljön eredendően meghatározásra, mert természetesen később, ha megfelelő jogszabályi eljárások útján és a megfelelő igazolások kiadása után nemváltás történik, akkor úgyis bevezetik ezt a nyilvántartásba, de ettől még, hála istennek, az ő lehetőségei nem szűnnek meg azzal, hogy az eredeti születési neméhez képest megváltozzon a neve.

És akkor szeretném felhívni államtitkár úr figyelmét egy fontos kérdésre, méghozzá azért, mert nagyon örülök neki, hogy Kálló Gergely képviselőtársam felvetette azt a kérdést, hogy tesselen megfontolni, hogy a bíróságoknak jogi lehetőséget kell adni arra, hogy a személyállapotú nyilvántartásba valamilyen módon be tudjanak tekinteni és adatot tudjanak lekérni. Egy konkrét helyzetet szeretnék elmesélni, effektíve velem történt meg, tehát meglehetősen autentikus a történet. *(Dr. Orbán Balázs Soltész Miklóssal beszélget.)*

Bizonyára tudják, nagyon sokszor van olyan, hogy egy per során valamely perelt vagy perlő fél elhalálozik. Amikor a felperes halálozik el, gyakorlatilag nincs olyan nagy gond, mert majd a jogutódja fogja folytatni a pert, hiszen a felperes jogutódjának ez érdeke, de amikor az alperes hal meg, a jogutódnak egyáltalán nem érdeke, hogy az alperes jogutódjaként perelve legyen, ezért az a helyzet, hogy amíg nem folytatnak le hagyatéki eljárást, addig nem lehet a pert folytatni. Én nyolc éve nem tudok egy pert azért befejezni, mert a perelt fél meghalt, és a családja nem hajlandó a hagyatéki eljárást lefolytattatni.

Ha a bíróságoknak lenne arra lehetősége, hogy a személyállapotú nyilvántartásokba be tudjanak tekinteni, ahol ők látják, hogy az elhalálozott embernek ki a gyermeke, vagy ha nincs, akkor ki a felesége, akkor azzal, hogy a nyilvántartásból megkapják ezt az adatot, közölhetik a felperessel, és folytatódhat a jogutód ellen a per. *(Dr. Orbán Balázs a helyén ülve Nacsá Lőrincsel beszélget, aki mellette áll.)*

Úgyhogy nagy tisztelettel kérem, bár látom, államtitkár úrnak fontos elfoglaltsága van, de hadd hívjam fel erre a figyelmét, hogy tegyék már meg, hogy a bíróságok - természetesen ehhez jogalkotás kell - az anyakönyvi hivatal által vezetett nyilvántartásokba betekinthessenek kifejezetten az adott ügyben, azért, hogy az folytatódhasson, illetőleg befejeződhessen mielőbb. Ha ezeket az adatokat megkaphatnák, igen csak könnyűvé tennék a perlést a polgároknak. Köszönöm figyelmüket. *(Sebián-Petrovszki László tapsol.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Kíván-e még valaki szólni? *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Orbán államtitkár urat, kíván-e reflektálni. *(Dr. Orbán Balázs jelzésére:)* Parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Nagyon szépen köszönöm a pártpolitikai logikán túlmutató támogatást a javaslat mögött, és különösen szeretném megköszönni a szószóló úrnak is a támogató felszólalását azzal együtt, hogy elismerte, valóban ez a nemzetiségi önkormányzatokra egy komoly feladatot ró, de úgy tűnik, abban egyetértünk, hogy ezt a feladatot el kell végezni és éppen a nemzetiséghez tartozó magyar állampolgárok jogainak érvényesítése érdekében. Köszönöm az ezzel összefüggő támogatást.

Ha megengedik, pár dologra szeretnék reagálni, ha megaládom a papírjaimat. *(A jegyzetei között lapoz.)* Igen, az anyakönyvvezetők munkájának elismerésére vonatkozó kérdések kapcsán én itt személyesen is szeretném megerősíteni, hogy pályafutásom egyik korábbi szakaszában pont ezen a területen anyakönyvvezetői felügyelői feladatot láttam el jogi referensként minisztériumi szinten, úgyhogy én

pontosan tudom, hogy milyen, néha heroikus küzdelmet folytatnak és munkát végeznek az anyakönyvvezetők, úgyhogy én is szeretném megköszönni nekik a munkát.

Itt az anyakönyvi rendszerrel kapcsolatban egy alapkérdést kell meghozni, ami tisztázza is azokat a kérdéseket, amelyeket a képviselő úr felvetett, mert ezek, ugye, rész-egész viszonyban állnak egymással, hogy hova is tartozzon az anyakönyvi nyilvántartás: az önkormányzatokhoz tartozzon vagy az államhoz tartozzon, mármint olyan értelemben, hogy a központi közigazgatáshoz vagy az önkormányzatokhoz.

Mi azt a választ adtuk erre a kérdésre az elmúlt tíz évben, hogy ez maradjon az önkormányzatoknál, mert ez ott van a legjobb helyen, viszont akkor azt gondoljuk, hogy az önkormányzatoknak a feladata egyrészt az anyakönyvvezetők megfelelő bérezése, másrészt a megfelelő munkatervezés, a megfelelő humán erőforrás-létszám kialakítása, illetőleg azzal is egyetértünk, hogy kulcsfontosságú, amit ön említett, az anyakönyvi alapiratoknak az őrzése. Erre külön is szeretném kérni az önkormányzatokat, hogy figyeljenek oda, ezek ugyanis pótolhatatlan és nemcsak muzeális értékkel bíró, hanem azon is túlmutató, a magyar állam működése szempontjából nagyon fontos iratok.

Többen is említették, képviselő asszony és képviselő úr is említette a betekintés jogát. Itt elhangzott a bíróságoknak, illetőleg más szervezeteknek a pusztán betekintéssel való hozzáférése az anyakönyvi nyilvántartáshoz. Én azt tudom mondani, hogy ha a kormány ez ügyben nyitott, tehát ha van erre vonatkozó módosítási szándék, akkor mi ezt érdemben megvizsgáljuk.

Egészen eddig azért az volt az eljárásrend, hogy az anyakönyvi nyilvántartási adatokból építkeznek a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás, és a személyiadat- és lakcímnnyilvántartás volt az a központi nyilvántartás, amelyhez ilyen széles körben biztosított volt a hozzáférés, és amit a többi hatóságok használtak; egész egyszerűen azért, mert amíg nem létezett elektronikus anyakönyvi nyilvántartás, addig a betekintést fizikailag nem is lehetett megvalósítani, mert a bíró nem tudott lemenni az anyakönyvvezetőhöz, ott lemenni az irattárba, és megnézni az adatokat. Másrészt a papíralapú eredeti anyakönyveknek a helyes módon történő olvasása, abban a javítások meg a változtatások speciális módszerrel kerülnek feltüntetésre, olyan szakképzettséget igényelt, amivel más hatóságok, illetőleg más szervezetek nem rendelkeztek.

(17.40)

Tehát ez ilyen értelemben szerintem egy papíralapú anyakönyvi örökségből eredő adottság, amit lehet, hogy érdemes átgondolni, vannak pró és kontra érvek is.

A másik, amit Kálló képviselő úr említett, az egyház házasságkötések anyakönyvezésével kapcsolatos szerepének az esetleges megerősítése. Tehát hogy azon házasságkötések esetében, akik az egyház színe előtt is szeretnék házasságot kötni, akkor ez az egy aktus

ne csak az Isten színe előtt kötött aktusnak minősüljön, hanem az állam színe előtt kötött aktusnak is. Azt tudom önnek mondani, hogy Magyarország Kormánya irányából ez a módosítás támogatottságot élvez. Ha képviselő úr a magyarországi egyházak támogatását is tudja ezen javaslat mögé biztosítani, akkor ennek nem lesz akadálya. Egészen eddig ennek a feltételrendszere az elmúlt tíz évben nem teljesült.

Sebián-Petrovszki László képviselő úr említett egy konkrét kérdést, a házassági név módosítása kérdését. Előtte korábban másként volt a rendszer, tehát egy korábbi jó rendszer helyreállítására tesziünk most javaslatot. Korábban a házassági név módosítását az anyakönyvvezetők végezték el. Ez úgy nézett ki, hogy náluk kellett a kérelmet benyújtani, ők el is bírálták, és a módosítást átvezették. Aztán egy egységesítési törekvés miatt alakult ki az a hibrid megoldás, hogy az anyakönyvvezetőknél kell a kérelmet benyújtani, a kormányhivatal dönt, de az anyakönyvvezető jegyzi be. Ezért most valójában a hatáskört visszateszi a törvényjavaslat az anyakönyvvezetőkhöz, de ezzel nekik nem többletmunkájuk, hanem kevesebb munkájuk van, mert akkor ezt a kört nem kell megcsinálni, hanem automatikusan ők nemcsak, hogy a döntést végre tudják hajtani, hanem a döntést meg is tudják hozni.

A Magyar Tudományos Akadémia által kiadott utónévjegyzékkel kapcsolatban egyetértünk azokkal a hozzászólásokkal, amelyek arra vonatkoztak, hogy kellően tág, ha lehet ilyet mondani, akkor talán túlzottan is tág azoknak a neveknek a köre, amit Magyarországon anyakönyvezni lehet. Azonban a helyzet úgy áll, hogy ha nemzetközi összehasonlításban megnézzük, akkor a magyar szabályozás még így is a környékbeli országokhoz képest és a nyugat-európai országokhoz képest a legszigorúbb.

Tehát mi a legtöbb esetben abból az irányból szoktunk támadásokat kapni, és egyébként a Magyar Tudományos Akadémia Nyelvtudományi Intézete is onnan szokott állampolgári oldalról támadásokat kapni, hogy miért nem megengedőbb, és hogy miért érvényesíti azokat a nyelvtudományi szempontokat az utónevek megválasztásával kapcsolatban, amiket érvényesít. Úgyhogy ebben én csak annyit szeretnék jelezni, hogy mi szeretnénk kitartani, tehát hogy szerintünk ez a mostani megoldás jó, és arra bátorítjuk a Magyar Tudományos Akadémiát is, hogy ő is tartson ki, és következetesen érvényesítse azokat az elveket, amiket meghatározott. Szerintünk az a közjó érvényesülését fogja jelenteni, és egyébként a személyes szabadságot meg a szülői szabadságot nem korlátozza, úgyhogy ezt is külön szeretném megköszönni, ha ebben szintén pártpolitikán túlmutató támogatásunk van.

Végezetül szeretném megköszönni mindenkinek - itt közben a háttéranyagomban láttam is, hogy 257 dokumentált szakmai vélemény és kezdeményezési javaslat érkezett a Miniszterelnökséghez -, aki szakmai szervezetek, akár a külső partnerek részéről

hozzájárult ennek a törvényjavaslatnak az előkészítéséhez. Azt remélem, hogy egyhangúhoz közeli támogatottsággal fog majd átmenni. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására a tegnapi napon 16 óráig volt lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes elkobzott dolgok közérdekű felhasználásáról szóló 2000. évi XIII. törvény módosításáról** szóló előterjesztés általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/13664. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Soltész Miklós államtitkár úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, az előterjesztőnek. Parancsoljon, államtitkár úr!

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Az Országgyűlés az első Orbán-kormány ideje alatt, 2000 tavaszán fogadta el az egyes elkobzott dolgok közérdekű felhasználásáról szóló 2000. évi XIII. törvényt. A törvény célja az volt, és jelenleg is az, hogy a hatósági elkobzás útján állami tulajdonba került egyes dolgok, tárgyak társadalompolitikai szempontokra tekintettel, észszerű módon, ne csak kampányszerűen jussanak el a rászorultakhoz, illetve az eljuttatás a különböző érdekek, különösen a szellemi tulajdonjogában megsértett jogosult érdekének megfelelő figyelembevétel mellett történjen.

Az első Orbán-kormány megteremtette annak a lehetőségét, hogy a büntetőeljárás és a szabálysértési eljárás során elkobzott egyes dolgok, tárgyak felhasználhatók legyenek közérdekű jótékony célra. Az elkobzás olyan intézkedés, amelynek célja, hogy egy meghatározott dolog az állam tulajdonába kerüljön úgy, ha a szabálysértés a büntetőjogi felelősség alapját képező jogsértési magatartással összefügg. Az állam tulajdonába került elkobzott dolgot a hatóság értékesítheti vagy megsemmisítheti, a törvény azonban biztosítja a karitatív szervezeteknek, hogy a büntetőeljárás és szabálysértési eljárás során az elkobzás útján állami tulajdonba került egyes dolgokat ingyenes átadás keretében eljuttassa a rászorultakhoz. Így tehát megsemmisítés helyett az elkobzott javak hasznosulnak, mégpedig közérdekű, jótékony célra is felhasználhatóvá válnak.

Számtalan esetben előfordul, hogy például hamis márkajelzésű ruhaneműk, pulóverek, pólók, cipők vagy éppen játékok kerülnek elkobzásra. Ezek az úgynevezett márkátlanítás után a rászorulóik részére adományként kioszthatók. Az elmúlt húsz év során évente átlagosan 100 millió forint értékű adomány jutott el így a rászorulókhöz. Amennyiben a törvény nem tenné lehetővé a karitatív célú felhasználást a ha-

tóság és az állam részére, akkor a lefoglalt tárgyak sajátos megsemmisítésre kerülnének, és ezzel megfosztanánk a segítségre szorulókat a támogatásoktól.

Az egyes elkobzott dolgok közérdekű felhasználásáról szóló törvény elfogadása óta több mint húsz év telt el. A törvény alkalmazása az elmúlt években számos olyan gyakorlati problémát hozott a felszínre, amely egyértelműen mutatja a módosítás szükségességét. Az Európai Unióba való belépésünk is átalakította a vámszabályokat. Ezért az elmúlt évek, évtizedek tapasztalatai nyomán a mostani javaslat meg kívánja teremteni az egyes elkobzott dolgok közérdekű felhasználásáról szóló 2000. évi XIII. törvény összhangját az elkobzás útján állami tulajdonba került egyes dolgok karitatív célú, közérdekű felhasználásának fennálló gyakorlatával. Továbbá a törvény egyéb technikai jellegű módosításokat is be kívánt nyújtani.

A törvény lehetővé teszi, hogy a közérdekű felhasználás kezdeményezésében, lebonyolításában a külön jogszabályban meghatározott felételeknek eleget tevő karitatív szervezetek vegyenek részt. A közérdekű felhasználás kezdeményezésében, lebonyolításában részt vevő karitatív szervezet az a szervezet lehet, amely tagja a Karitatív Tanácsnak, legalább 8 éve folytat karitatív tevékenységet, országos hálózattal, és legalább három regionális központtal, a segélyakciók lebonyolításához szükséges megfelelő logisztikai háttérrel rendelkezik, országos viszonylatban legalább 40 főt foglalkoztat munkaviszonyban, s legalább három regionális raktárt működtet. Vagyis rendelkezik azzal a szakmai tudással, infrastruktúrával és szakembergárdával, amely szavatolja az elkobzott dolgok optimális és valóban a rászorulóik érdekeit szolgáló szétosztását. Ezúton is szeretném megköszönni sokrétű, az embereket szolgáló munkájukat.

(17.50)

Ezért a törvényjavaslat módosításának előkészítése során a hat legnagyobb hazai karitatív szervezettel, a „békeidőben” Karitatív Tanácsként, most pedig a veszélyhelyzet alatt Nemzeti Humanitárius és Koordinációs Tanács tagszervezeteivel, így a Katolikus Karitással, a Magyar Máltai Szeretetszolgálattal, a Magyar Ökumenikus Segélyszervezettel, a Magyar Református Szeretetszolgálattal, a Baptista Szeretetszolgálattal és a Magyar Vöröskereszttel is egyeztetünk.

Az egyeztetések és a legnagyobb, professzionálisan működő karitatív szervezetek visszajelzései alapján azt tudom mondani önöknek, hogy a törvény közvetlen alkalmazói, akik közvetlenül is kapcsolatban állnak az érintett, segítségre szoruló emberekkel, támogatják ezt a törvényjavaslatot. Legfőbb érdeme ennek, hogy lehetőséget teremtsen arra, hogy az elkobzott dolgoknak, tárgyaknak ne csak az egyéni szükségletet meg nem haladó mértékű juttatása valósulhasson meg, mint ahogy eddig ez történt, hanem az intézményi szintű felhasználása is. Jelenleg közérdekű fel-

használásra csupán az elkobzott dolgok rászorulóik részére történő, egyéni szükségleteket meg nem haladó mértékű ingyenes juttatása valósulhat meg.

A törvényjavaslat által a karitatív szervezetek intézményein keresztül lehetővé válik, hogy az elkobzás útján állami tulajdonba került nagyobb értékű, illetve jellegében nem egyéni felhasználásra méretezett dolgok is felhasználásra kerülhessenek a rászorulóik érdekében. Ebben az esetben olyan elkobzott tárgyakra, eszközökre lehet gondolni, melyeket egyébként az úgynevezett nagyfelhasználóknak készítettek. Ilyen lehet például egy húsfeldolgozó üzem gépe, berendezése, amely így például egy karitatív szervezet konyháján is felhasználhatóvá válik. A jelenlegi szabályozás alapján ezeket nem lehet fölajánlani. Vagy további példaként említem az állam tulajdonába került gépjárműveket, amelyek azért kerültek elkobzásra, mert bűncselekmény elkövetésére használták fel; a hatályos szabályok jelenleg ezt sem engedik, hogy mindezt a karitatív szervezetek használják föl.

A törvényjavaslat további érdeme, hogy megteremt a koherenciát az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény és az egyes elkobzott dolgok közérdekű felhasználásáról szóló törvény között. Az adóhatóság által indított végrehajtási eljárások során a karitatív célú felhasználás lehetőségét a törvényszéki végrehajtással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2019. évi LXXXI. törvény teremtette meg 2020. január 1-jei hatállyal.

A 2017. évi CLIII. törvény tartalmazza, hogy az elektronikus ingóárverésnél, ha az árverés nyertese a vételárat megfizette, de az ingóságot nem vette át, a dolgot az állami adó- és vámhatóság 90 napig megőrzi. A határidő lejártát követően az ingóságot az állami adó- és vámhatóság értékesítheti, vagy annak a karitatív célú felhasználása, ennek hiányában pedig megsemmisítése iránt intézkedhet. A 2017. évi CLIII. törvény azonban nem tartalmaz a karitatív célú felhasználásra vonatkozóan részletszabályokat. A törvényjavaslat biztosítja, hogy így a törvény alapján történő karitatív célú felhasználás során is az egyes elkobzott dolgok közérdekű felhasználásáról szóló törvény rendelkezéseinek megfelelő alkalmazásával kelljen eljárni.

(Az elnöki széket dr. Brenner Koloman, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A törvényjavaslat technikai jellegű módosításokat is tartalmaz, ezek közül megemlíteném, hogy a hatályos törvény nem tartalmaz konkrét előírást arra vonatkozóan, hogy az elkobzott dolgot kezelő hatóság milyen formában értesíti a karitatív szervezeteket. A módosítás az értesítés elektronikus formáját határozza meg a gyors és egységes adatközlés biztosítása érdekében, megfelelően jelen századunk közigazgatással szemben támasztott követelményének.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat megalkotásának okait elmondtam, kérem szépen, hogy támogassák

mindazt, amit ez a törvényjavaslat magában foglal. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Tapolczai Gergelynek, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. TAPOLCZAI GERGELY, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: *(Hozzászólását jelnyelvi tolmács közreműködésével teszi meg.)* Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés 2000-ben elfogadta az egyes elkobzott dolgok közérdekű felhasználásáról szóló 2000. évi XIII. törvényt, hogy ennek a törvénynek az értelmében az elkobzás útján állami tulajdonba kerülő egyes dolgok ne csak kampányszerűen, alkalmanként jussanak el a rászorulókhöz.

Ebben a tevékenységben kiemelkedő szerepe van a Karitatív Tanácsnak. Ugyanis a Karitatív Tanács egyik fő feladata a lefoglalásra jogosult hatóságok által jogerősen elkobzott tárgyak karitatív célú felhasználásának koordinálása. A tanácshoz felajánlott termékek körét a törvény melléklete sorolja föl. Két nagyobb csoportra bontja ezt, az egyik a személyes szükségleteket biztosító rendelkezési kör, ilyen például az élelmiszer, a ruházati termékek, a tisztálkodáshoz szükséges termékek és a többi, a másik csoport pedig a járulékos szükségleteket biztosító rendelkezési kör, ilyenek például a lakásfelszerelések, háztartási eszközök, sporteszközök, szabadidős eszközök és a játékok.

A felajánlott termékek sorsáról, felhasználásáról a Karitatív Tanács dönt és az a tagszervezet, amelyik vállalja a juttatást a rászorulóik számára. A felajánlott termékek jellemző módon a NAV által lefoglalt tárgyakból, illetve további elkobzó hatóság által felajánlott termékekből állnak, ezekből 50-60 százalékot tud elfogadni a tanács. Ahogy államtitkár úr is említette, évente több száz millió forintos adomány érkezik ilyen úton a Karitatív Tanácson keresztül a rászorulókhöz. Ez egy sokkal észszerűbb felhasználási módja ezeknek a termékeknek, ha szabad így fogalmazni, értelmes célt szolgálnak, sokkal értelmesebbet, mint a megsemmisítés.

Két érdekes adatot mondanék. Az iparjogvédelmi jog megsértése évente 600-700 millió forintos kárt okoz. 2019-ben már egymilliárd forintos kár volt ebből. Az Európai Unió határain lefoglalt árucikkek többsége jellemzően ruházati termékek, játékok, elektronikai termékek, dohánytermékek. Az Európai Unió adatai szerint ezen termékek 70-85 százaléka a nemzeti piacokon kerül lefoglalásra, és a lefoglalt termékek becsült értéke 2019-ben közel 12 milliárd euró.

A 2000 óta eltelt húsz évben nagyon sok tapasztalat halmozódott föl ezzel az eljárással kapcsolatban, ahogy államtitkár úr is említette, és én is szeretném megköszönni a kormánynak azt, hogy egyeztetett a

Karitatív Tanács tagjaival a törvényjavaslat előkészítése során. Ugyanis ezek a szervezetek tudják azt a legjobban, hogy hol és hogyan érdemes a leghatékonyabb módon felhasználni ezeket a lefoglalt árukat, és hogy milyen módosításokat érdemes eszközölni, amelyeket az előttünk fekvő törvényjavaslat is tartalmaz.

Most nem szeretnék belemenni a részletezésbe, inkább egy szempontot említenék, amit megfontolásra javasolnék a Karitatív Tanács, illetve a kormány és államtitkár úr számára is.

(18.00)

Ez nem módosító javaslat, nem arról van szó, hogy a Karitatív Tanács szervezetét bővíteném, hanem inkább együttműködést javasolnék megfontolásra, illetve a közös munkába bevonni a fogyatékos-sággal élőket képviselő szervezeteket, az érdekvédelmi szervezeteket. Ugyanis elképzelhető, sőt, szinte biztos, hogy vannak olyan rászoruló személyek, akik nem kerülnek a Karitatív Tanács tagszervezeteinek látókörébe, vagy fordítva, az érdekvédelmi szervezetek tudnak olyan személyekről, akiknek még érdemes lehet segíteni, tehát ebben az irányban is lehetne esetleg bővíteni a kört, és ezáltal a termékek eljuttathóságát is bővíteni ezzel, hogy minél több személy részesülhessen ezekből a termékekből.

Összefoglalva: a Fidesz-frakció üdvözlí és támogatja ezt a törvényjavaslatot, ami bővíti a karitatív felhasználás körét, és megteremti annak a lehetőségét, hogy a karitatív szervezetek intézményein keresztül nagyobb értékű dolgok és tárgyak is karitatív célú felhasználásra kerüljenek, segítve ezzel a rászorulókat.

A Fidesz-frakció nevében támogatom a javaslatot, és kérem képviselőtársaim támogatását is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Kálló Gergelynek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

KÁLLÓ GERGELY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A legegyszerűsége azt kell mondani, hogy Tapolczai képviselőtársammal maximálisan egyetérték; maximálisan egyetérték, hogy a segítséggel élőket is be kell vonni. Ugyanis nagyon sokszor azt tapasztaljuk sajnos, hogy ha egy segítséggel élő embertársunk, polgártársunk van a családban, sajnos nagyon sokszor melléjük a szegénység is párosul, így bővíteni kell ezzel a kört.

Másodsorban pedig le kell szögezmem, hogy egyetértünk ezzel a betervezéssel, illetve törvényjavaslattal is, ugyanakkor meg kell jegyeznünk, illetve meg kell kérdeznünk pár dolgot, ami nem világos a javaslatból.

Itt az egész dolog így arra megy ki számunkra, hogy igen, van egy termék - példálózhatunk termékkel, de ne tegyük meg -, van egy termék, ami hamisítvány; különben hozzáteszem, hogy nekem is a szívem

szorult össze egészen fiatalon is, amikor láttam, hogy mennyi ruha, nadrág, cipő, s a többi, le lett foglalva, és ezek mind bedarálásra kerültek, ugyanakkor, na, hát, valakinek ez szükséglet, jó lenne. És nagyon előremutatónak tartom, hogy ezt így kidolgozták. Ugyanakkor nem látom azt a dolgot ebben a javaslatban, és erre kérném majd, ha esetleg tudnának válaszolni - mindazonáltal még mindig támogatjuk a javaslatot -, hogy ki lesz az, aki a terméket úgy tudja változtatni, hogy a termék tulajdonosa vagy a márkanév tulajdonosa ebbe beleegyezzen. Tehát kinevezünk erre egy varrodát, kinevezünk erre valamit? Tehát ki az, akit erre ki tudunk nevezni?

Fontos kérdés még: nekem az, hogy a tulajdonosnak persze tisztelni kell az akarátát, tisztelni kell az óhaját, de ha egy nagy amerikai céget látok, nem tudom, hogy rugalmasak lesznek-e abban, hogy az ő termékeiket - ha már hamisítvány is - könnyedén át fogják adni a karitatív szervezeteknek. Elnézést kérek, de igen, be akarok szólni a nagy amerikai cégeknek. Mi lenne, ha megpróbálnánk ezeket kihagyni? És elmondom, hogy hogy hagyhatnánk ki - szerintünk - ezeket.

Ugye, azért van nekünk egy NAV-unk, ahol szakértő emberek, ezzel foglalkozó emberek vannak. Miért nem foganatosítunk egy állami jelzést ezeknek a termékeknek a kapcsán? Egy olyan állami jelzést, ami kevés károsodás esetén esetleg, de be tudjuk tenni azt az állami jelzést, pecsétet, billogot - bármit, ahogy hívjuk -, ami felhívja arra a figyelmet, hogy ez bizony nem az eredeti, hanem ez egy hamisítvány, de mégsem károsítjuk magát a terméket, és mégsem egy károsított, szétszabdalt terméket adunk át azoknak a szegény embereknek, akik erre rászorulnak.

Egy kicsit úgy érzem, hogy előttünk van egy hamisítvány vagy előttünk van egy cipő, amit bőven tudnának használni, de tekintve, hogy nem a jogtuladonnan adta ki, ezért egy kicsit megpróbáljuk megkárosítani. Lehetséges-e minden termékkel úgy eljárni - a hímmzett termékekkel vagy az olyan termékekkel, aminek az oldalán a márkajelzést feltüntettük -, hogy ne sérüljön az a termék? Én megelőzném ezt a dolgot, és kitalálnék én egy állami pecsétet, egy állami jelzést, ami jelzi ugyan, hogy ez nem az eredeti, de mégsem feltűnő, mégsem alázzuk meg azokat, akiknek ez a felhasználására jut. Ezekre a kérdésekre nagyon várnám a választ. Biztos vagyok benne, hogy ezeket önök kidolgozták.

Ugyanakkor még egy dolgot mondott államtitkár úr, ami felkeltette a figyelmemet, ez pedig az árveréseken értékesített nagy értékű tárgyak. Évről évre, hónapról hónapra előjönnek hírportálokon, hogy éppen mit értékesítettek, éppen milyen kincsekre lehet lelni árveréseket folytán, amit esetenként maffiózóktól, drogkereskedőktől, csempészekről foglalhattak le. Itt szóba jönnek Bentleyk, Mercedesek, nagy értékű motorok, nagy értékű kincsek. Nem tudom, hogy ilyen esetekben, ha rendőrségi vagy NAV-lefoglalás van, nem kéne elgondolkodni azon, hogy bármilyen esetben értékesíti az állam ezeket a lefoglalt dolgokat, egyenes ágon menjen az értékesített pénz a karitatív

szervezetekhez? Mert én elfogadom: ez egy bevételi forrása az államnak, de úgy gondolom, hogy ez csepp a tengerben.

El kéne gondolkodni azon, hogy bizonyos érték-szint felett nézzük meg egy értébecslő által, és ha nagyon magas a lefoglalt termék, az autó, a motor, az értéktárgy, az ékszer értéke - amiről tudjuk, hogy bűncselekményből származott, mert lefolytattuk már a tárgyalást -, akkor elgondolkozhatnánk ezen, hogy ezáltal is pluszforráshoz juttassuk azokat, akik rászorulnak. Köszönöm a szót.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon fontos törvényjavaslat fekszik itt előttünk így a héten utoljára. Azt gondolom, hogy egyrészt abszolút támogatható, nem árulok el ezzel újdonságot, képviselőtársaim is így voltak velem.

Pár dolgot mondanék csak, meg válaszolnék Kálló képviselő úrnak is. Volt szerencsém közelebből is figyelni a Karitatív Tanács munkáját és a tagszervezetek munkáját. Amit ön felvetett, az a márkátlanítás, ez jelenleg is zajlik. Ehhez egyébként az állam költségvetési forrásokat ad a karitatív szervezeteknek, hogy a márkátlanítást végrehajtsák. Minden évben a költségvetésben, az eddigi években is próbáltuk emelni a Karitatív Tanács tagszervezeteinek juttatandó állami forrásokat. Ez tartalmazza egyébként az ezzel kapcsolatos költségeket is, amelyeket a Karitatív Tanács tagjai, a karitatív szervezetek végeznek el egyébként, miután az adott tárgyalás megtörtént, hogy milyen áruval mit tudnak kezdeni, hogyan tudják a rászoruló honfitársainknak eljuttatni, és éppen mire van szükség.

Államtitkár úr is elmondta, hogy a 2000. évi XIII. törvényt módosítjuk éppen, ez az elmúlt évekbeli jogalkalmazói felgyülemlett tapasztalatok alapján került ide elénk, hiszen a törvényjavaslat a karitatív szervezetek visszajelzései és gyakorlati tapasztalatai alapján az elmúlt húsz év tanulságait figyelembe véve került kidolgozásra.

Az egyes elkobzott dolgok közérdekű felhasználását a Karitatív Tanács irányítja. 2000. augusztus 4-én alakult meg a Karitatív Tanács azzal a céllal, hogy a szabálysértési vagy büntetőeljárás során jogerősen elkobzott egyes dolgok karitatív célú közérdekű felhasználását koordinálja. Azt gondolom, hogy azóta számtalan olyan helyzetben, amikor összefogásra van szükség, megmutatkozott, hogy a Karitatív Tanács túlmutat az eredeti alapítói célon: ma már nemcsak az ezen elkobzott termékek felhasználását és a rászorulókhöz való eljuttatását segíti, hanem nagyon sokszor ezek az önállóan is egyébként tiszteletre méltó, nagy és értékteremtő közösségi munkát végző szervezetek össze tudnak kapcsolódni a bajban.

(18.10)

Így volt ez egyébként árvizek esetén, vörösiszap-katasztrófák esetén, és számos olyan katasztrófa- és közösségi összefogást igénylő helyzetben, amikor szükség volt arra, hogy a karitatív szervezeteknek nem a kidomboruló sajátosságaik a fontosak, hanem a segítség, a gyors és hatékony segítség.

A Karitatív Tanács tagszervezetei, amelyek a feltételeknek megfelelnek, a legismertebb magyarországi segélyszervezetek: a Máltai Szeretetszolgálat, a Vöröskereszt, a Katolikus Karitás, a Baptista Szeretetszolgálat, a Református Szeretetszolgálat és az Ökumenikus Segélyszervezet.

A mostani törvényjavaslat szerint a Karitatív Tanács tagjainak intézményein keresztül lehetőség nyílik arra, hogy az elkobzás útján állami tulajdonba került nagyobb értékű dolgok is felhasználásra kerülhessenek a rászorulóknak érdekében. Eddig jellemzően, ahogy ezt többen is említették, legfőképpen ruhanemű, háztartási cikkek, egyéb lefoglalt, elkobzott dolgok képezték az adományozás és a rászorulóknak segítésének a célját; most ezzel a törvénnyel lehetőség nyílik a nagyobb értékű dolgok felé is. Gondolok itt arra, hogy például egy-egy olyan intézmény, közösség, ahol a karitatív szervezetek segítenek, például adott esetben akár egy kisbuszt is megkaphatnának, ami például az ott lévő gyermekeknek az iskolába járását segítheti, és így tovább. Mindannyian tudunk erre példát mondani.

Én mindenképpen szeretném megköszönni a nagy karitatív szervezetekben dolgozó munkatársak és önkéntesek munkáját. Rengeteg önkéntesről is van itt szó, nem csak munkaviszonnyal rendelkező emberek. Azt gondolom, hogy a koronavírus-járvány kellős közepén is megfeszített, hősies munkát végeznek. Nem maradtak el a szokásos karitatív nagy programok sem, akár az iskolakezdési programok, akár még tavaly télen a különböző, akár szociálistűzifa-osztások és egyéb olyan programok, ahol rászoruló közösségeket, családokat, gyermekeket tudnak segíteni ezek a karitatív szervezetek, és természetesen helytállnak, hiszen nagyon sokan intézményeket, szociális intézményeket is fenntartanak, pont az önök által is említett, például a Segítséggel Élők. A Máltai Szeretetszolgálatnak is több fogyatékosintézménye is van, ahol szintén hasznosulni tudnak az így elkobzott és aztán márkátlanított vagy egyéb módon felhasználható termékek.

A módosítás így tehát lehetővé teszi az olyan elkobzott dolgok közérdekű felhasználását, amelyek eredetileg különféle jogi akadályokból kifolyólag forgalomképtelenek lennének. Ezek a módosítások lehetővé teszik, hogy a Karitatív Tanács tagszervezetei a hatóságok által felajánlott termékeknek a korábbinál nagyobb részét tudják a rászorulóknak között szétosztani.

Én azt gondolom, hogy mindannyian támogatni tudjuk ezt a javaslatot, hiszen a karitatív szervezetek munkája a közösség számára, a társadalom számára

egy olyan hasznos, értékeremtő munka, ami a legel-
esettebbekkel, a legrászorultabbakkal foglalkozik. És
hogya van egy ilyen lehetőség, hogy az elkobzott tár-
gyaknál az értékét is meg tudjuk emelni, és tényleg azt
látjuk a karitatív szervezetek visszajelzései alapján,
hogy lenne igény ezeknek a befogadására, és találná-
nak neki helyet azokban a közösségekben, ahol ők
szolgálnak, úgy azt gondolom, hogy nekünk egy köte-
lességünk maradt itt a törvényjavaslatnál: a végszava-
zásnál majd megnyomni az igen gombot. A KDNP
frakciója ezt fogja tenni. Köszönöm szépen. *(Szórvá-
nyos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megadom most a szót Szabó
Sándornak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszóno-
kának. Parancsoljon, jegyző úr!

SZABÓ SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja
részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képvi-
selőtársaim! Az előterjesztő államtitkár úr, azt gon-
dolom, tíz percben kimerítően összefoglalta a tör-
vényjavaslat módosítását, ami az elkobzott dolgok
közérdekű felhasználásáról szól. Többen elmondták
már, nyilván csak megerősíteni tudom, hogy üdvöz-
lendő az, hogy a javaslat a karitatív szervezetek visz-
szajelzései, gyakorlati tapasztalatai alapján került
megfogalmazásra, és velük a kormány egyeztetett e
tekintetben.

Én is csatlakoznék Nacsa képviselő úrhoz abban,
hogy megköszönjem itt én is a karitatív szervezetek
munkáját, hiszen azt gondolom, különösen most itt a
járvány idején nagyon-nagyon fontos és hasznos szol-
gálatot tesznek, de nemcsak most, hanem a korábbi
időszakban is, és bízom benne, hogy ez a jövőben is
így lesz.

A javaslat legfontosabb eleme talán az, hogy az
egyéni szükségleteket kielégítő juttatáson túl ez a ja-
vaslat lehetőséget teremt az elkobzott dolgok intéz-
ményi felhasználására is, beleértve természetesen az
egészségügyi, szociális intézmények részére történő,
illetve azok számára eljuttatott elkobzott tárgyakat,
amelyeket ingyenesen számukra el tudunk juttatni.

Nyilván a Karitatív Tanácsnak van szerepe és fel-
adata leginkább abban, hogy ezek az elkobzott dolgok
az intézményekbe eljussanak. Itt nyilván nyilatkozni
kell arról, hogy felhasználásra átveszi a Karitatív Ta-
nács ezeket az elkobzott anyagokat, itt a határidők
módosulnak.

Az is egy jó dolog, hogy a jövőben az adóhatóság
által foganatosítható végrehajtási eljárások során a
karitatív célú felhasználás lehetővé válik, mint ahogy
az is egyébként, hogy forgalomképtelen dolgok is for-
galomképessé válhatnak, hogya egyébként az intéz-
mények számára ezeket a dolgokat biztosítani tudjuk.

Tehát összességében elmondható, és az MSZP tá-
mogatja is ezt a javaslatot, ami a karitatív tevékenysé-
get folytató közhasznú szervezetek által fenntartott
vagy támogatott egészségügyi és szociális intézmé-
nyek részére átadható elkobzott dolgokról szól.

Ugyanakkor azt szeretnénk megjegyezni, és el-
mondani, hogy azért az egészségügyi intézmények és
a szociális intézmények ellátottsága továbbra is az ál-
lam feladata kell hogy legyen, mint ahogy egyébként
a számonkérés és az ellenőrzés is. Úgyhogy én csak bí-
zom benne, hogy minden, ami elkobzott dolog, az in-
tézményekhez kerül, legyen szó szociális és egészség-
ügyi intézményekről vagy bármilyen más intézmény-
ről, csupán grátisz, mindamelllett, amit egyébként az
állam feladatául a jövőben is el fog látni.

Az MSZP frakciója támogatja a javaslatot. Köszö-
nöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az ellenzéki
sorokból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Végezetül megadom a szót
Sebián-Petrovszki Lászlónak, a DK képviselőcsoport-
ja vezérszónokának. Parancsoljon!

SEBIÁN-PETROVSZKI LÁSZLÓ, a DK képvise-
lőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr.
Nem húznám nagyon hosszúra a mondandómat ezen
a késői órán. Mindannyian egyetértettünk most itt a
vitában is, és nyilván, hogya még többen szoltunk
volna hozzá, valószínűleg ugyanez lett volna az ered-
mény, hogy az a cél, amiért ez a törvény létezik, mind-
annyiunk számára támogatható. Tehát az, hogya el-
koboznak dolgokat a különböző hatóságok, és azzal
valamit kell kezdeni, akkor hova és mit tegyenek ve-
le - hát, természetes, hogy azoknak juttassák el vala-
milyen elosztórendszeren keresztül, akik rászorulnak,
akiknek az életét vagy amely intézmények működését
ez segíti, jobba teszi. Tehát ez az a cél, ami akkor is,
amikor ezt megalkották, akkor is rendben volt, és he-
lyes volt, és most is azt gondoljuk, hogy természetesen
ezt így kell valahogy megoldani.

A részletekben itt jó néhány képviselő elmerült
már, és én nem is akarnám ismételni ugyanazokat a
problémákat, amiket mi is felfedezünk azért a rend-
szer működése kapcsán. Tehát az, hogy például ez a
bizonyos márkátlanítás felvet olyan típusú probléma-
kat, hogy vajon elértük-e azt a határt, ameddig meg
lehet ezt tenni, és amíg a jogtulajdonosokkal való tár-
gyalásokon, egyeztetéseken - nem tudom pontosan,
ez hogyan zajlik - vajon lehet-e tágítani még ezeknek
a határait, úgy, hogy természetesen ettől értjük az ő
érdekeiket is, és ezt akceptálni is kell egy jogállamban,
én azt gondolom, de természetesen mindent meg kell
tenni azért, hogy az elkobzott javaknak minél na-
gyobb része tényleg hasznosulhasson.

Az anyagban, vagy már nem tudom, lehet, hogy a
Karitatív Tanács honlapján olvastam, hogy körülbelül
a javaknak az 50 százalékáa hasznosul nagyságrendi-
leg, és összecszerúségeket is láttam, tehát jó néhány
száz millió forintról beszélünk, és körülbelül ennek is
az 50 százalékáa az, ami igazán hasznosul. Nyilván itt
az élelmiszerekkel van a fő probléma, vagy a könnyen
romló vagy a szavatossági idővel rendelkező dolgok-
nak. Itt felhívnám a figyelmet arra, hogy ma már lé-
teznek arra kimutatások, tanulmányok, hogy a szava-

tossági idő lejártá egyébként nem jelent felhasználhatatlanságot is. Nyilván nagyon óvatosan kell ebben eljárni, és bizonyára ennek vannak megfelelő módszerei. Csak mondom, hogy önmagában az nem jelenti azt, hogy kukába kell dobni azt a dolgot, aminek a szavatossága már lejárt.

De ezt képviselőtársaim eléggé részletezték, én nem is ebben látom azt a pontot, ami számunkra, a DK számára leginkább kérdéses, az pedig az, hogy ez a Karitatív Tanács, magyarul, azok a szervezetek, amelyek alkotják, amelyek tagjai a Karitatív Tanácsnak, és amelyekhez elkerülhetnek ilyen javak, jelenleg hat darab ilyen szervezet van, ha én jól számoltam össze. Egy kritériumrendszer alapján alakul ki, vagy meg van határozva, hogy mit kell teljesíteni egy szervezetnek, hogy tagjává válhasson ennek a tanácsnak.

Én javasolnám annak a végiggondolását, hogy nem lehet-e ezt valahogy kitágítani, nem lehet-e bővíteni ezeknek a szervezeteknek a sorát.

(18.20)

Ugyanis egészen biztos, hogy nemcsak hat olyan szervezet van Magyarországon, amelyik karitatív tevékenységet végez, amelyik eljut nélkülözőkhöz, akár ezeknek egy bizonyos meghatározott csoportjához, mert annak a csoportnak a karitatív feladatait próbálja felvállalni, tehát ismerünk ilyen civil szervezetet is, és nyilván van olyan, amely generálisan próbál valamiféle megoldást adni társadalmi problémákra.

Értem én, hogy a mostani kritériumoknak nem felelnek meg, tehát olvastam, hogy talán három különböző regionális központot kell fenntartaniuk, és a többi. De el tudom azt képzelni, hogy ennek ellenére tudnánk olyan civil szervezeteket találni, amelyek egyébként valóban hasznos tevékenységet végeznek, és végeznének ezen a téren is, hogyha beengedést kapnának ebbe a Karitatív Tanácsba, mondom, a feltételeknek az átalakításával.

Ez azért fontos, mert szerintem ennek a mostani javaslatnak egy érdemi, nagy jelentősége van, mégpedig az, hogy most már ezeknek a szervezeteknek az intézményeiben is fel lehet használni a javakat, hogy ha jól értem, tehát most már az intézményeiken keresztül is lehetővé válna, hogy eljussanak ezek a javak a rászorulókhöz. Én nem fájlalom azt természetesen, hogy a Magyar Vöröskereszt például - mint a hat szervezet egyike - az esetleges intézményein keresztül eljut a rászorulókhöz, vagy akár a többi szervezetről is beszélhetnénk. Én azt sajnálom, hogy nincs több ilyen szervezet ebben, és amikor intézményeket sorolhatnánk, nincsen több intézmény, amelyik lehetőséget kapna erre, hátha akkor az a bizonyos 50 százalékos felhasználás, amit az elején mondtam és ami az önk statisztikája, nagyobb és jobb tudna lenni, és hátha több emberhez el tudna ez jutni.

Ettől a kritikától vagy inkább azt mondom, hogy felvetéstől függetlenül én is azt gondolom, hogy ennek a dolognak egy korrekt megoldása az, amit ez a

törvény mutat, és ezért aztán én is támogatásról biztosítom ezt a javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. A vezérszónoki felszólalások után megadom a szót Varga-Damm Andreának. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. VARGA-DAMM ANDREA (független): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Itt a hosszú heti ülésezés utolsó témájánál, reményeim szerint utolsó felszólalóként a T/13664. számú javaslatot tárgyalja a Ház, amely az elkobzott dolgok közérdekű felhasználására szolgáló korábbi, 2000-es törvény módosítását tartalmazza.

Én a 90-es években is már erőteljesen felnőttem, és emlékszem arra a hosszú-hosszú éveken át tartó, nyilvánosság előtt folyt vitára, amikor is a rendszerváltás hajnalán, majd az azt követő években, amikor a vadkapitalizmus kialakulásának idejét éltük, tombolt Magyarországon a csempészet, tombolt Magyarországon az áruhamisítás, és bizony nagyon sokszor láttuk a híradók műsoraiban, riportjaiban azt az irdatlan mennyiségű árut, amit bizony meg kellett semmisítenie a magyar állam képviselőinek, hiszen a bűncselekményből származó dolgot a törvény szerint meg kellett semmisíteni.

Elég hosszú idő, jó pár év kellett ahhoz, hogy aztán eljussunk a 2000-es évhez, amikorra is már nem tudta elkerülni a jogalkotó, hogy ne hozzon valamifajta olyan intézkedést, hogy az ilyen jellegű, teljes mértékben használható vagyontárgyakat karitatív tevékenységre fel lehessen használni.

Soha nem felejttem el azt, emlékszem, hogy az utolsó szikra az volt ebben, mielőtt a 2000-es jogszabály megszületett, hogy kimutatható volt, hogy az adóhivatal - hiszen az ő berkeibe került nagyon sok ilyen áru -, valamint a pénzügyőrség - mert akkor még az egy külön szervezet volt - és egyébként pedig a bíróságok, valamint rendőrség raktárában fellelhető iszonyú mennyiségű vagyontárgy őrzése és személyzete, amely az őrzéshez szükséges, a költségvetést már oly mértékben terhelte, hogy szerencsére egyszer csak volt egy bölcs, nem tudjuk, ki, de volt egy bölcs állami vezető, aki azt mondta, hogy itt ennek véget kell vetni. Rendkívül fájdalmas volt, amikor rengeteg szegény ember volt; azért a 33 százalékos inflációt követő években voltunk, de azért megértük azt is, hogy bizony mennyi nehéz sorsú polgárunk volt, akik részeseülhettek volna azokból a javakból, és leginkább a megsemmisítés várt rájuk. Nem tudom, a húsz évvel ezelőtti dolgokra ki mennyire emlékszik, de ezt a törvényt akkor rendkívüli öröm övezte, hogy meghozták, és az elmúlt húsz évben nagyon sok nehéz sorsú ember tudott részesülni ezekből az elkobzott javakból.

Az is tény - és ez már a '90-es években is nagy vitát kavart -, hogy az áruhamisítás esetén az áruvédegy-sérelem bizony hogy oldható fel, hogyha ezeket a termékeket nem semmisítik meg, hanem felhasználják. Már akkor is volt rá javaslat, hogy ha fizikailag

megvalósítható az áruvédjegyek megsemmisítése, levétele, tehát az állag sérelme nélkül eltávolítható, akkor ezt tegyék meg. Most egy kicsit hosszabb idő telt el azóta, hogy ez a kérdés jobban tisztába legyen téve.

Mindenesetre az tény, hogy ennek a jogintézménynek nagyon hosszú múltra tekint vissza az eredője, nagyon sokáig tartott már az első jogszabályt is meghozni, és azt gondolom, hogy ez a javaslat, ami itt előttünk áll, a maradék akadályt is elhárítja az ilyen jellegű áruknak a karitatív szervezetekhez való eljuttatása elől, mint korábban ez volt.

Úgyhogy természetesen én magam is meg fogom szavazni ezt a javaslatot. Azt gondolom egyébként, hogy még van azért jó pár, számtalan terület a szociális területen, ahol hasonló jellegű akciókkal, bár nem elkobzott dolgokról beszélek, rengeteg a használható selejt, rengeteg a használható káló... - de nem aki itt ül előttem. Rengeteg az a fajta felhasználható anyag az ipari és gazdasági életben, amelyeket egyébként hasonló módon lehetne felhasználni. A cégeket érdemes lenne érdekeltté tenni abban, hogy ezeket a termékeket is akár a Karitatív Tanácson keresztül eljuttassa a rászorulóknak, mert még mindig úgy érzem, hogy túl sok az iparban, a mezőgazdaságban, az élelmiszeriparban a megsemmisített áru. Azt nem szabad elfelejtenünk, ami még nagyon fontos szempont, a szemétermelésnek a visszafogása.

Úgyhogy tisztelettel kérem az államtitkár urat, hogy szorgalmazza a kormányzat munkájában az ilyenfajta területek feltárását, és minél inkább próbáljuk elérni azt, hogy a használható dolgokat használják, és ne a szemetet, ne a légszennyezettséget növeljük, hiszen az égetésnél az is probléma, hanem akik hazánkban ilyenfajta termékekre rászorulnak, azokhoz eljusson, és legalább ez is az örömeiket tudja jelenteni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm a konstruktív hozzászólásokat. Egyből a képviselő asszonynak szeretném jelezni, és ez szerintem a többi frakciónak is válasz talán: az egyik legnagyobb dilemma egyébként, hogy mi mindent vehetnek át a karitatív szervezetek, legyenek azok országosak, legyenek azok helyi kicsik, órájuk is szükség van, és óriási munkát végeznek.

Pontosan az a nagy dilemma, hogy mondjuk, a nagy kereskedelmi láncok mit adnak oda, és mikor adják oda. Most itt az élelmiszerről még ne is beszéljünk, mert akkor egy újabb olyan élethelyzetbe kerülhetnek bele a karitatív szervezetek, hogy egyik oldalról őriznek

olyan termékeket, amit a láncok már nem tudnak eladni, vagy már lejárt a szavatosságuk, vagy bármiféle más baj van velük, és utána mi lesz azzal. Ott már nemcsak a márkátlanításról kell gondoskodni, hanem egyszerűen valóban akár a szemétként való kezeléstről, veszélyes hulladékként kezeléstről, vagy bármi más problémát is fölvet.

Ezért én azt a húszéves gyakorlatot, amit tulajdonképp közösen kialakítottunk a karitatív szervezetekkel, és szerintem elég jól teszik is a dolgukat, én ezt követném továbbra is. Ebben benne van az, amivel szeretnék Kálló Gergely jobbikos képviselő úrnak a kérdésére is válaszolni, hogy mindent megpróbálunk, minél nagyobb márkátlanítási arányt elérni, de egyrészt kötnek a magyar jogszabályok, kötnek egyébként az európai jogszabályok, EU-s jogszabályok, és persze köt az, leginkább ez a legnehezebb, hogy a nagy cégek védik az áruikat.

(18.30)

És aztán tényleg van egy olyan pont, amire maguk a márkátlanítással foglalkozó, egyébként karitatív szervezetek... Ezt csak így zárójelben mondom, hogy ezt ők végzik, tehát nem kell külön létrehozni ilyen szervezetet, vagy volt egy időben, amikor fogyatékos-sággal élőknek és az őket foglalkoztató cégeknek is kiadták mindezt a feladatot, tehát amikor megkapják ezt a munkát, akkor megint csak óriási dilemma, hogy mennyire sérül az az áru. Mert ha nem szedik le annak az árunak a védjegyét, akkor az a baj, azért kapnak egyébként hatalmas nagy pereket a nyakukba adott esetben a karitatív szervezetek, a másik oldalról meg ha leszedik, akkor meg olyan sérülést szenvednek el ezek a termékek, hogy már nem lehet azokat felhasználni.

Ellenben ez a törvényjavaslat valóban egy olyan további lehetőséget biztosít a karitatív szervezeteknek, így akár a saját munkájukhoz is, így akár a saját, mondjuk így, háttérintézményeikhez is, mint fogyatékos-sággal élők otthonainak a megerősítéséhez, amire óriási nagy szükség volt, és ebben a vámáruraktáraknak a telítettsége is mindenképp irányt mutatott nekünk, miszerint valóban olyan bűnjelek, és egy idő után már nemcsak a bűnjelek, hanem nyilván amikor már megvolt a tárgyalás, megvolt a döntés, kifizették adott esetben a perköltségeket és az egyéb más költségeket is azokból a termékekből, amelyek a raktárakban voltak - nos, felmerül, hogy most ezeknek a felhasználásával mi lesz. És nyilván az egyik feladata magának a szakterületnek, hogy ha tudja, adja el, de a másik oldalról pedig igényt tarthat rá a karitatív szervezet, és hála istennek, én azt gondolom, hogy most van egy olyan lehetőség, hogyha a törvényt közösen elfogadjuk, hogy ezeket az eszközöket fel fogják tudni használni a karitatív szervezetek a mindennapi életük segítésére.

Én nem szeretnék a múltba visszamenni, és teljesen igaz az, amit Varga-Damm Andrea képviselő asszony elmondott, az teljesen igaz, én ugyanezt láttam,

végigkísértem akár a húsz évvel ezelőtti törvény alakulását, akár az azt megelőző katasztrófális bűnözési időszakot, azt is, amikor mi ellenzékben voltunk, és európai uniós tagok lettünk, teljes mértékben átalakult egyébként a vámrendszer, a lefoglalt áruknak a mértéke és léptéke, és sok minden átalakult az elmúlt években. De egy dolgot tudok mondani önöknek: tíz évvel ezelőtt, amikor én a karitatív szervezeteknek a tanácsát újra elkezdtem vezetni, vagy nem újra, hanem elkezdtem vezetni, akkor alig volt eszközük, alig volt raktáruk, alig volt lehetőségük azt a sok-sok mindent, amit most megvalósítanak, profi módon végrehajtani, a lelkesedés hajtotta őket. És most, az elmúlt évek során mind magyarországi támogatásból, mind uniós támogatásból hatalmas nagy fejlesztéseket hajtottak végre, és ennek köszönhető, hogy a migrációs válság alatt a valóban rászorult embereknek, családoknak tudtak segíteni, és nemcsak határon belül, hanem határon túl is, Szerbiában, Horvátországban, Szlovéniában.

Ennek köszönhető az, hogy most már, hogyha nagyon nagy baj van a Kárpát-medencében, és nem csak Magyarországon, ezekkel az eszközökkel sokkal profibban, sokkal szakszerűbben és szervezettebben tudnak segíteni természeti katasztrófák során. És amit itt a DK képviselőjének szeretnék mondani: persze szükség van a sok kicsi karitatív szervezetre, de azért volt muszáj így összefogni az elmúlt évek során, és ebből nem is lehet engedni, mert sajnos a katasztrófáknak mindig vannak olyan árnyoldalai is, túl a katasztrófán, hogy valakik ebből akarnak meggazdagodni. És amikor legutóbb tíz évvel ezelőtt komolyabb árvizek voltak, akkor bizony nem kevés olyan társaság volt, amely gyűjtött, majd pedig ellenőrizetlenül nem azokhoz került a támogatás, akik megérdemelték volna, hanem máshova került. Nagyon nehéz kizárni ezeket a dolgokat, éppen ezért kell összefogni, amennyire lehet, a közösségeket és leginkább az országos jellegű karitatív szervezeteket, tulajdonképp ezt is szolgálja ez a törvényjavaslat.

Köszönöm szépen mindenkinek azt az észrevételét, amely egyrészt kormánypárti oldalról, másrészt a baloldaltól érkezett, mert ritkán hallható egyetértés az Országgyűlés falai között, hogy igenis az esetek érdekében mindent meg kell tenni, még akkor is - és ez teljesen jogos volt szocialista képviselőtársunk felszólalásában -, ha mindez nem zárja ki az államnak a mindenkori felelősségét akár a támogatási, pénzügyi rendszeren keresztül, akár pedig a fenntartási rendszeren keresztül, ez tehát egy fontos dolog szerintem. De a másik oldalról nyilván a karitatív szervezetek talán azért, mert a szenzorai olyanok, talán azért, mert rugalmasabbak tudnak lenni, mint az állam, mint az önkormányzatok vagy pedig nagyobb szervezetek, éppen ezért sokkal inkább tudnak segíteni, és segítenek is hála istennek, mint ahogy most is teszik ebben az időszakban, ami mindenkinek nehéz, nehéz az orvosoknak, az ápolóknak, nehéz a betegeknek, a hozzátartozóknak, és ennek ellenére a karitatív szervezetek továbbra is teszik a dolgukat.

Befejezéséppen még annyit szeretnék Tapolczai Gergely képviselő úrnak elmondani, hogy teljesen természetes és jogos kérés az, hogy a fogyatékosokkal élő nagy szervezeteinek a bevonásával legalábbis tárgyalás vagy megbeszélés legyen majd a Karitatív Tanács és ököztük, ezt megfogadjuk, vagy jobban odafigyelünk rá, de a másik oldalról azt ön is tudja, hogy pontosan a nagy karitatív szervezeteknek vannak ilyen intézményei, és ezekben az intézményekben, sajnos azt kell mondani, nagyon sok fogyatékosokkal élő honfitársunkat kell gondozniuk, ápolniuk. Ezt a támogatást, ezt a segítséget azon keresztül is ezen honfitársainknak eljuttatjuk.

Köszönöm szépen mindenkinek az észrevételét, és nagyon szép hétvégét kívánok. Köszönöm szépen a hozzászólásokat. (Taps.)

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására a tegnapi napon 16 óráig volt lehetőség.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalás** következik. Napirend utáni felszólalásra megadom a szót Steinmetz Ádám jobbikos képviselő úrnak, felszólalásának címe: „A 67-es után a 68-as következik?” Parancsoljon!

DR. STEINMETZ ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A 67-es után a 68-as következik? - teszem fel a kérdést, és az emberek többsége bizonyára igennel válaszolna. Ha azonban az országos közutak felújítását tekintjük, akkor azt kell látni, hogy sajnálatos módon a 67-es út felújítását nem követte a 68-as út felújítása, pedig erre már 13 évvel ezelőtt kormányhatározat született. Tudják, ez az az út, amely Balatonszentgyörgyöt Barccsal, a Balatont Horvátországgal köti össze, és ez az az út, ahol például a Kéthelyen lakó Laci bácsi ablaka alatt a nyári hónapokban több mint 11 ezer gépjármű dübörög el, közöttük kamionok, teherautók, traktorok, motorok, és olyan útszakaszon, útfelületen, amelynek a jelentős részén az aszfalt nyomvályús, összetöredezett és kátyúkkal tarkított.

Nos hát, tisztelt képviselőtársaim, ezt az útszakaszt már régen fel kellett volna újítani, és nem értjük, hogy a 2010 óta hatalmon lévő Fidesz miért nem tett semmit annak érdekében, hogy ez megtörténjen. És ez azért is furcsa, mert európai uniós előírás az útburkolat megerősítése, és egyébként ez a 68-as közút az európai úthálózat részét is képezi, tehát hogyha valamire, akkor erre biztosan lehetne uniós forrásokat is igényelni. És hogyha megvan vagy meglenne rá a forrás, akkor már csak a politikai szándék hiányzik. De miért nincsen rá politikai szándék? - kérdezem én.

Móring József Attila fideszes képviselőnek szerintem nem egy televízióstúdió kényelmes székében ücsörögve kellene hóbörögnie azért, hogy ez a felújítás nem történt meg, hanem lobbijét bevethet esetleg felszólalhatna a parlamentben, és kérhetné

Magyarország Kormányát, hogy ezt mielőbb tegyék meg.

(18.40)

De ha ő erre nem hajlandó, megteszem én. Tisztelettel kérdezem a Fidesz-kormányt: miért nem hajtották végre az 1004/2007-es számú kormányhatározatban foglaltakat, és miért nem újították fel, miért nem erősítették meg komplex módon a 68-as főutat? Mikor fogják ezt megtenni? Miért nem következett a 67-es út felújítása után a 68-as út felújítása?

A somogyi emberek képviseletében tisztelettel kérem önöket, hogy amíg a 68-as utat nem újítják fel, addig legalább a 68-as út mellé ne helyezzenek ki olyan óriásplakátokat, amelyek most éppen a 76-os út felújítását és Magyarország Kormányának a dicsőségét hirdetik, többek között a Marcaliban élő emberek

számára, ez ugyanis végtelenül udvariatlan, végtelenül visszataszító.

Az a kérésem, hogy az európai adófizetők forintjait, pénzt ne ilyen óriásplakátokra, hanem inkább a 68-as út felújítására költsek el. Ha már a 67-es után nem jöhetett a 68-as, legalább a 76-os után következzen a 68-as út felújítása. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Tisztelt Képviselőtársaim! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés jövő héten hétfőn, 11 órakor folytatja ülését. Az **ülésnapot bezárom**. Mindenkinek jó pihenést kívánok!

(Az ülésnap 18 óra 41 perckor ért véget.)

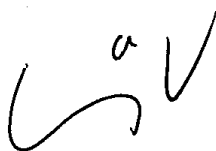
Dr. Steinmetz Ádám s. k.
jegyző

Szabó Sándor s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Vinnai Győző s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)